

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

**Z DZIAŁALNOŚCI POLSKIEGO ZWIĄZKU
TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH
w 2018 roku**

Spis treści

1.	Wstęp	2
2.	Sprawy organizacyjne Związku	2
	Zarząd Związku	2
	Komisja Rewizyjna	2
	Biuro Związku.....	2
3.	Praca Zarządu i Prezydium Zarządu	4
4.	Sprawozdania Komisji Zarządu	5
	Komisja Lekarska.....	5
	Komisja Wioślarstwa Masters.....	6
	Rada Trenerów	7
	Komisja Sportu dla Wszystkich	7
	Komisja Regulaminowa, Dyscypliny i Wyróżnień.....	7
	Komisja Historyczna.....	8
	Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych	8
	Kolegium Sędziów	9
	Komisja Organizacji Imprez.....	10
	Komisja Promocji i Marketingu.....	10
5.	Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczego PZTW	11
6.	Sprawozdanie Pionu Szkolenia	11
	Seniorzy	15
	Mistrzostwa Europy.....	15
	Mistrzostwa Świata	50
	Młodzieżówka 19-22 lata.....	103
	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	103
	Młodzieżowe Mistrzostwa Europy	136
	Juniorzy.....	157
	Mistrzostwa Świata	157
	Mistrzostwa Europy.....	178
	Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse	194
	Puchar Bałtyku – Baltic Cup	195
	Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes.....	196
	Skoły Mistrzostwa Sportowego.....	197
	Szkolenie zawodników posiadających predyspozycje do uprawiania wioślarstwa	199
	Współzawodnictwo sportowe	200
	Szkolenie i Doszkalanie	201
	Wydawnictwa i Promocja	201
	Wioślarstwo Niepełnosprawnych	202
	Wioślarstwo Akademickie.....	202
	Akademickie Centra Szkolenia Sportowego	202
	Akademickie Mistrzostwa Świata	202
	Punktacja klubowa PZTW	206

1. Wstęp

O becny Sejmik jest 98 kolejnym sejmikiem (a zarazem 92 Sejmikiem zwyczajnym) Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zrzesza 56 członków zwyczajnych: 7 okręgów (w tym 2 zawieszony), 37 klubów i sekcji wioślarskich (w tym 1 zawieszony) oraz 12 UKS (w tym 1 zawieszony). Istnieje 5 Szkół Mistrzostwa Sportowego (Gorzów Wlkp., Płock, Toruń, Wałcz, Poznań).

Dotychczas nadano tytuł Członka Honorowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich 109 osobom – zasłużonym działaczom naszego Związku. Ogólna liczba wydanych licencji zawodniczych wynosi 9 963, w roku 2018 liczba czynnych zawodników wynosiła 1 472 osób. Liczba czynnych zawodników niepełnosprawnych to 13 osób, natomiast zarejestrowanych Mastersów to 25 osób. Ogólna liczba wydanych licencji trenera i instruktora wioślarstwa uprawniających do prowadzenia zajęć w zakresie sportu kwalifikowanego w wioślarstwie wynosi 206. Liczba sędziów wioślarskich wynosi 193 osoby. Na wymienioną ogólną liczbę sędziów składa się: 85 sędziów klasy związkowej, w tym 8 z licencją FISA, 64 sędziów I klasy oraz 64 sędziów II klasy.

2. Sprawy organizacyjne Związku

Zarząd Związku

- Ryszard Stadniuk - prezes
- Jarosław Wolski - wiceprezes ds. organizacyjnych
- Adam Korol - wiceprezes ds. sportowych
- Marta Marszałek - wiceprezes ds. sędziów i imprez
- Michał Jeliński - skarbnik
- Stefan Janeczek - członek
- Maciej Karczewski - członek
- Jacek Karolak - członek
- Tomasz Kucharski - członek
- Anna Tataruch - członek
- Marcin Wenzel - członek

Komisja Rewizyjna

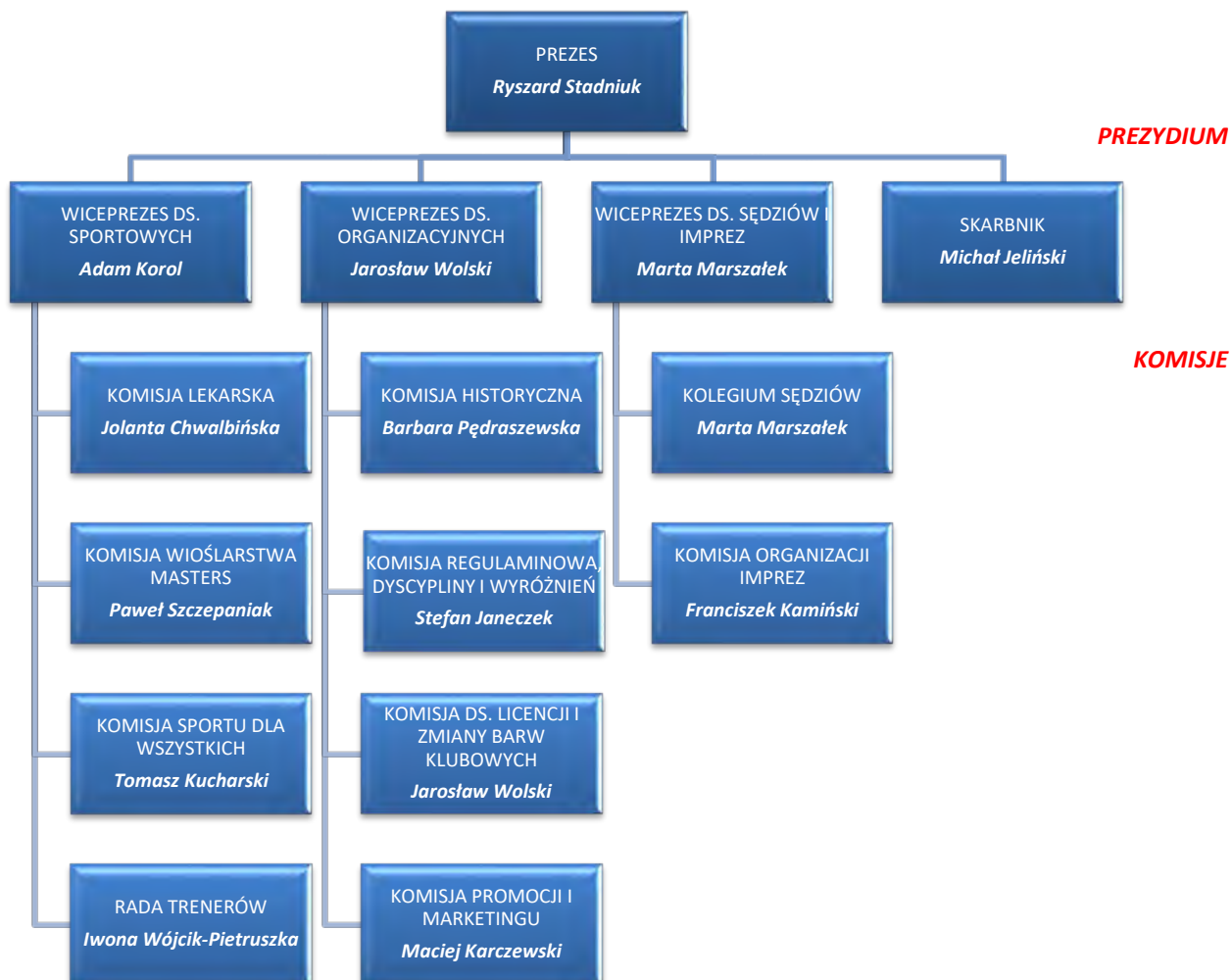
- Lech Burchard - przewodniczący
- Ewa Gancarz - wiceprzewodnicząca
- Łukasz Bruski - członek
- Piotr Kula - członek
- Marek Niedziałkowski - członek

Biuro Związku

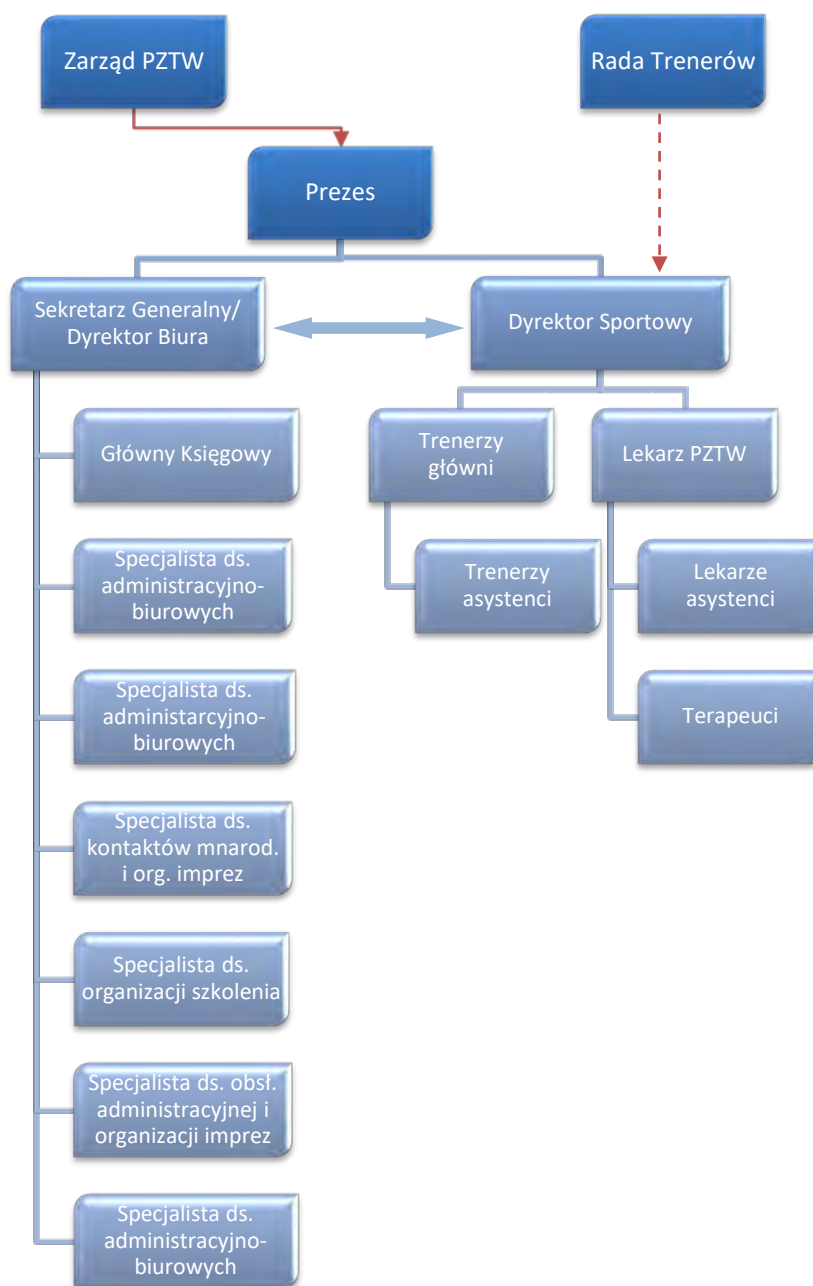
- Robert Zaborski *sekretarz generalny* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.05.2007
- Justyna Bartnik *główna księgowa* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.06.2007
- Adam Karaszewski *specjalista ds. organizacji szkolenia* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.01.2008
- Magdalena Gwiazdowska *specjalista ds. kontaktów międzynarodowych i organizacji imprez* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.09.2010
- Marcin Ksionek *specjalista ds. obsługi administracyjnej i organizacji imprez* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.01.2008

- Magdalena Samoszak *specjalista ds. administracyjno-biurowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 2.09.2013
- Joanna Dworzyńska *specjalista ds. administracyjno-biurowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.10.2016

SCHEMAT ORGANIZACYJNY ZARZĄDU PZTW

SCHEMAT ORGANIZACYJNY BIURA PZTW

3. Praca Zarządu i Prezydium Zarządu

W okresie sprawozdawczym Zarząd spotkał się na zebraniach plenarnych 6 razy. Zarząd działał na podstawie ustalonego planu pracy. Tematy ujęte w planie pracy, a także problemy wynikające z bieżącej działalności Związku były przedmiotem obrad Zarządu. Trzy zebrania odbyły się poza siedzibą Związku w Wałczu, Kruszwicy i Poznaniu. Na zebrania Zarządu są każdorazowo zapraszani: Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Związku i Przewodnicząca Komisji Lekarskiej. W zebraniach Zarządu uczestniczą Sekretarz Generalny i Dyrektor Sportowy Związku.

Wprowadzane do porządku obrad problemy i zagadnienia są w większości przypadków uprzednio przygotowywane na piśmie i rozesyłane do członków Zarządu i osób zapraszanych.

Członkowie Prezydium Zarządu spotykali się w pełnym składzie lub w mniejszych grupach w celu przedyskutowania lub załatwienia pilnych bieżących spraw. Informacje z pracy Prezydium są każdorazowo przedstawiane na zebraniach Zarządu.

Najważniejsze tematy omawiane na zebraniach Zarządu:

- Okresowe informacje o pracy komisji, omawianie spraw wniesionych przez komisje.
- Sprawy statutu i regulaminów PZTW.
- Sprawy wynikające z protokołów Komisji Rewizyjnej.
- Sprawy wynikające z dyskusji i wniosków uchwalonych przez delegatów na Sejmik.
- Zamierzenia i plany szkoleniowe na rok 2018.
- Informacje o realizacji planów szkoleniowych.
- Informacje o propozycjach składu kadry narodowej oraz grup szkoleniowych.
- Zatwierdzanie wniosków stypendialnych dla zawodników kadry narodowej
- Zatwierdzenie planów finansowych
- Sprawy wynikające z realizacji umów z MSiT
- Informacje o przygotowaniach obchodów jubileuszu 100-lecia PZTW
- Sprawy wynikające z realizacji umowy sponsorskiej
- Sprawy dotyczące promocji i marketingu
- Bieżące sprawy sportowe.
- Stan zdrowia zawodników kadry.
- Zatwierdzanie składu reprezentacji oraz zadań wynikowych na imprezy mistrzowskie poszczególnych grup wiekowych.
- Ocena startów reprezentacji w imprezach mistrzowskich poszczególnych grup wiekowych
- Sprawy zawodników niepełnosprawnych.
- Zatwierdzenie Kalendarza sportowego na rok 2018.
- Przyznanie odznaczeń związkowych.

4. Sprawozdania Komisji Zarządu

Komisja Lekarska

Skład osobowy Komisji:

- prof. dr hab. med. Jolanta Chwalbińska - przewodnicząca
- dr med. Krystyna Anioł-Strzyżewska - z-ca przewodniczącej
- dr med. Roman Adamowski
- dr. med. Jacek Uchański
- dr med. Małgorzata Dąbrowska-Stańczyk

Odnowa biologiczna:

- Dominik Grzyb
- Rafał Kuczera
- Wojciech Pietraszkiewicz
- Łukasz Ryder

Osoby współpracujące z Komisją:

- dr med. Ireneusz Czerniec
- dr med. Ryszard Krzykowski
- dr med. Wojciech Strokowski
- dr med. Maria Szczypaczewska
- dr med. Anna Wawrzyńczak-Witkowska
- dr med. Magdalena Wołowicz
- Psycholodzy: Martyna Nowak

Doroczne zebranie Komisji Lekarskiej odbyło się podczas Centralnych Regat Jesiennych w Poznaniu. W sprawach diagnostyki i terapii zawodników kontaktowano się doraźnie z lekarzami Komisji, reprezentującymi różne specjalności wiedzy medycznej.

Informacja o wykonaniu planowanych zadań, zgodnych z regulaminem pracy Komisji:

1. Sprawowanie ogólnej i specjalistycznej opieki zdrowotnej nad zawodnikami kadry, szczególnie w zakresie profilaktyki oraz leczenia schorzeń, urazów i stanów przeciążeń sportowych. Konsultacje specjalistyczne przeprowadzano głównie w placówkach Luxmed (w ramach umowy z PKOL), w COMS (konsultacje kardiologiczne, ortopedyczne i alergologiczne) oraz doraźnie w innych specjalistycznych placówkach.
2. Zabezpieczanie medyczne zgrupowań treningowych i regat – w załączeniu wykaz obsady lekarskiej

3. Prowadzenie przez lekarzy komisji dokumentacji medycznej, obejmującej bieżącą opiekę lekarską oraz ocenę stanu zdrowia i wydolności fizycznej zawodników
4. Współpraca w dziedzinie zagadnień merytorycznych z Instytutem Sportu- konsultowanie metodyki oraz zakresu badań wydolnościowych i badań laboratoryjnych, z Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej (COMS) – głównie w zakresie orzecznictwa oraz leczenia specjalistycznego.
5. Kontynuowanie specjalistycznych badań kontrolnych umożliwiających wczesne wykrycie nieprawidłowości w zakresie układu krążenia oraz systematyczne śledzenie rozwoju zmian adaptacyjnych serca w procesie treningowym (diagnostyka echokardiograficzna)
6. Bieżąca aktualizacja „fizjologicznego rankingu” zawodników kadry dla poszczególnych konkurencji, dokonana na podstawie tegorocznych wyników badań wydolnościowych oraz wymienionych powyżej badań USG serca (punkt 5).
7. Monitoring aktualnej sprawności psychofizycznej i psychomotorycznej podczas wybranych zgrupowań treningowych oraz startów w regatach – w uzgodnieniu z Dyrektorem Sportowym Związku, w zależności od zapotrzebowania
8. Współpraca z trenerami pionu szkolenia Związku, w szczególności w procesie sterowania treningiem sportowym i kontroli jego efektywności
9. Ustalanie zasad żywienia i podawania witamin oraz preparatów odżywczych zawodnikom kadry PZTW (przy współpracy z dietetykiem). W wybranych okresach rocznego cyklu treningowego przeprowadzano ponadto kontrolne badania morfologiczne oraz biochemiczne krwi, na podstawie których ustalano indywidualne zapotrzebowanie zawodników na preparaty żelaza, witaminy oraz makroelementy i pierwiastki śladowe.
10. Opracowanie zapotrzebowania na leki, witaminy i odżywki: całościowe na roczny cykl treningowy oraz szczegółowe na poszczególne zgrupowania i regaty. Prowadzono ponadto dokumentację ich zużycia oraz nadzór nad dystrybucją odżywek.
11. Kontrolowanie stanu sanitarno-higienicznego obiektów, w których organizowane były zgrupowania i zawody sportowe
12. Kontrola orzeczeń zdolności do treningu oraz egzekwowanie zaleceń placówki prowadzącej okresowe badania lekarskie (COMS)
13. Współpraca merytoryczna z innymi Komisjami Zarządu oraz aktywny udział lekarzy Komisji w corocznych konferencjach trenerów wioślarstwa
14. W dziedzinie profilaktyki przeprowadzono uodparnianie zawodników: szczepienia przeciw grypowe (Vaxigripp w okresie jesiennym) oraz preparaty doustne wspomagające swoiste i niespecyficzne mechanizmy odpornościowe u zawodników kadry.

Komisja Wioślarstwa Masters

Skład osobowy komisji:

- Paweł Szczepaniak - przewodniczący
- Jacek Karolak - przedstawiciel w Zarządzie PZTW

Komisja działała okazjonalnie, przy okazji regat bądź za pośrednictwem poczty internetowej. Podstawowymi tematami poruszonymi przez Komisję były:

- Integracja środowiska mastersów oraz umacnianie jego autonomii.
- Aktywizowanie dotychczasowych i pozyskiwanie nowych członków grupy Masters.
- Opracowywanie i udoskonalanie kalendarza imprez dla mastersów oraz wzbogacenie kalendarza o nowe imprezy.
- Prowadzenie dialogu z Zarządem PZTW w temacie statusu mastersów i licencji dla mastersów.
- Prowadzenie statystyk i rejestru startów mastersów w sezonie.

Polscy mastersi stanowią zwartą grupę ludzi, którzy poprzez wspólne starty w zawodach krajowych i międzynarodowych integrują się. Ogólna liczba masterów w Polsce to około 150 osób, z tego 50 osób startuje w regatach międzynarodowych, a 50 tylko w zawodach na ergometrach.

W roku 2018 polscy mastersi wystartowali w:

- 5 imprezach międzynarodowych
- 16 imprezach krajowych, z czego 6 razy na ergometrach wioślarskich

W najważniejszych zawodach dla mastersów, którymi były: WORLD ROWING MASTERS REGATTA - 2018 w Sarasocie (27-30.09) wystartowało 9 zawodników z Polski, ośmiu z Poznania oraz jeden ze Szczecina. Zawody zakończyły się znakomitymi wynikami Polaków, ponieważ wygrali 10 finałów, zaś w pięciu zajmowali drugie miejsca.

Większość biegów rozstrzygano po zaciętej walce na ostatnich metrach. Do najbardziej wyrównanych należał finał dwójki podwójnej kategorii C, gdzie nasza osada w składzie: Gerard Bednarek i Paweł Szczepaniak wygrali o 0,01 sek. złoty medal. Róża Wasilewska, Andrzej Marcinkowski oraz Dominik Michalski pierwszy raz wygrali swoje biegi na

światowych regatach i zdobyli upragnione złote medale, a Gerard Bednarek, Larysa i Paweł Szczepaniak tradycyjnie zdobyli ich cały komplet.

1. Larysa Szczepaniak: III (A1x), III (B1x), I (C1x), I (G4x), II (D4xMix), I (C2xMix), II (D2xMix), II (E8+Mix)
2. Róża Wasilewska: VI (G1x), I (G4x), II (D4xMix), V (D2xMix), II (E8+Mix)
3. Krystyna Wechmann: IV (G2x), V (H2x), I (G4x), V (E2xMix), II (E8+Mix)
4. Danuta Pribe: IV (G2x), IV (H1x), V (H2x), I (G4x), I (F2xMix), II (E8+Mix)
5. Iwona Marcinkowska: II (E8+Mix)
6. Paweł Szczepaniak: I (D2x), III (C4x), II (B4x), I (C1x), I (D4x), I (C2x), II (C4xMix), I (C2xMix), II (E8+Mix)
7. Gerard Bednarek: I (D4x), III (C4x), II (B4x), I (C1x), III (B1x), I (A2x), I (C2x), II (C4xMix), V (E2xMix), II (E8+Mix)
8. Dominik Michalski: III (C4x), II (B4x), IV (B1x), I (A2x), V (D2xMix), II (E8+Mix)
9. Andrzej Marcinkowski: I (D4x), III (C4x), II (B4x), VI (C1x), I (F2xMix), II (E8+Mix)

Rada Trenerów

Skład osobowy rady:

- Iwona Wójcik-Pietruszka (AZS-AWF Kraków) - przewodniczący
- Ewelina Wilk (AZS-AWF Kraków)
- Marcin Badziągowski (BTW Bydgoszcz)
- Piotr Sałkowski ( )
- Patrycja Krawicz (KSWiR Pegaz Wrocław)
- Tomasz Radkowski (AZS-UMK Toruń)

W roku 2018 zebrania Rady Trenerów odbyły się trzy razy. Ponadto członkowie Rady Trenerów kontaktowali się na bieżąco, jeśli była taka potrzeba. Działania podjęte przez Radę Trenerów w roku 2018:

1. Korekty programów Regat Kontrolnych Juniorów.
2. Korekta programów Młodzieżowych Mistrzostw Polski i Mistrzostw Polski Seniorów i Mistrzostw Polski Juniorów wprowadzająca nowe konkurencje.
3. Kontynuacja rankingu „Drewnianych Wioseł”. Zakup pamiątkowych nagród dla trzech najlepszych zawodników oraz pamiątkowych dyplomów dla pierwszej 10.
4. Przesłano propozycję tematów i zagadnień na kursokonferencję Trenerów, która odbyła się w listopadzie 2018 r.

Rada Trenerów wiele spraw konsultowała z całym środowiskiem trenerskim. Kontynuowano system rejestracji wyników młodzików z zawodów i sprawdzianów na ergometrze niezbędnych do prowadzenia rankingu Drewnianych Wioseł.

Komisja Sportu dla Wszystkich

Skład osobowy komisji:

- Tomasz Kucharski - Przewodniczący
- Michał Jeliński
- Łukasz Kaczmarek

Komisja w ubiegłym roku realizowała następujące zagadnienia:

1. Gromadziła materiały do wioślarskiej trasy turystycznej z informacją o infrastrukturze i atrakcjach turystycznych.
2. Przeprowadziła spotkania z Polską Organizacją Turystyczną i Regionalnymi Organizacjami Turystycznymi oraz Polskim Towarzystwem Turystyczni Krajoznawczym.
3. Zajmowała się przygotowaniem i pozyskaniem środków z MSiT na program grup wstępnego szkolenia.
4. Uczestniczyła w splotywie Wielką Pętlą Wielkopolską organizowaną przez TW Masters Poznań, gromadząc informację o infrastrukturze i atrakcjach turystycznych.
5. Prowadziła rozmowy z Polskim Komitetem Paraolimpijskim i Polskim Związkiem Sportu Niepełnosprawnych Start, dotyczące pozyskania środków na zakup łodzi.

Komisja Regulaminowa, Dyscypliny i Wyróżnień

Skład osobowy komisji:

- Stefan Janeczek - przewodniczący
- Marian Pawlak - wiceprzewodniczący
- Jerzy Podsędek
- Marek Kropidłowski

- Katarzyna Staszak

Wykonując swoje statutowe obowiązki członkowie Komisji w 2018 roku spotykali się dwukrotnie. Miejscem i terminem tych spotkań były regaty ogólnopolskie organizowane w Kruszwicy. Z uwagi na specyfikę pracy członkowie Komisji na bieżąco są w stałym kontakcie telefonicznym i e-mail. W 2018 roku Komisja nie przeprowadziła żadnych postępowań dyscyplinarnych. Komisja zajmowała się wnioskami o nadanie odznaczeń związkowych dla zasłużonych działaczy klubów w związku z rocznicami: WTW Warszawa - 140 lecie, RTW LOTTO Bydgoszcz - 90 lecie.

W związku z jubileuszem 100-lecia powstania Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich, komisja opracowała regulamin przyznawania medalu 100-lecia PZTW, który został zatwierdzony przez Zarząd. Ponadto Komisja rozpatrywała wnioski klubów o nadanie odznaczeń państwowych i resortowych dla wybitnych sportowców i działaczy wioślarskich, rekomendując na Zarząd PZTW.

Należy stwierdzić, że szereg spraw związanych z dyscypliną w szeregach kadry juniorów, młodzieżowców czy seniorów były omawiane na bieżąco z Przewodniczącym Komisji, Dyrektorem Sportowym oraz pełnomocnikiem Zarządu PZTW kol. Andrzejem Krzepińskim.

Komisja Historyczna

Skład osobowy komisji:

- Barbara Pędraszewska-Sołtys - przewodnicząca
- Ryszard Kobendza
- Bartłomiej Koc
- Dawid Kalinowski
- Bogusław Kołodziejak
- Artur Kowalczyk
- Roman Kowalewski
- Marek Kowalski
- Henryk Kurzyński
- Wojciech Nowakowski
- Małgorzata Pawlak-Kubasek
- Marian Pawlak
- Michał Plewiński
- Antoni Rosołowicz
- Ignacy Rudziński
- Zbigniew Szafkowski
- Ryszard Stefaniuk
- Rafał Szubert
- Danuta Brenk

Komisja Historyczna realizowała w roku sprawozdawczym 2018 następujące zagadnienia:

1. Prowadziła prace związane z realizacją programu obchodów jubileuszu 100-lecia PZTW.
2. Przygotowała opracowanie wyników Masters w latach 2009-2018
3. Przygotowała wykaz medalistów olimpijskich i klubów założycieli Związku.
4. Na wniosek Komisji Historycznej Zarząd PZTW przychylił się do zakupu skatalogowanych wyników z mistrzostw Polski w wioślarstwie w latach 1920-2016 oraz wyników mistrzostw Polski na ergometrze wioślarskim w okresie 1996-2016.

Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych

Skład osobowy komisji:

- Jarosław Wolski - przewodniczący
- Magdalena Gwiazdowska
- Katarzyna Kowalczyk

Skład Komisji w 2018 roku nie ulegał zmianom. Komisja pracowała kompletując dokumenty dotyczące licencji zawodników, trenerów, instruktorów, a także klubów wioślarskich w sposób ciągły nadając licencje zgodnie z obowiązującymi regulaminami. Dzięki coraz sprawniejszemu działaniu oprogramowania komputerowego oraz środków łączności, praca Komisji uległa dużemu ułatwieniu i nie było konieczności wielokrotnego spotykania się dla wymiany opinii, a coroczne przedłużanie ważności licencji zawodników, dzięki pracy pani Magdaleny Gwiazdowskiej w biurze Związku, odbywało się, można powiedzieć, automatycznie.

Szczególny zakres prac, zgodnie z obowiązującym regulaminem, jest związany ze zmianą barw klubowych zawodników w okresie od 1 listopada do 15 marca następnego roku. W takich sytuacjach oprócz badania i analizy dokumentów niezbędne są kontakty z zainteresowanymi zawodnikami i przedstawicielami obydwu klubów – macierzystego i przyjmującego zawodnika oraz w pewnych przypadkach pełnienie roli negocjatora przy ewentualnym ustalaniu czy doprecyzowaniu warunków przekazania ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika.

I tak z poważniejszych spraw w 2018 roku była rozpatrywana możliwość zmiany barw klubowych przez Kacpra Ozimka (WTW), ale pomimo kilku spotkań z zawodnikiem i jego rodzicami nie udało się doprowadzić do porozumienia z AZS AWF Warszawa i zawodnik pozostał w dotychczasowym klubie.

Natomiast rezygnacja zawodniczki Weroniki Deresz (WTW) z barw klubowych i jej wystąpienie o uzyskanie statusu zawodnika niestowarzyszonego, na skutek różnych opinii prawnych doprowadziła do swego rodzaju sporu pomiędzy

WTW a PZTW, sprawa oparła się o Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl i w minionym roku nie uległa rozstrzygnięciu.

Procedura zmiany barw klubowych jest uruchamiana, gdy do biura Związku wpłynie, w regulaminowym terminie, komplet wymaganych dokumentów, dlatego każde przychodzące pismo jest stemplowane datownikiem. Od dłuższego czasu zaobserwowano, że zdecydowana większość spraw wpływa w końcowym okresie przewidzianym przez regulaminy na zmiany, co w znacznym stopniu ogranicza możliwość ewentualnych negocjacji pomiędzy zainteresowanymi stronami.

W 2018 roku aktywne były 1472 licencje: 1400 zawodniczych, 25 masters, 13 niepełnosprawnych, 34 trenerskie, w tym 292 nowe licencje: 285 zawodniczych, 2 masters, 1 niepełnosprawny, 4 trenerskie.

Kolegium Sędziów

Skład osobowy kolegium:

- Marta Marszałek - przewodnicząca
- Franciszek Kamiński - wiceprzewodniczący
- Anna Widun - sekretarz
- Przemysław Knigawka - sekretarz
- Marcin Boczkowski
- Paweł Bruź
- Monika Kuczma
- Jadwiga Olkiewicz
- Wojciech Pytlak
- Katarzyna Kowalczuk

W sezonie 2018 Kolegium Sędziów PZTW liczyło po weryfikacji terminów ważności licencji 193 sędziów wszystkich klas. Licencję związkową w 2018 roku posiadało 85 sędziów, klasę I. - 64, a drugą – 64. W trakcie okresu sprawozdawczego Kolegium powiększyło się o kilkunastu nowych sędziów klasy II w okręgach kujawsko-pomorskim, mazowieckim, małopolskim i wrocławskim.

1. *Praca sędziów na regatach krajowych oraz na regatach międzynarodowych organizowanych w Polsce*
Kolegium Sędziów zapewniło obsługę sędziowską 11 ogólnopolskich wioślarskich imprez sportowych organizowanych przez PZTW. W każdej z tych imprez wzięło udział od 30 do 32 osób. Łącznie w roku obowiązki sędziego pełnione były przez 190 osoby. Kolegium zapewniło obsługę Regat Nadziei Olimpijskich "Olympic Hopes" w Poznaniu oraz Młodzieżowych Mistrzostw Świata delegując do prac komisji sędziowskich 32 sędziów.
2. *Podnoszenie kwalifikacji sędziowskich*
Zorganizowana została narada szkoleniowa poświęcona szkoleniu sędziów w zakresie przepisów Wioślarskiego Regulaminu Sportowego, w której łącznie wzięło udział 75 osób.
3. *Modyfikowano regulamin odbywania regat wioślarskich*
Podczas sezonu sukcesywnie korygowano obowiązujący Wioślarski Regulamin Sportowy oraz regulaminy regat i przepisy ogólne Wioślarskiego Informatora Sportowego.
4. *Posiedzenia Prezydium Kolegium Sędziów*
W roku 2018 odbyły się dwa posiedzenia Prezydium Kolegium Sędziów. Omawiano na nich bieżące sprawy Kolegium dotyczące organizacji pracy sędziów, zmian w regulaminie, terminów szkoleń i egzaminów, pracy sędziów podczas regat minionego sezonu, oceny poprawności ich działania, przygotowania infrastruktury wioślarskiej do prowadzenia zawodów oraz relacji z zawodnikami i trenerami.
5. *Elektroniczna baza danych kolegium sędziów*
Uzupełniano elektroniczną bazę danych, zawierającą klasy sędziowskie, dane adresowe i kontaktowe, udział w regatach centralnych.
6. *Udział sędziów związkowych posiadających licencję FISA w regatach międzynarodowych i mistrzowskich*
W roku 2018 sędziowie związkowi z licencją FISA zostali nominowani do udziału w imprezach organizowanych przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA. Były to regaty Pucharu Świata, Młodzieżowych Mistrzostw Świata, Mistrzostw Świata Juniorów, Mistrzostw Europy Juniorów i Światowe Regaty w kategorii Masters. Podkreślić należy, że do rzadkości należy brak nominacji polskiego sędziego do udziału w tych imprezach, co świadczy o wysokim poziomie wyszkolenia i wysokiej renomie, jaką polscy sędziowie międzynarodowi cieszą się w oczach Komisji Arbitrów FISA.
7. *Nominacja członka Komisji FISA*
Członek Komisji Sędziów PZTW, sędzia międzynarodowy FISA Monika Kuczma na kongresie FISA w Płowdiw została wybrana członkiem Komisji Parawioślarstwa FISA.

Komisja Organizacji Imprez

Skład osobowy komisji:

- Franciszek Kamiński - przewodniczący
- Stefan Janeczek
- Anna Widun
- Maria Szymerowska

1. *Weryfikacja i zaopiniowanie miejsca rozgrywania regat centralnych przy uwzględnieniu warunków zakwaterowania i kosztów organizacji regat.*

Wszystkie miejsca rozgrywanych regat centralnych w 2018 roku uzyskały pozytywną rekomendację komisji.

2. *Udział w przygotowaniu WIS w zakresie przepisów ogólnych i programu regat. Zamieszczanie ww. dokumentów na stronie www.pztw.org.pl*

WIS w wersji elektronicznej został umieszczony na www.pztw.org.pl. Dokument ten był konsultowany i uaktualniony w porozumieniu z przedstawicielami różnych środowisk (PZTW, Kolegium Sędziów, organizatorzy regat i trenerzy)

3. *Ustalanie wraz z Prezydium Kolegium Sędziów obsady sędziowskiej na Regatach Centralnych.*

Wszyscy powołani sędziowie do obsługi regat centralnych uzyskali pozytywną rekomendację naszej komisji i Kolegium Sędziów. Dobrze obsadzony skład sędziów funkcyjnych mimo znacznie zredukowanego limitu sędziów uczestniczących w regatach.

4. *Udział przedstawicieli Komisji w Regatach Centralnych.*

We wszystkich regatach centralnych w roku 2018 brali udział członkowie Komisji Organizacji Imprez.

5. *Ocena (w postaci protokołów i wniosków) z przygotowania technicznego torów oraz imprez wioślarskich.*

Członkowie komisji systematycznie, po ukończonych regatach przesyłali do Przewodniczącego komisji protokoły wraz z wnioskami i oceną technicznego przygotowania toru.

6. *Ocena skuteczności wdrożonych w 2018 roku nowych rozwiązań technicznym na torach regatowych.*

Członkowie komisji podczas udziału w regatach pozyskiwali informacje od użytkowników sprzętu elektronicznego o ich efektywności, łatwości obsługi i wpływu na jakość wykonywanej pracy w czasie regat.

7. *Współpraca Komisji z organizatorami Regat Centralnych i Komitetami Organizacyjnym regat międzynarodowych - Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Poznaniu i Puchar Bałtyku w Kruszwicy*

Członkowie komisji na bieżąco współpracują z bezpośrednimi organizatorami regat centralnych. Przewodniczący Komisji był także członkiem Komitetów organizacyjnych regat międzynarodowych które odbyły się w 2018 roku w Poznaniu i w Kruszwicy

8. *Kontrola i ocena jakości wykonywanych usług w zakresie przygotowania zgłoszeń, programu oraz pomiaru czasu na Regatach Centralnych*

W mijającym sezonie 2018 jakość świadczonych usług przez zespół obsługujący regaty w zakresie techniczno-informatycznym była na wysokim poziomie. Dobra współpraca między zespołem a sędziami powołanymi na regaty.

Komisja Promocji i Marketingu

Skład osobowy komisji:

- Maciej Karczewski - przewodniczący
- Marcin Wenzel
- Andrzej Krzepiński

Skład Komisji w 2018 roku uległ istotnym zmianom po rezygnacji kol. M. Żurawskiego oraz P. Rańdy. Do składu komisji powołano dwóch nowych członków. Komisja w roku sprawozdawczym 2018 zajmowała się następującymi zagadnieniami:

- nawiązano ściślejszą współpracę ze sponsorem generalnym PZTW w planowaniu działań marketingowych
- zgłaszano potrzebę budowy portalu polskiewiośla.pl
- zgłaszano potrzebę pilnego utworzenia profili związkowych na portalach społecznościowych jak: Facebook, Instagram i Twitter.

5. Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczego PZTW

Sprawozdanie z realizacji wniosków zgłoszonych przez kluby, przedyskutowanych i przyjętych przez delegatów na Sejmiku Sprawozdawczym w dniu 30.06.2018.

Wniosek o utworzenie w PZTW komórki, która zajmowałaby się pomocą głównie organizacyjną dla nowo powstałych klubów (do 3 lat), będących w trudnej sytuacji oraz inicjowanie powstawania nowych klubów – wniosek jest w realizacji. Bieżącą pomoc informacyjną w procedurach związanych z zawiązywaniem nowego klubu oraz pomoc organizacyjną w rozpoczęciu działalności realizuje biuro Związku.

6. Sprawozdanie Pionu Szkolenia

Rok 2018 jest drugim w czteroletnim cyklu przygotowań do Igrzysk XXXII Olimpiady w 2020 roku w Tokio. W porównaniu do roku poprzedniego nastąpiło kilka zmian w składzie sztabu szkoleniowego. W roku sprawozdawczym 2018 Pion szkolenia pracował w następującym składzie trenerskim:

- Bogusław Gryczuk Dyrektor Sportowy,
Koordynator Przygotowań Olimpijskich i całości szkolenia wszystkich grup wiekowych

W kadrze seniorów

- Przemysław Abrahamczyk Trener główny kobiet wagi lekkiej
- Piotr Buliński Trener główny wagi lekkiej mężczyzn
- Jakub Urban Trener główny kobiet wagi otwartej
- Aleksander Wojciechowski Trener główny kadry męskich wioseł krótkich
- Jerzy Broniec Trener główny wioseł długich mężczyzn
- Wojciech Jankowski Trener współpracujący z kadrą wioseł długich mężczyzn
- Michał Kozłowski Trener współpracujący z kadrą kobiet
- Robert Sycz Trener współpracujący z kadrą wioseł krótkich mężczyzn
- Jarosław Szymczyk Trener współpracujący z kadrą wioseł krótkich mężczyzn

W kadrze młodzieżowej

- Mariusz Szumański Trener główny kadry młodzieżowej

Trenerzy współpracujący

- Przemysław Konecki z męskimi osadami wioseł krótkich
- Marcin Badziągowski BTW Bydgoszcz – z kobiecymi osadami
- Mariusz Kowal Wiśła Grudziądz – z kobiecymi osadami

W kadrze juniorów

- Artur Jankowiak Trener główny kadry juniorów, koordynator kadry B

Trenerzy klubowi współpracujący i prowadzący osady w mistrzostwach świata i Europy juniorów

- Patryk Glaza Lotto Bydgoszcz
- Kurek Maciej Posnania Poznań
- Piotr Basta AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Rafał Dziekoński Lotto Bydgoszcz
- Gabryelewicz Krzysztof WTW Włocławek

Działalność pionu szkolenia obejmowała głównie kierunki:

Selekcja, szkolenie i przygotowanie reprezentacji poszczególnych grup wiekowych do imprez głównych sezonu poprzez zgrupowania, badania diagnostyczne i monitoring, starty kontrolne krajowe i zagraniczne.

- Opracowywanie programów regat krajowych oraz merytoryczny nadzór nad współzawodnictwem krajowym we wszystkich kategoriach wiekowych
- Merytoryczny nadzór nad Szkołami Mistrzostwa Sportowego
- Merytoryczny nadzór nad szkoleniem i współzawodnictwem wojewódzkim dzieci i młodzieży

- Doszkalanie specjalistyczne trenerów i instruktorów wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi ogniwami samorządów terytorialnych prowadzących działalność sportową w zakresie wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi instytucjami centralnymi w zakresie merytorycznym
- Opracowywanie kalendarza budżetowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich
- Opracowywanie Wioślarskiego Informatora Sportowego
- Organizacja całego procesu szkolenia centralnego wszystkich grup

W 2018 roku w wioślarstwie rozegrane zostały mistrzostwa świata juniorów, młodzieżowców i seniorów. Na kontynencie europejskim rozegrane zostały mistrzostwa Europy juniorów, seniorów oraz młodzieżowców. Dodatkowo nasi zawodnicy startowali w trzech edycjach Pucharu Świata, regatach Coupe de la Jeunesse, Pucharze Bałtyku i Regatach Nadziei Olimpijskich. Polskie reprezentacje w wioślarstwie zdobyły w tych imprezach ogółem 42 medali.

LICZBA MEDALI REPREZENTACJI W IMPREZACH POSZCZEGÓLNYCH GRUP SZKOLENIOWYCH

Nazwa imprezy/Rok	Seniorzy	Młodzież 19-22	Juniorzy	Razem
Mistrzostwa Świata	1	1	-	2
Mistrzostwa Europy	4	3	-	7
Puchar Świata	8	-	-	8
Puchar Bałtyku	-	-	13	13
Puchar Młodzieży	-	-	1	1
Coupe de la Jeunesse	-	-	11	11
Regaty Nadziei Olimpijskich	-	-	11	11
Razem	13	4	25	42

Ilość zdobytych medali i miejsca zajmowane w rankingu przez poszczególne federacje pod względem ilości zdobytych medali w 2018 roku obrazuje poniższe zestawienie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje), MŁODZIEŻOWYCH ORAZ SENIORÓW w 2018 roku					
Lp.	Kraj	Mistrzostwa Świata Juniorów	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Seniorów	Ilość medali łącznie
1	USA	7	4	4	15
2	Włochy	5	5	3	13
3-4	Niemcy	5	5	2	12
	Wielka Brytania	3	7	2	
5	Rumunia	3	5	2	10
6-7	Australia	3		5	8
	Nowa Zelandia	3	2	3	
8	Holandia	1	3	2	6
9-11	Czechy	3		1	4
	Grecja	3	1		
	Kanada		2	2	
12	Szwajcaria	1		2	3
13-23	Belgia	1		1	2
	Bułgaria		2		
	Chile	1	1		
	Chiny	1	1		
	Chorwacja	1		1	
	Francja			2	
	Hiszpania		1	1	
	Irlandia			2	
	Litwa			2	
	Polska		1	1	
	Rosja		1	1	
24-28	Argentyna	1			1
	Austria			1	
	Norwegia			1	
	RPA		1		
	Ukraina			1	

Łącznie te same imprezy w konkurencjach olimpijskich z wirtualną klasyfikacją medalową, w której nie ilość, a kolor medali decyduje o pozycji danej federacji w rankingu. Polska w 2018 roku znalazła się wspólnie z Chinami, Chorwacją, Francją, Hiszpanią, Litwą i Rosją na 13-19 miejscu na 28 państwach, które w ogóle zdobywały medale w światowych imprezach głównych.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG KLASYFIKACJI MEDALOWEJ W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje), MŁODZIEŻOWYCH I SENIORÓW w 2018 roku					
Lp.	Kraj	Mistrzostwa Świata Juniorów	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Seniorów	Klasyfikacja łączna (złote-srebrne-brązowe)
1	USA	2-4-1	2-1-1	2-0-1	6-5-3
2	Rumunia	2-0-1	2-2-1	1-1-0	5-3-2
3	Włochy	2-1-2	1-2-2	1-2-0	4-5-4
4	Wielka Brytania	2-1-0	2-3-2	0-0-2	4-4-4
5	Kanada		2-0-0	1-0-1	3-0-1
6	Niemcy	1-2-2	0-3-2	1-1-0	2-6-4
7	Grecja	1-2-0	1-0-0		2-2-0
8	Czechy	2-0-1		0-1-0	2-1-1
9	Irlandia			2-0-0	2-0-0
10	Australia	0-2-1		1-4-0	1-6-1
11	Nowa Zelandia	0-1-2	1-0-1	0-2-2	1-3-5
12	Szwajcaria	1-0-0		0-1-1	1-1-1
13-19	Chiny	1-0-0	0-0-1		1-0-1
	Chorwacja	0-0-1		1-0-0	
	Francja			1-0-1	
	Hiszpania		1-0-0	0-0-1	
	Litwa			1-0-1	
	Polska		0-0-1	1-0-0	
20-21	Norwegia			1-0-0	1-0-0
	Południowa Afryka		1-0-0		
22	Holandia	0-0-1	0-3-0	0-1-1	0-4-2
23	Argentyna	0-1-0			0-1-0
24-26	Belgia	0-0-1		0-0-1	0-0-2
	Bułgaria		0-0-2		
	Chile	0-0-1	0-0-1		
27-28	Austria			0-0-1	0-0-1
	Ukraina			0-0-1	

Natomiast dokonując zestawienia państw w kolejności wg sumy ilości zdobytych punktów w konkurencjach olimpijskich mistrzostw świata seniorów, młodzieżowych mistrzostw świata i wszystkich konkurencji mistrzostw świata juniorów Polska znajduje się w czołówce państw na świecie. W 2018 roku zajęliśmy dwunaste miejsce. Ogólnie w rywalizacji międzynarodowej na poziomie mistrzowskim uczestniczy około 70 federacji na 155 zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI ZDOBYTYCH PUNKTÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje), MŁODZIEŻOWYCH ORAZ SENIORÓW w 2018 roku					
Lp.	Kraj	Mistrzostwa Świata Juniorów	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Seniorów	Ilość punktów łącznie
1	Niemcy	62	58	30	150
2	Wielka Brytania	32	66	45	143
3-4	USA	54	44	44	142
	Włochy	61	47	34	
5	Rumunia	38	42	30	110
6	Nowa Zelandia	26	27	44	97
7	Australia	26	18	41	85
8	Holandia	11	24	35	70
9	Kanada	10	26	25	61
10	Grecja	26	30		56
11	Czechy	41	1	13	55
12	Polska	12	8	22	42
13	Szwajcaria	10	6	19	35
14	Francja	8	10	15	33
15	Hiszpania	7	11	12	30
16-17	Chiny	9	7	13	29
	Irlandia		8	21	
18	Białoruś	16	8	2	26
19	Litwa	8	2	15	25
20	Chile	9	11		20
21-22	Dania	5	3	11	19
	Rosja	1	12	6	
23-24	Chorwacja	9		9	18
	Norwegia		5	13	
25-26	Południowa Afryka	5	9	1	15

	Ukraina	5	4	6	
26	Węgry	7	6		13
27-28	Belgia	6		6	12
	Bułgaria		12		
29	Argentyna	8			8
30	Austria		1	6	7
31	Słowenia	1	4		5
32-33	Brazylia		3		3
	Łotwa		3		
34-36	Japonia	1			1
	Mołdawia		1		
	Serbia		1		

Poniżej w tabeli przedstawiono osiągnięcia polskich reprezentacji juniorów, młodzieżowej i seniorów w imprezach głównych.

SEZON 2018									
Nazwa imprezy	Termin i miejsce	Ilość medali	Miejsce pod względem ilości medali	KLASYFIKACJA MEDALOWA			Miejsce w klasyfikacji	Ilość punktów	Miejsce w punktacji drużynowej
				złote	srebrne	brązowe			
Mistrzostwa Europy Juniorów	Gravelines 26-27.05	-	-	-	-	-	-	8	18-19
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy	Brześć 01-02.09	3	8-11	-	2	1	11	20	13
Mistrzostwa Europy Seniorów	Glasgow 2-5.08	4	5-7	1	1	2	7	54	4
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Poznań 25-29.07	1	14-20	-	-	1	17-20	8	23-24
Mistrzostwa Świata Seniorów	Płowdiw 9-16.09	1	14-26	1	-	-	10-13	23	13-14
Mistrzostwa Świata Juniorów	Racice 8-12.08	-	-	-	-	-	-	12	11
Razem		9		2	3	4		125	

Omawiany rok sprawozdawczy należy uznać za udany dla polskiego wioślarstwa. Dzięki ogólnie dobrym wynikom wioślarstwo znajduje się w trójce dyscyplin najwyższej dofinansowanych ze środków budżetu państwa. Dzięki temu znacząco rozszerzone zostało szkolenie centralne, co zwiększa nasze szanse na kolejne sukcesy. Szczególnie cieszą sukcesy kobiety, bo być może spowodują one większy napływ młodych – zdeterminowanych na sukces dziewcząt do wioślarstwa. A przecież od najbliższych Igrzysk Olimpijskich w Tokio udział kobiet zostanie powiększony kosztem mężczyzn ze względu na konieczność zrównoważenia liczby zawodniczek i zawodników. Cieszy również wysoki prestiż jaki zdobyło nasze wioślarstwo zarówno na świecie oraz we władzach Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Prestiż naszego wioślarstwa to nie tylko wyniki zawodników, choć one z pewnością są najważniejsze, ale merytoryczna wiedza trenerów i profesjonalizm osób wspomagających organizacyjnie działalność sportową.

Prezes PZTW kolejną już kadencję jest szefem Europejskiej Komisji Wioślarskiej oraz członkiem Zarządu FISA.

Dzięki profesjonalizmowi komitetu organizacyjnego regat w Poznaniu z przewodniczącym Aleksandrem Danielem na czele na torze wioślarskim Malta w ubiegłym roku odbyły się Młodzieżowe Mistrzostwa Świata.

Nie należy przy tym zapominać o istniejących problemach, którymi z punktu widzenia pionu szkolenia są głównie wyniki i postępy w szkoleniu grup młodzieżowych. Przyczyny tego są jednak bardzo złożone i nierzadko wykraczają poza zakres wioślarstwa. Istotnym problemem jest praca trenerów w klubach wioślarskich. Brak spokoju w szkoleniu technicznym najmłodszych zawodników ze względu na niedostatek czasu powoduje ogromne ograniczenia w późniejszym treningu. W dzisiejszych czasach polski sport znajduje się w okresie przejściowym pomiędzy okresem pełnego państwowego dotowania klubów sportowych w poprzednim systemie, a okresem, do którego dąży obecnie sport polski, a więc finansowania działalności klubów wioślarskich przez biznes lub poszczególnych rodziców. Kluby sportowe borykają się z chronicznym brakiem finansów. Wprawdzie działalność klubów mogłyby podtrzymywać samorządy lokalne, ale muszą one również zapewnić wsparcie na różne inne cele społeczne, nieraz bardzo ważne w życiu lokalnej społeczności. Sport został pozostawiony w wielu samorządach na szarym końcu potrzeb. Brak pieniędzy jest powodem bardzo mizernego wynagradzania trenerów w klubach wioślarskich, a to pociąga za sobą brak czasu na zaangażowanie się w pracę, co na tym podstawowym etapie szkolenia jest niezbędne dla prawidłowego rozwoju młodego kandydata na przyszłego „mistrza” wioślarstwa.

Wioślarstwo jest sportem tzw. „późnym”. Wyniki na poziomie medalowym w seniorach przychodzą w większości dopiero w wieku 25-28 lat, a więc od wieku juniora trzeba czekać 7-9 lat. W ciągu tych długich i żmudnych lat treningu wioślarskiego kandydaci na późniejszych mistrzów muszą dodatkowo uporać się z wieloma problemami. W tym okresie jest przecież matura oraz zmiana szkoły średniej na studia i związana z tym zmiana systemu nauki. Do tego dochodzą związane z tym okresem problemy natury osobistej, a przecież dla wielu w wioślarstwie przejście nawet dobrego juniora do grupy seniorów powoduje okresowy, iluzoryczny spadek wyników. Poza tym problemem w polskim wioślarstwie, a

może i w innym sporcie, pozostaje cała sfera organizacji treningu, oparta na bardzo wielu zgrupowaniach, szczególnie w grupach seniorskich. Od dłuższego czasu prowadzona jest inna polityka szkoleniowa wobec grupy juniorów. Tak, aby selekcja i prowadzenie zawodników dawało wymierne efekty w najstarszych grupach wiekowych. Monitorowany jest indywidualny postęp w poziomie sportowym zawodnika, a nie doraźne wyniki medalowe i to zarówno w Szkołach Mistrzostwa Sportowego jak i szkoleniu utalentowanych zawodników z grupy tzw. „Żyrafy”. Na kolejnym etapie być może nieuchronna będzie drobna korekta w organizacji szkolenia tej grupy, przechodząc na szkolenie ośrodkowe wyselekcjonowanych, utalentowanych i zmotywowanych zawodniczek i zawodników.

Seniorzy

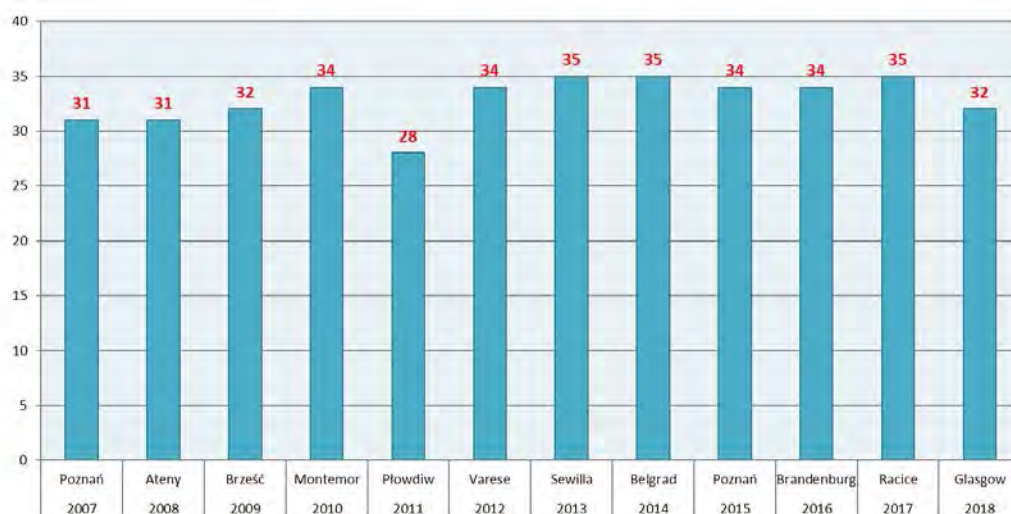
Celem głównym w sezonie 2018 Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich było wyselekcjonowanie i przygotowanie reprezentacji na Mistrzostwa Świata Seniorów w Płowdiw, składającej się z 9-10 osad, z których co najmniej 3-4 będą posiadały realną szansę walki o medale. W 2018 roku kolejno rozegrano:

- Mistrzostwa Europy 2-5.08 Glasgow (Wielka Brytania)
- Mistrzostwa Świata 9-16.09 Płowdiw (Bułgaria)

Mistrzostwa Europy

Mistrzostwa Europy Seniorów 2018 rozegrane w szkockim Glasgow były dwunastymi mistrzostwami po ich wznowieniu po 34-letniej przerwie. W latach 2007 -2012 mistrzostwa Europy rozgrywane były w drugi lub trzeci weekend września, czyli dwa – trzy tygodnie po mistrzostwach świata seniorów. Jednak w takim terminie często najlepsi zawodnicy, szczególnie z państw zachodnioeuropejskich nie brali w nich udziału. Podobnie też było w przypadku naszych najlepszych zawodniczek i zawodników. Wyjątkiem były mistrzostwa Europy 2010 roku, kiedy to mistrzostwa świata rozegrane zostały na jeziorze Karapiro w Nowej Zelandii na przełomie października i listopada, wtedy wszyscy najlepsi zawodnicy państw europejskich zostali zgłoszeni do mistrzostw Europy w portugalskim Montemor o Velho. Od 2013 roku ustalono stały termin rozgrywania mistrzostw Europy na przełom maja i czerwca. Bieżący rok był wyjątkiem, gdyż wioślarstwo weszło do grupy siedmiu dyscyplin obok pływania, gimnastyki, kolarstwa, triathlonu i golfa oraz lekkiej atletyki, w których mistrzostwa były rozgrywane w jednym czasie w ramach Europejskich Mistrzostw 2018. Pierwsze sześć z siedmiu wymienionych rozegrane zostały w Glasgow, a lekkoatletyka w Berlinie. Taką formę mistrzostw wymyślili właściciele Ligi Mistrzów i postanowili to zrealizować komercyjnie na wysokim poziomie i sprzedać w nowym wydaniu, głównie w formie praw do transmisji telewizyjnych. Impreza w tej formie ma być rozgrywana co cztery lata pomiędzy igrzyskami olimpijskimi. Z punktu widzenia szkoleniowego dla trenerów taki termin mistrzostw Europy rozegranych w terminie 2-5 sierpnia, trzy tygodnie po finałowym Pucharze Świata w Lucernie, był swego rodzaju eksperymentem i nowym wyzwaniem. Większość trenerów zadawała sobie pytanie; jak podejść do tej imprezy, czy potraktować ją niejako z marszu, czy może w ogóle w niej nie startować. Dla przykładu u naszych zachodnich sąsiadów – Niemców w niektórych konkurencjach wystartowali zawodnicy pierwszej reprezentacji, a w niektórych wystawiono osady zaplecza. Takiej rozterki na pewno nie mieli lekkoatleci, gdyż u nich mistrzostwa Europy są rozgrywane na przemian z mistrzostwami świata i w tym roku była akurat kolej na mistrzostwa Europy.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Mistrzostwa Europy w Glasgow pod względem ilości biorących udział w nich federacji wioślarskich nie miały rekordowej frekwencji. Ich liczba była ósmą z kolei wśród dwunastu rozegranych od 2007 roku. Powodem tego mógł

być zarówno trochę nieszczęśliwy dla wioślarzy termin lub dość wysokie koszty uczestnictwa. Obecnie w European Rowing Management Board zarejestrowanych jest 46 federacji i do Glasgow przyjechały wszystkie liczące się reprezentacje.

Obecnie w programie rozgrywane jest 14 konkurencji olimpijskich (7 kobiecych i 7 męskich) oraz 4 konkurencje wagi lekkiej nie objęte programem Igrzysk olimpijskich (3 żeńskie i 3 męskie).

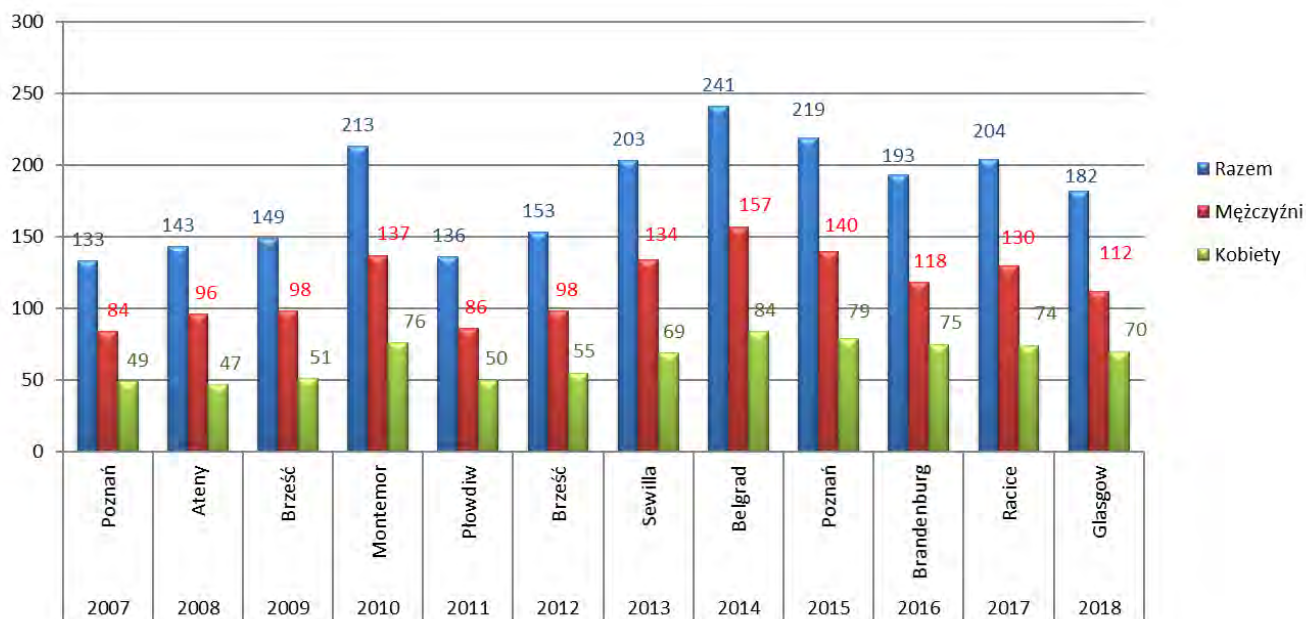
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

W Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow startowała najmniejsza ilość osad z pośród mistrzostw rozgrywanych w nowych terminach przed Mistrzostwami Świata Seniorów to jest od 2013 roku. Rekordowe pod tym względem były rozegrane cztery lata temu Mistrzostwa Europy w Belgradzie, a startowało tam ponad 30% więcej osad niż w Glasgow. W tegorocznych mistrzostwach wystartowało 182 osady, w tym 70 kobiecych (38,5% ogółu) i 112 męskich (61,5%).

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka mężczyzn	18
2	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	17
3	Dwójka bez sternika mężczyzn	16
4	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	14
5	Dwójka podwójna mężczyzn	13
6	Czwórka bez sternika mężczyzn	12
7-8	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Czwórka podwójna kobiet	11
9	Jedynka wagi lekkiej kobiet	10
10-13	Jedynka kobiet	9

	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Czwórka podwójna mężczyzn	
14	Dwójka podwójna kobiet	8
15	Ósemka mężczyzn	7
16	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	6
17	Ósemka kobiet	3

Kolorem czerwonym w tabeli zaznaczono konkurencje „nieolimpijskie”

- Najwięcej osad zgłoszono w sześciu konkurencjach męskich, a z nich tradycyjnie już w jedynce i dwójce podwójnej wagi lekkiej.
- Zdecydowanie najmniej w ósemce kobiet, a trzeba pamiętać, że do jednej konkurencji tzw. ”nieolimpijskiej” nie zgłoszono żadnej osady.
- Tylko finał rozgrywano w innej konkurencji „nieolimpijskiej” – czwórce podwójnej wagi lekkiej mężczyzn.

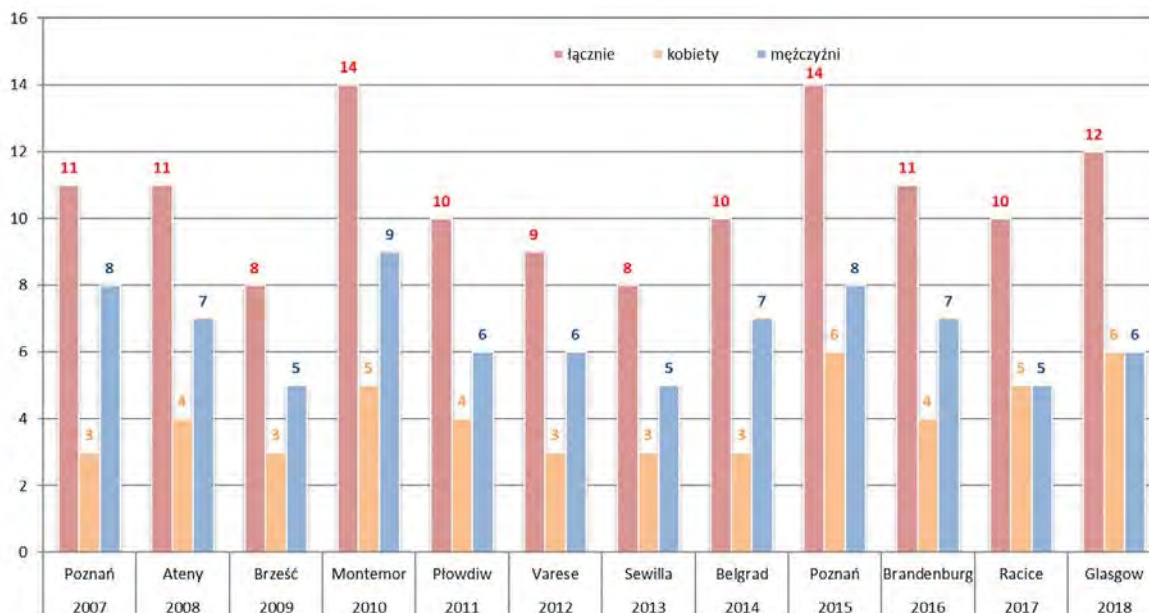
Należy zauważyć, że od czasu ogłoszenia przyszłościowych planów Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA i MKOL w sprawie całkowitego wycofania konkurencji wagi lekkiej z programu Igrzysk Olimpijskich wyraźnie zmniejszyła się liczba osad zgłaszanych przez poszczególne federacje na poszczególne zawody pucharów świata, ale i jak widać w tym przypadku na mistrzostwach Europy.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	13
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	7
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6

- Polska w tegorocznych Mistrzostwach Europy miała 13 osad i była trzecia w kolejności pod tym względem wielkość naszej reprezentacji.
- Po raz pierwszy w polskiej reprezentacji było więcej osad kobiecych od męskich, co przypadkowo zgodne jest z obecną tendencją Sportu na świecie wyrównywania szans.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	16
2	Holandia	14
3-4	Polska, Wielka Brytania	12
5	Francja	11
6	Rosja	10
7-8	Niemcy, Rumunia	9
9	Szwajcaria	8
10	Grecja	7

11-13	Austria, Norwegia, Ukraina	6
14-18	Czechy, Dania, Litwa, Serbia, Węgry	5
19	Białoruś	4
20-23	Belgia, Chorwacja, Irlandia, Szwecja	3
24-29	Estonia, Finlandia, Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia	2
30-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Włochy, Holandia	7
3	Polska	6
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	5
6-8	Francja, Grecja, Niemcy	4
9-12	Austria, Rosja, Szwajcaria, Ukraina	3
13-17	Czechy, Dania, Litwa, Łotwa, Norwegia	2
18-23	Białoruś, Irlandia, Izrael, Serbia, Szwecja, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	9
2-5	Francja, Holandia, Rosja, Wielka Brytania	7
6	Polska	6
7-8	Niemcy, Szwajcaria	5
9-12	Norwegia, Rumunia, Serbia, Węgry	4
13-21	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Ukraina	3
22-27	Estonia, Finlandia, Irlandia, Portugalia, Słowenia, Szwecja	2
28-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Izrael, Słowacja	1

- Najwięcej osad w mistrzostwach Europy mieli Włosi, którym zabrakło jedynie żeńskiej ósemki. Włosi są także na czele podobnych rankingów w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie, choć w kobietach podobną ilość osad mieli Holendrzy, którym zabrakło tylko skifistki.
- Polska reprezentacja, wspólnie z gospodarzem mistrzostw – Wielką Brytanią była trzecią pod względem ilości osad reprezentacją. Także trzecia w konkurencjach kobiecych i szósta w konkurencjach męskich.
- Zdziwienie budzić może dalsza pozycja reprezentacji niemieckiej, która we wszystkich światowych imprezach mistrzowskich zgłasza pełne reprezentacje. Jednak analizując mistrzostwa Europy we wszystkich kategoriach wiekowych widać, że dla niemieckiego kierownictwa są one zdecydowanie zawodami niższej rangi, a w rozmowie z ich przedstawicielami poruszany jest argument braku pieniędzy.
- Ponad połowę osad (51,1%) miało w swoich reprezentacjach pierwszych osiem największych federacji. Wśród kobiet 60,0%, a wśród mężczyzn 47,4%.
- Łotwa, jako jedyna federacja miała tylko osady w konkurencjach kobiet, a dziewięć federacji: Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Portugalia, Słowenia i Słowacja miało tylko osady w konkurencjach męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	13
2	Holandia	12
3-4	Polska, Wielka Brytania	11
5-6	Francja, Rumunia	9
7-9	Niemcy, Rosja, Szwajcaria	7
10-11	Grecja, Ukraina	6
12-15	Austria, Litwa, Norwegia, Serbia	5
16-17	Czechy, Dania	4
18-20	Białoruś, Irlandia, Węgry	3
21-25	Belgia, Chorwacja, Estonia, Izrael, Szwecja	2
26-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Łotwa, Portugalia, Słowacja, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	6
3-5	Polska, Rumunia, Wielka Brytania	5
6	Grecja	4
7-10	Francja, Niemcy, Szwajcaria, Ukraina	3
11-16	Austria, Czechy, Dania, Litwa, Norwegia, Rosja	2
17-21	Irlandia, Izrael, Łotwa, Serbia, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-5	Francja, Holandia, Polska, Wielka Brytania	6
6	Rosja	5
7-10	Niemcy, Rumunia, Serbia, Szwajcaria	4
11-15	Austria, Białoruś, Litwa, Norwegia, Ukraina	3
16-24	Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Grecja, Irlandia, Szwecja, Węgry	2
25-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia	1

- Wszystkie startujące federacje miały swoje osady w konkurencjach olimpijskich.
- Polska reprezentacja z jedenastoma osadami w konkurencjach olimpijskich podobnie znalazła się na trzecim miejscu w rankingu, natomiast w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie w drugich grupach startujących federacji.

- Białoruś i Szwecja przywiozły tym razem osady kobiece tylko w konkurencjach kobiecych (w obu przypadkach skifistki wagi lekkiej).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Włochy	3
3-6	Francja, Holandia, Niemcy, Węgry	2
7-22	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Grecja, Łotwa, Polska , Norwegia, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

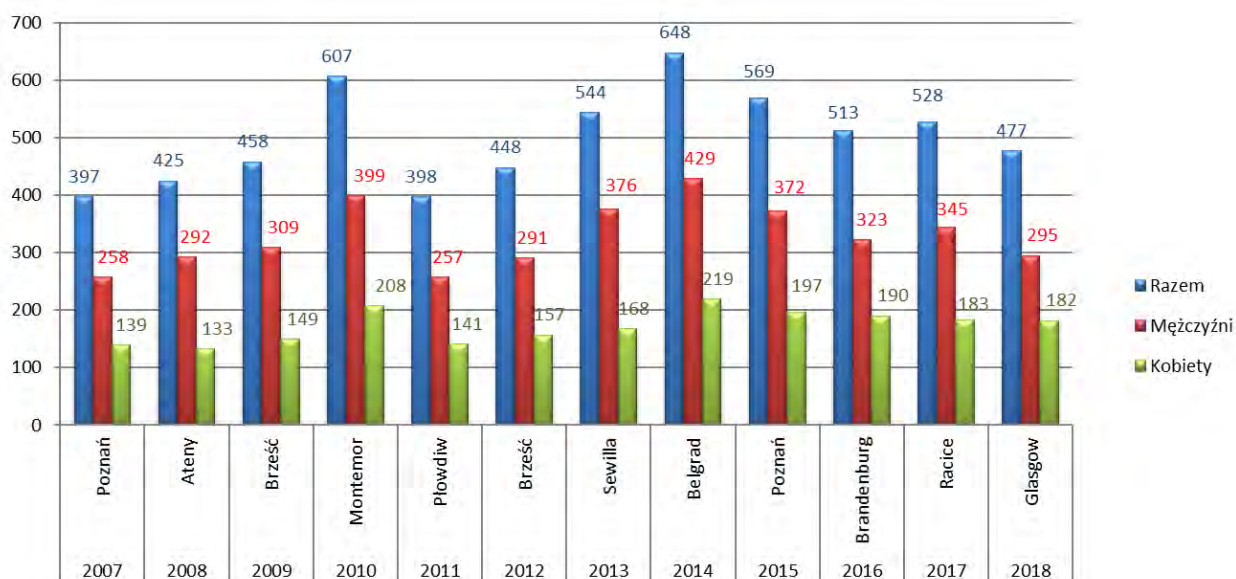
Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Austria, Białoruś, Francja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Rosja, Węgry, Włochy	2
4-17	Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- 22 federacje (68,8% wszystkich uczestniczących w rywalizacji) miało przynajmniej jedną swoją osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”
- Przy braku zgłoszeń w czwórce podwójnej wagi lekkiej kobiet i nie rozgrywaniem tej konkurencji, do wszystkich trzech pozostałych swoje załogi zgłosili Włosi i Rosjanie.
- Tylko sześć federacji zgłosiło więcej niż jedną osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”.
- Wśród dziesięciu federacji, które zgłosiły skifistki wagi lekkiej znalazła się również Polska.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowało 477 osób, a w tym 182 zawodniczki (38,2%) i 295 zawodników (61,8%) i była to najmniejsza ilość z mistrzostw, które rozgrywane były w nowym usytuowaniu w międzynarodowym kalendarzu imprez przed Mistrzostwami Świata.
- Tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn jest z pewnością spowodowana polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych.

Powodem stosunkowo małej w tym roku liczby startujących kobiet była absencja większości osad Europy wschodniej (np. Białorusi) ze względu na problemy wizowe (koszty i termin załatwiania). W Glasgow startowała najmniejsza ilość kobiet w mistrzostwach Europy od 2013 roku.

Maksymalna obecnie reprezentacja na mistrzostwa Europy liczy 56 zawodniczek i zawodników (po 28) oraz dwie sterniczki lub sterników, ponieważ przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała. W związku z nierozegraniem w tym roku, ze względu na brak zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet największa reprezentacja teoretycznie mogła liczyć 54 zawodniczki i zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	50
2-3	Wielka Brytania, Włochy	45

4	Rumunia	38
5	Polska	35
6	Rosja	32
7	Niemcy	29
8	Francja	25
9	Czechy	16
10-12	Norwegia, Szwajcaria, Ukraina	15
13	Grecja	14
14-15	Austria, Litwa	12
16	Serbia	11
17	Węgry	10
18	Dania	9
19	Białoruś	8
20-21	Estonia, Irlandia	6
22	Belgia	5
23-24	Chorwacja, Szwecja	4
25-26	Portugalia, Słowenia	3
27-30	Finlandia, Izrael, Łotwa, Słowacja	2
31-32	Azerbejdżan, Bułgaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	24
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	21
4	Włochy	16
5	Polska	15
6	Niemcy	11
7-9	Francja, Grecja, Rosja	9
10	Ukraina	7
11-12	Czechy, Norwegia	6
13-14	Dania, Szwajcaria	5
15	Austria	4
16	Litwa	3
17-20	Irlandia, Łotwa, Serbia, Węgry	2
21-23	Białoruś, Izrael, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	29
2	Holandia	26
3	Wielka Brytania	24
4	Rosja	23
5	Polska	20
6	Niemcy	18
7	Rumunia	17
8	Francja	16
9-10	Czechy, Szwajcaria	10
11-13	Litwa, Norwegia, Serbia	9
14-16	Austria, Ukraina, Węgry	8
17	Białoruś	7
18	Estonia	6
19-20	Belgia, Grecja	5
21-23	Chorwacja, Dania, Irlandia	4
24-26	Portugalia, Słowenia, Szwecja	3
27-28	Finlandia, Słowacja	2
29-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Izrael	1

- Sześć największych liczebnie reprezentacji miało razem w tegorocznych mistrzostwach ponad połowę (51,4%) wszystkich zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu reprezentacji miało w swoich zespołach 53,3% wszystkich startujących kobiet, a w konkurencjach męskich pierwszych sześć reprezentacji miało 47,5% wszystkich startujących zawodników.
- Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki.
- Trzy reprezentacje miały w mistrzostwach Europy obie ósemki; Holandia, Rumunia i Wielka Brytania i one też są wśród największych liczebnie reprezentacji.
- Największą reprezentację mieli w tym roku Holendrzy przed Wielką Brytanią, Włochami i Rumunią, ale już kolejną była reprezentacja Polski.
- Podobna kolejność była w konkurencjach kobiecych, natomiast w konkurencjach męskich przed polską reprezentacją Rumunów zastąpili Rosjanie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	45
2	Wielka Brytania	44
3	Włochy	39
4	Rumunia	38
5	Polska	34
6	Niemcy	27
7	Rosja	26
8	Francja	23
9	Ukraina	15
10	Szwajcaria	14

11	Grecja	13
12-13	Czechy, Litwa	12
14-16	Austria, Norwegia, Serbia	11
17	Dania	8
18	Białoruś	7
19-20	Estonia, Irlandia	6
21	Węgry	5
22	Belgia	4
23-24	Chorwacja, Szwecja	3
25-28	Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia	2
29-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Łotwa	1

- Podobnie było w konkurencjach olimpijskich, gdyż sześć pierwszych w rankingu federacji miało w swoich reprezentacjach ponad 50% (53%) wszystkich startujących zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu federacji mających w swoich reprezentacjach osady żeńskie miało 54,7% wszystkich startujących zawodniczek, natomiast w konkurencjach męskich odpowiednio siedem pierwszych reprezentacji miało 54,9% wszystkich startujących zawodników.
- Polska w tych mistrzostwach była piątą, a w konkurencjach męskich nawet czwartą reprezentacją pod względem liczebności.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	23
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	21
4	Włochy	15
5	Polska	14
6	Niemcy	10
7	Grecja	9
8-9	Francja, Rosja	8
10	Ukraina	7
11-12	Czechy, Norwegia	6
13-14	Dania, Szwajcaria	5
15-16	Austria, Litwa	3
17-19	Irlandia, Serbia, Węgry	2
20-21	Izrael, Łotwa	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	24
2	Wielka Brytania	23
3	Holandia	22
4	Polska	20
5	Rosja	18
6-7	Niemcy, Rumunia	17
8	Francja	15
9-11	Litwa, Serbia, Szwajcaria	9
12-13	Austria, Ukraina	8
14	Białoruś	7
15-16	Czechy, Estonia	6
17	Norwegia	5
18-20	Belgia, Grecja, Irlandia	4
21-24	Chorwacja, Dania, Szwecja, Węgry	3
25-27	Portugalia, Słowacja, Słowenia	2
28-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Izrael	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Włochy	6
3-4	Holandia, Węgry	5
5-6	Czechy, Norwegia	4
7-8	Francja, Niemcy	2
9-22	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Dania, Finlandia, Grecja, Łotwa, Polska , Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

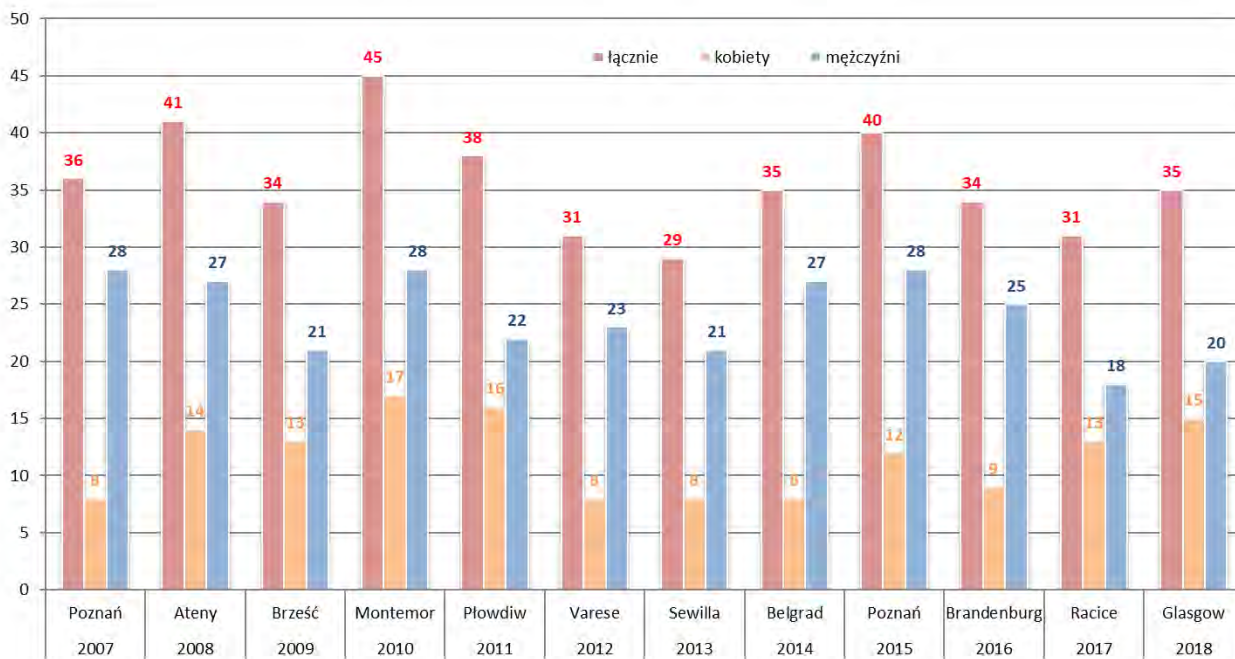
Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Austria, Białoruś, Francja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Rosja, Węgry, Włochy	5
4-6	Czechy, Holandia, Norwegia	4
7-17	Belgia, Dania, Chorwacja, Finlandia, Francja, Grecja, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- Włosi i Rosjanie mieli w konkurencjach nieolimpijskich komplet zawodniczek i zawodników z wyjątkiem nierozegranej z powodu braku zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Holendrom zabrakło skifisty wagi lekkiej, Węgom skifistki. Czesi i Norwegowie mieli tylko czwórki podwójne wagi lekkiej mężczyzn, a Francuzi i Niemcy tylko skifistkę i skifistę wagi lekkiej.
- W konkurencjach nieolimpijskich na 22 federacje mające w nich swoje osady, aż czternaście miały tylko po jednej zawodniczkę lub zawodnika. Byli to skifiści, którzy z reguły tak jak w przypadku Polski są zawodniczkami lub zawodnikami rezerwowymi do pierwszoplanowej konkurencji olimpijskiej, jaką jest dwójka podwójna wagi lekkiej.

**ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ
DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018**

Na powyższym diagramie przedstawiono ilość zawodniczek i zawodników zgłoszonych przez naszą federację we wszystkich dotychczas rozegranych po przerwie Mistrzostwach Europy Seniorów. Jak widać najwięcej swoich reprezentantów mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor-o-Velho, ale tam nie dość, że mieliśmy największą ilość osad, to do tego jeszcze w naszej reprezentacji były obie ósemki – męska i kobieca. Do tamtych mistrzostw Europy zgłosiliśmy po raz pierwszy maksymalną dla nas reprezentację. Ze względu na termin (przełom października i listopada) oraz miejsce (jezioro Karapiro w Nowej Zelandii) rozegrania Mistrzostw Świata Seniorów tamtego roku, dla większości naszych osad był to start główny i kończący dla nich sezon wiosłarski.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	13
2-3	Holandia, Wielka Brytania	10
4-5	Polska, Rumunia	9
6	Francja	6
7-9	Rosja, Szwajcaria, Ukraina	5
10	Niemcy	4
11-13	Czechy, Litwa, Norwegia	3
14-17	Białoruś, Chorwacja, Serbia, Węgry	2
18-23	Austria, Belgia, Dania, Grecja, Irlandia, Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	6
2-5	Polska, Rumunia, Włochy, Wielka Brytania	5
6-7	Francja, Ukraina	3
8-10	Niemcy, Rosja, Szwajcaria	2
11-17	Austria, Białoruś, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2	Wielka Brytania	5
3-5	Holandia, Polska, Rumunia	4
6-9	Francja, Norwegia, Rosja, Szwajcaria	3
10-16	Chorwacja, Czechy, Litwa, Niemcy, Serbia, Ukraina, Węgry	2
17-19	Belgia, Białoruś, Irlandia	1

- 23 federacje z pośród 32 uczestniczących miało swoich przedstawicieli w ostatecznej walce o medale w finałach A.
- Najwięcej osad w finałach A mieli Włosi przed gospodarzami mistrzostw Wielką Brytanią i Holendrami, ale tuż za tymi federacjami znalazła się Polska z Rumunią z dziewięcioma osadami.
- W konkurencjach kobiecych nasze reprezentantki znalazły się w grupie państw na drugim miejscu ustępując jedynie Holandii, a w konkurencjach męskich w grupie państw na trzecim miejscu za Włochami i Wielką Brytanią.
- Pod względem ilości osad w finale A, walczących o medale był to bardzo dobry rok dla polskiej reprezentacji.
- Ponad ¼ z federacji, które miały swoje załogi w finałach A, miało w nich tylko jedną osadę. W konkurencjach kobiecych siedem, a w męskich trzy.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	9/9
2-3	Ukraina	83,3	5/6
	Wielka Brytania		10/12
4	Włochy	81,25	13/16
5	Polska	75	9/12
6	Holandia	71,4	10/14
7	Chorwacja	66,7	2/3
8	Szwajcaria	62,5	5/8
9-10	Czechy	60	3/5
	Litwa		3/5
11	Francja	54,5	6/11
12-14	Białoruś	50	2/4
	Norwegia		3/6
	Rosja		5/10
15	Niemcy	44,4	4/9
16-17	Serbia	40	2/5
	Węgry		2/5
18-20	Belgia	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
	Szwecja		1/3
21	Dania	20	1/5
22	Austria	16,7	1/6
23	Grecja	14,3	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	1/1
	Rumunia		5/5
	Szwecja		1/1
	Ukraina		3/3
	Wielka Brytania		5/5
6	Holandia	85,7	6/7
7	Polska	83,3	5/6
8	Francja	75	3/4
9	Włochy	71,4	5/7
10-11	Rosja	66,7	2/3
	Szwajcaria		2/3
12-15	Czechy	50	1/2
	Dania		1/2
	Litwa		1/2
	Niemcy		2/4
16	Austria	33,3	1/3
17	Grecja	25	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Włochy	88,9	8/9
3	Norwegia	75	3/4
4	Wielka Brytania	71,4	5/7
5-9	Chorwacja	66,7	2/3
	Czechy		2/3
	Litwa		2/3
	Polska		4/6
	Ukraina		2/3
10	Szwajcaria	60	3/5
11	Holandia	57,1	4/7
12-14	Irlandia	50	1/2
	Serbia		2/4
	Węgry		2/4
15-16	Francja	42,9	3/7
	Rosja		3/7
17	Niemcy	40	2/5
18-19	Belgia	33,3	1/3
	Białoruś		1/3

Wartość poszczególnych reprezentacji może być określona skutecznością finałową i medalową ich osad startujących w Mistrzostwach Europy, czyli procentowym udziałem załóg danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich osad zgłoszonych do mistrzostw.

- Najwyższą skuteczność swoich tym razem osiągnęli Rumunii, którzy wszystkie swoje osady mieli w finałowej walce o medale.
- 100% skuteczność finałową w konkurencjach kobiecych osiągnęło aż pięć federacji, choć znalazły się wśród nich takie, które do mistrzostw zgłosiły tylko jedną osadę kobiecą i to w konkurencji „nieolimpijskiej” (Białoruś i Szwecja).
- Następną grupę w konkurencjach kobiecych, w której jest także nasza reprezentacja są federacje, u których w finale nie było tylko po jednej ze zgłoszonych osad (Holandia, Francja, Polska).
- W męskich konkurencjach wszystkie osady w finale A mieli tylko Rumuni. Dużą skuteczność miała też duża reprezentacja Włochów, którym do finałów nie zakwalifikował się jedynie skifista.
- W konkurencjach męskich w polskiej reprezentacji do finałów A nie zakwalifikowały się obie załogi długowiosłowe.
- Najniższą skuteczność finałową mieli tym razem Grecy, którzy wprawdzie przywieźli siedem osad, ale bardzo młodych, a do finału zakwalifikowała się tylko skifistka.

- Także sporą reprezentację jak na ich możliwości postanowili zgłosić Austriacy, jednak po ilości załóg zakwalifikowanych do finałowej walki widać, że pomimo wielu zabiegów organizacyjnych ich wioślarstwo nie jest jeszcze nawet na średnim poziomie.
- Z czołowych zawsze reprezentacji stosunkowo słabsze osady przywieźli Niemcy, którzy w tym rankingu w drugiej połowie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	10
2-4	Holandia, Rumunia, Wielka Brytania	9
5	Polska	8
6-7	Francja, Ukraina	5
8-9	Rosja, Szwajcaria	4
10	Litwa	3
11-14	Czechy, Niemcy, Norwegia, Serbia	2
15-21	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	6
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	5
4-5	Polska, Włochy	4
6	Ukraina	3
7-9	Francja, Rosja, Szwajcaria	2
10-15	Austria, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	6
2-4	Polska, Rumunia, Wielka Brytania	4
5-6	Francja, Holandia	3
7-12	Litwa, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Ukraina	2
13-18	Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy	1

- Na czternaście rozgrywanych konkurencji olimpijskich najwięcej osad w finale A mieli Włosi, a o jedną mniej Holendrzy, Rumuni i Brytyjczycy, a o dwie mniej miała Polska. Te pięć federacji wykorzystało ponad połowę (53,6%) wszystkich miejsc finałowych. W siedmiu kobiecych konkurencjach olimpijskich te same pięć federacji zajęło 24 (57,2%) miejsca finałowe, a w siedmiu męskich konkurencjach olimpijskich także te same federacje zdobyły dokładnie połowę możliwych miejsc finałowych.
- Należy podkreślić, że polska reprezentacja w tegorocznych mistrzostwach Europy nie dość, że należała do największych liczebnie, to także była w czołówce najmocniejszych.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	9/9
2	Ukraina	83,3	5/6
3	Wielka Brytania	81,8	9/11
4	Włochy	76,9	10/13
5	Holandia	75	9/12
6	Polska	72,7	8/11
7	Litwa	60	3/5
8-9	Rosja	57,1	4/7
	Szwajcaria		4/7
10	Francja	55,55	5/9
11-13	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Czechy		2/4
14-15	Norwegia	40	2/5
	Serbia		2/5
16-17	Białoruś	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
18	Niemcy	28,6	2/7
19	Dania	25	1/4
20	Austria	20	1/5
21	Grecja	16,7	1/6

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-5	Holandia	100	6/6
	Rosja		2/2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Włochy	85,7	6/7

	Rumunia		5/5
	Ukraina		3/3
	Wielka Brytania		5/5
6	Polska	80	4/5
7-9	Francja	66,7	2/3
	Szwajcaria		2/3
	Włochy		4/6
10-13	Austria	50	1/2
	Czechy		1/2
	Dania		1/2
	Litwa		1/2
14	Niemcy	33,3	1/3
15	Grecja	25	1/4

3-7	Litwa	66,7	2/3
	Norwegia		2/3
	Polska		4/6
	Ukraina		2/3
8-15	Wielka Brytania	50	4/6
	Belgia		1/2
	Chorwacja		1/2
	Czechy		1/2
	Francja		3/6
	Holandia		3/6
	Irlandia		1/2
	Serbia		2/4
	Szwajcaria		2/4
	16		Rosja
17	Białoruś	33,3	1/3
18	Niemcy	25	1/4

- W konkurencjach olimpijskich 100% skuteczności mieli jedynie Rumuni, którzy z reguły nie przywożą osad do konkurencji „nieolimpijskich”, z wyjątkiem sytuacji, w której ewentualnie kontuzjowana jest jedna z zawodniczek dwójki podwójnej wagi lekkiej.
- Na drugim biegunie tego zestawienia znalazły się, omawiane wcześniej Grecja, Austria oraz Dania.
- Zdziwienie może budzić pozycja niemieckich reprezentacji i to zarówno w konkurencjach olimpijskich kobiet jak i mężczyzn. Nawet przyjmując, że większość ich osad było z drugiej reprezentacji to i tak znając niemiecką siłę reprezentacji juniorów musi ten fakt wskazywać na pewien kryzys w ich wioślarstwie.
- Polska reprezentacja w tabelach skuteczności finałowej uplasowała się w czołowych grupach. W drugiej w konkurencjach kobiecych i w trzeciej w konkurencjach męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	3
2-3	Niemcy, Węgry	2
4-14	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Francja, Holandia, Norwegia, Polska , Rosja, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

- W trzech rozegranych konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie swoje osady w finale A i dlatego osiągnęli 100% skuteczności finałowej, mieli Włosi, Niemcy, Węgrzy, Białorusini, Chorwaci, Czesi, Norwegowie, Szwajcarzy, Szwedzi, Brytyjczycy oraz Polacy, co świadczy o tym, że te federacje zgłosili do mistrzostw tylko swoje najbardziej wartościowe załogi.
- W polskiej reprezentacji w tych konkurencjach występowała skifistka wagi lekkiej Katarzyna Wełna, która jest obecnie rezerwową zawodniczką do pierwszoplanowego debła wagi lekkiej.
- Najniższą skuteczność finałową w konkurencjach „nieolimpijskich” mieli Rosjanie, którzy obsadzili w nich komplet osad, a w finale wystąpiła tylko męska czwórka podwójna wagi lekkiej gdzie startowało tylko sześć osad.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-11	Białoruś	100	1/1
	Chorwacja		1/1
	Czechy		1/1
	Niemcy		2/2
	Norwegia		1/1
	Polska		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Szwecja		1/1
	Węgry		2/2
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
12-13	Francja	50	1/2
	Holandia		1/2
14	Rosja	33,3	1/3

- Ponad połowa uczestniczących w tegorocznych mistrzostwach Europy federacji zdobyła przynajmniej jeden z 51 medali w siedemnastu konkurencjach.
- Najwięcej medali zdobyli Holendrzy i Rumuni, a najmniej bo tylko po jednym medalu między innymi zdobyli Rosjanie i Niemcy.

- Polska z czterema medalami znalazła się w czwartej grupie państw i średnio w naszej reprezentacji co trzecia osada zdobywała medal.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD
WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Rumunia	7
3	Włochy	6
4	Francja	5
5-7	Polska, Szwajcaria, Wielka Brytania	4
8	Litwa	3
9-10	Norwegia, Ukraina	2
11-17	Austria, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy, Rosja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2-3	Polska, Rumunia	3
4-7	Francja, Szwajcaria, Ukraina, Włochy	2
8-12	Austria, Białoruś, Litwa, Rosja, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rumunia, Włochy	4
3-4	Francja, Wielka Brytania	3
5-8	Holandia, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	2
9-13	Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy, Polska	1

- W konkurencjach kobiecych pod względem ilości medali na pierwszym miejscu były Holenderki, ale tuż za nimi Polki oraz Rumunki.
- W konkurencjach męskich najwięcej medali zdobyli Rumuni i Włosi, a Polska razem z Niemcami, Irlandią, Czechami i Chorwacją z jednym medalem utworzyli czwartą grupę państw.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	77,8	7/9
2	Litwa	60	3/5
3-4	Holandia	50	7/14
	Szwajcaria		4/8
5	Francja	45,45	5/11
6	Włochy	37,5	6/16
7-12	Chorwacja	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
	Norwegia		2/6
	Polska		4/12
	Ukraina		2/6
	Wielka Brytania	4/12	
13	Białoruś	25	1/4
14	Czechy	20	1/5
15	Austria	16,7	1/6
16	Niemcy	11,1	1/9
17	Rosja	10	1/10

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Białoruś	100	1/1
2	Holandia	71,4	5/7
3-4	Szwajcaria	66,7	2/3
	Ukraina		2/3
5	Rumunia	60	3/5
6-8	Litwa	50	1/2
	Francja		2/4
	Polska		3/6
9-10	Austria	33,3	1/3
	Rosja		1/3
11	Włochy	28,6	2/7
12	Wielka Brytania	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Litwa	66,7	2/3
3-4	Irlandia	50	1/2
	Norwegia		2/4
5	Włochy	44,44	4/9
6-7	Francja	42,9	3/7
	Wielka Brytania		3/7
8	Szwajcaria	40	2/5
9-10	Chorwacja	33,3	1/3
	Czechy		1/3
11	Holandia	28,6	2/7
12	Niemcy	20	1/5
13	Polska	16,7	1/6

- Najwyższą skuteczność medalową osiągnęli Rumuni, co oznacza, że to oni mieli w Glasgow najlepszą i najlepiej przygotowaną reprezentację.
- Z tych federacji, które w ogóle zdobywały medale i na co dzień są reprezentacjami nadającymi ton europejskiej i światowej rywalizacji, duże lecz słabsze i nieprzygotowujące się specjalnie do tych mistrzostw mieli Niemcy i Brytyjczycy.

- Nasza reprezentacja z mocnymi osadami kobiecymi i słabszymi męskimi. Zabrakło nam z pewnością medalu męskiej dwójki podwójnej, a liczyliśmy także na lepszy występ męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej. Mogły się też trochę szczęśliwiej skończyć wyścigi finałowe skifistki wagi lekkiej Katarzyny Wetny i skifisty Natana Węgrzyckiego – Szymczyka, którzy przytypli na metę na czwartych miejscach.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	7
2	Holandia	6
3-4	Francja, Polska	4
5-8	Litwa, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	3
9-10	Norwegia, Ukraina	2
11-15	Austria, Chorwacja, Irlandia, Niemcy, Rosja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2-3	Rumunia, Polska	3
4-5	Szwajcaria, Ukraina	2
6-11	Austria, Francja, Litwa, Rosja, Wielka Brytania, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	4
2	Francja	3
3-6	Norwegia, Litwa, Wielka Brytania, Włochy	2
7-12	Chorwacja, Holandia, Irlandia, Niemcy, Polska , Szwajcaria	1

- W konkurencjach olimpijskich pod względem ilości zdobytych medali nasza reprezentacja uplasowała się na bardzo dobrym trzecim miejscu ustępując jedynie Rumunii i Holandii.
- Jeszcze lepiej wypadła żeńska część naszej reprezentacji, która wspólnie z Rumunkami zajęła drugą pozycję za Holandią.
- Niestety przy stosunkowo dużej reprezentacji, jaką była w Glasgow Polska pod względem skuteczności medalowej znaleźliśmy się dopiero na ósmym miejscu. Z większych reprezentacji wyprzedzili nas Rumuni, Holendrzy oraz Francuzi. Ze średnich w konkurencjach olimpijskich medalowo skuteczniejsi byli Szwajcarzy, Litwini i Norwegowie. Za nami byli jednak Włosi i Brytyjczycy, nie mówiąc już o Niemcach czy Rosjanach.
- Zdecydowanie lepiej wygląda ranking skuteczności w olimpijskich konkurencjach kobiecych, gdzie Polska jest na czwartym miejscu wspólnie z Rumunią.
- Natomiast wśród olimpijskich konkurencji męskich Polska znalazła się na ostatnim – dwunastym miejscu, wprawdzie w niezłym, (jak na poziom ich wioślarstwa) towarzystwie Holendrów.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	77,8	7/9
2	Litwa	60	3/5
3-4	Chorwacja	50	1/2
	Holandia		6/12
5	Francja	44,44	4/9
6	Szwajcaria	42,9	3/7
7	Norwegia	40	2/5
8	Polska	36,4	4/11
9-10	Irlandia	33,3	1/3
	Ukraina		2/6
11	Wielka Brytania	27,3	3/11
12	Włochy	23,1	3/13
13	Austria	20	1/5
14-15	Niemcy	14,3	1/7
	Rosja		1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Holandia	83,3	5/6
2-3	Szwajcaria	66,7	2/3
	Ukraina		2/3
4-5	Polska	60	3/5
6-8	Rumunia	50	3/5
	Austria		1/2
	Litwa		1/2
	Rosja		1/2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2-3	Litwa	66,7	2/3
	Norwegia		2/3
4-6	Chorwacja	50	1/2
	Francja		3/6
	Irlandia		1/2
7	Wielka Brytania	33,3	2/6
8	Włochy	28,6	2/7

9	Francja	33,3	1/3
10	Wielka Brytania	20	1/5
11	Włochy	16,7	1/6

9-10	Szwajcaria	25	1/4
	Niemcy		1/4
11-12	Holandia	16,7	1/6
	Polska		1/6

W konkurencjach nieolimpijskich siedem federacji rozdało pomiędzy siebie dziewięć medali. Tylko Włosi zdobyli więcej niż jeden medal.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-7	Białoruś, Czechy, Francja, Holandia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Białoruś, Francja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

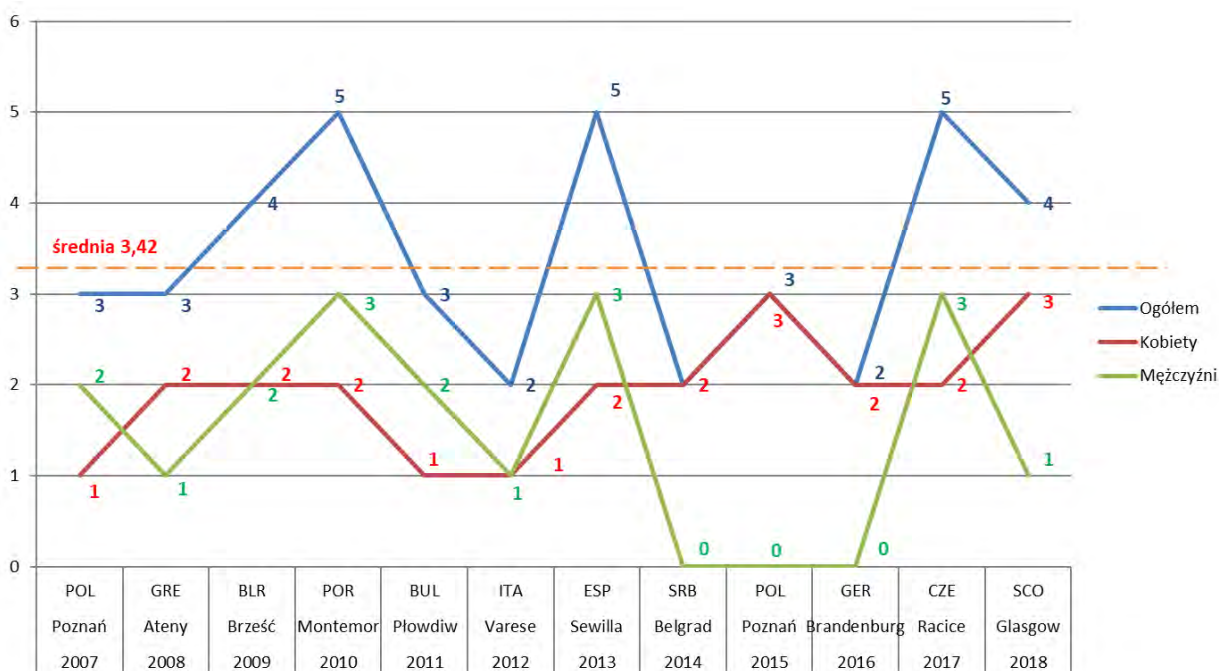
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	2
2-5	Czechy, Holandia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	1/1
	Czechy		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
6-7	Francja	50	1/2
	Holandia		1/2

Pięć z siedmiu federacji, które zdobyły medale w konkurencjach olimpijskich miały skuteczność 100%, tzn. zgłosiły do mistrzostw Europy tylko osady na najwyższym poziomie.

ILOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2018

Jak widać cztery medale zdobyte przez polską reprezentację w tegorocznych mistrzostwach Europy z pewnością nie były osiągnięciem rekordowym, natomiast trzy medale w konkurencjach kobiecych było wyrównaniem najlepszego

osiągnięcia z 2015 roku, z mistrzostw Europy w Poznaniu. Trzykrotnie w historii rozgrywania mistrzostw Europy po przerwie (w 2010, 2013i 2017 roku) mieliśmy łącznie po pięć medali i raz w 2009, podobnie jak w tym roku cztery medale.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich liczba.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-2-2
2	Francja	2-2-1
3	Włochy	2-1-3
4	Szwajcaria	2-0-2
5	Norwegia	2-0-0
6	Holandia	1-3-3
7	Polska	1-1-2
8-11	Białoruś	1-0-0
	Chorwacja	
	Niemcy	
	Rosja	
12	Wielka Brytania	0-2-2
13	Litwa	0-2-1
14	Ukraina	0-1-1
15-17	Austria	0-1-0
	Czechy	
	Irlandia	

- W siedemnastu rozegranych konkurencjach złote medale zdobyło 11 federacji. Jedynie Rumuni wygrali trzy konkurencje, cztery państwa wygrały po dwie konkurencje i sześć państw wygrało po jednej konkurencji.
- Polska niestety tylko z jednym złotym medalem zajęła w klasyfikacji medalowej dopiero siódme miejsce, choć to i tak wyższe od takich potęg wioślarskich jak Niemcy, czy Wielka Brytania.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2-1-0
2	Holandia	1-2-2
3	Polska	1-1-1
4	Francja	1-1-0
5	Szwajcaria	1-0-1
6-7	Białoruś	1-0-0
	Rosja	
8	Ukraina	0-1-1
9-10	Austria	0-1-0
	Wielka Brytania	
11	Włochy	0-0-2
12	Litwa	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2-1-1
2	Norwegia	2-0-0
3	Rumunia	1-1-2
4	Francja	1-1-1
5	Szwajcaria	1-0-1
6-7	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
8	Litwa	0-2-0
9	Wielka Brytania	0-1-2
10	Holandia	0-1-1
11-12	Czechy	0-1-0
	Irlandia	
13	Polska	0-0-1

- W konkurencjach kobiecych Polska znalazła się na podium państw zdobywających medale, za Rumunią i Holandią.
- Niestety wśród mężczyzn z tylko jednym brązowym medalem Polska zajęła ostatnie trzynaste miejsce.
- W ośmiu konkurencjach kobiecych złote medale zdobyło siedem państw i tylko reprezentantki Rumunii dwukrotnie zdobywały złote medale.
- W dziewięciu konkurencjach męskich, także siedem państw rozdzieliło pomiędzy siebie złote medale, a po dwa złote medale zdobyli reprezentanci Włoch i Norwegii.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-2-2
2	Francja	2-1-1
3	Norwegia	2-0-0
4	Holandia	1-3-2
5	Polska	1-1-2
6-7	Szwajcaria	1-0-2
	Włochy	
8-10	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
	Rosja	
11-12	Litwa	0-2-1
	Wielka Brytania	

13	Ukraina	0-1-1
14-15	Irlandia	0-1-0
	Austria	

- W klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich Polska reprezentacja znalazła się na piątym miejscu za świetnie przygotowanymi do tych mistrzostw reprezentantami Rumunii, maksymalnie wykorzystującymi swoje medalowe szanse reprezentacjami Francji i Norwegii oraz zawsze bardzo mocnej Holandii.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2-1-0
2	Holandia	1-2-2
3	Polska	1-1-1
4	Szwajcaria	1-0-1
5-6	Francja	1-0-0
	Rosja	
7	Ukraina	0-1-1
8-9	Austria	0-1-0
	Wielka Brytania	
10-11	Litwa	0-0-1
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Norwegia	2-0-0
2	Rumunia	1-1-2
3	Francja	1-1-1
4	Włochy	1-0-1
5-6	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
7	Litwa	0-2-0
8	Wielka Brytania	0-1-1
9-10	Holandia	0-1-0
	Irlandia	
11-12	Polska	0-0-1
	Szwajcaria	

- Podobnie jak klasyfikacji ogólnej, również w konkurencjach olimpijskich nasze reprezentacje zajęły: trzecie miejsce wśród kobiet i 11-12 wśród mężczyzn wspólnie ze Szwajcarami.
- Wśród medalistek konkurencji kobiecych brak jest całkowicie osad niemieckich, a Brytyjki zdobyły tylko jeden srebrny medal. W konkurencjach męskich Niemców nie zawiodła ich sztandarowa obecnie załoga ósemki, natomiast Brytyjczykom medale zapewniła czwórka bez sternika i dwójka podwójna. Brytyjczycy także przechodzą pewnego rodzaju zmianę pokoleniową. Z biegiem lat wykuszili się zawodnicy, którzy korzystając ze specjalnego programu i dodatkowego finansowania zapewnili ich reprezentacji olimpijskiej dziewięć medali na Igrzyskach w Londynie.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-1
2-3	Białoruś	1-0-0
	Szwajcaria	
4-5	Czechy	0-1-0
	Francja	
6-7	Holandia	0-0-1
	Wielka Brytania	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Białoruś	1-0-0
2	Francja	0-1-0
3	Włochy	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-0
2	Szwajcaria	1-0-0
3	Czechy	0-1-0
4-5	Holandia	0-0-1
	Wielka Brytania	

- Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji nieolimpijskich znaleźli się Włosi. Jest to na tyle zrozumiałe, że rozgrywane były tylko trzy konkurencje wagi lekkiej. Włosi mając szeroką rzeszę wioślących w klubach zawodników nie zawsze o parametrach typowo wioślarskich, a przy tym trzeba pamiętać, że jest to nacja „południowców” wcześniej dojrzejącej młodzieży zawsze zgłaszają w konkurencjach wagi lekkiej komplet załóg, zdobywając w tej kategorii szereg medali.

Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 71 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 41 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie w 2007 roku. Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą liczbę punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	77
2-3	Holandia, Rumunia	62

4	Polska	54
5	Wielka Brytania	53
6	Francja	47
7	Szwajcaria	36
8	Niemcy	27
9	Ukraina	26
10	Rosja	25
11	Litwa	22
12	Norwegia	21
13	Czechy	14
14	Chorwacja	13
15	Białoruś	12
16	Austria	10
17	Serbia	9
18-19	Irlandia, Węgry	8
20	Grecja	6
21-22	Belgia, Dania	5
23	Szwecja	4
24	Słowenia	2
25-26	Bułgaria, Izrael	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	40
2	Rumunia	34
3	Polska	32
4	Włochy	29
5	Wielka Brytania	24
6	Francja	20
7	Ukraina	18
8	Szwajcaria	17
9	Rosja	12
10-11	Austria, Białoruś	9
12-13	Litwa, Niemcy	8
14-15	Dania, Grecja	5
16-17	Czechy, Szwecja	4
18-20	Irlandia, Izrael, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	48
2	Wielka Brytania	29
3	Rumunia	28
4	Francja	27
5-6	Holandia, Polska	22
7	Norwegia	21
8-9	Niemcy, Szwajcaria	19
10	Litwa	14
11-12	Chorwacja, Rosja	13
13	Czechy	10
14	Serbia	9
15	Ukraina	8
16-17	Irlandia, Węgry	7
18	Belgia	5
19	Białoruś	3
20	Słowenia	2
21-23	Austria, Bułgaria, Grecja	1

- W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 629 punktów przy rozgrywaniu tak jak w Glasgow 17 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 153 punkty.
- Pięć pierwszych w tabeli punktacji drużynowej reprezentacji (w tym Polska) miało w sumie 49% wszystkich możliwych do zdobycia punktów.
- W tegorocznych mistrzostwach Europy punkty zdobywały załogi 26 federacji z 32 uczestniczących.
- W konkurencjach męskich widoczna jest dość znacząca w tym roku przewaga włoskiej reprezentacji.
- Polscy wioślarze od lat utrzymują się w czołówce federacji biorących udział w Mistrzostwach Europy Seniorów. W tegorocznych mistrzostwach Polska zdobyła tylko o jeden punkt mniej niż w 2017 roku, gdzie było razem pięć medali.
- Tym razem ton reprezentacji nadawały osady kobiece, które zdobyły dziesięć punktów więcej, kiedy w ubiegłym roku w Racicach to mężczyźni mieli pięć punktów więcej.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rumunia	62
2-3	Holandia, Włochy	55
4	Polska	49
5	Wielka Brytania	47
6	Francja	40
7	Szwajcaria	27
8	Ukraina	26
9	Litwa	22
10	Rosja	20
11	Niemcy	19

12	Norwegia	18
13-14	Chorwacja, Serbia	9
15-16	Austria, Irlandia	8
17	Czechy	7
18-20	Belgia, Dania, Grecja	5
21	Białoruś	3
22-24	Bułgaria, Izrael, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	39
2	Rumunia	34
3	Polska	27
4	Wielka Brytania	24
5	Włochy	23
6	Ukraina	18
7	Szwajcaria	17
8	Francja	13
9	Rosja	12
10	Litwa	8
11	Austria	7
12-14	Dania, Grecja, Niemcy	5
15	Czechy	4
16-18	Irlandia, Izrael, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	32
2	Rumunia	28
3	Francja	27
4	Wielka Brytania	23
5	Polska	22
6	Norwegia	18
7	Holandia	16
8-9	Litwa, Niemcy	14
10	Szwajcaria	10
11-12	Chorwacja, Serbia	9
13-14	Rosja, Ukraina	8
15	Irlandia	7
16	Belgia	5
17-18	Białoruś, Czechy	3
19-20	Austria, Bułgaria	1

- W konkurencjach olimpijskich klasyfikację drużynową wygrała Rumunia, choć w konkurencjach kobiecych najlepsze były Holenderki, a w męskich Włosi. Rumuni zdobyli trzy punkty więcej niż wygrywający w ubiegłym roku Włosi. Holenderki także były najlepsze w 2017 roku zdobywając trzy punkty mniej, a Włosi, którzy także w ubiegłym roku byli najlepsi w męskich konkurencjach mieli osiem punktów więcej.
- Na tym tle nasza reprezentacja w konkurencjach olimpijskich wypadła niemal identycznie. Łącznie zdobyła dwa punkty mniej, ale zajęła czwarte miejsce (w ubiegłym roku 3-4). W konkurencjach kobiecych w tym roku mieliśmy dwa punkty więcej i trzecie miejsce (w ubiegłym roku czwarte), a w konkurencjach męskich w tym roku cztery punkty mniej i piąte miejsce (w ubiegłym roku trzecie).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	22
2-3	Białoruś, Szwajcaria	9
4	Niemcy	8
5-8	Czechy, Francja, Holandia, Węgry	7
9	Wielka Brytania	6
10-11	Polska, Rosja	5
12-13	Chorwacja, Szwecja	4
14	Norwegia	3
15-16	Austria, Słowenia	2
17	Grecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	9
2	Francja	7
3	Włochy	6
4	Polska	5
5	Szwecja	4
6	Niemcy	3
7	Austria	2
8	Holandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	16
2	Szwajcaria	9
3-4	Czechy, Węgry	7
5-6	Holandia, Wielka Brytania	6
7-8	Niemcy, Rosja	5
9	Chorwacja	4
10	Norwegia	3
11	Słowenia	2
12	Grecja	1

- W konkurencjach nieolimpijskich bezapelacyjnie punktację drużynową wygrali Włosi.
- Siedemnaście federacji z 32 biorących udział w tegorocznych mistrzostwach Europy zdobyło punkty w konkurencjach nieolimpijskich.
- Dla polskiej reprezentacji punkty w tym roku zdobyła skifistka wagi lekkiej, a w ubiegłym roku skifista. W tym roku pięć punktów za czwarte miejsce dało nam, wspólnie z Rosją 10-11 pozycję, a w ubiegłym roku cztery punkty za piąte miejsce dawało 13 miejsce.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać lepsze miejsca drużynowo

zajmowaliśmy już kilkakrotnie. W pierwszych w 2007 roku, ale tam należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania mistrzostw świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te mistrzostwa Europy, jako imprezę główną kończącą sezon oraz w ubiegłym roku poolimpijskim, w którym zdobyliśmy pięć medali.

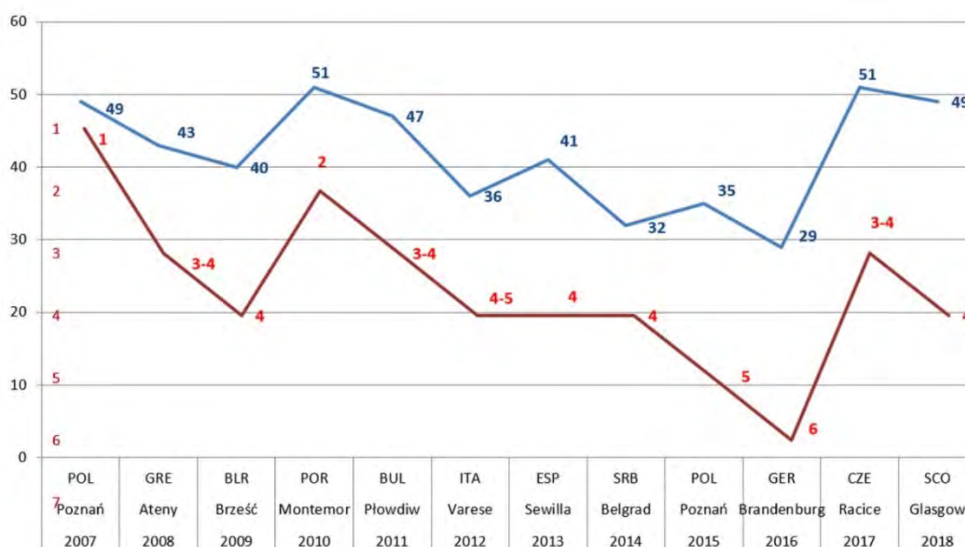
**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11
2016 Brandenburg	VI	5	10
2017 Racice	V	5	3
2018 Glasgow	IV	3	5

- Analizując powyższą tabelę należy zwrócić uwagę, że nasza reprezentacja w mistrzostwach Europy prezentuje zawsze wysoki poziom sportowy i w punktacji drużynowej poza wyjątkami zajmuje pozycję 3-4. Jest to wynik dobrego, a przede wszystkim skutecznego szkolenia centralnego w większości doświadczonych trenerów.

Natomiast poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania od wznowienia w 2007 roku.

**MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2018
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH**

KOLOR NIEBIESKI – ILOŚĆ PUNKTÓW
KOLOR CZERWONY – MIEJSCA W PUNKTACJI

W czasie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów nie było sprzyjających warunków do osiągnięcia rekordowych rezultatów. Przeważnie wiał delikatny przeciwny wiatr po przekątnej od strony trybun. Poza tym tak umiejscowione zawody w kalendarzu imprez nie pozwalały na wysoką dyspozycję w kontekście przygotowań do imprezy głównej, jaką zawsze pozostaną mistrzostwa świata, czy rozgrywane co cztery lata Igrzyska Olimpijskie. Stąd też nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu, a najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji w większości osiągnięto w finałach.

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata i Europy oraz pucharów świata. Do nich dostawiono najlepsze rezultaty

osiągnięte w tegorocznych mistrzostwach Europy, wraz z informacją na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Glasgow.

Najstarszym rekordowym rezultatem ciągle jest szesnastoletni rezultat mistrzyni olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rummy Neykovej, osiągnięty podczas mistrzostw świata 2002 roku w hiszpańskiej Sewilli.

Na 14 konkurencji olimpijskich, aż w dwunastu najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji i maksymalnej motywacji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale.

W jednym przypadku, to jest w męskich dwójkach bez sternika najlepszy rezultat osiągnęła najlepsza zresztą osada tej konkurencji – Chorwaci, ale w półfinałach, a w drugim w ósemce kobiet także najlepsze w tych regatach, w tej konkurencji Rumunki w tzw. test race. Taki wyścig rozgrywany jest w przypadku, kiedy do rywalizacji zgłasza się sześć lub mniej osad. Obydwa rezultaty osiągnięto w piątek, drugiego dnia mistrzostw i obydwie wyścigi były rozgrywane w czasie blisko siebie. Mogło to być wynikiem chwilowego, bardzo sprzyjającego kierunku wiatru oraz bardzo wyrównanego poziomu rywalizacji.

Podobnie w trzech rozegranych konkurencjach nieolimpijskich wszystkie najlepsze rezultaty konkurencji osiągnięto w finałach A. Wśród polskich osad startujących w Glasgow większość załóg, które zakwalifikowały się do finałów A, w nich uzyskały swoje najlepsze rezultaty. Wyjątkiem była męska dwójka podwójna i dwójka podwójna kobiet, które w finałach zdecydowanie nie pokazały swoich możliwości i nie były to ich najlepsze wyścigi. Dwójka bez sterniczki kobiet i męska ósemka najlepsze swoje rezultaty w Glasgow uzyskały w swoich repasażach decydujących o ich dalszym awansie lub odpadnięciu z dalszej rywalizacji o wyższe miejsca. Stąd można stwierdzić, że takie były ich możliwości na obecną chwilę.

W tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno konkurencje nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie mistrzostw Europy w Glasgow, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Glasgow do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M8+	8,8	1	LM1x	11,56
2-3	LW2x	9,66	2	LW1x	17,14
	M4x		3	LM4x	18,26
4	M2x	10,49			
5	W8+	12,95			
6	M2-	13,68			
7	W4x	14,08			
8	LM2x	15,49			
9	M4-	16,48			
10	W2x	18,60			
11	M1x	19,21			
12	W1x	23,44			
13	W4-	25,61			
14	W2-	26,45			

- Najbardziej zbliżony wynik do światowego czasu rekordowego uzyskała męska ósemka Niemców, która już drugi rok z rzędu pozostaje niepokonaną. Niemiecka ósemka mężczyzn po Igrzyskach Olimpijskich 2008 roku w Pekinie, gdzie zajęła ostatnie – ósme miejsce przeżywa przez ostatnie 10 lat okres wspaniałej prosperity. (Należy dodać, że do Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney niemiecka ósemka nie zdobyła kwalifikacji). W cyklu olimpijskim 2009-2012 Niemcy w męskiej ósemce zwyciężyli we wszystkich pucharach świata, mistrzostwach świata i na koniec w igrzyskach olimpijskich. Natomiast w cyklu olimpijskim 2013-2016 we wszystkich imprezach głównych musieli uznać wyższość ósemki Wielkiej Brytanii, a w obecnym cyklu to znowu Oni dominują w tej konkurencji.
- W powyższej tabeli za ósemką z identyczną stratą do światowego czasu rekordowego znalazła się męska czwórka podwójna Włochów i holenderski debel wagi lekkiej kobiet. Co ciekawe, że posiadaczkami najlepszego światowego rezultatu w dwójce podwójnej wagi lekkiej są właśnie mistrzyni olimpijskie z Holandii, ale w obecnym składzie wioślnie tylko jedna z tych zawodniczek.
- Najślabsze wyniki w stosunku do najlepszych światowych rezultatów były w żeńskiej dwójce bez sterniczki, ale to może być wytłumaczalne bo złote medalistki tej konkurencji startowały jeszcze w ósemce i to na „szlakowych” pozycjach.
- Kolejne najbardziej odległe rezultaty od światowych rekordów uzyskano w kobiecej czwórce bez sterniczki i żeńskim skifie. Ciągle zdumiewa szczególnie ciągle aktualny rekordowy wynik w kobiecej jedynce osiągnięty szesnast lat temu przez Bułgarkę Nejkową, do którego nikt do tej pory nawet się nie zbliżył, a przecież inne wyniki uzyskane na tamtych mistrzostwach świata w 2002 roku w Sevilii, rzeczywiście w świetnych warunkach dawno już zostały poprawione.

- W konkurencjach nieolimpijskich stosunkowo najlepszy rezultat osiągnął tegoroczny i ubiegłoroczny mistrz Europy oraz wicemistrz świata z 2017 roku w jedynej wagi lekkiej – Szwajcar Michael Schmid, a naj słabszy włoska czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn.

Poniżej uszeregowano dwanaście polskich osad startujących w tegorocznych mistrzostwach Europy pod względem różnicy ich najlepszego rezultatu uzyskanego w Glasgow do rekordowego czasu danej konkurencji oraz różnicy do najlepszego rezultatu uzyskanego w trakcie rozgrywania tegorocznych mistrzostw Europy.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Glasgow do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	LW2x	10,70
2	M2x	11,61
3	M4x	11,62
4	W4x	14,08
5	M8+	17,25
6	LM2x	19,77
7	LW1x	22,11
8	M1x	22,79
9	W2x	22,89
10	W4-	28,22
11	M2-	29,41
12	W2-	36,74

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Glasgow (sek.)		
1	W4x	0
2	LW2x	1,04
3	M2x	1,12
4	M4x	1,96
5	W4-	2,61
6	M1x	3,58
7	LM2x	4,28
8	W2x	4,29
9	LW1x	4,97
10	M8+	8,45
11	W2-	10,29
12	M2-	15,73

- Rezultat najbliższy rekordowego osiągnęła nasza dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet (W. Deresz - J. Dorociak) przed dwoma osadami męskich wiosł krótkich: dwójką i czórką podwójną. Należy zwrócić uwagę, że obie polskie męskie osady krótkowiosłowe swoje najlepsze rezultaty miały z niemal identyczną stratą do rekordowego rezultatu światowego swojej konkurencji.
- Polska czwórka podwójna kobiet uzyskała najlepszy rezultat w swojej konkurencji.
- Z pozostałych naszych osad rezultat z najmniejszą stratą do najlepszego czasu uzyskanego w swojej konkurencji podczas tegorocznych mistrzostw Europy osiągnęła dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet. Widać wyraźnie, że ta osada była podczas tych regat w bardzo dobrej dyspozycji.
- Naj słabsze rezultaty z polskich osad w Glasgow osiągnęły obie dwójki; bez sterniczki i bez sternika oraz ósemka i dlatego nie przypadkowo to te osady jako jedyne znalazły się poza finałowymi rozgrywkami.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły mistrzów Europy i podział medali, ale także walkę w całym finale poniżej załączono tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	W2x	0,30	1	W2x	0,55	1	M1x	3,59	1	LM2x	7,57
2	M2x	0,50	2	M2x	0,63	2	M8+	4,47	2	W4-	7,71
3	M1x	0,73	3	W1x	1,52	3	M4x	5,39	3	M4x	8,35
4	M2-	0,98	4	W8+	1,80	4	W4x	5,92	4	M2x	8,62
5	LW2x	1,04	5	M4x	1,96	5	M4-	5,97	5	W2x	9,43
6	W8+	1,11	6	M1x	2,11	6	W4-	6,35	6	W4x	10,13
7	M4-	1,37	7	M4-	2,15	7	LM2x	7,19	7	M1x	10,55
8	W1x	1,47	8	M8+	2,23	8	W2-	7,25	8	LW2x	10,99
9	M4x	1,48	9	W2-	2,33	9	W2x	7,30	9	M8+	13,64
10	W2-	1,81	10	LM2x	2,47	10	LW2x	7,91	10	M4-	14,00
11	W4-	1,90	11	W4-	2,61	11	M2x	8,45	11	W1x	19,67
12	LM2x	1,99	12	M2-	2,97	12	M2-	15,93	12	W2-	22,39
13	M8+	2,03	13	LW2x	3,01	13	W1x	16,56	13	M2-	31,88
14	W4x	2,94	14	W4x	4,03						

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM1x	1,37	1	LM1x	2,25	1	LM1x	7,87	1	LM1x	8,94
2	LW1x	4,34	2	LW1x	6,11	2	LW1x	9,57	2	LM4x	12,43

3	LM4x	8,12	3	LM4x	9,53	3	LM4x	10,15	3	LW1x	DNS
---	------	------	---	------	------	---	------	-------	---	------	-----

- W konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie zwycięstwa złotych medalistów były wyraźne i przekonujące. Może trochę walki było, ale mimo wszystko pod tzw. „kontrolą” na finiszu wśród skifistów wagi lekkiej.
- Natomiast największe różnice pomiędzy poszczególnymi osadami było w męskich czwórkach podwójnych wagi lekkiej.

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Jolanta Chwałbińska

Lekarz

Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

Przemysław Abrahamczyk

Trener LW1x i 2x

Piotr Buliński

Trener LM2x

Wojciech Jankowski

Trener M8+ i 2-

Jakub Urban

Trener W2x,2-,4x, 4-

Aleksander Wojciechowski

Trener M2x i 4x

Trener M1x

Trener asystent
kobiety waga
otwarta

Trener asystent
wiosła krótkie
mężczyzn

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC

W4x

Wieliczko Marta

1994

Springwald Maria

1991

Kobus-Zawojska Agnieszka

1990

Zillmann Katarzyna

1995

Wiśla Grudziądz

AZS AWF Kraków

AZS AWF Warszawa

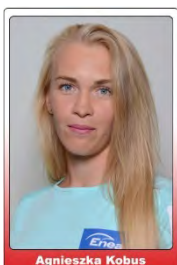
AZS UMK Toruń

Marta Wieliczko

Maria Springwald

Agnieszka Kobus

Katarzyna Zillmann

Trenerzy klubowi:

Jakub Urban – Wiśla Grudziądz

Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków

Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Michał Szumański – AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza miejsca:

1-3 miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

złoty medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 11 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześciuosadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

Polska osada to zeszłoroczne wicemistrzyni świata oraz zdobywczyni Pucharu Świata. W tym roku pływa bez zmian osobowych. Zawodniczki stale potwierdzają swą wysoką dyspozycję i brały udział we wszystkich dotychczasowych, zaplanowanych testach na łódzie i wodzie uzyskując wyniki kwalifikujące je do składu osady.

Tym razem w czasie przygotowań nasze zawodniczki nie miały żadnych problemów zdrowotnych. Trzeba było także pamiętać o zachowaniu pewnych rezerw w całym przygotowaniu, gdyż mistrzostwa Europy nie są imprezą główną sezonu i dość niefortunnie umiejscowione w cyklu przygotowań do mistrzostw świata. Tak, więc polska osada przystąpiła do udziału w regatach w zadowalającej dyspozycji nie przygotowując się na nich bardzo intensywnie, zmieniając cykl przygotowań do mistrzostw świata. Całość przygotowań do mistrzostw Europy nastawiony był na trening podporządkowany imprezie głównej sezonu, czyli mistrzostwom świata w Plovdiv.

W Glasgow do jednego przedbiegu trafiły wszystkie trzy medalowe osady z mistrzostw świata 2017 roku w Sarasocie. Nasza osada wygrała przedbieg z przewagą 3,68 sek. nad osadą Holandii, z którą w tym sezonie już kilkakrotnie wygrała. Finał tej konkurencji przebiegał po myśli naszej osady od początku do końca. Jej zadaniem było rozpoczęcie biegu inne niż stosowane dotychczas, czyli mocne otwarcie i kontrolowanie przebiegu rywalizacji. Taką taktykę osada zrealizowała wzorcowo, co zaowocowało zdobyciem złotego medalu. Nasze zawodniczki przewodziły stawce od startu do mety. W drugiej części dystansu uzyskały przewagę 2,9 sek. którą dowiozły do końca. Złoty medal naszej czwórki podwójnej kobiet był zarazem historycznym bo pierwszym złotym medalem mistrzostw Europy dla Polski w tej konkurencji.

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIEC LW2x

Deresz Weronika	1985	Niezrzeszona
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 3-7 miejsce

Zadanie wynikowe: do piątego miejsca

Ostateczny wynik: srebrny medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono, podobnie jak w ubiegłym roku 11 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku zostały Polki przed Holenderkami i Brytyjkami. Natomiast złoty medal ubiegłorocznych mistrzostw świata zdobyły Rumunki przed Nowozelandkami, Amerykankami i Polkami.

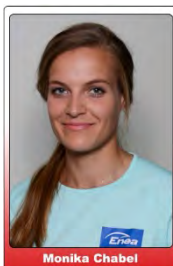
Nasza dwójka wystartowała w Glasgow dwa razy; w przedbiegu i w finale. W przedbiegu Mistrzostw Europy w Glasgow Polki trafiły na zwyciężczynię drugiego Pucharu Świata w Linzu - Włoszki i bardzo mocne w tym sezonie Szwajcarki. Jednak nasze zawodniczki prowadząc od startu do mety, w bardzo dobrym stylu, utrzymując prowadzenie w okolicach 1,5 sek. nad Włoszkami przez cały dystans, zwyciężają ostatecznie 1,02 sek. nad ostro finiszującymi Szwajcarkami, awansując tym samym bezpośrednio do finału. Wyścig finałowy w tej konkurencji to była bardzo wyrównana walka przez 1500 metrów wszystkich sześciu osad, z których każda mogła zdobyć medal. Nasza załoga tradycyjnie od startu objęła prowadzenie, które utrzymywała ponad 1000 metrów, niestety dając się za półmetkiem wyprzedzić świetnej osadzie Holandii. Ostatecznie nasza dwójka zajęła drugie miejsce za Holenderkami, a przed trzecimi Szwajcarkami. Polska dwójka w mistrzostwach Europy wykazała się wyraźną wyższą formą, wyrażoną zmniejszeniem dystansu w stosunku do sezonu do osady Holandii, jak i pokonaniem osad z Włoch i Rumunii.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIEC

W4-

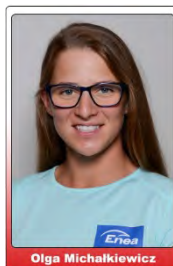
Chabel Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	1992	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia

Monika Chabel

Joanna Dittmann

Olga Michalkiewicz

Maria Wierzbowska

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 3-6 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: brązowy medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 9 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego również dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Mistrzyniami świata w ubiegłym roku w Sarasocie zostały Australijki przed Polkami i Rosjankami. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy startowały tylko cztery czwórki, a złoty medal zdobyły Rumunki przed Polkami, Holenderkami i Włoszkami. Wszystkie federacje mające swoje osady w tej konkurencji w ubiegłorocznych mistrzostwach Europy zgłosiły je także w tym roku. Z tym, że jedynie Polki wystartowały w niezmiennym składzie osobowym.

Mistrzostwa Europy były głównym tegorocznym testem dla tej osady i porównaniem jej poziomu sportowego przed mistrzostwami świata, które odbędą się w Plovdiv. Ze względu na bardzo późny termin tegorocznych mistrzostw Europy nie było łatwo optymalnie przygotować tą załogę. Priorytetem jednak w tym sezonie są zbliżające się mistrzostwa świata. Największym problemem był powrót do wiosłowania z poprzedniego sezonu, z mistrzostw świata w Sarasocie. Na zgrupowaniu nie wyglądało to dobrze, jednak podczas pobytu w Glasgow zawodniczki z dnia na dzień wiosłowały coraz skuteczniej. Polki wystartowały w Glasgow dwa razy; w przedbiegu i w finale.

W przedbiegu tegorocznych mistrzostw Europy założenia taktyczne nakazywały utrzymać się w stawce od początku biegu i bardzo skutecznie finiszować. Ten ostatni element zawodniczki zrealizowały perfekcyjnie, wyprzedzając na ostatnich metrach osadę Wielkiej Brytanii, a różnica na mecie wyniosła zaledwie 0,01 sek. Po takim biegu zawodniczki czekały w spokoju na finał mistrzostw Europy, tym bardziej, że uzyskały drugi rezultat obu przedbiegów.

Finał rozpoczął się bardzo równo dla wszystkich osad. Pięć załóg na półmetku dzieliło jedynie 1,61 sek. Świadczy to o rosnącym i wyrównującym się poziomie sportowym w tej konkurencji. W drugiej części dystansu Polska osada odrabiała straty do miejsca medalowego, i znowu skuteczny finisz zapewnił jej brązowy medal. Zabrakło trochę dystansu dla skutecznie finiszujących Polek, aby stanąć na podium o stopień wyżej, bo do srebrnego medalu zabrakło tylko 0,71 sek. Jednak pomimo wszystko był to bardzo dobry bieg i co najważniejsze, że mądrze przepłynięty z pełną realizacją założeń.

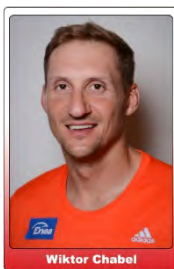
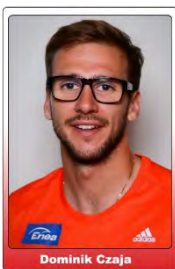
Najważniejszym wnioskiem ze startu tej osady w tegorocznych mistrzostwach Europy jest fakt kolejnej znakomitej mobilizacji startowej. Pomimo jeszcze występujących błędów technicznych zawodniczki są w stanie na tyle się zmotywować i walczyć w torze, że wygrywają często z osadami równiej wiosłującymi.

IV. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M4x

Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa
Zawojski Maciej	1992	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk – AZS AWF Warszawa

Maciej Hoffmann – Posenia Poznań

Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Prognoza miejsca: 1-5 miejsce**Zadanie wynikowe: medal****Ostateczny wynik: brązowy medal**

W tej konkurencji wystartowało 9 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Mistrzami świata w tej konkurencji w ubiegłym roku byli Litwini przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią. Natomiast złoty medal mistrzostw Europy zdobyli Litwini przed Polską, Włochami, Wielką Brytanią, Norwegią i Holandią. Nasza czwórka podwójna w ubiegłym roku zdobyła srebrny medal mistrzostw Europy i piąte miejsce w mistrzostwach świata seniorów. Nowy skład czwórki podwójnej ma w tym roku bardzo jeszcze nierówne starty. Potrafi wygrać ze wszystkimi, aby w następnym starcie wypaść poniżej oczekiwań. Wśród zgłoszonych najgroźniejszymi przeciwnikami Polaków przed mistrzostwami byli Brytyjczycy, z którymi stosunek bezpośrednich startów mieli niekorzystny i wynosił 1:3, Włosi – stosunek 0:2, Holendrzy – stosunek remisowy oraz mistrzowie świata – Litwini.

Polska czwórka wystartowała w Glasgow dwukrotnie; w przedbiegu i w finale A. W roli faworytów przystępowali do mistrzostw Europy zawodnicy, którzy wygrali poszczególne starty w pucharze świata w tym sezonie. Brytyjczycy w Belgradzie i w Lucernie, a Włosi w Linz. Do kandydatów na podium należeli również ubiegłorocznymi mistrzowie świata - Litwini.

W przedbiegu mistrzostw Europy nasza czwórka od startu do mety toczyła wyrównaną walkę z faworyzowanymi Włochami. Trzecia w tym wyścigu Ukraina dotrzymywała kroku walczącym osadom tylko przez pierwsze 600-700 metrów. Polska czwórka zajmując drugie miejsce zakwalifikowała się bezpośrednio do finału A z czwartym czasem obu przedbiegów, z tym, że od drugich w pierwszym przedbiegu Brytyjczyków był on zaledwie o 0,52 sek. słabszy.

W finale po pierwszych 500 metrach prowadzili Ukraińcy, ale tylko 0,04 sek. przed Polską i 0,30 sek. przed Włochami. Na półmetku prowadzili już Włosi, przed Polską, a na trzecim miejscu znajdowali się Ukraińcy. Na trzeciej pięćsetce nieco większą przewagę wypracowali sobie Włosi (2,02 sek. na Polską), ale Ukraina i nasza czwórka toczyła dalej zaciętą i niezwykle wyrównaną walkę. Kiedy wydawało się, że tak zostanie już do mety to na ostatnim odcinku jakby dodatkowego napędu dostali mistrzowie świata w tej konkurencji – Litwini, którzy czas ostatniej pięćsetki mieli lepszy od Polaków o 2,28 sek. i 1,71 sek. od Ukraińców. Dodatkowo Ukraina miała lepszy czas tego odcinka od Polski o 0,57 sek. Wynikiem takiej sytuacji było przesunięcie się Litwinów z piątego na drugie miejsce, a naszej czwórce udało obronić się przed Ukrainą, ale zaledwie o 0,02 sek. Wydaje się, że w tym towarzystwie brązowy medal naszej osady

jest godny pochwały. Pokonanie Brytyjczyków oraz Holendrów, a do tego niewielka strata do zwycięskich Włochów (1,96 sek.) pokazuje możliwości polskiej osady, jednocześnie zapowiada dużą ilość kandydatów do medali mistrzostw świata w tej konkurencji. Polska czwórka startowała dwukrotnie, ulegając jedynie najmocniejszemu chyba w obecnym sezonie Włochom i bezapelacyjnym mistrzom świata z ubiegłego roku Litwinom, prezentując dobry poziom techniczny i skuteczną walkę do ostatnich metrów.

V. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET

LW1x

Wełna Katarzyna

1992

AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Artur Leśniak

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 5-8 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: 4 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono 10 skifistek wagi lekkiej. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze skifistki uzupełniały sześciuosobową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Mistrzynią świata w tej konkurencji jest zawodniczka z Południowej Afryki – Kirsten Mccann, przed Holenderką, Amerykanką, Szwajcarką, Szwedką i Irlandką. W Mistrzostwach Europy w Glasgow z tych zawodniczek wystartowała jedynie Szwedka i Włoszka – ósma skifistka wagi lekkiej ubiegłorocznych mistrzostw świata. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy startowało czternaście skifistek, a złoty medal zdobyła Szwedka przed Irlandką, Szwajcarką, Rosjanką, Włoszką i Niemką. Z tamtych zawodniczek na starcie w Glasgow pojawiła się ta sama jedynie Szwedka, Rosjanka i Włoszka.

Polskę reprezentowała Katarzyna Wełna, która jest trzecia zawodniczką wagi lekkiej w Polsce i rezerwową do podstawowego składu dwójki podwójnej, realizując z nią wspólny program szkoleniowy. Zawodniczka prezentuje stabilną formę fizyczną, odpowiednie parametry wydolnościowe oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie masę ciała, przez co można oczekiwać zawsze dobrej dyspozycji.

Polka wystartowała w Glasgow trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i w finale A. W przedbiegu trafiła na faworytkę tych mistrzostw zawodniczkę Białorusi i ubiegłoroczną mistrzynię Europy w tej konkurencji - Szwedkę Emmę Fredh. K. Wełna po bardzo dobrym starcie (przewodziła stawce ponad 500 metrów) i pierwszej części dystansu na ok. 300 m przed metą zajmowała jeszcze drugie miejsce za faworyzowaną Białorusinką Aleną Furman, które dawało bezpośredni awans do finału A. Niestety w końcówce zdecydowanie zabrakło jej sił i uległa jeszcze na finiszu dobrze dysponowanej w tym dniu Szwedce. Nasza skifistka uzyskała piąty rezultat obu przedbiegów o 0,2 sek. lepszy od zwyciężczyni tej konkurencji w Pucharze Świata w Lucernie Niemki Marie-Louise Draeger.

Wyścig repasażowy to wyraźna i poprawna jazda na całym dystansie na niezagrażonym drugim miejscu gwarantującym

awans do finału. W drugiej połowie wyścigu prowadząca od startu Niemka wyraźnie osłabła i zwolniła, a atakująca ambitnie Polka wyszła na prowadzenie odnosząc zwycięstwo nad utytułowaną zawodniczką (trzykrotna olimpijka i czterokrotna mistrzyni świata w jedynce, dwójce i czwórce wagi lekkiej). W biegu finałowym na starcie nie stanęła wspomniana Niemka, a nasza zawodniczka postawiła od początku wyścigu na atak. Niestety okazało się, że przeciwniczki łatwo nie zamierzają się poddawać. K. Wełna po 500 metrach zajmowała co prawda drugą pozycję za równie mocno rozpoczynającą wyścig Włoszką, ale już na półmetku spadła na czwarte miejsce. Niestety tempo tego wyścigu okazało się dla niej zbyt mocne. Ostatecznie zajęła czwarte miejsce, rewanżując się jedynie za przegraną w przedbiegu zawodniczce Szwecji pokonując ją o 0.32 sek.

Start Katarzyny Wełny w Mistrzostwach Europy w Glasgow i jej powrót do grupy wagi lekkiej po dwuletniej przerwie należy ocenić pozytywnie. Wykazała wzrost formy na tle zawodniczek, z którymi spotykała się w tym sezonie.

Węgrzycki-Szymczyk Natan

1995

AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza miejsca: 5-8 miejsce**Zadanie wynikowe:** finał A**Ostateczny wynik:** 4 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono 18 skifistów. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosobową stawkę półfinałową. Pozostali skifisci walczyli w finale C o podział miejsc 13-18. Z dwóch półfinałów po trzech pierwszych skifistów awansowało do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Mistrzem świata w ubiegłym roku został Czech Ondrej Synek, przed Kubańczykiem, Brytyjczykiem Thomasem Barrasem, Chorwatem Damirem Martinem, Nowozelandczykiem Robertem Mansonem i Niemcem Timem Ole Naske. Na starcie w Glasgow z tych zawodników zameldował się jedynie Chorwat. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy startowało 23 skifistów, a złoty medal zdobył także Czech Ondrej Synek, przed Chorwatem Damirem Martinem, Białorusinem Stanisławem Szczerbasenią. Z tych skifistów na starcie w Glasgow stanęli wymieniony wcześniej Chorwat i Azer Aleksandrov. Polskę reprezentował Natan Węgrzycki – Szymczyk, który przez ostatnie lata studiował na Uniwersytecie w Berkeley w Kalifornii i większą część okresu przygotowawczego trenował na uczelnianej ósemce, co każdego roku powodowało komplikacje w pierwszych startach na jedyńce. Nie inaczej było także w tym roku. W pierwszym swoim starcie w tym roku podczas trzeciego Pucharu Świata w Lucernie zaprezentował niezłą dyspozycję będącą obiecującym prognostykiem wynikowych w następnych startach w sezonie. Od 2011 roku zawodnik każdego roku zdobywał medale w swoich kategoriach wiekowych (mistrzostwach świata juniorów i w młodzieżowych), jak też od dwóch lat zajmuje siódme miejsce w imprezie głównej w kategorii seniorów.

Polak w Mistrzostwach Europy w Glasgow wystartował trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i w finale A. Rozstawiony przed pierwszym wyścigiem trafił między innymi na bardzo doświadczonego i mocnego Litwina Mindaugasa Griskonisa. Dwóch pierwszych wioślarzy zdobywało bezpośredni awans do półfinału. Nasz skifista rozpoczął wyścig mocno, ustępując jednak nieznacznie na pierwszym pomiarze czasu Litwinowi i Bułgarowi. Na drugiej pięćsetce Polak agresywnie zaatakował, prezentując dobrą technicznie i dynamiczną jazdę wysuwając się na prowadzenie i utrzymując je do ok. 1300m. Jednak kontratak Litwina był natychmiastowy. Polak nieznacznie zwolnił oddając prowadzenie w wyścigu faworytowi regat, zadawalając się pewną drugą pozycją. Taka kolejność utrzymała się już do mety.

Losowanie półfinałów wydawało się łaskawe, Polak trafił na Szwajcara, Rosjanina, Białorusina, Szweda, a także Bułgara, przeciwko któremu startował już z powodzeniem w przedbiegu. Wszystko wskazywało na to, że pierwszych czterech zawodników rozstrzygnie pomiędzy sobą awans do finału A. Polski skifista rozpoczął bardzo apatycznie zajmując na pierwszym pomiarze czasu dopiero czwarte miejsce wprawdzie z niedużą stratą 1,51 sek. do prowadzącego Białorusina. Na drugiej kwarcie nasz zawodnik wysunął się na trzecie, premiiowane miejsce, tracąc je jednak na trzeciej pięćsetce na korzyść Rosjanina. Na pomiarze czasu różnica do prowadzącego Białorusina wynosiła już 3,41 sek. Polak czekał jeszcze 150 m i rozpoczął dramatyczny finisz przełamując na ostatnich metrach słabnącego Białorusina i awansując do finału A. Był to jednak niezbyt udany bieg naszego wioślarza. Sam awans do finału A był niewątpliwym sukcesem, jednak zawodnik mający aspiracje walczyć o medale na głównych imprezach nie powinien zostawiać awansu łutowi szczęścia. Uzyskany rezultat był szóstym czasem wśród awansujących do finału A.

W finale nasz zawodnik miał za zadanie zrehabilitować się za nieudany wyścig półfinałowy i powalczyć o medal. Tak się w

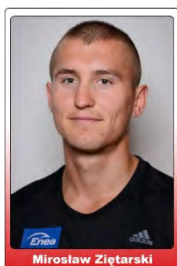
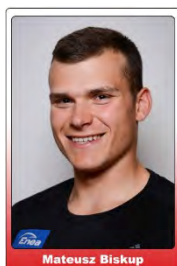
rzeczywistości stało, od pierwszych pociągnięć można było obserwować całkiem inaczej usposobionego naszego zawodnika, niż w półfinale. Polski skiffista od początku uplasował się w czołówce wyścigu zajmując na pierwszym pomiarze czasu drugą pozycję za świetnie tego dnia dysponowanym Serbem. Chwilę później wysunął się na prowadzenie utrzymując do ok. 1300m. Przed trzecim pomiarem czasu nasz wioślarz został wyprzedzony przez Litwina i Norwega utrzymując nieznaczną przewagę nad Serbem i Szwajcarem. Sytuacja zmieniła, kiedy przeciwnicy rozpoczęli finisz po minięciu 1500m. Polak czekał z rozpoczęciem finiszu i utracił medalową pozycję pozwalając wyprzedzić się Szwajcarowi i Serbowi. Być może był już bardzo zmęczony, albo ufał w rozwinięcie wysokiej prędkości na ostatnich metrach, jak dzień wcześniej w półfinale. Na trzysta metrów przed metą nasz zawodnik zrównał się prędkościami z zawodnikami będącymi przed nim zaczynając stopniowo odrabiać straty. Na ostatnich metrach udało się minimalnie wyprzedzić Serba, ale do medalu zabrakło jednak półtorej sekundy.

Natan Węgrzycki - Szymczyk zaprezentował się Mistrzostwach Europy w Glasgow bardzo dobrze, w ciągu dwóch tygodni od startu w trzecim Pucharze Świata w Lucernie nastąpił znaczny progres zarówno w technice wiosłowania, jak też poziomie wytrenowania. Cieszy to, że zawodnik jest w stanie prowadzić wyrównaną walkę z bardziej utytułowanymi przeciwnikami i zdecydowanie zbliżył się do czołówki światowej. Na minus niewątpliwie można zaliczyć nieudany start w półfinale. Być może zdecydował on o tym, że Polak nie wywalczył medalu, ponieważ pierwszy tor na którym startowała tego dnia był niekorzystny.

Zabrakło doświadczenia startowego i wiary w możliwy końcowy sukces. Natan Węgrzycki - Szymczyk jest zawodnikiem, który stopniowo przekonuje się o swoich możliwościach i musi wykorzystywać pojawiające się szanse.

VII. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
 Mariusz Szumański – AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski, Robert Sycz

Prognoza miejsca: 1-3 miejsce

Zadanie wynikowe: medal

Ostateczny wynik: 4 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 13 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

Ubiegłorocznymi mistrzami świata w tej konkurencji zostali Nowozelandczycy przed Polakami, Włochami, Litwinami, Norwegami i Francuzami. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy, także startowało trzynaście dwójek, a złoty medal zdobyli Włosi przed Polską, Szwajcarią, Niemcami, Bułgarią i Białorusią. Ze startujących w ubiegłym roku dwójek, w tym roku także zgłosili swoje osady w tej konkurencji Estończycy, Francuzi, Brytyjczycy, Niemcy, Włosi, Polacy, Rumuni i Szwajcarzy. Z tym, że tylko Polska osada wystąpiła w tym samym zestawieniu osobowym. Niemcy, Rumuni i Szwajcarzy zmienili połowę składów swoich osad, a pozostali zgłosili całkiem inne zestawy. W stosunku do ubiegłego roku na starcie zabrakło reprezentantów Białorusi, Litwy, Węgier, Bułgarii i Ukrainy. Doszli za to Belgowie, Holendrzy, Norwegowie, Grecy i Serbowie.

Polskę w tej konkurencji reprezentowali młodzi, ale doświadczeni już zawodnicy, którzy w ubiegłym sezonie zdobyli dwa tytuły wicemistrzowskie: świata i Europy. Polacy wystartowali w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i w finale A. W przedbiegu mistrzostw Europy, z którego do półfinału awans zdobywały trzy pierwsze osady nasi zawodnicy wygrali pewnie swój przedbieg z czwartym czasem eliminacji, prowadząc ¾ dystansu.

W półfinale stoczyli zaciętą na całej długości dystansu walkę z dwójką Brytyjczyków. O wyrównanej walce mogą świadczyć różnice pomiędzy tymi dwoma osadami na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu. Po 500 metrach 0,64 sek. na korzyść Wielkiej Brytanii, na półmetku 0,81 sek. na korzyść Polaków, po 1500 metrach 0,16 sek. także dla naszej osady i na mecie o 0,07 sek. wygrali Brytyjczycy. Tak, więc z drugiego miejsca i z drugim czasem awansowali do rozgrywki finałowej o medale.

Finałowa rozgrywka o medale tylko potwierdziła jak wyrównane osady spotkały się w tych regatach, a przy takim poziomie wystarczy chwila nieuwagi lub niewielki błąd taktyczny, który powoduje, że zamiast złotego medalu można nie mieć żadnego. Tak też było w tym przypadku. Polacy nieco spóźnili start i wyszli z niego na ostatnim miejscu. Wprawdzie po pierwszych 500 metrach znaleźli na czwartej pozycji ze stratą do prowadzących Francuzów 0,75 sek., ale musieli tego dokonać większym wydatkiem energetycznym od przeciwników. Na półmetku zajmowali już trzecią pozycję ze stratą 0,57 sek. do ciągle przewodzącej osady z Francji. Dopiero za półmetkiem tego wyścigu rozpoczęła się heroiczna walka, a na po kolei zmieniali się liderzy, którymi byli Brytyjczycy, Polacy, Rumuni, jednak przed samą linią na czoło powrócili Francuzi, którzy wyprzedzili o 0,50 sek. Rumunów, sek. Brytyjczyków i niestety 1,12 całkowicie zdezorientowanych i załamanych takim obrotem sprawy Polaków.

czele
metry
0,63
sek.

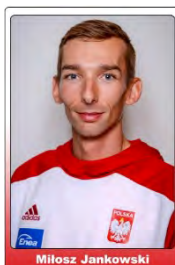
Trzeba jednak stwierdzić, że pomimo czwartego miejsca nasi zawodnicy potwierdzili bardzo wysoki poziom sportowy, który daje miejsce w ścisłej czołówce dwójek podwójnych. W rozegraniu finału na swoją korzyść zabrakło dwójce rutyny i chłodnego podejścia do rozegrania taktycznego biegu. Zabrakło także skutecznej fazy startowej, a konieczność gonięcia przeciwników skutkowałą brakiem sił i świeżości na finiszu.

im

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN

LM2x

Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Miłosz Jankowski

Jerzy Kowalski

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca: 3-6 miejsce

Zadanie wynikowe: do czwartego miejsca

Ostateczny wynik: 5 miejsce

W tej konkurencji do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono siedemnaście dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA przy tej ilości osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali walczyli w finale C o podział miejsc 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady awansowały do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Mistrzami świata w ubiegłym roku byli Francuzi przed Włochami, Chińczykami, Polakami, Belgami i Niemcami. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w czeskich Racicach startowało 21 męskich dwójek wagi lekkiej, a złoty medal zdobyli także Francuzi przed Irlandczykami, Włochami, Polakami, Niemcami i Brytyjczykami.

Trzeba powiedzieć, że od czasu wycofania z programu igrzysk olimpijskich i mistrzostw świata drugiej konkurencji wagi lekkiej mężczyzn (czwórki bez sternika) niesamowicie podniósł się i wyrównał poziom dwójek podwójnych. Przy nieco słabszej dyspozycji zamiast walczyć o podział medali można nie awansować do finału A.

Polska osada w tej konkurencji w trakcie tegorocznych mistrzostw Europy wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A. W przedbiegu po startach tegorocznych w pucharach świata faworytem byli Włosi. Jednak niespodziewanie po starcie prowadzenie objęli Słowacy, jednak po 500m wszystko wróciło do normy, czyli Włosi na prowadzeniu i za nimi Polacy. Stosunkowo niedaleko za prowadzącymi osadami byli Brytyjczycy, którzy mogli być groźni na finiszu. Do ostatnich metrów te trzy osady walczyły o zwycięstwo. Ostatecznie wygrali Włosi 0,71 sek. przed Polską i 1,94 sek. przed Brytyjczykami. Nasza dwójka uzyskała wprawdzie dopiero piąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów, ale zapewniła sobie bezpośredni awans do fazy półfinałowej. W półfinale od startu na prowadzenie wyszła polska dwójka

i przewodziła stawce ponad 1000 metrów. Jednak wszystkie pozostałe pięć osad płynęło za naszą osadą w odległości jednej długości łodzi. Przewaga nie była bezpieczna, tym bardziej, że Irlandczycy i Belgowie znani byli z bardzo skutecznego finiszu. Za półmetkiem ta minimalna przewaga niebezpiecznie zaczęła się zmniejszać. Wprawdzie na ostatnich 500 metrach dwójki Austrii i Czech odpadły z walki o finał, natomiast pomiędzy pozostałymi osadami trwała walka do samego końca o trzy premiowane awansem miejsca. Ostatecznie wszystkie cztery osady wpadły na metę w bardzo małej odległości 1,35 sek., ale tym razem to polska dwójka wyprzedziła na mecie czwartych Brytyjczyków o 0,22 sek. i jako trzecia awansowała do finału. Nasi zawodnicy uzyskali łącznie dopiero szósty rezultat obu półfinałów, gdyż pierwszy z nich okazał się szybszy.

W wyścigu finałowym ton walce od początku dystansu zgodnie z przewidywaniami nadawały osady Norwegii, Włoch i Irlandii. Słabiej popłynęli Belgowie, a nasza osada podczas całego wyścigu niestety plasowała się na 6 – 5 pozycji. Polska dwójka wiosłowała „ciężko” w niskim tempie, wyglądała na bardzo zmęczoną po wyczerpującym półfinale.

Ostatecznie wygrali Norwegowie przed Irlandią, Norwegią, Belgią i Polską. Polacy stracili do zwycięzców aż 7,19 sek., a do medalu zabrakło 4,72 sek. i musieli jeszcze desperacko walczyć o piątą pozycję z mało znanymi w czołówce Ukraińcami, których ostatecznie pokonali o 0,38 sek.

Łącznie w tych mistrzostwach Europy nasza osada przejechała dobre dwa wyścigi eliminacyjne. Do późniejszych medalistów traciła niewiele. Przebieg eliminacji dawał nadzieję na walkę o medal, jednak porównanie czasów bezwzględnych wskazywało na ostateczne piąte – szóste miejsce. Niestety w wyścigu finałowym zabrakło siła w związku z tym efektywnego finiszu i rzeczywiście ostatecznie nasza dwójka zajęła piąte miejsce.

IX. DWÓJKA PODWÓJNA KOBIET

W2x

Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	1995	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza miejsca: 5-7 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: 6 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono osiem dwójek podwójnych kobiet wagi otwartej. Przy tej ilości osad system eliminacji przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywali awans bezpośredni do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze osady uzupełniły sześć-osadową stawkę finałową. Pozostałe dwie walczyły w finale B o miejsca 7-8.

Należy nadmienić, że mistrzyniami olimpijskimi w tej konkurencji zostały w Rio de Janeiro Polki Natalia Madaj i Magdalena Fularczyk-Kozłowska. Natomiast mistrzyniami świata w ubiegłym roku były Nowozelandki przed Amerykankami, Australijkami, Litwinkami, Chinkami i Francuzkami. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy w czeskich Racicach wystartowało jedenaście dwójek, a złoty medal zdobyły Czeszki, przed Holenderkami, Włoszkami, Niemkami, Polkami (J.Leszczyńska-O.Michałkiewicz) i Norweżkami.

W polskiej reprezentacji startowała w tym roku załoga powstała z zawodniczek rezerwowych do grupy czwórki podwójnej, która w ubiegłym roku zdobyła srebrny medal mistrzostw świata senierek. Złożona jest z zawodniczki wracającej po urlopie macierzyńskim – Krystyny Lemańczyk-Dobrzelał. Dwukrotnej młodzieżowej mistrzyni świata w czwórce podwójnej oraz Martyny Mikołajczak do zeszłego sezonu płynącej, jako zawodniczka wagi lekkiej (złoty medal

mistrzostw Europy w 2017 roku w dwójce podwójnej wagi lekkiej z W.Deresz), lecz z powodów zdrowotnych (problemy z tarczycą i trudności z utrzymaniem wagi) zdecydowała się kontynuować trening w grupie kobiet wagi otwartej.

W Mistrzostwach Europy w Glasgow polska dwójka wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale A. W przedbiegu nasza osada trafiła do przedbiegu z utytułowaną osadą Holandii oraz Szwajcarii i Grecji. W tym biegu pewnie wygrały Holenderki, prowadząc od startu do mety. Polki przyplęły na drugiej pozycji, uzyskując przy tym niestety dopiero szósty rezultat obu przedbiegów. Drugi bieg eliminacyjny wygrała Litwa przed Francją, Czeszkami i Włoszkami. W wyścigu repasażowym kolejno prowadziły Czeszki, a od 700 metrów Francuzki i one też w nim zwyciężyły. Nasze zawodniczki do półmetka płynęły na trzeciej pozycji, ale dalej ostro i skutecznie walczące Włoszki minęły zarówno Polki jak i Czeszki. Ostatecznie czwarte miejsce naszych zawodniczek także dawało im prawo startu w finałowej rozgrywce o medale. Dotychczas nasza osada pokonywała dystans 2000m w przedziale czasowym 7:05-7:10, co dawało szanse ścigania się na średnim europejskim poziomie. Nie było możliwości, aby z takim czasem myśleć o finale mistrzostw Europy. Ucieszył, więc wszystkich fakt, że nasza osada zdołała przeskoczyć w niezbyt sprzyjających warunkach (duży akwen z nieosłoniętymi brzegami) kolejny próg poziomu sportowego zbliżając się do progu 7min, przekroczenie, którego otworzyłoby przed osadą możliwości ścigania się z najlepszymi na świecie.

Zadaniem osady w finale tej konkurencji było próba podjęcia walki z osadami Czech i Włoch, ponieważ te osady są na poziomie naszej dwójki. Jednak w finale okazało się, że mimo najszczerzych chęci i próby podjęcia walki, Polki od połowy dystansu przegrywały z wszystkimi pozostałymi osadami, a z upływem dystansu straty powiększyły się do 9,43 sek. w stosunku do zwycięskiej dwójki Francji i 2,13 sek. do przedostatnich Czeszek. Natomiast pierwsze cztery osady po ostrej walce minęły linię mety w przedziale 0,61 sek., a złoty medal niespodziewanie zdobyły Francuzki, przed Holenderkami, Litwinkami i Włoszkami.

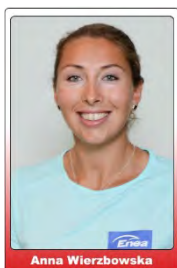
Należy uznać, że w chwili obecnej szóste miejsce jest wykładnią poziomu przygotowań naszej osady i pozostaje liczyć na to, że część rywalizujących załóg do startu w mistrzostwach Europy przygotowywała się intensywniej, co nie sprawdzi się w imprezie głównej sezonu, czyli mistrzostwach świata. Trzeba podkreślić, że jeżeli ta osada będzie dalej podchodzić do każdego treningu z takim profesjonalizmem i zaangażowaniem jak do tej pory to jej poziom powinien wyraźnie się podnieść i być może uda się przełamać kolejny próg czasowy, a tym samym będzie oscylować na granicy 6:55 lub niżej co pozwoli jej poważnie myśleć o finale mistrzostw świata.

X. DWÓJKA BEZ STERNICZKI Kobiet

W2-

Wierzbowska Anna
Sobieszek Monika

1990   Lotto Bydgoscia
1995   AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Michał Kozłowski   - Lotto Bydgoscia
Iwona Wójcik-Pietruszka   - AZS AWF Kraków

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 6-8 miejsce

Zadanie wynikowe: do 7 miejsca

Ostateczny wynik: 7 miejsce

W tej konkurencji do rywalizacji przystąpiło dziewięć dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata w Sarasocie zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Dunkami, Brytyjkami, Hiszpankami i Niemkami i żadna z tych osad nie wystartowała w Glasgow. Natomiast w

ubiegłorocznych mistrzostwach Europy wystartowało siedem osad i złoty medal zdobyły Rumunki przed Dunkami, Brytyjkami, Włoszkami, Francuzkami i Hiszpankami.

W polskiej reprezentacji wystartowała dwójka bez sterniczki powstała z dwóch rezerwowych zawodniczek w wioślach długich, które w tym zestawieniu wystartowały w regatach międzynarodowych w Essen i w trzecim Pucharze Świata w Lucernie. Polki ze startu na start wykazywały lepszą dyspozycję i gotowość startową zmniejszając dystans do rywali. Trzeba podkreślić, że jest to osada stale podnosząca swój poziom zaawansowania technicznego, co bezpośrednio wpływa na coraz lepsze prędkości, a każdy dodatkowy start międzynarodowy i podejmowana rywalizacja przyczynia się do ukształtowania osady na najwyższym poziomie międzynarodowym z możliwościami ścigania się o finały pucharów świata.

Załoga dwójki bez sterniczki została powołana na mistrzostwa Europy po cyklu pucharów świata i selekcji do czwórki bez sterniczki. Są to zawodniczki, które nie zakwalifikowały się do czwórki. Jednak ta osada jest tak samo szkolona i przygotowywana głównie do kwalifikacji olimpijskich w przyszłym roku. Anna Wierzbowska jest zawodniczką bardziej doświadczoną, natomiast Monika Sobieszek jest młodsza i były to dla niej pierwsze mistrzostwa Europy seniorów. Wcześniej startowała tylko na młodzieżowych mistrzostwach Europy. Pomimo młodego wieku zawodniczka bardzo szybko się rozwija i prezentuje poziom sportowy podobny do pozostałej części grupy.

Polska dwójka bez sterniczki wystartowała w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale B. W przedbiegu Polki trafiły na dwie najmocniejsze osady tych mistrzostw. O awansie do finału z dwóch pierwszych miejsc nie było mowy, ale warto było wygrać chociażby ze względów psychologicznych z Węgierkami. Niestety nasza osada zajęła w tym biegu ostatnie miejsce i dla zawodniczek nie był to wyścig udany, a wręcz najgorszy w tych zawodach w ich wykonaniu. Polki od startu do mety płynęły na ostatnim – piątym miejscu i myślały już o zbliżającym się repasażu na drugi dzień. Nie warto było eksploatować organizmu na 100%, jednak z osadą węgierską nie powinny przegrać. Na mecie pomimo tego uzyskały ósmy czas obu przedbiegów. W repasażu nasze zawodniczki miały za zadanie zdecydowanie zacząć swój bieg i od początku walczyć o jedno z dwóch miejsc premiowanych awansem do finału. Nasza dwójka bez sterniczki jest załogą, która jeszcze nie dysponuje skutecznym finiszem, ponieważ jest sporo błędów i nierówności. Niestety zawodniczki od startu do mety płynęły na trzecim miejscu, a do finału awansowały tylko dwie pierwsze osady. Polkom zabrakło stosunkowo niedużo, bo 1,72 sekundy. Był to dużo lepszy wyścig od pierwszego na tych zawodach. Trzeba zaznaczyć, że dla tych zawodniczek były to pierwsze wspólne starty na zawodach takiej rangi.

W finale B zadaniem dla naszej osady było przewodzenie stawce od początku wyścigu i ostateczne zwycięstwo. Zawodniczki w pełni zrealizowały te założenia i był to ich najlepszy bieg w tych mistrzostwach. Pokonały Węgry i Serbię, udowadniając, że przedbieg w ich wykonaniu był zdecydowanie nieudany. Tym samym można z optymizmem patrzeć na przyszłość tej osady. Konkurencję ostatecznie wygrały Rumunki przed Holenderkami i Włoszkami.

Nasze zawodniczki pomimo dużej ilości błędów technicznych potrafiły przenieść na wyścigi regatowe napędzanie łodzi szkolone na treningach. Dobrą też stroną tej osady jest siła rozwijana przez wiosło w wodzie, natomiast brakuje ekonomiki wiosłowania, występują problemy z równowagą oraz brak rozluźnienia w czasie podjazdu. Należy zauważyć, że zawodniczki płyną dopiero dwa miesiące razem i to z przerwami na starty w czwórce, gdzie jest trochę inny rytm i charakterystyka wiosłowania. Dwójka na pewno pokazała charakter i serce do walki w torze, natomiast czeka ją jeszcze dużo pracy nad techniką wiosłowania przez kolejne miesiące, a ostateczną oceną możliwości tej osady będą kwalifikacje olimpijskie w 2019 roku.

XI. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

M8+

Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgosia
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	1991	AZS UMK Energa Toruń
Szpakowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz
Ablewski Ryszard	1990	Lotto Bydgosia
Juszczak Piotr	1988	Zawisza Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	1982	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

- Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Michał Jeżewski – WTW Warszawa
- Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
- Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń
- Michał Plewiński – Zawisza Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji: Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca: 5-6 miejsce
Zadanie wynikowe: do 5 miejsca
Ostateczny wynik: 7 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono siedem ósepek. Przy tej ilości osad system eliminacji przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywali awans bezpośredni do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze osady uzupełniły sześć-osadową stawkę finałową. Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata w Sarasocie zdobyli Niemcy przed USA, Włochami, Holendrami, Rumunami i Nową Zelandią. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy startowało dziewięć ósepek i złoty medal, także zdobyli Niemcy przed Polakami, Holendrami, Rosjanami, Brytyjczykami i Rumunami.

Polska ósemka jest srebrnym medalistą Mistrzostw Europy Seniorów z 2017 r. Niestety w tym roku osiąga wyniki zdecydowanie poniżej oczekiwań. Trudno nawet powiedzieć co jest tego główną przyczyną. Być może to skutek rozbieżności interesów poszczególnych zawodników, a być może słabsza determinacja starszych zawodników. Jeszcze kilka lat temu mieliśmy w tej konkurencji osadę o jednej z najniższych średnich wieku, a obecnie o jednej z najwyższych. Spośród ósepek startujących w tegorocznych mistrzostwach Europy w tym sezonie Polacy wygrali tylko z Rosjanami.

W Glasgow polska ósemka wystartowała dwukrotnie; w przedbiegu i w repasażu i dwukrotnie zajęła ostatnie miejsce. W przedbiegu z udziałem naszej ósemki od startu do mety prowadzili Holendrzy. Polacy do półmetka próbowali walczyć z Brytyjczykami, ulegając im po 500 metrach 0,64 sek., na półmetku 1,03 sek., ale już po 1500 metrach 3,88 sek., a na mecie 3,08 sek. Na równi z Polakami płynęli Rosjanie, którzy przez ponad ¾ dystansu minimalnie im ulegali kolejno o 0,5 – 0,08 – 0,66 sek., aby na mecie być przed nimi o 0,9 sek. Nasza osada uzyskała wprawdzie szósty czas obu wyścigów eliminacyjnych, ale chyba tylko dlatego, że Włosi w drugim przedbiegu z założenia od startu nie angażowali się całkowicie w walkę z mistrzami świata – Niemcami o awans bezpośredni z przedbiegu do finału, czekając na swoje szanse w repasażu. W repasażu pięć osad rywalizowało o cztery miejsca premiowane awansem do finału. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Rumuni. Na drugim miejscu także od startu do mety płynęli Brytyjczycy. Natomiast o trzecie i czwarte miejsce walczyły przez 1200 metrów trzy pozostałe osady, a dalej już tylko dwie bez większego udziału Polaków. Niestety Polska ósemka zajęła ostatnie miejsce i nie awansowała do finału A, a tym samym zakończyła udział w mistrzostwach Europy na ostatnim - siódmym miejscu.

Na treningach osada prezentowała się o wiele lepiej niż na mistrzostwach. Przejazdy kontrolne z czwórką podwójną na zgrupowaniu w Wałczu, wypadły obiecująco, zaś międzyczasy z wyścigów podczas regat nie zbliżyły się nawet do nich. Może należało starszym zawodnikom dać szansę

startu od czasu do czasu w mniejszych osadach, żeby trochę od ósemki i od siebie odpoczęli, a do ósemki wprowadzać nowych – młodszych zawodników. Być może ósemka chwilowo straciłaby na swoim poziomie, ale istniałaby po czasie większa grupa zawodników na podobnym poziomie. Po zeszłorocznym sezonie i dodatkowej selekcji przed mistrzostwami atmosfera w osadzie wyraźnie się popsuła. Na Mistrzostwach Europy w Glasgow trener postawił na

doświadczony zestaw zawodników. W stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw Europy, gdzie nasza ósemka zdobyła srebrny medal nastąpiła tylko jedna zmiana. Bartosza Modrzyńskiego zastąpił Piotr Juszcak. Poza tym nawet ustawienie zawodników w łodzi było identyczne. To była świadoma decyzja trenera, żeby osada wystąpiła w „starym” składzie i sama się obroniła dobrym występem, a dwóch młodych zawodników przygotowywała się dalej poprzez start w dwójce bez sternika w młodzieżowych mistrzostwach świata i mistrzostwach Europy seniorów i młodzieżowych. Świadomie w zaistniałej sytuacji braku wzajemnego zaufania u zawodników trener nie chciał mieszać składu, aby nie obciążano słabszymi występami młodych zawodników.

XII. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

M2-

Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz
Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Marcin Badziągowski – BTW Bydgoszcz

Piotr Kula – AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca: 10 – 15 miejsce

Zadanie wynikowe: do 12 miejsca

Ostateczny wynik: 13 miejsce

W Mistrzostwach Europy w Glasgow wystartowało 16 dwójek bez sternika. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA przy tej ilości osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali walczyli w finale C o podział miejsc 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady awansowały do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata zdobyli Włosi przed Chorwatami, i Nową Zelandią. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy startowało 10 dwójek bez sternika. Mistrzami Europy zostali wtedy także Włosi przed Francuzami i Serbami.

Polska dwójka bez sternika była w tym momencie osadą rezerwową do reprezentacyjnej ósemki. Bartosz Modrzyński cały poprzedni sezon pływał w pierwszej ósemce i był z nią srebrnym medalistą ubiegłorocznych mistrzostw Europy. Zawodnicy bezpośrednio przed mistrzostwami Europy wystartowali jeszcze w młodzieżowych mistrzostwach świata, gdzie zajęli dziewiąte miejsce.

Polska dwójka wystartowała w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, w repasażu i w finale C. W przedbiegu osada zajęła V miejsce – ostatnie z jedenastym czasem wszystkich trzech przedbiegów. W tym wyścigu nasza dwójka ambitnie rozpoczęła i po 500 metrach płynęła na drugiej pozycji za prowadzącymi w tym momencie Holendrami. Jeszcze na półmetku byli w stawce walczących o dwa premiowane awansem miejsca. Byli wprawdzie trzeci, ale do drugiej pozycji tracili niewiele. Niestety już można było zaobserwować, że nasi zawodnicy płyną coraz wolniej. Mieli najślabszy czas drugiej pięćsetki i straty do czołówki walczącej o awans systematycznie się powiększały, a na ostatnim odcinku całkowicie nie wytrzymali trudów tego wyścigu, przegrywając 14,87 sek. do pierwszych na mecie Białorusinów. Do ewentualnego awansu bezpośredniego do fazy półfinałowej zabrakło Polakom 9,14 sek. W repasażu w walce o półfinał polska dwójka od startu do mety zajmowała czwarte, nie dające awansu do półfinałów miejsce. W finale C osada rywalizowała z osadami Austrii, Węgier i Danii o trzynaste miejsce. Wygrała ten wyścig, tocząc przez cały dystans zacięłą walkę z austriackimi braćmi Querfeld. Zawodnikom całkowicie nie udało się występ w przedbiegu, ale pomimo braku awansu pozostałe dwa wyścigi należy ocenić pozytywnie pod względem techniki wiosłowania i rytmu wiosłowania. Natomiast mistrzostwa Europy były trzecim występem tych zawodników w imprezie seniorskiej po Pucharze Świata w Lucernie oraz Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i wyraźnie daje się zaobserwować, że przede wszystkim w osadzie brakuje mocy. Poprawy wyników należy upatrywać poprzez podniesienie

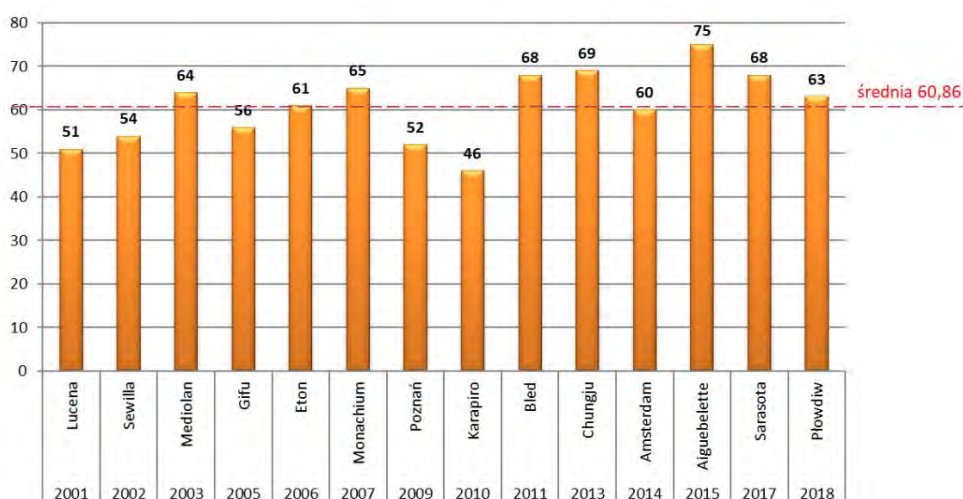

parametrów fizjologicznych i dalsze wspólne wiosłowanie. Występ osady w Mistrzostwach Europy w Glasgow należy rozpatrywać w kontekście zbierania doświadczeń na kolejne starty, bo osada jest „przyszłościowa”.

Mistrzostwa Świata

Mistrzostwa Świata Seniorów 2018 były XXXVII z kolei, a włączając do tego mistrzostwa świata seniorów w konkurencjach nieolimpijskich jakie rozgrywane są w latach igrzysk olimpijskich, były to już XXXVIII Mistrzostwa Świata Seniorów w wiosłarstwie. Mistrzostwa w wiosłarstwie rozgrywane są od 1962 roku. Pierwsze pięć edycji rozegrano co cztery lata, a od 1974 roku odbywają się już każdego roku. Z tym, że konkurencje kobiece rozgrywane były od 1974 roku. W tegorocznych mistrzostwach świata w Płowdiw wzięło udział 63 narodowych federacji, ze 155 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Dla przypomnienia należy dodać, że w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro uczestniczyło 69 państw. Rekordowa liczba uczestniczących federacji w dotychczas rozegranych mistrzostwach świata, była w 2015 roku we francuskim Aiguebelette, które były zarazem kwalifikacjami olimpijskimi do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, gdzie startowało 75 narodowych federacji wioślarskich. Natomiast najmniej federacji wioślarskich w ostatnich osiemnastu latach uczestniczyła w mistrzostwach świata 2010 roku w Nowej Zelandii na jeziorze Karapiro.

**ILOŚĆ STARTUJĄCYCH REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW
W LATACH 2001-2018**

W Płowdiw wystartowały federacje wioślarskie reprezentujące wszystkie kontynenty świata w następującej ilości:

• Europa	35	• Ameryka Płn.	4
• Afryka	8	• Ameryka Płd.	5
• Azja	8	• Australia i Oceania	3

Po raz pierwszy, zgodnie z nowym programem konkurencji zatwierdzonym na Kongresie FISA w ubiegłym roku w Sarasocie łącznie rozegrano 20 konkurencji, po 10 tych samych kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem igrzysk olimpijskich, 6 tzw. nieolimpijskich. W programie mistrzostw świata całkowicie wycofano, czwórkę bez sternika wagi lekkiej, która dotychczas była nawet rozgrywana w programie igrzysk olimpijskich, a nasza federacja zdobyła w niej nawet srebrny medal w Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie.

W Płowdiw rozegrano także 8 konkurencji osób niepełnosprawnych. Po trzy kobiece i męskie (dwójki bez sternika i po dwie jedynki) oraz dwie mieszane (dwójka podwójna i czwórka ze sternikiem). Wśród czternastu objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest teraz siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich, w tym także jedna wagi lekkiej. W miejsce wycofanej czwórki bez sternika wagi lekkiej do programu przesunięto z konkurencji nieolimpijskich czwórkę bez sterniczki kobiet.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedynka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4- - czwórka bez sterniczki
- W4x - czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- M1x - jedynka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji tzw. neolimpijskich rozegrano teraz trzy konkurencje żeńskie wagi lekkiej i trzy męskie wagi lekkiej. W stosunku do poprzednich lat wycofano dwójkę ze sternikiem wagi otwartej mężczyzn, a dodano dwójkę bez sterniczki wagi lekkiej kobiet.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

- LW1x - jedynka wagi lekkiej
- LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej

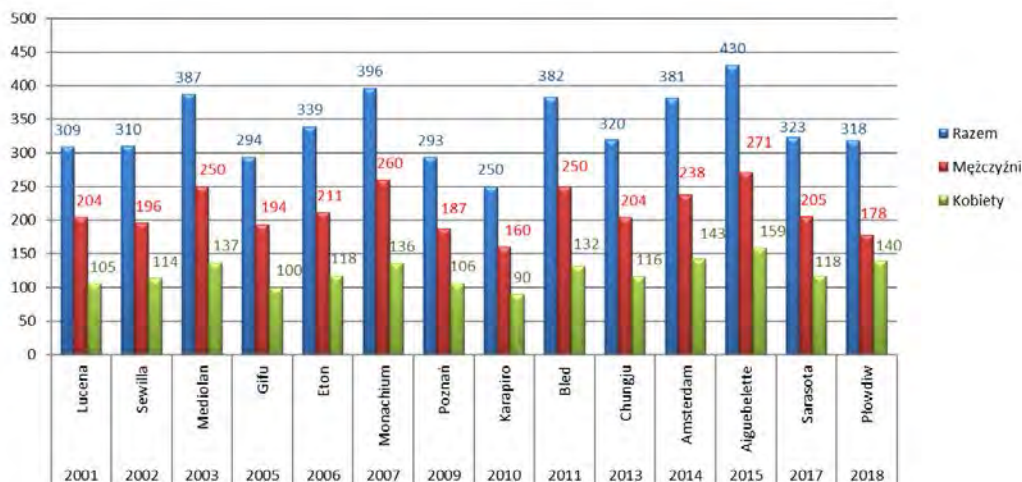
Konkurencje męskie:

- LM1x - jedynka wagi lekkiej
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x – czwórka podwójna wagi lekkiej

W wyniku zmian programowych w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów rozegrano najmniejszą ilość konkurencji w porównywanym okresie od 2009 roku. W latach 2009 – 2011 rozgrywano 22 konkurencje. W roku 2012 roku nie rozegrano czwórek bez sterniczki, gdy była to konkurencja neolimpijska i zgodnie z przyjętym regulaminem wycofano ją po tym jak przez trzy kolejne lata zgłaszano do niej mniej niż siedem osad. Jednak kongres nadzwyczajny FISA przywrócił tą konkurencję do programu mistrzostw świata z uwagi na politykę wyrównywania w wioślarstwie szans kobiet i mężczyzn. W wyniku tej decyzji w latach 2013 – 2017 ponownie rozgrywano 22 konkurencje. Jednak w roku 2016 i 2017 z tych samych przyczyn regulaminowych, co wcześniej czwórkę bez sterniczki kobiet wycofano ósemkę wagi lekkiej mężczyzn.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów łącznie wystartowało 318 osad, w tym 178 męskich i 140 kobiecych, co daje procentowy stosunek udziału 56% osad mężczyzn do 44% osad kobiet. Jest to wynikiem głównie zrównania ilości konkurencji kobiet i mężczyzn oraz maksymalnej ilości zawodniczek i zawodników możliwych do zgłoszenia w poszczególnych reprezentacjach zgodnie ze światowym trendem.

IŁOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

- 318 osad jest dziewiątą liczbą w przeciągu czternastu rozgrywanych mistrzostw świata od 2001 roku.
- Liczba 140 osad kobiecych startujących w tegorocznych mistrzostwach była trzecią w kolejności w ciągu ostatnich osiemnastu lat.
- Natomiast liczba 178 osad męskich była drugą z najmniejszych w porównywanym okresie od 2001 roku po mistrzostwach 2010 roku w nowozelandzkim Karapiro.

W tegorocznych mistrzostwach świata najwięcej osad zgłoszono kolejno w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość osad
1	Jedynkach mężczyzn	32
2	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	26
3	Dwójkach bez sternika mężczyzn	25
4	Dwójkach podwójnych mężczyzn	23
5	Jedynkach kobiet	22
6	Jedynkach wagi lekkiej kobiet	20
7-8	Jedynkach wagi lekkiej mężczyzn Dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	19
9-10	Dwójkach podwójnych kobiet Czwórkach bez sternika mężczyzn	18
11-12	Dwójkach bez sterniczki kobiet Czwórkach podwójnych kobiet	15
13	Czwórkach bez sterniczki kobiet	13

14	Czwórkach podwójnych mężczyzn	12
15	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	11
16	Ósemkach mężczyzn	9
17	Ósemkach kobiet	8
18	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	7
19	Dwójkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	3
20	Dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet	2

Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.

- W Mistrzostwach Świata w Płowdiu najwięcej osad wystartowało w jedynekach mężczyzn.
- Na czterech pierwszych pozycjach pod względem ilości startujących osad znalazły się konkurencje męskie.
- Najbardziej obsadzoną kobiecą konkurencją, podobnie jak męską była także jedynka.
- Trzy ostatnie w tym zestawieniu to nieolimpijskie konkurencje wagi lekkiej, w tym dwie, w których nie obsadzono nawet pełnego finału i o ile może być zrozumiała mała ilość zgłoszeń w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet - konkurencji, która po wielu latach powróciła do programu mistrzostw świata, to w konkurencji cały czas rozgrywanej - dwójek bez sternika wagi mężczyzn zawsze było stosunkowo wiele zgłoszeń. Jednak po decyzji wycofania z programu, a szczególnie z programu igrzysk olimpijskich jedynej męskiej osady długowiosłowej wagi lekkiej czwórki bez sternika, spadło również zainteresowanie poszczególnych federacji dwójką, która była swego rodzaju zapleczem dla czwórki.
- Wśród pięciu konkurencji z najmniejszą ilością startujących osad znalazły się także obie ósemki. Głównym powodem takiej sytuacji są duże koszty utrzymania przygotowań grupy 14-16 zawodników na wysokim poziomie, aby w wewnętrznej rywalizacji wyłonić ósemkę mającą szanse na podjęcie walki, chociażby o finał A. Dochodzą do tego także koszty transportu lub wypożyczenia łodzi, a do tego niewiele państw ma tak szerokie wioślarstwo u siebie, aby znaleźć odpowiednie zawodniczki czy zawodników do wspólnej ciężkiej pracy w jednym miejscu.
- Do tegorocznych mistrzostw świata zgłoszono natomiast rekordowe ilości czwórek podwójnych i czwórek bez sterniczki kobiet. Szczególnie wzrost ilości zgłoszeń w czwórkach bez sterniczki jest efektem włączenia tej konkurencji do programu Igrzysk Olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	20
2	Włochy	19
3	Wielka Brytania	17
4	Niemcy	16
5-6	Australia, Nowa Zelandia	13
7-8	Holandia, Polska	12
9-11	Francja, Kanada, Ukraina	11
12	Rosja	10
13-15	Dania, Rumunia, Szwajcaria	9
16-17	Chiny, Irlandia	8
18	Czechy	7
19-21	Austria, Hiszpania, Węgry	6
22-24	Białoruś, Norwegia, Południowa Afryka	5
25-28	Argentyna, Grecja, Japonia, Litwa	4
29-35	Algieria, Bułgaria, Chile, Egipt, Serbia, Szwecja, Tajlandia	3
36-43	Belgia, Brazylia, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Hongkong, Izrael, Turcja	2
44-60	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Katar, Łotwa, Meksyk, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Trinidad i Tobago, Tunezja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- W powyższym zestawieniu ujętych jest 60 federacji pomimo 63 uczestniczących w tegorocznych mistrzostwach świata, ponieważ Korea, Nigeria i Sri Lanka miały tym razem jedynie osady osób niepełnosprawnych.
- Swoje osady do wszystkich konkurencji, z założenia polityki startowej zgłosili tylko Amerykanie, którzy robią to również w młodzieżowych mistrzostwach i mistrzostwach świata juniorów. Całkiem inną sprawą w ich przypadku jest finansowanie startu poszczególnych załóg. Na mistrzostwa świata seniorów wioślarstwa federacja wioślarstwa pokrywa koszty udziału tylko w konkurencjach olimpijskich, a pozostałych indywidualni sponsorzy (kluby, uczelnie, rodzice i inni). Natomiast, czym niższa grupa wiekowa tym mniejszy jest udział federacji w kosztach udziału zawodników, a zwiększa się udział innych podmiotów i rodziców.
- Do niedawna politykę zgłaszania kompletu osad w mistrzostwach świata wszystkich grup wiekowych prowadzili także Niemcy, ale w tym przypadku swego rodzaju kryzys, jaki przechodzi ich wioślarstwo spowodował, brak osad w niektórych konkurencjach na poziomie sportowym, który by zadowalał kierownictwo ich federacji.
- Również komplety osad w cyklach przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie oraz jeszcze pewien okres po igrzyskach zgłaszali Brytyjczycy, a było to głównie efektem zwiększonego finansowania sportu, w tym również wioślarstwa, które przyniosło im w 2012 roku dziewięć medali olimpijskich na czternaście rozgrywanych konkurencji.

- Za to na drugim miejscu w zestawieniu z 19 zgłoszonymi osadami znaleźli się Włosi, którym w tych mistrzostwach zabrakło jedynie ósemki kobiet.
- Ponad ¼ uczestniczących (26,7%) w rywalizacji federacji miało w mistrzostwach tylko po jednej osadzie.

KOBIETY

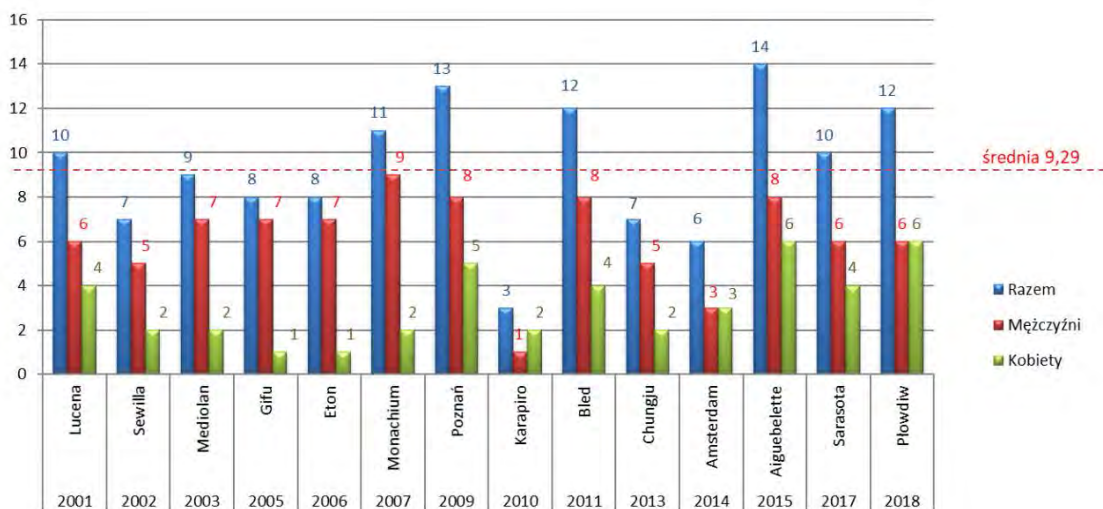
Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	10
2-3	Włochy, Wielka Brytania	9
4-7	Australia, Holandia, Kanada, Niemcy	7
8-10	Chiny, Nowa Zelandia, Polska	6
11-13	Rosja, Rumunia, Ukraina	5
14-16	Dania, Francja, Irlandia	4
17-19	Austria, Hiszpania, Szwajcaria	3
20-27	Algieria, Białoruś, Czechy, Japonia, Litwa, Południowa Afryka, Szwecja, Węgry	2
28-41	Brazylia, Chile, Egipt, Grecja, Hongkong, Izrael, Katar, Łotwa, Namibia, Norwegia, Portoryko, Tajlandia, Trinidad i Tobago, Tunezja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	10
3	Niemcy	9
4	Wielka Brytania	8
5-6	Francja, Nowa Zelandia	7
7-10	Australia, Polska , Szwajcaria, Ukraina	6
11-14	Czechy, Dania, Holandia, Rosja	5
15-20	Argentyna, Irlandia, Kanada, Norwegia, Rumunia, Węgry	4
21-27	Austria, Białoruś, Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Południowa Afryka, Serbia	3
28-38	Belgia, Chile, Chiny, Chorwacja, Litwa, Egipt, Estonia, Finlandia, Japonia, Tajlandia, Turcja	2
39-54	Algieria, Azerbejdżan, Benin, Bahamy, Brazylia, Hongkong, Izrael, Meksyk, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- Podobnie w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie w obu zestawieniach maksymalną ilość osad mieli Amerykanie, a wśród mężczyzn jeszcze Włosi. Osady w jednej konkurencji kobiecej zabrakło Włochom (ósemki) i Brytyjczykom (dwójki bez sterniczki wagi lekkiej). Natomiast w konkurencjach mężczyzn także jednej osady zabrakło Niemcom (dwójki bez sternika wagi lekkiej).
- 68,4% wszystkich uczestniczących federacji miało swoje osady w konkurencjach kobiecych i 90,0% w konkurencjach męskich.
- 35 federacji (58,4%) wszystkich uczestniczących miało swoje osady zarówno w konkurencjach kobiecych jak i męskich.
- Sześć federacji (10,0%) - Katar, Łotwa, Namibia, Portoryko, Trinidad i Tobago oraz Tunezja zgłosiło tylko osady w konkurencjach kobiecych.
- 19 federacji (31,7%) – Argentyna, Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Bułgaria, Belgia, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Meksyk, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Serbia, Turcja, Vanuatu i Zimbabwe miało w mistrzostwach tylko osady męskie.
- Polska z dwunastoma osadami wspólnie z Holandią znalazła się na siódmym miejscu w tym rankingu. Z sześcioma załogami kobiecymi wspólnie z Chinami i Nową Zelandią wśród państw mających swoje przedstawicielki w konkurencjach żeńskich znaleźliśmy się na ósmym miejscu, a z sześcioma męskimi wspólnie z Australią, Szwajcarią i Ukrainą na siódmym miejscu wśród federacji, które w swoich reprezentacjach miały osady męskie. Świadczy to o tym, że nasza federacja jest w czołówce 155 federacji, która stanowi o sile światowego wioślarstwa.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

- Dwanaście osad zgłoszonych przez naszą federację do tegorocznych Mistrzostw Świata Seniorów było trzecią ilością w okresie od Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney. Więcej mieliśmy jedynie trzy lata temu we francuskim

Aiguebelette, kiedy to dano szanse kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro wszystkim przygotowywanym w trzyletnim cyklu osadom oraz w 2009 roku, kiedy Polska była gospodarzem Mistrzostw Świata w Poznaniu. Kolejne wielkości naszej reprezentacji były w mistrzostwach 2011 i 2007 roku, kiedy były zarazem głównymi kwalifikacjami do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

- Sześć osad zgłoszonych przez Polskę w konkurencjach kobiecych było wyrównaniem rekordowej liczby ze wspomnianych mistrzostw 2015 roku, natomiast sześć osad męskich było ilością poniżej średniej w omawianym osiemnastoletnim okresie.

W czternastu konkurencjach olimpijskich komplet swoich osad mieli Amerykanie i Brytyjczycy, a po jednej mniej Włosi i Nowozelandczycy. Włochom, jak wspomniano zabrakło żeńskiej ósemki, a Nowej Zelandii kobiecej czwórki podwójnej. Kolejni w tym zestawieniu Niemcy nie mieli dwójki bez sterniczki i ósemki kobiet. Polska ze względu na ilość zgłoszonych osad w konkurencjach olimpijskich znalazła się wspólnie z Australią i Holandią w czwartej grupie państw na szóstym miejscu, nie zgłaszając skifistki oraz obu ósemek. Australia nie miała w swojej reprezentacji trzech dwójek podwójnych – kobiet i mężczyzn oraz męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej, a Holendrzy także męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej i obu jedynek.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	14
3-4	Nowa Zelandia, Włochy	13
5	Niemcy	12
6-8	Australia, Holandia, Polska	11
9	Ukraina	10
10-12	Francja, Kanada, Rumunia	9
13-14	Rosja, Szwajcaria	8
15	Irlandia	7
16-18	Chiny, Czechy, Dania	6
19-20	Hiszpania, Południowa Afryka	5
21-25	Argentyna, Austria, Białoruś, Litwa, Norwegia	4
26-30	Chile, Egipt, Grecja, Tajlandia, Węgry	3
31-39	Belgia, Bułgaria, Brazylia, Chorwacja, Estonia, Izrael, Japonia, Serbia, Szwecja	2
40-55	Algieria, Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Katar, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Trinidad i Tobago, Turcja, Vanuatu, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	7
3-7	Australia, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia, Włochy	6
8-11	Chiny, Niemcy, Polska , Rumunia	5
12-14	Irlandia, Rosja, Ukraina	4
15-17	Francja, Hiszpania, Szwajcaria	3
18-22	Austria, Czechy, Dania, Litwa, Południowa Afryka	2
23-38	Algieria, Białoruś, Brazylia, Chile, Egipt, Grecja, Izrael, Japonia, Katar, Namibia, Norwegia, Portoryko, Szwecja, Tajlandia, Trinidad i Tobago, Węgry	1

MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	7
6-8	Francja, Polska , Ukraina	6
9-11	Australia, Holandia, Szwajcaria	5
12-16	Argentyna, Czechy, Dania, Rosja, Rumunia	4
17-21	Białoruś, Irlandia, Kanada, Norwegia, Południowa Afryka	3
22-34	Austria, Belgia, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Egipt, Estonia, Grecja, Hiszpania, Litwa, Serbia, Tajlandia, Węgry	2
35-50	Azerbejdżan, Benin, Brazylia, Chiny, Finlandia, Izrael, Japonia, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- 55 federacji (91,7%) uczestniczących w rywalizacji w tegorocznych mistrzostwach świata miało swoje osady w konkurencjach olimpijskich, wśród nich zabrakło Bahamów, Hongkongu, Łotwy, Meksyku i Tunezji, którzy tym razem zgłosili załogi tylko do konkurencji wagi lekkiej nie objętych programem igrzysk olimpijskich.
- 33 federacje (55,0%) wśród wszystkich biorących udział w rywalizacji miały żeńskie i męskie osady w konkurencjach olimpijskich. Natomiast pięć (Algieria, Katar, Namibia, Portoryko, Trinidad i Tobago) miało tylko załogi kobiece, a siedemnaście (Argentyna, Azerbejdżan, Benin, Bułgaria, Belgia, Chorwacja, Estonia, Finlandii, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Serbia, Turcja, Vanuatu i Zimbabwe) tylko męskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	6
3	Niemcy	4
4-6	Dania, Węgry, Wielka Brytania	3
7-15	Algieria, Australia, Austria, Chiny, Francja, Hongkong, Japonia, Kanada, Rosja	2
16-34	Bahamy, Białoruś, Bułgaria, Czechy, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Grecja, Irlandia, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Polska , Serbia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

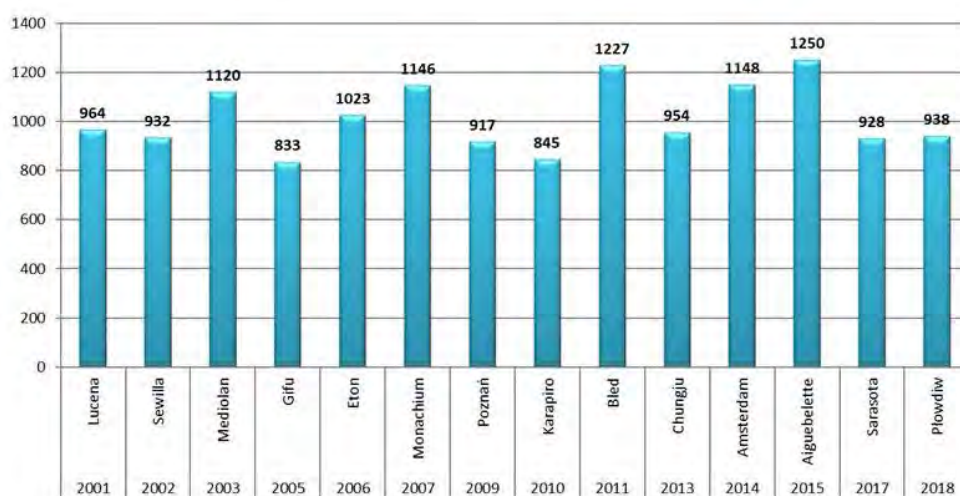
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	3
3-5	Dania, Niemcy, Wielka Brytania	2
6-22	Algeria, Australia, Austria, Białoruś, Chiny, Francja, Holandia, Hongkong, Japonia, Kanada, Łotwa, Polska , Rosja, Szwecja, Tunezja, Ukraina, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	3
3-4	Niemcy, Węgry	2
5-27	Algeria, Australia, Austria, Bahamy, Bułgaria, Chiny, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Hongkong, Irlandia, Japonia, Kanada, Meksyk, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

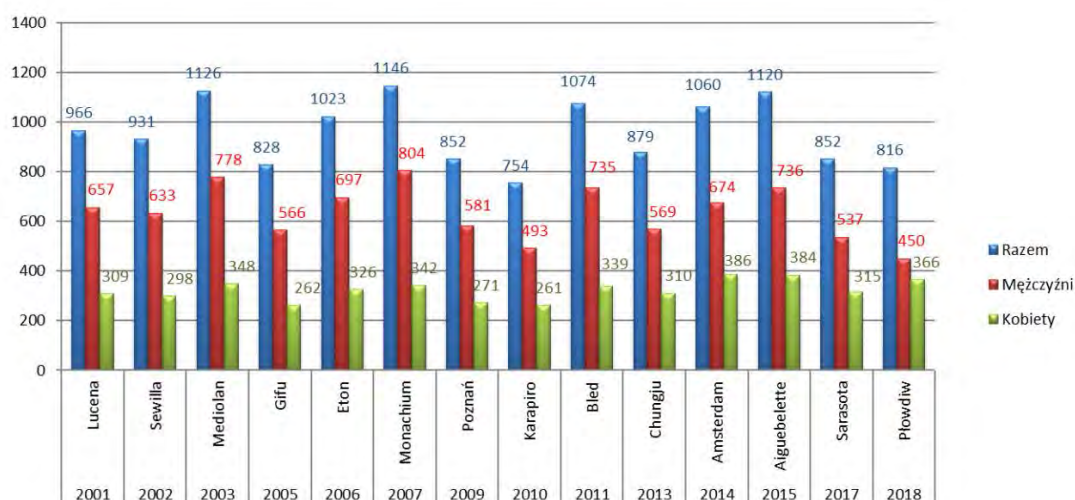
- 34 federacje (56,7% wszystkich uczestniczących w mistrzostwach państw) miało swoje załogi w sześciu konkurencjach nieolimpijskich.
- Ponad połowa z tych federacji (55,9%), w tym Polska miała w konkurencjach nieolimpijskich tylko po jednej osadzie.
- Maksymalną ilość osad zgłosili Włosi i Amerykanie, a po dwie załogi kobiece i męskie mieli Niemcy.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Płowdiw wystartowało łącznie 938 zawodniczek i zawodników, w tym 122 osoby w konkurencjach niepełnosprawnych i była to dziewiąta ilość startujących w porównywanym okresie od 2000 roku.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

W dwudziestu konkurencjach (bez osób niepełnosprawnych) startowało 816 osób, a w tym 366 zawodniczek i 450 zawodników co daje procentowo udział 44,9% kobiet i 55,1% mężczyzn, a w najbliższych Igrzyskach Olimpijskich w Tokio zaplanowano równy udział po 50% (po 263 osoby) kobiet i mężczyzn.

- Z wyjątkiem Mistrzostw Świata 2010 roku na Karapiro w Nowej Zelandii, była to najmniejsza ilość uczestników od 2000 roku.

- W Płowdiw wystartowała najmniejsza ilość mężczyzn w omawianym osiemnastoletnim okresie, a jest to głównie wynikiem wycofania w ostatnim roku dwóch męskich konkurencji: dwójki ze sternikiem i czwórki bez sternika wagi lekkiej, a jeszcze wcześniej od 2016 roku męskiej ósemki wagi lekkiej, a jeszcze wcześniej od 2008 roku męskiej czwórki ze sternikiem.
- 366 startujących w Płowdiw zawodniczek jest trzecią wielkością w omawianym okresie po mistrzostwach 2014 i 2015 roku.
- Wyraźnie widać, że zmniejszenie ilości uczestników jest wynikiem głównie zdecydowanie, z różnych względów mniejszej ilości mężczyzn. Liczba startujących w tegorocznych mistrzostwach kobiet jest zdecydowanie wyższa od średniej analizowanego okresu 2001-2018, która jest na poziomie 322 osób, natomiast liczba startujących mężczyzn jest zdecydowanie poniżej podobnej średniej, która wynosi 636 osób.

Obecnie pełna reprezentacja na mistrzostwach świata seniorów maksymalnie może liczyć 62 osoby. Po 30 zawodniczek i zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, gdyż aktualnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	62
2	Wielka Brytania	54
3	Włochy	53
4	Niemcy	47
5	Holandia	45
6-7	Australia, Nowa Zelandia	44
8	Rumunia	38
9	Kanada	35
10	Polska	30
11-12	Chiny, Ukraina	28
13-14	Francja, Rosja	25
15	Dania	23
16	Czechy	19
17-18	Irlandia, Szwajcaria	17
19-20	Hiszpania, Norwegia	13
21	Białoruś	12
22-24	Austria, Południowa Afryka, Węgry	11
25-27	Chile, Grecja, Litwa	8
28-29	Algieria, Argentyna	7
30	Japonia	6
31-34	Bułgaria, Egipt, Tajlandia, Turcja	5
35-36	Chorwacja, Serbia	4
37-40	Belgia, Brazylia, Estonia, Szwecja	3
41-47	Finlandia, Hongkong, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2
48-60	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Katar, Łotwa, Meksyk, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Trinidad i Tobago, Tunezja, Vanuatu	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	31
2	Wielka Brytania	29
3	Chiny	25
4	Holandia	24
5	Australia	23
6	Włochy	22
7-8	Kanada, Rumunia	21
9	Nowa Zelandia	20
10	Niemcy	18
11	Polska	15
12	Ukraina	13
13	Rosja	12
14	Dania	10
15	Francja	9
16	Irlandia	7
17-18	Czechy, Południowa Afryka	6
19-21	Białoruś, Hiszpania, Szwajcaria	5
22-23	Austria, Norwegia	4
24-27	Algieria, Japonia, Litwa, Węgry	3
28-32	Chile, Egipt, Grecja, Szwecja, Tajlandia	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	31
3	Niemcy	29
4	Wielka Brytania	25
5	Nowa Zelandia	24
6-7	Australia, Holandia	21
8	Rumunia	17
9	Francja	16
10-11	Polska, Ukraina	15
12	Kanada	14
13-15	Czechy, Dania, Rosja	13
16	Szwajcaria	12
17	Irlandia	10
18	Norwegia	9
19-20	Hiszpania, Węgry	8
21-23	Argentyna, Austria, Białoruś	7
24-25	Chile, Grecja	6
26-29	Bułgaria, Litwa, Południowa Afryka, Turcja	5
30-32	Algieria, Chorwacja, Serbia	4
33-38	Belgia, Chiny, Egipt, Estonia, Japonia, Tajlandia	3
39-44	Brazylia, Finlandia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2

33-41	Brazylia, Hongkong, Izrael, Katar, Łotwa, Namibia, Portoryko, Trinidad i Tobago, Tunezja	1
--------------	--	---

45-54	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Hongkong, Izrael, Meksyk, Monako, Paragwaj, Szwecja, Vanuatu	1
--------------	--	---

W zestawieniu państw pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników preferowane są głównie federacje, które a w swoich reprezentacjach duże łódzie, a szczególnie ósemki.

- W wyniku zgłoszenia tylko przez Amerykanów swoich osad do wszystkich konkurencji, dlatego to oni jako jedyni mieli maksymalną i największą reprezentację.
- 21,7% uczestniczących w rywalizacji federacji zgłosiło tylko po jednym zawodniku.
- Osiem największych liczebnie reprezentacji stanowiących 13,4% wszystkich uczestniczących federacji miało ponad połowę (53.2%) rywalizujących zawodniczek i zawodników.
- Niemal identycznie jest w konkurencjach kobiet (53,6%), a w męskich 44,3%.
- Patrząc na potencjał wioślarstwa w poszczególnych krajach (ilość klubów i ilość wioślujących osób) na uwagę zasługują stosunkowo niższe pozycje w tym zestawieniu Niemców i Francuzów.
- Polska z trzydziestoma zawodnikami, ale tym razem bez ósemki w swoim składzie, znalazła się na dziesiątej pozycji i podobnie z piętnastoma zawodniczkami i piętnastoma zawodnikami nasza federacja zajmuje 10-11 miejsce w tabelach pod względem ilości kobiet i mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	48
3-4	Holandia, Nowa Zelandia	44
5	Australia	42
6	Włochy	39
7	Rumunia	38
8	Niemcy	37
9	Kanada	33
10	Polska	29
11	Ukraina	24
12-14	Chiny, Francja, Rosja	23
15	Szwajcaria	16
16	Czechy	15
17	Dania	14
18	Irlandia	13
19-20	Białoruś, Południowa Afryka	11
21-23	Austria, Hiszpania, Norwegia	9
24-25	Chile, Litwa	8
26	Argentyna	7
27	Grecja	6
28-30	Egipt, Tajlandia, Węgry	5
31-33	Bułgaria, Chorwacja, Japonia	4
34-37	Belgia, Brazylia, Estonia, Serbia	3
38-44	Algieria, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Zimbabwe	2
45-55	Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Katar, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Trinidad i Tobago, Turcja, Vanuatu	1

- Maksymalnie jedna reprezentacja narodowa w konkurencjach olimpijskich może mieć 48 osób, w tym 23 zawodniczki i 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników.
- Łącznie w konkurencjach wystartowało 695 osób, czyli 85,2% wszystkich rywalizujących. W tym 314 kobiet i 381 mężczyzn.
- Również w konkurencjach olimpijskich osiem największych liczebnie reprezentacji miało w swoich ekipach niemal połowę (49%) wszystkich rywalizujących zawodniczek i zawodników.
- 1/5 federacji mających swoje załogi w konkurencjach olimpijskich zgłosiło do rywalizacji jedynie skifistkę lub skifistę.
- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv pełne reprezentacje w konkurencjach olimpijskich mieli Amerykanie i Brytyjczycy.
- Polska, z 29 osobami należała do dziesięciu najliczniejszych reprezentacji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	24
3	Holandia	23
4	Australia	22
5-6	Chiny, Rumunia	21
7-8	Kanada, Nowa Zelandia	20
9	Włochy	15
10	Polska	14
11	Niemcy	13
12	Rosja	11
13	Ukraina	9

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	24
6	Holandia	21
7	Australia	20
8	Rumunia	17
9-11	Francja, Polska, Ukraina	15
12	Kanada	13
13	Rosja	12
14	Szwajcaria	11
15-16	Czechy, Dania	9

14	Francja	8
15	Irlandia	7
16-17	Czechy, Południowa Afryka	6
18-20	Dania, Hiszpania, Szwajcaria	5
21-22	Białoruś, Norwegia	4
23-24	Austria, Litwa	3
25-31	Algieria, Chile, Egipt, Grecja, Japonia, Tajlandia, Węgry	2
32-38	Brazylia, Izrael, Katar, Namibia, Portoryko, Szwecja, Trinidad i Tobago	1

17-18	Argentyna, Białoruś	7
19-21	Austria, Chile, Irlandia	6
22-24	Litwa, Norwegia, Południowa Afryka	5
25-28	Bułgaria, Chorwacja, Grecja, Hiszpania	4
29-34	Belgia, Egipt, Estonia, Serbia, Tajlandia, Węgry	3
35-41	Brazylia, Chiny, Japonia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2
42-50	Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Izrael, Monako, Paragwaj, Szwecja, Turcja, Vanuatu	1

- Maksymalną ilość zawodniczek zgłosili Amerykanie i Brytyjczycy, a tylko skifistki nie mieli Holendrzy. Natomiast maksymalne ilości zawodników mieli Amerykanie, Brytyjczycy, Niemcy, Nowa Zelandia i Włosi.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet dziewięć pierwszych pod względem liczebności reprezentacji miało 49,4% wszystkich rywalizujących, a w konkurencjach mężczyzn pierwszych dziewięć reprezentacji miało 50,7%.
- Polska w obu zestawieniach znalazła się na dziesiątych pozycjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	14
3	Niemcy	10
4	Dania	9
5-6	Węgry, Wielka Brytania	6
7-8	Algieria, Chiny	5
9-14	Czechy, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Turcja, Ukraina	4
15-22	Australia, Austria, Francja, Grecja, Hongkong, Japonia, Kanada, Rosja	2
23-34	Bahamy, Białoruś, Bułgaria, Finlandia, Holandia, Łotwa, Meksyk, Polska , Serbia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja	1

Od tegorocznych mistrzostw świata po zmianach rozgrywanych konkurencji obecnie maksymalna reprezentacja w konkurencjach nieolimpijskich liczy 14 osób – po siedem kobiet i mężczyzn.

- W Płowdiv wystartowało w sześciu konkurencjach nieolimpijskich 121 osób, w tym 52 zawodniczki i 69 zawodników, co daje procentowy udział 43% do 57%.
- Pięć największych osobowo reprezentacji miało w swoich zespołach prawie połowę (48,8%) wszystkich rywalizujących w tych konkurencjach zawodniczek i zawodników
- W Płowdiv Amerykanie i Włosi mieli komplet zawodniczek i zawodników, a Niemcom zabrakło obu dwójek bez sternika wagi lekkiej, kobiet i mężczyzn.

KOBIETY

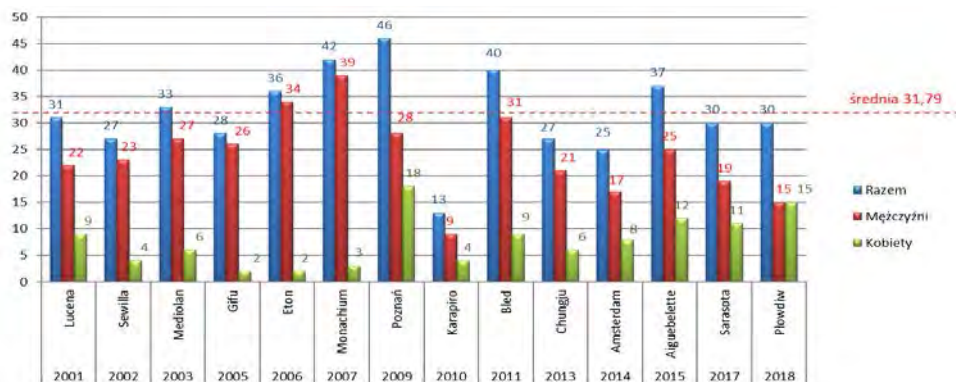
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-5	Dania, Niemcy, Wielka Brytania	5
6-7	Chiny, Ukraina	4
8-22	Algieria, Australia, Austria, Białoruś, Holandia, Hongkong, Francja, Japonia, Kanada, Łotwa, Polska , Rosja, Szwecja, Tunezja, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-4	Niemcy, Węgry	5
5-11	Algieria, Czechy, Dania, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Turcja	4
12	Grecja	2
13-27	Australia, Austria, Bahamy, Bułgaria, Chiny, Finlandia, Francja, Hongkong, Japonia, Kanada, Meksyk, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- Polska z jedną skifistką wagi lekkiej znalazła się wśród aż piętnastu innych federacji z 22 rywalizujących w kobiecych konkurencjach nieolimpijskich.

ILOŚĆ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W POLSKICH REPREZENTACJACH BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

Ogólna liczba polskich zawodniczek i zawodników startujących w Plovdiv mieści się w okolicach średniej ostatnich osiemnastu lat. Największą reprezentację mieliśmy w mistrzostwach świata u siebie w Poznaniu, co było niejako zrozumiałe. Z jednej strony jako gospodarze, z drugiej był to okres, kiedy próbowaliśmy budować, obok dobrze wtedy płynącej męskiej ósemki również ósemkę kobiet, a z trzeciej to fakt, że po bardzo dobrych dla naszego wioślarstwa Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie żadne z reprezentantów nie zakończył kariery i wszyscy chcieli zaprezentować się przed własną publicznością w rozgrywanych po raz pierwszy w Polsce Mistrzostwach Świata Seniorów. Kolejne starty z największymi liczebnie naszymi reprezentacjami to były Mistrzostwa Świata, które były zarazem olimpijskimi kwalifikacjami (Monachium, Bled i Aiguebelette), gdyż Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zawsze starał się dać szanse kwalifikacji olimpijskich maksymalnej ilości jak na możliwości naszego wioślarstwa zawodniczek i zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	12
2-3	Wielka Brytania, Włochy	10
4	Niemcy	9
5	Nowa Zelandia	8
6-8	Holandia, Kanada, Rumunia	6
9-10	Australia, Chiny	5
11-12	Dania, Szwajcaria	4
13-16	Francja, Hiszpania, Irlandia, Polska	3
17-19	Czechy, Litwa, Norwegia	2
20-28	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Grecja, Rosja, Turcja, Ukraina, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	9
2	Wielka Brytania	6
3-6	Chiny, Holandia, Kanada, Włochy	4
7-9	Dania, Niemcy, Nowa Zelandia	3
10-14	Australia, Irlandia, Polska , Rumunia, Szwajcaria	2
15-20	Austria, Białoruś, Francja, Hiszpania, Litwa, Rosja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	6
3	Nowa Zelandia	5
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	4
6-7	Australia, USA	3
8-14	Czechy, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Norwegia, Szwajcaria	2
15-25	Belgia, Chiny, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia, Litwa, Polska , Turcja, Ukraina, Węgry	1

- Na 20 wszystkich rozgrywanych konkurencji do sześciu osadowych finałów A, aż dwanaście swoich załóg zakwalifikowali Amerykanie oraz Niemcy i Brytyjczycy po dziesięć osad.
- Łącznie 28 federacji z 60 uczestniczących w rywalizacji (46,7%) miało w finałach przynajmniej jedną swoją załogę.
- W konkurencjach kobiecych 20 federacji z 41 startujących co stanowi 48,8% miało swoje osady w finałach A, natomiast w konkurencjach męskich odpowiednio 25 federacji z 54 rywalizujących co stanowi 46,3%.
- Na 120 wszystkich miejsc w finałach A siedem pierwszych w tym zestawieniu reprezentacji zajęło połowę z nich. W konkurencjach kobiecych połowę miejsc zajęło sześć pierwszych reprezentacji, a w męskich siedem.

Kolejno największy przyrost osad w finale A w stosunku do Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie mieli:

- Kanada i Rumunia + 3 osady
- USA + 2 osady
- Białoruś, Czechy, Dania, Hiszpania, Węgry, Turcja i Ukraina + 1 osada

Taką samą ilość osad w finale A w tym roku mieli:

- Austria, Belgia, Chiny, Grecja, Niemcy, Szwajcaria, Włochy,

Natomiast mniej osad niż w ubiegłym roku mieli:

- Wielka Brytania i Polska - 3 osady
- Francja, Holandia, Rosja - 2 osady
- Australia, Chorwacja, Irlandia, Litwa, Norwegia, Nowa Zelandia - 1 osada

Zabrakło w tym roku w finałach A osad Brazylii, Estonii, Japonii, Kuby, Południowe Afryki, Serbii i Szwecji, które miały je w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie. Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w mistrzostwach świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Przy czym należy pamiętać, że wielkość skuteczności zależy od poziomu sportowego całej reprezentacji.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A / ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	6/9

2	Chiny	62,5	5/8
3	Nowa Zelandia	61,5	8/13
4	USA	60	12/20
5	Wielka Brytania	58,8	10/17
6	Niemcy	56,25	9/16
7	Kanada	54,54	6/11
8	Włochy	52,6	10/19
9-14	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Hiszpania		3/6
	Holandia		6/12
	Litwa		2/4
15-16	Turcja	1/2	
	Dania	44,44	4/9
17	Szwajcaria	44,44	4/9
	Norwegia	40	2/5
18	Australia	38,5	5/13
19	Irlandia	37,5	3/8
20	Czechy	28,6	2/7
21	Francja	27,3	3/11
22-23	Grecja	25	1/4
	Polska		3/12
24	Białoruś	20	1/5
25-26	Austria	16,7	1/6
	Węgry		1/6
27	Rosja	10	1/10
28	Ukraina	9,1	1/11

- Największą skuteczność finałową osiągnęły w tym roku kolejno reprezentacje Rumunii, Chin i Nowej Zelandii.
- Z drugiej strony na końcu zestawienia znalazły się Rosja i Ukraina, które od kilku lat zgłaszają do mistrzostw poszczególnych grup wiekowych stosunkowo duże reprezentacje, ale nie są one ogólnie na najwyższym poziomie sportowym.
- Polska reprezentacja tym razem także znalazła się w dolnej części tego zestawienia. Niestety wirus zatrucia jelitowego, jaki ogarnął naszą reprezentację na dzień przed rozpoczęciem mistrzostw osłabił wielu zawodników. Dwa dni półfinałów w czwartek i piątek okazał się krytyczny na tyle, że aż sześć osad płynąc na miejscach gwarantujących awans do finału A, nie wytrzymały finiszowej walki, kończąc swoje wyścigi na czwartych miejscach. Warto dodać, że w ubiegłorocznych mistrzostwach świata nasza reprezentacja miała 60% skuteczność finałową (na 10 startujących osad, sześć ostatecznie rywalizowało w finale A).

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	USA	90	9/10
2	Dania	75	3/4
3-5	Chiny	66,7	4/6
	Szwajcaria		2/3
6-7	Wielka Brytania	57,1	6/9
	Holandia		4/7
8-11	Kanada	50	4/7
	Białoruś		1/2
	Irlandia		2/4
	Litwa		1/2
12	Nowa Zelandia	44,44	3/6
	Włochy		4/9
13	Niemcy	42,9	3/7
14	Rumunia	40	2/5
15-17	Austria	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Polska		2/6
18	Australia	28,6	2/7
19	Francja	25	1/4
20	Rosja	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Nowa Zelandia	71,4	5/7
3-4	Hiszpania	66,7	2/3
	Niemcy		6/9
5	Włochy	60	6/10
6-14	Australia	50	3/6
	Belgia		1/2
	Chiny		1/2
	Chorwacja		1/2
	Kanada		2/4
	Litwa		1/2
	Norwegia		2/4
	Turcja		1/2
15-16	Wielka Brytania	40	4/8
	Czechy		2/5
	Holandia		2/5
17-18	Grecja	33,3	1/3
	Szwajcaria		2/6
19	USA	30	3/10
20	Francja	28,6	2/7
21-22	Irlandia	25	1/4
	Węgry		1/4
23	Dania	20	1/5
24-25	Polska	16,7	1/6
	Ukraina		1/6

- Analizując osobno konkurencje kobiece i konkurencje męskie należy zauważyć maksymalną skuteczność męskich osad Rumunów i bardzo wysoką kobiecych załóg amerykańskich.
- Niestety polska reprezentacja i w tych zestawieniach także znalazła się na dole obu tabel, a wydawało się po startach w pucharach świata i tak udanych mistrzostwach Europy, że mistrzostwa świata w Plovdiv mogą być pozytywnie wyjątkowymi.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	8
3	USA	7
4-6	Holandia, Niemcy, Rumunia	6
7-8	Australia, Włochy	5
9	Kanada	4
10-14	Chiny, Hiszpania, Irlandia, Polska , Szwajcaria	3
15-18	Dania, Francja, Litwa, Norwegia	2
19-24	Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Rosja, Ukraina	1

W czternastu konkurencjach olimpijskich najwięcej swoich osad w finałach miała Nowa Zelandia i Wielka Brytania. Łącznie 84 miejsc zajęły 24 (43,7%) federacje z 55 biorących udział w rywalizacji w tych konkurencjach. Pierwszych sześć w tym zestawieniu federacji wywalczyło połowę wszystkich miejsc. W stosunku do ubiegłego roku

- Taką samą ilość miejsc mieli Amerykanie, Austriacy, Belgowie, Czesi, Chińczycy, Niemcy, Norwegowie, Nowa Zelandia, Rosjanie i Włosi.
- Więcej osad mieli: Rumuni – 3, Hiszpania, Irlandia, Kanada i Szwajcaria – 2, Australia i Ukraina – 1.
- Mniej osad miała: Polska – 3, Francja – 2, Chorwacja, Dania, Holandia, Litwa i wielka Brytania – 1.
- Zabrakło w tym roku w finale osad Estonii, Kuby i Serbii.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	6
2-3	Holandia, Wielka Brytania	4
4-6	Chiny, Kanada, Nowa Zelandia	3
7-13	Australia, Dania, Irlandia, Niemcy, Polska , Rumunia, Szwajcaria	2
14-18	Austria, Hiszpania, Litwa, Rosja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Nowa Zelandia	5
2-5	Niemcy, Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	4
6	Australia	3
7-10	Francja, Hiszpania, Holandia, Norwegia	2
11-20	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Kanada, Litwa, Polska , Szwajcaria, Ukraina, USA	1

- Swoje osady w finałach wszystkich żeńskich konkurencji olimpijskich mieli Amerykanie. Natomiast wśród mężczyzn Nowej Zelandii do kompletu zabrakło tylko jednej osady w finale A.
- Polska reprezentacja z dwoma osadami w finale A, w konkurencjach kobiecych znalazła się w czwartej grupie państw i z jedną męską w piątej grupie federacji.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	6/9
2	Nowa Zelandia	61,5	8/13
3	Hiszpania	60	3/5
4	Wielka Brytania	57,1	8/14
5	Holandia	54,54	6/11
6-12	Belgia	50	1/2
	Chiny		3/6
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
	Niemcy		6/12
	Norwegia		2/4
	USA		7/14
13	Australia	45,45	5/11
14	Kanada	44,4	4/9
15	Irlandia	42,9	3/7
16	Włochy	38,5	5/13
17	Szwajcaria	37,5	3/8
18	Dania	33,3	2/6
19	Polska	27,3	3/11
20	Austria	25	1/4
21	Francja	22,2	2/9

22	Czechy	16,7	1/6
23	Rosja	12,5	1/8
24	Ukraina	10	1/10

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Dania	100	2/2
2	USA	85,7	6/7
3-4	Holandia	66,7	4/6
	Szwajcaria		2/3
5	Chiny	60	3/5
6	Wielka Brytania	57,1	4/7
7-11	Austria	50	1/2
	Irlandia		2/4
	Kanada		3/6
	Litwa		1/2
	Nowa Zelandia		3/6
12-14	Niemcy	40	2/5
	Polska		2/5
15-16	Rumunia	33,3	2/5
	Australia		2/6
17	Hiszpania	25	1/3
18	Rosja	25	1/4
18	Włochy	16,7	1/6

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-2	Hiszpania	100	2/2
	Rumunia		4/4
3	Nowa Zelandia	71,4	5/7
4	Norwegia	66,7	2/3
5	Australia	60	3/5
6-8	Niemcy	57,1	4/7
	Wielka Brytania		4/7
	Włochy		4/7
9-11	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
12	Holandia	40	2/5
13-15	Francja	33,3	2/6
	Kanada		1/3
	Irlandia		1/3
16	Czechy	25	1/4
17	Szwajcaria	20	1/5
18-19	Polska	16,7	1/6
	Ukraina		1/6
20	USA	14,3	1/7

- Najwyższą skuteczność finałową w konkurencjach olimpijskich, podobnie jak ogólnie mieli Rumuni. Rumuni nie mieli żadnej osady w konkurencjach nieolimpijskiej. Wysoką skuteczność osiągnęła jak zwykle Nowa Zelandia i stosunkowo mniejsza w ilości startujących osad Hiszpania.
- W konkurencjach kobiecych maksymalną skuteczność finałową osiągnęli Duńczycy, a w męskich wspomniani Hiszpanie i Rumuni.
- Należy dodatkowo podkreślić bardzo wysoką skuteczność finałową reprezentacji USA w olimpijskich konkurencjach kobiet i bardzo niską Włoch, Rosji i Hiszpanii.
- W męskich konkurencjach olimpijskich należy podkreślić bardzo niską skuteczność osad amerykańskich, odwrotnie niż to miało miejsce w przypadku amerykańskich załóg kobiecych.
- Wśród 24 państw mających swoje osady w finałach A konkurencji olimpijskich nasza reprezentacja znalazła się na dziewiętnastym miejscu tabeli skuteczności finałowej. Wyprzedzając jednak między innymi Francuzów, czy Czechów i ustępując niewiele Włochom czy Kanadzie. Pomimo wszystkich problemów, jakie nasi reprezentanci mieli w trakcie mistrzostw świata w Plovdiv, to jednak w rozbięciu na olimpijskie konkurencje kobiet i mężczyzn, szczególnie wśród kobiet nasze reprezentantki uplasowały się wprawdzie na 12-14 miejscu, ale w jak doborowym towarzystwie: Niemek i Rumunek. Natomiast za Polkami znalazły się Australijki, Rosjanki czy na samym końcu Włoszki. Męska część naszej reprezentacji pod względem skuteczności finałowej niemal na samym końcu zestawienia dwudziestu państw, wspólnie z Ukrainą, ale dla „pocieszenia” przed tak wielką wioślarsko reprezentacją amerykańską.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	USA, Włochy	5
3	Niemcy	3
4-7	Chiny, Dania, Kanada, Wielka Brytania	2
8-14	Białoruś, Czechy, Francja, Grecja, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	USA, Włochy	3
3	Wielka Brytania	2
4-9	Białoruś, Chiny, Dania, Francja, Kanada, Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	2
4-11	Chiny, Czechy, Dania, Grecja, Kanada, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

- Z 34 federacji, które zgłosiły osady do sześciu konkurencji nieolimpijskich czternaście miało swoje osady w finałach A (41,2%). Odpowiednio wśród kobiet miało 9 państw z 22 zgłaszających (40,9%), a wśród mężczyzn 11 z 27 państw (40,8%).
- W konkurencjach nieolimpijskich nie wykorzystano siedmiu miejsc finałowych, gdyż w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet zgłoszono tylko dwie osady, a w męskich dwójkach bez sternika wagi lekkiej trzy. W takiej sytuacji pozostałe 29 miejsc w finałach A rozdzieliło pomiędzy siebie 14 federacji, z czego aż dziesięć miały dwie federacje Włoch i USA.
- W zestawieniach w rozbiciu osobno na konkurencje kobiet i mężczyzn na czele znajdują się Amerykanie i Włosi oraz Niemcy. Trzeba jednak pamiętać, że Amerykanie i Włosi mieli po dwa miejsca finałowe z góry przydzielone w wyniku wspomnianej małej ilości zgłoszeń obu dwójek bez sterniczka (-czki) wagi lekkiej.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-7	Białoruś	100	1/1
	Chiny		2/2
	Czechy		1/1
	Grecja		1/1
	Kanada		2/2
	Szwajcaria		1/1
	Turcja		1/1
8-9	USA	83,3	5/6
	Włochy		5/6
10	Niemcy	75	3/4
11-12	Dania	66,7	2/3
	Wielka Brytania		2/3
13	Francja	50	1/2
14	Węgry	33,3	1/3

- Najwyższą – 100% skuteczność finałową w konkurencjach nieolimpijskich osiągnęło aż połowa federacji, które miały w finałach swoje osady. Jednak z nich tylko Chiny i Kanada zgłosiły w nich więcej niż jedną załogę do rywalizacji.

Poniżej uszeregowano w tabeli wg wielkości procentowej skuteczności finałowej poszczególne imprezy główne (mistrzostwa świata i igrzyska olimpijskie) w okresie 2001 – 2018 oraz przedstawiono diagram, na którym zestawiono chronologicznie procentowe skuteczności finałowe naszej reprezentacji w ostatnich osiemnastu latach. Jak widać tylko trzykrotnie (Mediolan 2003, Monachium 2007 i Aiguebelette 2015) polska reprezentacja miała niższą skuteczność finałową, a było to w mistrzostwach świata, które były zarazem głównymi kwalifikacjami do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

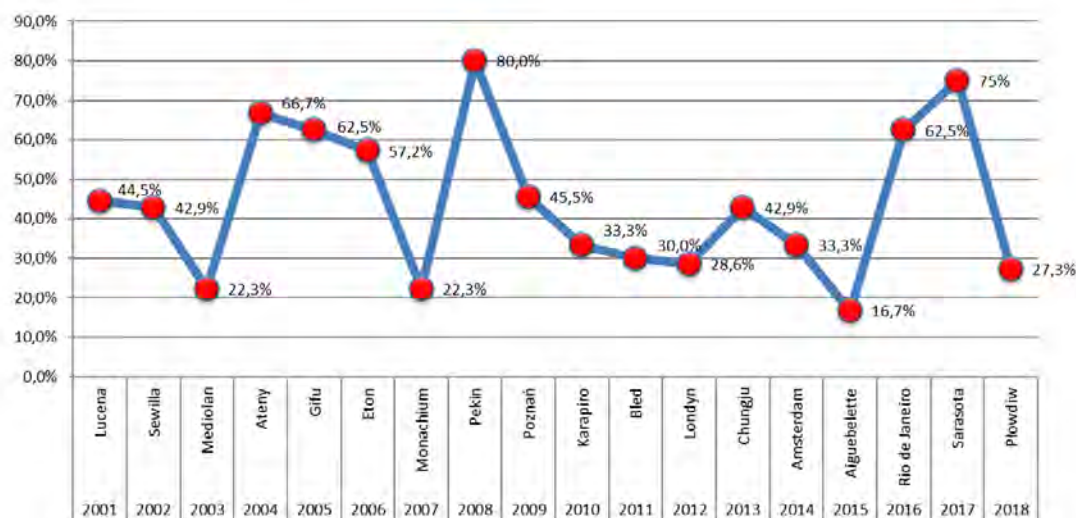
SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA POLSKIEJ REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W POSZCZEGÓLNYCH LATACH (w konkurencjach olimpijskich)

L.p.	Rok	% całości reprezentacji	Ilość w finale/ ilość osad
1	2008	80%	4/5
2	2017	75 %	6/8
3	2004	66,7%	4/6
4	2005	62,5%	5/8
5	2006	57,2%	4/7
6	2009	45,5%	5/11
7	2001	44,5%	4/9
8-9	2002	42,9	3/7
	2013		3/7
10-11	2010	33,3%	1/3
	2014		2/6
12	2011	30%	3/10
13	2012	28,6%	2/7
14	2018	27,3	3/11
15-16	2003	22,3%	2/9
	2007		2/9
17	2015	16,7%	2/12

Te same dane wielkości skuteczności finałowej pokazano w chronologicznej kolejności w postaci wykresu, który najbardziej oddaje poziom sportowy startujących wioślarskich reprezentacji narodowych w kolejnych latach po zdobyciu pierwszego złotego medalu olimpijskiego w Igrzyskach Olimpijskich w 2000 roku w Sydney. Należy podkreślić wysoką skuteczność finałową (z wyjątkiem Igrzysk w 2012 roku w Londynie) we wszystkich Igrzyskach Olimpijskich tego okresu, co świadczy o umiejętności i skuteczności przygotowani olimpijskich.

Jak widać dwie zdecydowanie najwyższe skuteczności finałowe nasza reprezentacja miała na Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie i w ubiegłorocznych mistrzostwach świata, a w następnej kolejności także na Igrzyskach Olimpijskich w Atenach i Rio de Janeiro. Głównie jest to wynikiem mniejszej liczby startujących wszystkich osad, a także w naszej reprezentacji startują tylko załogi najlepsze, które zdobyły kwalifikacje. Nie ma wśród nich osad rezerwowych, ani tzw. przyszłościowych.

W Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv rozdano 60 medali w 20 konkurencjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-4	Australia, Niemcy	5
5-8	Francja, Nowa Zelandia, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
9-13	Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Rumunia	2
14-26	Austria, Belgia, Chiny, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Hiszpania, Norwegia, Polska, Rosja, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	5
2-7	Australia, Holandia, Kanada, Niemcy, Nowa Zelandia, Włochy	2
8-19	Austria, Chiny, Dania, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Polska , Rosja, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	5
2-3	Australia, Niemcy	3
4-7	Francja, Szwajcaria, USA, Wielka Brytania	2
8-18	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Grecja, Litwa, Nowa Zelandia, Norwegia, Rumunia, Turcja, Ukraina	1

- Łącznie 60 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 26 federacji (43,4% wszystkich startujących). 30 medali w konkurencjach kobiecych zdobywały przedstawicielki 19 państw, co stanowiło 46,4% federacji mających w swoich zespołach załogi kobiece i 30 medali w konkurencjach męskich zdobyło 18 państw co stanowiło odpowiednio 36%. Płynący stąd wniosek wskazuje, że reprezentacje w konkurencjach kobiecych były bardziej wyrównane.
- Łącznie najwięcej medali w tych mistrzostwach świata zdobyli Amerykanie i Włosi. Z tym, że Amerykanie najwięcej medali zdobyli w konkurencjach żeńskich, Włosi najwięcej w męskich i co warto podkreślić obie te nacje zdobyły tyle samo medali tylko, że odwrotnie.
- Sześć pierwszych federacji o największej liczbie medali zdobyło razem połowę wszystkich medali.
- Połowa federacji mających medale miało tylko jeden medal (w tym Polska). W tym roku taki się utworzył rozkład medali, że Polska z tylko jednym medalem znalazła się pod tym względem w piątej grupie państw i w trzeciej w rankingu konkurencji kobiecych.

W stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw świata w tym roku więcej medali zdobyli:

- Amerykanie, Niemcy i Szwajcarzy + 2 medale
- Belgowie, Francuzi, Hiszpanie, Kanadyjczycy, Litwini, Turcja i Ukraina + 1 medal

Natomiast mniej medali zdobyli:

- Nowa Zelandia - 4 medale
- Wielka Brytania - 3 medale
- Polska - 2 medale
- Austria, Brazylia, Chiny, Estonia, Kuba, Południowa Afryka, Węgry, Włochy i Rosja - 1 medal

Identyczną ilość medali powtórzyli:

- Australia, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Holandia, Irlandia, Norwegia i Rumunia.

Z przedstawionej tabeli skuteczności medalowej widać w jak specyficzny sposób „porozkładały się” medale w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv.

- Żadna z federacji, których osady zdobyły medale nie osiągnęły 100% skuteczności. Natomiast na czele znalazły się trzy państwa, które do mistrzostw zgłosiły po dwie załogi i Litwa z czterema osadami. Osiągnęły one najwyższą – 50% skuteczność medalową.
- Natomiast z dużych federacji tzn. tych, które obsadziły przynajmniej połowę rozgrywanych konkurencji największe skuteczności, na poziomie 35-38 % miała Australia, Włochy i USA.
- Wyjątkowo niską skuteczność w tym roku jak na te reprezentacje osiągnęła Wielka Brytania i Holandia.
- Niestety najniższą wśród federacji, które w ogóle miały medale najniższą skuteczność medalową zanotowała nasza reprezentacja. Zgłosiliśmy do mistrzostw dużo załóg i wydawało się, że jest szansa na powtórzenie zdobyczy medalowych z ubiegłego roku. Niestety najprawdopodobniej z powodu zatrucia jelitowego do finału A zakwalifikowało się tylko trzy osady, z których tylko jednej udało się zdobyć medal, ale za to złoty.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-4	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
	Turcja		1/2
5	Australia	38,5	5/13
6	Włochy	36,8	7/19
7	USA	35	7/20
8	Szwajcaria	33,3	3/9

9	Niemcy	31,25	5/16
10	Francja	27,3	3/11
11-12	Grecja	25	1/4
	Irlandia		2/8
13	Nowa Zelandia	23,1	3/13
14	Rumunia	22,2	2/9
15	Norwegia	20	1/5
16	Kanada	18,2	2/11
17	Wielka Brytania	17,6	3/17
18-20	Austria	16,7	1/6
	Hiszpania		1/6
	Holandia		2/12
21	Czechy	14,3	1/7
22	Chiny	12,5	1/8
23	Dania	11,1	1/9
24	Rosja	10	1/10
25	Ukraina	9,1	1/11
26	Polska	8,3	1/12

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Litwa	50	1/2
	USA		5/10
3-6	Austria	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Nowa Zelandia		2/6
	Szwajcaria		1/3
7-10	Australia	28,6	2/7
	Holandia		2/7
	Kanada		2/7
	Niemcy		2/7
11-13	Dania	25	1/4
	Francja		1/4
	Irlandia		1/4
14	Włochy	22,2	2/9
15-16	Rosja	20	1/5
	Rumunia		1/5
17-18	Chiny	16,7	1/6
	Polska		1/6
19	Wielka Brytania	11,1	1/9

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-6	Australia	50	3/6
	Belgia		1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
	Turcja		1/2
	Włochy		5/10
7-9	Grecja	33,3	1/3
	Niemcy		3/9
	Szwajcaria		2/6
10	Francja	28,6	2/7
11-14	Irlandia	25	1/4
	Norwegia		1/4
	Rumunia		1/4
	Wielka Brytania		2/8
15-16	Czechy	20	1/5
	USA		2/10
17	Ukraina	16,7	1/6
18	Nowa Zelandia	14,3	1/7

- Największą, 50% skuteczność medalową w konkurencjach kobiecych osiągnęła duża – dziesięcioosadowa reprezentacja Amerykanek i mała – dwuosadowa reprezentacja Litwinek.
- Kobięca część polskiej reprezentacji znalazła się w tym zestawieniu razem z Chinkami na przedostatnim miejscu, mając za sobą Brytyjki.
- W konkurencjach męskich na czele rankingu skuteczności medalowej znalazło się aż sześć federacji, a wśród nich Włosi i Australijczycy.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Australia	5
2	USA	4
3-4	Nowa Zelandia, Włochy	3
5-13	Francja, Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Niemcy, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania	2
14-22	Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Norwegia, Polska , Rosja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	4
2-5	Australia, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia	2
6-14	Austria, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Polska , Rosja, Rumunia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Australia, Włochy	3
3-4	Francja, Wielka Brytania	2
5-15	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Litwa, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich jest do rozdania 42 medale, a zdobyło je 22 federacje co stanowi 40% wszystkich mających w nich swoje załogi.
- W siedmiu konkurencjach kobiecych 21 medali zdobywało 14 federacji z 38 federacji mających osady kobiece w konkurencjach olimpijskich co stanowi 36,8%, natomiast w konkurencjach męskich również 21 medali zdobywało 15 państw, czyli 30% federacji, które miały w nich swoje osady.
- Najwięcej medali zdobyła Australia przed Amerykanami. W kobietach Amerykanki, a wśród mężczyzn Australia i Włochy. Należy podkreślić, że tym razem nie było zdecydowanej dominacji żadnej federacji, a w podziale na kobiety i mężczyzn zdobywające medale reprezentacje podzieliły się na trzy grupy i większość zdobyła tylko po jednym medalu.

W stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw świata w tym roku w Plovdiv

- Więcej medali zdobyli:

Australia i Irlandia	+2 medale
Belgia, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa	
Niemcy, Norwegia, Szwajcaria i Ukraina	+1 medal
- Mniej medali zdobyli:

Wielka Brytania i Nowa Zelandia	- 3 medale
Polska i Włochy	- 2 medale
Chiny, Dania, Estonia i Kuba	- 1 medal
- Taką samą ilość medali mieli: Austria, Chorwacja, Czechy, Rosja, Rumunia i USA.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-3	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
4	Australia	45,45	5/11
5-6	Irlandia	28,6	2/7
	USA		4/14
7-9	Austria	25	1/4
	Norwegia		1/4
	Szwajcaria		2/8
10-11	Nowa Zelandia	23,1	3/13
	Włochy		3/13
12-14	Francja	22,2	2/9
	Kanada		2/9
	Rumunia		2/9
15	Hiszpania	20	1/5
16	Holandia	18,2	2/11
17-18	Czechy	16,7	1/6
	Niemcy		2/12
19	Wielka Brytania	14,3	2/14
20	Rosja	12,5	1/8
21	Ukraina	10	1/10
22	Polska	9,1	1/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	USA	57,1	4/7
2-3	Austria	50	1/2
	Litwa		1/2
4-9	Australia	33,3	2/6
	Hiszpania		1/3
	Holandia		2/6
	Kanada		2/6
	Nowa Zelandia		2/6
	Szwajcaria		1/3
10-11	Irlandia	25	1/4
	Rosja		1/4
12-14	Niemcy	20	1/5
	Polska		1/5
	Rumunia		1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Australia	60	3/5
2-4	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
5	Włochy	42,9	3/7
6-8	Francja	33,3	2/6
	Irlandia		1/3
	Norwegia		1/3
9	Wielka Brytania	28,6	2/7
10-11	Czechy	25	1/4
	Rumunia		1/4
12	Szwajcaria	20	1/5
13	Ukraina	16,7	1/6
14-15	Niemcy	14,3	1/7
	Nowa Zelandia		1/7

- Największą skuteczność medalową 50% w konkurencjach olimpijskich osiągnęły Belgia, Chorwacja i Litwa, które miały tylko po dwie osady, a Litwa cztery i połowa z nich zdobyła medale. Z niewiele niższą skutecznością (45,45%) na czwartym miejscu plasuje się Australia, która podobnie jak polska reprezentacja miała w swojej reprezentacji jedenaście osad w konkurencjach olimpijskich, ale zdobyła pięć medali. Dalej z wieloosadowych reprezentacji są Amerykanie, ale oni osiągnęli już tylko 28,6% skuteczności zdobywając cztery medale przy pełnej, czternastoosadowej obsadzie konkurencji olimpijskiej.
- Polska reprezentacja mając podobnie jak Australia czy Holandia jedenaście osad zdobyła z nich najmniej bo tylko jeden medal i znalazła się w tym zestawieniu na ostatnim miejscu, ale nie zapominając, że jest to wśród 1/3 federacji, które w ogóle zdobyły jakiegokolwiek medale.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet najwyższą skuteczność medalową osiągnęły Amerykanki, a męskich Australijczycy. Natomiast w obu zestawieniach zastanawia miejsce w ostatnich grupach niemieckiej reprezentacji, podobnie jak w konkurencjach męskich Nowej Zelandii.
- Niestety nasza reprezentacja wśród konkurencji kobiecych jest z Niemkami i Rumunkami w ostatniej grupie, a wśród mężczyzn w ogóle nie znalazł się w zestawieniu ze względu na brak medalu.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-3	Niemcy, USA	3
4-10	Chiny, Dania, Francja, Grecja, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	2
2-7	Chiny	1
	Dania	
	Francja	
	Niemcy	
	USA	
	Wielka Brytania	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy	2
	USA	
	Włochy	
4-6	Grecja	1
	Szwajcaria	
	Turcja	

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-3	Grecja	100	1/1
	Szwajcaria		1/1
	Turcja		1/1
4	Niemcy	75	3/4
5	Włochy	66,7	4/6
6-8	Chiny	50	1/2
	Francja		1/2
	USA		3/6
9-10	Dania	33,3	1/3
	Wielka Brytania		1/3

W konkurencjach nieolimpijskich największą ilość medali ogólnie zdobyli Włosi. Włosi mieli ich także najwięcej w konkurencjach kobiecych, a Niemcy w męskich. Należy jednak mieć na uwadze, że w tegorocznych mistrzostwach świata zarówno Włosi jak i Amerykanie zgłaszając swoje załogi we wszystkich konkurencjach, po dwa medale w dwójkach bez sternika wagi lekkiej mieli od razu bez walki ze względu na znikomą ilość zgłoszeń. W kobiecych dwójkach to nawet tylko oni pomiędzy sobą rywalizowali.

Polska reprezentacja miała w tych konkurencjach tylko rezerwową skifistkę do dwójki podwójnej wagi lekkiej, która zajęła ósme miejsce.

**ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ
W LATACH 2001-2018**

Rok	Miejsce	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji medalowej	
			Ogólne	Konkurencje olimpijskie
2001	Lucerna	2	14-15	9-10
2002	Sewilla	2	14	12
2003	Mediolan	2	17-18	13-14
2005	Gifu	2	12-13	7
2006	Eton	2	11-12	9-12
2007	Monachium	2	7-8	8-10
2009	Poznań	4	5	3

2010	Karapiro	1	18-20	16-17
2011	Bled	-	-	-
2013	Chungju	1	20-22	18-19
2014	Amsterdam	2	19	13
2015	Aiguebelette	-	-	-
2017	Sarasota	3	15	12
2018	Plovdiv	1	10-13	10-12

Nasza reprezentacja w Mistrzostwach Świata Seniorów ostatnich osiemnastu lat zdobyła 24 medale.

- Dwukrotnie nie zdobyła żadnego medalu – w latach 2011 i 2015, a były to zarazem kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk w Londynie i w Rio de Janeiro.
- Jeden raz miała cztery medale – w 2009 roku u siebie w Poznaniu.
- Jeden raz miała trzy medale – w ubiegłym roku w Sarasocie.
- Siedem razy reprezentacja zdobyła po dwa medale.
- Trzy razy zdobywała po jednym medalu – Karapiro, Chungju i Plovdiv.

Klasyfikacji medalowej zawsze ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3-4-0
2	Niemcy	3-1-1
3	USA	2-2-3
4	Francja	2-0-1
5	Irlandia	2-0-0
6	Australia	1-3-1
7-8	Kanada, Rumunia	1-1-0
9	Litwa	1-0-1
10-13	Chiny, Chorwacja, Norwegia, Polska	1-0-0
14	Szwajcaria	0-3-0
15	Nowa Zelandia	0-2-1
16-18	Czechy, Dania, Grecja	0-1-0
19	Wielka Brytania	0-0-3
20	Holandia	0-0-2
21-26	Austria, Belgia, Hiszpania, Rosja, Turcja, Ukraina	0-0-1

- Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji podobnie jak w ubiegłym roku z trzema złotymi medalami znaleźli się Włosi. W 2017 roku mieli trzy złote medale, trzy srebrne i dwa brązowe, a w tym trzy złote i cztery srebrne. Należy zauważyć, że wartość złotych medali włoskich w tym roku ma mniejszą wagę, gdyż wśród nich dwa są zdobyte we wspomnianych konkurencjach - dwójek wagi lekkiej.
- Należy zauważyć piętnastą pozycję Nowej Zelandii, która po ubiegłorocznych mistrzostwach świata była wice liderem takiego rankingu, jak również dopiero dziewiętnaste miejsce Wielkiej Brytanii z tylko trzema brązowymi medalami, a w ubiegłym roku trzy srebrne i trzy brązowe medale zajmując miejsce czternaste bezpośrednio przed polską reprezentacją.
- Polska reprezentacja z jednym, ale za to złotym medalem zajęła w tym roku, wspólnie z trzema innymi państwami dziesiątą pozycję. W ubiegłym roku z trzema medalami srebrnymi plasowaliśmy się na piętnastym miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-2-1
2-3	Kanada, Włochy	1-1-0
4-9	Chiny, Francja, Irlandia, Litwa, Polska , Rumunia	1-0-0
10	Nowa Zelandia	0-2-0
11-12	Australia, Niemcy	0-1-1
13-14	Dania, Szwajcaria	0-1-0
15	Holandia	0-0-2
16-19	Austria, Hiszpania, Rosja, Wielka Brytania	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3-0-0
2	Włochy	2-3-0
3	Australia	1-2-0
4	Francja	1-0-1
5-7	Chorwacja, Irlandia, Norwegia	1-0-0
8	Szwajcaria	0-2-0
9-11	Czechy, Grecja, Rumunia	0-1-0
12-13	USA, Wielka Brytania	0-0-2
14-18	Belgia, Litwa, Nowa Zelandia, Turcja, Ukraina	0-0-1

- W rozbiu na konkurencje kobiece i męskie także zmienili się liderzy w porównaniu do roku ubiegłego. W konkurencjach kobiecych z ubiegłorocznej pierwszej trójki państw (Nowa Zelandia, Rumunia, Australia) w tym roku nie ma nikogo, a w konkurencjach męskich w ubiegłym roku na pierwszych trzech miejscach byli kolejno Włosi, Francuzi i Irlandczycy, a pozostali jedynie Włosi, z podobnym układem medali (w ub. roku 2-3-2).

- Nasza reprezentacja znalazła się na czwartym miejscu z pięcioma innymi federacjami, natomiast w ubiegłym roku zajęła miejsce ósme.

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich znaleźli się w tym roku Amerykanie i to jedynie dzięki osadom kobiecym, bo w konkurencjach męskich nie zdobyli żadnego medalu. A przecież Amerykanie, będąc gospodarzami ubiegłorocznych Mistrzostw Świata, w Sarasocie ani razu nie usłyszeli swojego hymnu narodowego granego na cześć zwycięzców.

- W ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich byli kolejno: Nowa Zelandia – Australia – Rumunia. W tym roku z tych federacji pozostała na podium tylko Australia.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-0-1
2	Irlandia	2-0-0
3	Australia	1-4-0
4	Włochy	1-2-0
5-6	Niemcy Rumunia	1-1-0
7-9	Francja Kanada Litwa	1-0-1
10-12	Chorwacja Norwegia Polska	1-0-0
13	Nowa Zelandia	0-2-2
14-15	Holandia Szwajcaria	0-1-1
16	Czechy	0-1-0
17	Wielka Brytania	0-0-2
18-22	Austria Belgia Hiszpania Rosja Ukraina	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-0-1
2	Kanada	1-0-1
3-6	Irlandia Litwa Polska Rumunia	1-0-0
7	Nowa Zelandia	0-2-1
8	Australia	0-2-0
9	Holandia	0-1-1
10-11	Niemcy Szwajcaria	0-1-0
12-14	Austria Hiszpania Rosja	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Australia Włochy	1-2-0
3	Francja	1-0-1
4-7	Chorwacja Irlandia Niemcy Norwegia	1-0-0
8-10	Czechy Rumunia Szwajcaria	0-1-0
11	Wielka Brytania	0-0-2
12-15	Belgia Litwa Nowa Zelandia Ukraina	0-0-1

- W konkurencjach kobiecych w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej były Nowozelandki przed Rumunkami i Australijkami, a w tym roku pozostały tylko Rumunki na trzeciej pozycji między innymi z Polkami.
- W konkurencjach męskich w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej byli Włosi przed Nową Zelandią i pięcioma federacjami z jednym złotym medalem (Australia, Czechami, Francją, Litwą i Niemcami), a w tym roku swoją pozycję utrzymali Włosi, choć niesamodzielnie bo z Australią, natomiast na dół rankingu spadła Nowa Zelandia.

Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji nieolimpijskich ponownie znaleźli się Włosi przed Niemcami, a w ubiegłym roku przed Irlandczykami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2-2-0

2	Niemcy	2-0-1
3-4	Chiny, Francja	1-0-0
5	USA	0-1-2
6-8	Dania, Grecja, Szwajcaria	0-1-0
9-10	Turcja, Wielka Brytania	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-0
2-3	Chiny, Francja	1-0-0
4-5	Dania, USA	0-1-0
6-7	Niemcy, Wielka Brytania	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	2-0-0
2	Włochy	1-1-0
3-4	Grecja, Szwajcaria	0-1-0
5	USA	0-0-2
6	Turcja	0-0-1

W podziale na nieolimpijskie konkurencje kobiece i męskie na czele kobiecej klasyfikacji medalowej są Włoszki, a męskiej Niemcy. Niemcy zdobyli medale w jedynce i czwórce podwójnej wagi lekkiej, natomiast Włosi w dwójkach bez sternika i bez sterniczki wagi lekkiej, które jak wspomniano miały jedynie obsadę medalową.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje w poszczególnych reprezentacjach przygotowujących się w cyklu czteroletnim do kolejnych igrzysk olimpijskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	73
2	Włochy	71
3	Wielka Brytania	56
4	Niemcy	54
5	Nowa Zelandia	44
6	Australia	41
7	Holandia	37
8	Kanada	34
9	Rumunia	30
10-11	Chiny, Szwajcaria	26
12	Francja	24
13-14	Dania, Polska	23
15	Irlandia	21
16	Czechy	16
17	Litwa	15
18-19	Hiszpania, Norwegia	14
20	Chorwacja	9
21	Ukraina	8
22	Grecja	7
23-26	Austria, Belgia, Rosja, Turcja	6
27	Białoruś	5
28	Węgry	3
29	Południowa Afryka	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	56
2	Wielka Brytania	30
3	Włochy	26
4	Holandia	24
5	Kanada	23
6	Chiny	22
7	Nowa Zelandia	20
8	Australia	18
9-10	Dania, Niemcy	16
11	Polska	15
12	Rumunia	13
13-14	Irlandia, Szwajcaria	12
15-16	Francja, Litwa	9
17-19	Austria, Hiszpania, Rosja	6
20	Białoruś	4
21-22	Czechy, Ukraina	2
23	Południowa Afryka	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	45
2	Niemcy	38
3	Wielka Brytania	26
4	Nowa Zelandia	24
5	Australia	23
6-7	Rumunia, USA	17
8	Francja	15
9-11	Czechy, Norwegia, Szwajcaria	14
12	Holandia	13
13	Kanada	11
14-15	Chorwacja, Irlandia	9
16-17	Hiszpania, Polska	8
18-19	Dania, Grecja	7
20-23	Belgia, Litwa, Turcja, Ukraina	6
24	Chiny	4
25	Węgry	3
26	Białoruś	1

W tegorocznych mistrzostwach świata do rozdzielenia było 704 punkty, 349 w konkurencjach kobiecych i 355 w konkurencjach męskich.

- Niemal połowę wszystkich punktów (48,2%) zdobyły pierwsze sześć w tym zestawieniu u federacje. Podobnie w konkurencjach kobiecych pierwsze sześć reprezentacji zdobyło 51,9% wszystkich możliwych punktów, a w konkurencjach męskich odpowiednio 48,8%.
- Na czele tabeli ogólnej punktacji drużynowej po raz pierwszy od wielu lat znaleźli się Amerykanie, zdobywając 3 punkty mniej niż wygrywający w ubiegłym roku Brytyjczycy. A sami Brytyjczycy zdobyli w tym roku 20 punktów mniej.
- Natomiast bezapelacyjnie w tym roku w konkurencjach kobiecych kolejny raz z rzędu wygrały Amerykanki z największą dotychczas przewagą punktową.
- Natomiast w konkurencjach męskich ponownie zwyciężyli Włosi, choć z mniejszą niż w ubiegłym roku ilością punktów (o 15 mniej) i o połowę mniejszą przewagą nad drugimi w tym roku Niemcami.
- Punktowała łącznie w tym roku niespełna połowa startujących federacji, kiedy w ub. roku było to ponad połowa (53%) uczestniczących w Mistrzostwach Świata wioślarskich federacji.
- W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 56,1% państw mających w nich swoje osady (w ub. roku 60,5%), a w konkurencjach męskich 48,2% (w ub. roku 40,4%).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	45
2-3	Nowa Zelandia, USA	44
4	Australia	41
5	Holandia	35
6	Włochy	34
7-8	Niemcy, Rumunia	30
9	Kanada	25
10	Polska	22
11	Irlandia	21
12	Szwajcaria	19
13-14	Francja, Litwa	15
15-17	Chiny, Czechy, Norwegia	13
18	Hiszpania	12
19	Dania	11
20	Chorwacja	9
21-24	Austria, Belgia, Rosja, Ukraina	6
25	Białoruś	2
26	Południowa Afryka	1

- Punktację drużynową konkurencji olimpijskich wygrała tym razem Wielka Brytania jeden punkt przed Nową Zelandią i USA, kiedy w ubiegłorocznych mistrzostwach świata najlepsi byli Nowozelandszczyki także jeden punkt przed Brytyjkami i trzynaście przed USA. Jednak w ubiegłym roku wygrywający zdobyli 11 punktów więcej. Można więc stwierdzić, że w tegorocznych mistrzostwach konkurencja bardziej się wyrównała przy niemal identycznej ilości punktujących federacji.
- W czternastu konkurencjach olimpijskich łącznie do zdobycia było 518 punktów. Po 259 w konkurencjach kobiet i mężczyzn. Siedem pierwszych reprezentacji w punktacji drużynowej zdobyło połowę tych punktów.
- W rozbiu na konkurencje kobiece i męskie w obu przypadkach pierwszych sześć federacji w rankingu zdobyło 53,7% punktów wśród kobiet i 52,5% wśród mężczyzn.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	39
2	Holandia	22
3-4	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	20
5	Kanada	19
6	Australia	18
7	Polska	14
8-9	Chiny, Rumunia	13
10-11	Irlandia, Szwajcaria	12
12	Niemcy	10
13-14	Dania, Litwa	9
15	Włochy	7
16-18	Austria, Hiszpania, Rosja	6
19	Czechy	2
20-21	Białoruś, Południowa Afryka	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	27
2	Wielka Brytania	25
3	Nowa Zelandia	24
4	Australia	23
5	Niemcy	20
6	Rumunia	17
7	Francja	15
8-9	Holandia, Norwegia	13
10	Czechy	11
11-12	Chorwacja, Irlandia	9
13	Polska	8
14	Szwajcaria	7
15-19	Belgia, Hiszpania, Kanada, Litwa, Ukraina	6
20	USA	5
21	Dania	2
22	Białoruś	1

- W tabelach punktacji konkurencji olimpijskich kobiet i mężczyzn nie zmienili się w tym roku liderzy.
- Podobnie jak w ubiegłym roku wśród kobiet najlepszymi okazały się Amerykanki, które zdobyły tym razem trzy punkty więcej. Drugie były tym razem Holenderki przed wspólnie zajmującymi trzecią pozycję Nową Zelandią i Wielką Brytanią, które w ubiegłym roku zajmowały drugie i trzecie miejsce.
- W konkurencjach męskich zachowała się ta sama kolejność pierwszych trzech federacji.
- W stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw świata w konkurencjach olimpijskich największy przyrost ilości punktów zanotowali kolejno:

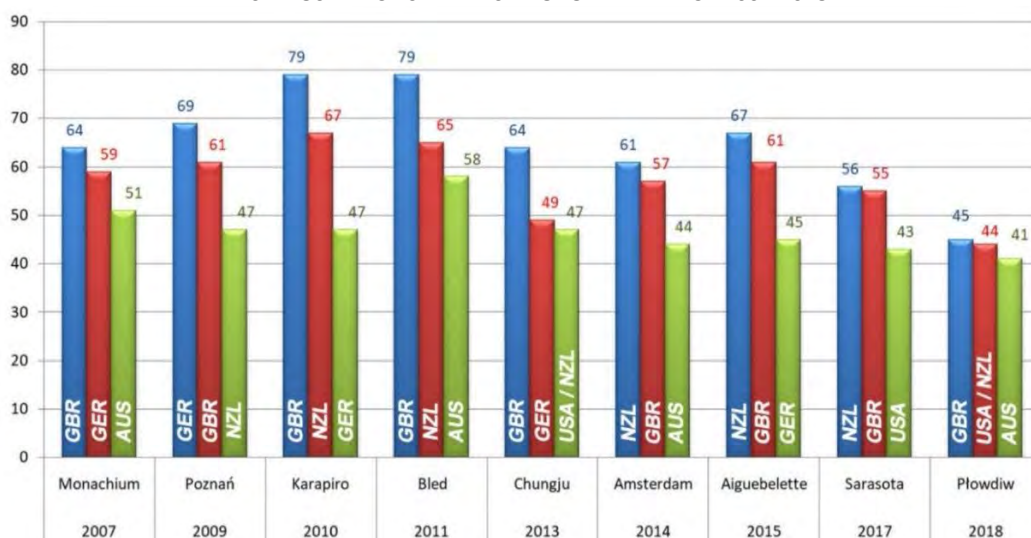
Irlandia	+ 15 pkt
Kanada	+ 14
Australia	+ 13
Szwajcaria	+ 9
Hiszpania i Rumunia	+ 6
Ukraina	+ 5
Niemcy	+ 3
Belgia i Białoruś	+ 2
Południowa Afryka i USA	+ 1

- Największe straty punktów zanotowali kolejno:

Polska	- 15 pkt
Nowa Zelandia	- 12
Wielka Brytania	- 10
Francja	- 7
Norwegia	- 6
Włochy	- 5
Litwa	- 4
Chiny, Chorwacja, Dania	- 3
Rosja	- 2
Czechy, Holandia	- 1

- Identyczną ilość punktów jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zdobyli Austriacy.

ILÓŚ ZDOBYTYCH PUNKTÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH PRZEZ PIERWSZE TRZY FEDERACJE WIOŚLARSKIE W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Analizując powyższy diagram, gdzie miejsca w pierwszej trójce punktacji drużynowej konkurencji olimpijskich (w przeciągu ostatnich jedenastu lat) zajmują na przemian pięć federacji Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii, Australii, Niemiec i USA, dlatego nie trudno znaleźć wytłumaczenie, dlaczego wioślarstwo jest uważane za sport anglosaski.

Natomiast także wyraźnie widać jak wyrównuje się poziom rywalizujących reprezentacji. Obecnie wygrywająca reprezentacja Wielkiej Brytanii zdobywa 32 punkty mniej niż przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie i tylko z przewagą jednego punktu nad drugimi w rankingu Nowej Zelandii i USA, kiedy w tamtych latach było to kilkanaście punktów. Należy przy tym dodać, że sumaryczna ilość się nie zmienia, bo ciągle rozgrywane jest ogółem czternaście konkurencji olimpijskich.

W konkurencjach nieolimpijskich rozegrano w tym roku sześć konkurencji wagi lekkiej, po trzy te same kobiece i męskie. Niestety w dwóch jak już wspomniano nie było pełnej obsady finałowej stąd do zdobycia w tym roku było 186 punktów; 90 punktów w konkurencjach kobiecych i 96 punktów w konkurencjach męskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	37
2	USA	29
3	Niemcy	24
4	Chiny	13
5	Dania	12
6	Wielka Brytania	11
7-8	Francja, Kanada	9
9-10	Grecja, Szwajcaria	7
11	Turcja	6
12-14	Białoruś, Czechy, Węgry	3
15-17	Hiszpania, Holandia, Ukraina	2
18-19	Norwegia, Polska	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	19
2	USA	17
3	Wielka Brytania	10
4-5	Chiny, Francja	9
6	Dania	7
7	Niemcy	6
8	Kanada	4
9	Białoruś	3
10-11	Holandia, Ukraina	2
12	Polska	1

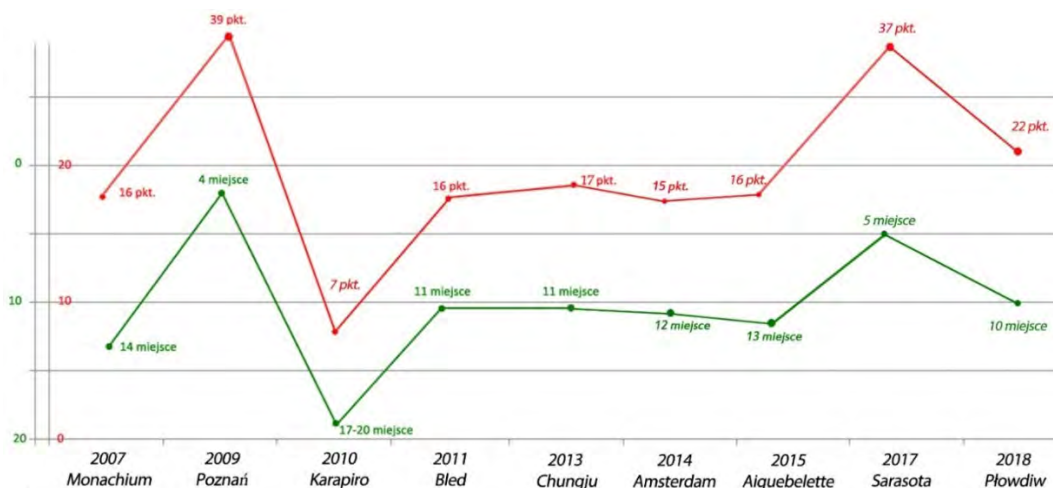
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	18
3	USA	12
4-5	Grecja, Szwajcaria	7
6	Turcja	6
7-8	Dania, Kanada	5
9	Chiny	4
10-11	Czechy, Węgry	3
12	Hiszpania	2
13-14	Norwegia, Wielka Brytania	1

- Tutaj dominacja jest zdecydowanie większa, gdyż 48,4% punktów zdobyły trzy pierwsze reprezentacje. Podobnie zresztą zarówno w konkurencjach kobiecych i męskich trzy pierwsze reprezentacje zdobyły połowę punktów.
- W konkurencjach nieolimpijskich zdecydowanie na czele punktacji drużynowej znaleźli się Włosi, którzy w sześciu finałach mieli pięć osad i zdobyli cztery medale.
- Włosi wygrali także w nieolimpijskich konkurencjach kobiecych, a w męskich tym razem na czele byli wspólnie z Niemcami.
- 55,9% federacji mających swoje załogi w tych konkurencjach zdobywało punkty (54,6% w konkurencjach kobiet i 51,9 w konkurencjach męskich).
- Tym razem również nasza reprezentacja zdobyła jeden punkt za ósme miejsce skifistki wagi lekkiej. Spodziewano się z pewnością lepszego wyniku podobnym sezonie startowym, ale także nasza reprezentantka w tej konkurencji przechodziła zatrucie jelitowe i także zajęła w swoim półfinale czwarte miejsce, które niestety było pierwszym poza awansem do finału A.

Poniżej przedstawiono graficznie ilość zdobywanych punktów i zajmowane miejsca w punktacjach drużynowych w konkurencjach olimpijskich ostatnich dziesięciu lat przez polską reprezentację.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2018 W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

Polska reprezentacja w wyniku wielokrotnie wspomnianych problemów zdrowotnym związanym z zatruciem jelitowym 1/3 reprezentacji straciła w tym roku ubiegłoroczną wysoką pozycję.

Nasze osady aż sześciokrotnie w półfinałach zajmowały czwarte miejsce, czyli pierwsze poza premowanymi awansem do finału, nie wytrzymując w wyniku osłabienia zatruciem walki, na finiszach. A przecież poszczególne polskie osady przegrywały w każdym przypadku minimalnie i wystarczyłoby, aby tylko weszły do finałów A, to nawet teoretycznie zajmując ostatnie w nich miejsca mielibyśmy 12 punktów więcej i miejsce podobne do ubiegłorocznego. Jednak i tak w wyniku wyjątkowego „spłaszczenia się” poszczególnych tabel punktacji drużynowej straty te są stosunkowo niewielkie.

Jak widać z wykresu pomimo tak dużych problemów w trakcie rozgrywania Mistrzostw Świata tegoroczny start całej reprezentacji pod względem zajętego miejsca i ilości zdobytych punktów w konkurencjach olimpijskich był trzecim z kolei, po Mistrzostwach Świata na własnym torze w Poznaniu w 2009 roku i ubiegłorocznym w Sarasocie.

Mamy obecnie szeroką i na wysokim poziomie reprezentację seniorską i trzeba mieć nadzieję, że w tym roku limit przypadków i nieszczęść się wyczerpał. W przyszłym roku odbędą się przecież w ramach Mistrzostw Świata także kwalifikacje olimpijskie i nasze wioślarstwo stać na zakwalifikowanie do Igrzysk w Tokio rekordowej liczby nawet dziewięciu osad.

W trakcie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv w większości nie było warunków wietrznych do osiągania rekordowych wyników, choć ten tor z innych imprez rozgrywanych w poprzednich latach (Mistrzostwa Świata Juniorów w 1999 roku, czy ubiegłoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata) zasłynął z możliwości do osiągania takich wyników. Jednak w pierwszy dzień mistrzostw rano przy sprzyjających warunkach niemiecki skifista wagi lekkiej – Jason Osborne w pierwszym swoim wyścigu rekordowy wynik osiągnął

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Do nich dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Świata, na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Plovdiv.

- Najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich ciągle jest trzynastoletni rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rummy Neykovej, osiągnięty w 2002 roku. Natomiast w konkurencjach „nieolimpijskich” najstarszym obecnie jest rezultat dwójki bez sterniczki wagi lekkiej kobiet z 1997 roku, gdyż tej konkurencji przez wiele lat nie było w ogóle w programach regat FISA.
- Z dwudziestu rozgrywanych obecnie konkurencji aż dziewięć najlepszych światowych rezultatów zostało osiągniętych na torze Bosban w Amsterdamie, a cztery na torze Malta w Poznaniu oraz dwa na torze Rotsee w Lucernie i to właśnie te tory przy sprzyjającym wietrze dają największą możliwość osiągania takich rezultatów.
- Na 14 konkurencji olimpijskich, w dziewięciu, najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale, ale w pięciu już w pierwszych wyścigach konkurencji – w przedbiegach. Natomiast w konkurencjach „nieolimpijskich” tylko w jednym przypadku najlepsze rezultaty mistrzostw w tej konkurencji osiągnięto w finale A. Pozostałe natomiast w przedbiegach. Należy zaznaczyć, że finały konkurencji „nieolimpijskich” odbywały się w piątek poprzedzający finały konkurencji olimpijskich.
- W czterech przypadkach w konkurencjach olimpijskich i w jednym przypadku w konkurencjach „nieolimpijskich” najlepszy rezultat konkurencji osiągnęła inna osada niż jej zwycięzca.
- Wśród polskich osad startujących w Plovdiv siedem z nich uzyskało najlepsze swoje rezultaty, w swoich finałach. Natomiast cztery w przedbiegach i skifista w swoim półfinale.

W tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Świata w Plovdiv, a najlepszym światowym(rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Świata w Plovdiv do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M8+	0.52	1	LM1x	0
2	LM2x	1.45	2	LW2-	1.53
3	W2-	1.59	3	LW1x	4.93
4	W4x	2.12	4	LM4x	5.28
5	LW2x	2.35	5	LW4x	7.22
6	M2x	2.51	6	LM2-	15.64
7	W8+	2.52			
8	M4x	3.05			
9	M2-	6.46			

10	W2x	6.84
11	M4-	6.88
12	M1x	7.57
13	W4-	10.45
14	W1x	12.41

- Jak widać po analizie powyższej tabeli najbliższa poprawienia najlepszemu rezultatowi swojej konkurencji była męska, amerykańska ósemka, której w przedbiegu zabrakło zaledwie 0,52 sek. do rekordowego czasu ósemki niemieckiej z ubiegłorocznego Pucharu Świata w Poznaniu. Amerykanie w tym przedbiegu pokonali między innymi ósemki Australii o 0,05 sek. i pewnie Wielkiej Brytanii o 6,26 sek., którym ulegli w finale. Australijczykom o 0,20 sek. i Brytyjczykom o 0,17 sek. nie zdobywając tym samym żadnego medalu.
- Kolejno najbliższe rekordowych czasów swojej konkurencji byli bracia Donovan z Irlandii w dwójce podwójnej wagi lekkiej, niespodziewana rewelacyjna dwójka Kanadyjek w dwójce bez sterniczki i polskie „złotka” w czwórce podwójnej.
- Najślabszymi rezultatami w stosunku do rekordowych był finałowy czas 37-letniej irlandzkiej złotej medalistki w skifie kobiet Sanity Puspure, młodej, duńskiej czwórki bez sterniczki kobiet-czwartej, bezpośrednio przed Polkami w finale i norweskiego złotego medalisty w jedynce Kejtilla Borch.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” oczywiście najlepszy, bo rekordowy rezultat osiągnął mistrz świata w jedynce wagi lekkiej – Niemiec Jason Osborne, a najniższy poziom sportowy zaprezentowali Włosi w bardzo słabo obsadzonych dwójkach bez sternika wagi lekkiej. Nie wyższy poziom zaprezentowały ich koleżanki w dwójce kobiet, ale rezultat rekordowy do którego jest porównywany obecny czas Włoszek ma już 21 lat i nie był poprawiany ze względu na nierozgrywanie tej konkurencji w światowych regatach FISA.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Plovdiv do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	W4x	2.12
2	M2x	5.73
3	M4x	6.87
4	M4-	12.71
5	LM2x	14.12
6	W2x	14.66
7	W4-	17.69
8	M1x	18.22
9	M2-	18.78
10	LW2x	19,83
11	LW1x	20.09
12	W2-	30.96

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Plovdiv (sek.)		
1	W4x	0
2	M2x	3.22
3	M4x	3.82
4	M4-	6.13
5	W4-	7.24
6	W2x	7.82
7	M1x	10.65
8	M2-	12.32
9	LM2x	12.67
10	LW1x	15.16
11	LW2x	17.48
12	W2-	29.37

W podobny sposób porównano rezultaty osiągnięte przez polskie osady startujące w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv do rekordowych rezultatów światowych osiągniętych w historii ich konkurencji oraz do najlepszych czasów osiągniętych w trakcie rozgrywania tegorocznych mistrzostw.

- W obu zestawieniach na czele znalazła się kobieca czwórka podwójna. Z jednej strony do rekordowego rezultatu zabrakło jej 2,12 sek., a drugiej na tegorocznych Mistrzostwach Świata to polskie zawodniczki uzyskały najlepszy rezultat w swojej konkurencji.
- Również w obu zestawieniach na trzech kolejnych pozycjach znalazły się obie osady męskich wioseł krótkich (dwójka podwójna i czwórka podwójna) i powstała po niezakwalifikowaniu się do mistrzostw ósemki – męska czwórka bez sternika.
- Na końcu tych samych zestawień znalazły się najcięższe przechodzące okresy zatrucia jelitowego dwójka bez sterniczki i obie osady wagi lekkiej kobiet. Niestety takie zatrucie ma ogromny wpływ szczególnie na zawodniczki i zawodników wagi lekkiej, którzy przecież cały czas są na specjalnej diecie.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły mistrzów świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	M4-	0.25	1	M2x	1.55	1	M4x	2.60	1	M4x	4.12

2	M4x	1.20	2	M4-	1.72	2	LW2x	5.10	2	M8+	6.12
3	M2x	1.33	3	W4-	1.79	3	M8+	5.48	3	LW2x	7.08
4	LM2x	1.50	4	M8+	1.83	4	M4-	5.97	4	W4x	9.19
5	W4-	1.52	5	LW2x	1.85	5	W4-	6.48	5	M2-	10.16
6	LW2x	1.59	6	M4x	1.97	6	M2-	6.58	6	M4-	10.58
7	M1x	1.61	7	M2-	2.55	7	W8+	7.02	7	W8+	10.91
8	M8+	1.80	8	W4x	2.83	8	W4x	7.49	8	W2x	11.86
9	M2-	1.94	9	W8+	2.89	9	M1x	7.80	9	M1x	12.40
10	W8+	2.08	10	W2x	3.60	10	W2x	8.54	10	LM2x	12.45
11	W2x	2.13	11	LM2x	4.44	11	LM2x	10.37	11	M2x	13.57
12	W2-	2.29	12	M1x	4.59	12	M2x	11.61	12	W4-	14.27
13	W4x	2.46	13	W1x	9.39	13	W1x	13.03	13	W1x	21.56
14	W1x	5.81	14	W2-	13.93	14	W2-	20.64	14	W2-	25.03

- Zdecydowanie najbardziej zaciętą walkę o obronę złotego medalu stoczyli Australijczycy z Włochami.
- Najmniejsze różnice pomiędzy osadami medalowymi były w męskich dwójkach podwójnych pomiędzy Francuzami, Szwajcarami i Nowozelandczykami oraz w czwórkach bez sternika mężczyzn i kobiet.
- Natomiast najbardziej wyrównaną walkę stoczono w męskich czwórkach podwójnych, gdzie pierwszych pięć osad na mecie zmieściło się w 2,60 sek. i wszystkie sześć osad w najmniejszej różnicy ze wszystkich konkurencji olimpijskich 4,12 sek. szkoda tylko, że tą szóstą okazała się ostatecznie polska czwórka, która jeszcze 450 metrów przed metą płynęła na trzecim miejscu
- Zdecydowanie najbardziej przekonywujące zwycięstwo odniosła Irlandka w skifie kobiet Sanita Puspure nad ubiegłoroczną Mistrzynią Świata i tegoroczną Mistrzynią Europy Szwajcarką Jeannine Gmelin. Co ciekawe, że Sanita Puspure jest Łotyszka i do 2003 roku startowała w barwach Łotwy w Mistrzostwach Świata Juniorek i Młodzieżowych potem przez siedem lat w ogóle nie pojawiała się w głównych regatach światowych i dopiero od 2010 roku, startuje już w barwach Irlandii. Od lat jest jedną z czołowych skifistek na świecie, ale nigdy jeszcze nie zdobyła medalu mistrzostw świata, a do Igrzysk Olimpijskich w Londynie i w Rio de Janeiro kwalifikowała się z dodatkowych kwalifikacji. W tym roku jakby się przełamała i w dwóch Pucharach Świata, jedynych w których startowała przyplęnęła druga za Szwajcarką, która dla odmiany do mistrzostw świata wygrała wszystkie swoje cztery starty (trzy puchary świata i mistrzostwa Europy).
- Kolejną osadą, która na mecie osiągnęła największą przewagę była polska czwórka podwójna, ale dalej różnice już były podobne.
- Natomiast w strefie medalowej największe straty, poza walką między złotymi i srebrnymi medalistkami już trzecie na mecie, miały trzecie na mecie Hiszpanki w dwójce bez sterniczki kobiet. Zresztą finał tej konkurencji oraz jedynki kobiet okazały się najbardziej „rozciągniętymi” w czasie.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LW1x	0.17	1	LW1x	0.82	1	LM4x	5.43	1	LM4x	8.56
2	LM4x	1.64	2	LM4x	2.74	2	LW4x	9.19	2	LW4x	10.72
3	LM1x	1.98	3	LM1x	3.68	3	LW1x	10.60	3	LM1x	16.67
4	LM2-	2.93	4	LW4x	5.93	4	LM1x	13.76	4	LW1x	5:39.98
5	LW4x	5.01	5	LM2-	18.44(ost)						
6	LW2-	14.66(ost)									

- W konkurencjach nieolimpijskich najbardziej zaciętą walkę o podział medali stoczyły pomiędzy sobą Francuzka, Włoszka i Brytyjka w jedynce wagi lekkiej kobiet. Brytyjka – tegoroczna Młodzieżowa Mistrzyni Świata w tej konkurencji, uzyskała jeszcze w przedbiegu najlepszy rezultat, a w finale musiała uznać wyższość nie tylko Francuzki, ale i Włoszki - brązowej medalistki z Młodzieżowych Mistrzostw z Poznania.
- W męskich dwójkach bez sternika wagi lekkiej, gdzie startowały jedynie trzy załogi nie było już całkowicie walki o brązowy medal.
- Najbardziej wyrównaną walkę finałową stoczono w męskich czwórkach podwójnych wagi lekkiej.
- Praktycznie bez walki zakończyła się rywalizacja włoskich siostr Lo Bue z Amerykankami w na nowo wprowadzonej konkurencji dwójek bez sterniczki wagi lekkiej, choć trzeba przyznać, że Włoszki pomimo „filigranowej” postury były nawet w 2011 roku Mistrzyniami Świata Juniorek w dwójce bez sterniczki.
- Stosunkowo najbardziej „rozciągniętymi” pełnymi finałami w czasie były męska i żeńska jedynka wagi lekkiej. Wprawdzie w skifie kobiecym szóstą na mecie Białorusinka Alena Furman straciła na mecie aż ponad 5,5 minuty, ale jak się okazało zawodniczka dostała po starcie takich skurczów żołądkowych, że była w stanie jedynie luźno spłynąć na metę. Ten przypadek to także jedna z większych tragedii tegorocznych mistrzostw, bo przecież ta

zawodniczka to tegoroczna Mistrzyni Europy Seniorek, wygrała pierwszy Puchar Świata w Belgradzie, a w drugim w Linzu uległa jedynie świetnie dysponowanej naszej zawodniczce Joannie Dorociak.

Każdy cykl olimpijski ma swoje fazy i przeobrażenia wśród startujących zawodników. Jedni zawodnicy odchodzą, inni przychodzą, a jeszcze inni przerywają współzawodnictwo międzynarodowe, aby wrócić do niego po roku, a niekiedy nawet dwóch. Jednak tylko nieliczni wracają aby wioślować i ścigać się na najwyższym światowym poziomie.

W pierwszym roku po Igrzyskach Olimpijskich następują spore roszady poszczególnych reprezentacjach, szczególnie wśród zawodniczek i zawodników nieco starszych. Część zawodników ze względu na wiek naturalnie kończy swoje kariery sportowe, a inni robią krótką, jednoroczną przerwę na uregulowanie swoich spraw osobistych i zawodowych. Nie oznacza to, że ci ostatni całkowicie przez rok nic nie robią. Nie ma nic bardziej mylnego, gdyż zawodnicy nadal trenują, utrzymując może mniejszą intensywność, ale nie objętość. Natomiast naturalne jest, że ich uczestnictwo we wspólnym wioślowaniu w osadach wielowioślowych musi być ograniczone.

W Mistrzostwach świata po igrzyskach olimpijskich następuje zmiana pokoleniowa w poszczególnych reprezentacjach, z tą różnicą, że nie zawsze tak samo szeroko. Wiele reprezentacji stara się w ciągu pierwszego roku cyklu olimpijskiego wprowadzać młodszych perspektywicznych zawodników, aby zachować ciągłość szkolenia, ale i utrzymać poziom wyników i miejsce reprezentacji we współzawodnictwie międzynarodowym. W drugim roku czteroletniego cyklu olimpijskiego w większości reprezentacji następuje stabilizacja kadrowa, gdyż kolejny trzeci rok jest już sezonem głównych kwalifikacji olimpijskich.

Najlepszym wykładnikiem tych zmian jest monitorowanie średnich wieku poszczególnych reprezentacji i konkurencji oraz rotacja wśród samych zawodników.

- Ogólna średnia wieku wszystkich uczestników tegorocznych Mistrzostw Świata wynosi 26.521. 25.647 wśród kobiet i 26.306 wśród mężczyzn.
- W ostatnich siedmiu imprezach głównych seniorów (igrzyska olimpijskie i mistrzostwa świata) średnie wieku odpowiednio wynosiły:

27.79 – średnia wieku uczestników Igrzysk Olimpijskich w Londynie

24.86 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2013 roku w Chungju

25.57 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2014 roku w Amsterdamie

24.57 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2015 roku w Aiguebelette

27.19 – średnia wieku uczestników Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro

25.18 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie

26.52 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2018 roku w Plovdiv

1	Trinidad i Tobago	41	1	31	Kanada	25,943	35
2	Bahamy	38	1	32	Brazylia	25,667	3
3	Estonia	34,334	3	33	Zimbabwe	25,5	2
4	Łotwa	32	1	34	Szwajcaria	25,471	17
5	Argentyna	30,386	7	35	Francja	25,28	25
6	Benin	30	1	36	Rosja	25,25	24
7	Serbia	29,667	3	37	Słowacja	25	2
8	USA	29,156	58	38	Australia	24,841	44
9	Paragwaj	29	1	39	Włochy	24,774	53
10	Białoruś	28,834	12	40	Dania	24,74	23
11	Portugalia	28,5	2	41	Nowa Zelandia	24,728	44
12	Czechy	28,211	19	42	Norwegia	24,616	13
13-15	Azerbejdżan	28	1	43	Turcja	24,6	5
	Hongkong		2	44	Irlandia	24,589	17
	Tajlandia		5	45	Słowenia	24,334	3
16	Ukraina	27,822	28	46	Południowa Afryka	24,273	11
17	Szwecja	27,334	3	47	Chiny	24,036	28
18	Niemcy	27,256	47	48-52	Hiszpania	24	13
19	Egipt	27	5		Monako		1
20	Polska	26,967	30		Namibia		1
21	Algieria	26,858	7		Portoryko		2
22	Chorwacja	26,75	4		Vanuatu		1
23	Japonia	26,667	6	53	Belgia	23,667	3
24	Holandia	26,534	45	54	Chile	23,125	8
25-27	Finlandia	26,5	2	55	Tunezja	23	1
	Izrael		2	56	Austria	22,819	11
	Litwa		10	57	Rumunia	22,053	38
28	Wielka Brytania	26,389	54	58	Bułgaria	22	5
29	Węgry	26,091	11	59	Meksyk	21	1
30	Katar	26	1	60	Grecja	20,5	8

- Wśród dziesięciu państw, które znajdują się na czele tego zestawienia, połowa z nich (Trinidad i Tobago, Bahamy, Łotwa, Benin i Paragwaj) to federacje z tylko jedną zawodniczką lub zawodnikiem w swoim składzie i podana średnia wieku tak naprawdę jest wiekiem tego zawodnika lub zawodniczki.
- Z kilkuosobowych reprezentacji najwyższe średnie wieku zawodników mają Estonia, Argentyna i Serbia. Natomiast z dużych, powyżej dziesięć osób w reprezentacji najstarszą ekipą byli kolejno Amerykanie, Białorusini i Czesi.
- Na dole tabeli, jako najmłodszą okazała się reprezentacja Grecji z ośmioma zawodnikami w większości dziewiętnastolatków, a z dużych reprezentacji Rumuni, którzy w tym roku w większości zgłosili młodzieżowców.
- Nasza reprezentacja z ogólną średnią 26.967 zajmuje 20 pozycję. Wśród kobiet 21 pozycję ze średnią wieku 25.667, a wśród mężczyzn czternastą ze średnią 28.267. Mieliśmy w tegorocznych mistrzostwach świata reprezentację o średniej wieku zbliżonej z Niemcami i Holendrami.
- W Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro średnia wieku naszej reprezentacji wynosiła 26.84 (26.4 kobiet i 27.13 mężczyzn) i zajmowaliśmy 30 pozycję.
- W ubiegłym roku nasza reprezentacja zajmowała 25 pozycję, a średnia wieku wynosiła 26.38 (17 miejsce wśród kobiet ze średnią 25.09 i 18 miejsce wśród mężczyzn ze średnią 27.16).
- Średnia wieku polskiej reprezentacji może drastycznie się nie podniosła i nie przekroczyła jeszcze psychologicznej granicy 27 lat, ale pozycja naszej reprezentacji w tym mało fascynującym rankingu z roku na rok rośnie. Na Igrzyskach dwa lata temu zajmowaliśmy 30 miejsce, w ubiegłym roku 25, a w tym roku 20.

W ostatnich czterech latach w mistrzostwach świata i igrzyskach olimpijskich średnia reprezentacji Polski wynosiła:

26.22 - Mistrzostwa Świata 2015 roku w Aiguebelette

26.84 - Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro

26.38 - Mistrzostwa Świata 2017 roku w Sarasocie

26.97 - Mistrzostwa Świata 2018 roku w Plovdiv

KOBIEТЫ								
Lp.	kraj	ilość zawodniczek	średnia wieku		Lp.	kraj	ilość zawodniczek	średnia wieku
1	Trinidad i Tobago	1	41		22	Szwajcaria	5	25,6
2	Tajlandia	2	35		23	Szwecja	2	25,5
3	Hongkong	1	32		24	Francja	9	25,111
4	Łotwa	1			25	Australia	23	24,913
5	Ukraina	13	29,538		26	Hiszpania	5	24,4
6	Egipt	2	29,5		27	Norwegia	4	24,25
7	Białoruś	5	29,2		28	Chiny	25	24,16
8	USA	31	27,968		29	Nowa Zelandia	20	24,15
9	Czechy	6	27,833		30	Austria	4	24
10	Holandia	24	27,083		31	Namibia	1	
11	Algieria	3	27		32	Portoryko	2	23,833
12	Południowa Afryka	2	26,5		33	Rosja	12	
13	Litwa	3	26,333		34	Izrael	1	23
14	Niemcy	18	26,056		35	Tunezja	1	
15	Japonia	3	26		36	Włochy	22	22,864
16	Katar	1			37	Węgry	3	22,667
17	Kanada	21	25,857		38	Rumunia	21	21,81
18	Wielka Brytania	29	25,828		39	Grecja	4	21,5
19	Dania	10	25,8		40	Chile	2	21
20	Irlandia	7	25,714		41	Brazylia	1	20
21	Polska	15	25,667					
RAZEM							363	25,647

- Wśród kobiet cztery najwyższe średnie reprezentacji miały federacje 1-2 osobowe, czyli był to w rzeczywistości wiek jednej zawodniczki.
- W reprezentacjach większych, które miały co najmniej dziesięć zawodniczek najwyższą średnią wieku miały Ukrainki, a następnie Amerykanki i Holenderki.
- Najniższe średnie wieku z pominięciem kilkuosobowych reprezentacji miały Rumunki i Włoszki.
- Polska reprezentacja znalazła się dokładnie w samym środku tego zestawienia, co wskazuje, że nasze zawodniczki są w optymalnym wieku kobiet w obecnej rywalizacji. Przed Polkami znalazło się większość państw z reguły nadających to rywalizacji w konkurencjach kobiecych jak Wielka Brytania, Niemcy, Holandia czy USA, natomiast za naszymi reprezentantkami Australia, Chiny, Nowa Zelandia i wspomniane Rumunki.

MĘŻCZYŹNI								
Lp.	kraj	ilość zawodników	średnia wieku		Lp.	kraj	ilość zawodników	średnia wieku
1	Bahamy	1	38		28	Holandia	21	25,905

2	Serbia	4	37,75	29	Zimbabwe	2	25,5
3	Estonia	3	34,334	30	Szwajcaria	12	25,417
4	Szwecja	1	31	31	Francja	16	25,375
5	USA	27	30,519	32	Egipt	3	25,333
6	Argentyna	7	30,286	33	Nowa Zelandia	24	25,208
7	Benin	1	30	34	Słowacja	2	25
8	Izrael	1		35	Norwegia	9	24,778
9	Paragwaj	1	29	36	Australia	21	24,762
10	Białoruś	7	28,571	37	Turcja	5	24,6
11	Brazylia	2	28,5	38	Słowenia	3	24,334
12	Portugalia	2		39	Hongkong	1	24
13	Czechy	13	28,385	40	Monako	1	
14	Polska	15	28,267	41	Vanuatu	1	
15	Azerbejdżan	1	28	42	Dania	13	23,923
16	Niemcy	29		43	Chile	6	23,833
17	Węgry	8	27,375	44	Irlandia	8	23,8
18	Japonia	3	27,333	45	Południowa Afryka	9	23,778
19	Wielka Brytania	25	27,04	46	Hiszpania	8	23,75
20	Algieria	4	26,75	47	Belgia	3	23,667
21	Chorwacja	4		48	Tajlandia	3	23,333
22	Rosja	12	26,667	49	Chiny	3	23
23	Litwa	7	26,571	50	Rumunia	17	22,353
24	Finlandia	2	26,5	51	Austria	7	22,143
25	Ukraina	15	26,333	52	Bułgaria	5	22
26	Włochy	31	26,129	53	Meksyk	1	21
27	Kanada	14	26,071	64	Grecja	4	19,5
RAZEM						448	26,306

Wśród mężczyzn sytuacja już nie jest taka dobra jak u kobiet. Przed Polską reprezentacją z większych reprezentacji znaleźli się jedynie Amerykanie i bezpośrednio poprzedzają nas Czesi i tuż za nami znaleźli się Niemcy. Pozostałe większe reprezentacje – Wielka Brytania, Włochy, Nowa Zelandia, Australia czy Rumunia mają średnie wieku zdecydowanie niższe. Nie ma to może większego znaczenia w chwili obecnej, ale trzeba mieć na uwadze, że bardzo duża część czołowych naszych reprezentantów po Igrzyskach Olimpijskich w Tokio raczej będzie kończyło swoje kariery sportowe w sporcie wyczynowym.

Uszeregowanie poszczególnych konkurencji wg średnich wieku przedstawiono w czterech przedziałach:

Złoci medalści - ogólnie - 25.417

Kobiety - 25.4

Mężczyźni - 25.434

Medaliści - ogólnie - 25.972

Kobiety - 25.728

Mężczyźni - 26.212

Finaliści - ogólnie - 25.789

Kobiety - 25.745

Mężczyźni - 25.834

Wszyscy zawodnicy ogólnie - 26.521

Kobiety - 25.509

Mężczyźni - 27.374

ŚREDNIE WIEKU ZŁOTYCH MEDALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYŻN		
Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistów
1	W1x	37	1	M2-	29,5
2	W8+	27,5	2	M1x	28
3	W4x	25,5	3	M2x	26,5
4	W4-	24,75	4	M8+	26,25
5	W2x	24	5	M4-	26
6	W2-	23	6	LM2x	25
7	LW2x	23	7	M4x	22,25
Średnia wieku zawodniczek		26,0	Średnia wieku zawodników		25,783
					33
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYŻN		
Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistów
1	LW1x	24	1	LM4x	25,75
2	LW2-	23,5	2	LM1x	24

3	LW4x	23,25	3	LM2-	21,5
Średnia wieku zawodniczek		23,429	Średnia wieku zawodników		24,286

ŚREDNIE WIEKU MEDALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	medalistów
1	W1x	31	1	M1x	32
2	W2x	27,5	2	M2x	27,667
3	W8+	25,917	3	M4-	26,667
4	LW2x	25,667	4	M8+	26,625
5	W4-	25,334	5	M2-	26,167
6	W4x	25,25	6	LM2x	25,5
7	W2-	24,5	7	M4x	25,417
Średnia wieku zawodniczek		25,913	Średnia wieku zawodników		26,609
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	medalistów
1	LW4x	26	1	LM1x	26,667
2	LW2-	24,5	2	LM4x	25,5
3	LW1x	22	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,053	Średnia wieku zawodników		24,905

ŚREDNIE WIEKU FINALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	finalistek	Lp.	Symbol konkurencji	finalistów
1	W1x	31,167	1	M1x	28,334
2	W2x	26,584	2	M2x	26,584
3	W8+	25,917	3	M4x	26,375
4	W4x	25,709	4	M8+	26,375
5	W2-	24,917	5	LM2x	25,667
6	W4-	24,875	6	M2-	25,584
7	LW2x	25,334	7	M4-	25,25
Średnia wieku zawodniczek		25,848	Średnia wieku zawodników		26,145
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	finalistek	Lp.	Symbol konkurencji	finalistów
1	LW4x	25,542	1	LM1x	26,334
2	LW1x	25	2	LM4x	24,667
3	LW2-	24,5	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,324	Średnia wieku zawodników		24,639

ŚREDNIE WIEKU UCZESTNIKÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	uczestniczek	Lp.	Symbol konkurencji	uczestników
1	W1x	28,137	1	M1x	27,375
2	LW2x	26,185	2	M4x	26,375
3	W2-	25,567	3	M8+	26,362
4	W2x	25,473	4	M2-	26,3
5	W4x	25,334	5	LM2x	25,462
6	W8+	25,188	6	M2x	25,457
7	W4-	24,154	7	M4-	25,185
Średnia wieku zawodniczek		25,451	Średnia wieku zawodników		27,818
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	uczestniczek	Lp.	Symbol konkurencji	uczestników
1	LW1x	26,2	1	LM1x	26,474
2	LW4x	25,786	2	LM4x	24,841
3	LW2-	24,5	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,846	Średnia wieku zawodników		25,116

- W kobiecych konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w męskich najwyższą średnią wieku wszystkich startujących w konkurencji miały obie jedyńki. Jest to całkowicie zrozumiałe, ponieważ czołowe skifistki i skifiści z reguły są

zawodnikami bardzo doświadczonymi i odpornymi na zewnętrzne oddziaływania. Samodzielnie odpowiedzialni za własny wynik i przede wszystkim to swego rodzaju samotnicy zarówno na treningu jak i w rywalizacji. Dlatego w finale kobiecej jedynki rywalizowały zawodniczki w przedziale wieku 27-37 lat, a medalistami w męskim skifie byli zawodnicy w przedziale wieku 28-36 lat. Natomiast średnia była wyższa w kobietach o dziewięć miesięcy.

- Tak się też złożyło, że zarówno konkurencjach olimpijskich kobiet jak i mężczyzn najniższe średnie wieku wszystkich startujących w konkurencji były w czwórkach bez sternika i bez sterniczki, ale w tym przypadku średnia czwórek męskich była wyższa o jeden rok.
- W konkurencjach kobiecych najwyższa średnia we wszystkich czterech przedziałach była w jedynce, natomiast u mężczyzn tylko wśród złotych medalistów poszczególnych konkurencji najwyższą średnią mieli chorwaccy bracia Sinkowic w dwójce bez sternika, a w pozostałych działach również najwyższe średnie były w jedynce.
- Najniższą średnią w kobiecych konkurencjach olimpijskich wśród Mistrzyń Świata miały złote medalistki w dwójce bez sterniczki z Kanady i Rumunki w dwójce podwójnej wagi lekkiej.
- Najniższa średnia wieku wszystkich medalistek była w dwójkach bez sterniczki, a finalistek w czwórkach bez sterniczki.
- W olimpijskich konkurencjach męskich najniższą średnią wieku wśród złotych medalistów miała czwórka podwójna Włochów. Podobnie jak w dziale wszystkich medalistów najniższa średnia była w także w czwórkach podwójnych. Jednak w dziale finalistów najniższa średnia wieku była w czwórkach bez sternika.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” najwyższe średnie wieku wszystkich rywalizujących w konkurencji były w obu jedynkach wagi lekkiej – kobiet i mężczyzn, a najniższe w dwójce bez sterniczki i dwójce bez sternika.
- Wśród mężczyzn oprócz średniej wieku złotych medalistów, którą najwyższą mieli Mistrzowie Świata w czwórce podwójnej wagi lekkiej, w pozostałych działach najwyższe średnie wieku były w jedynce wagi lekkiej, a najniższą średnią we wszystkich działach miały dwójki bez sternika wagi lekkiej, ale powodem takiej sytuacji była ich niewielka ilość (tylko trzy osady).
- W konkurencjach „nieolimpijskich” kobiet najwyższy wiek wśród złotych medalistek miała francuska skifistka wagi lekkiej, wśród wszystkich medalistek i finalistek - czwórka podwójna wagi lekkiej.

NAJSTARSZE ZAWODNICZKI I ZAWODNICZY W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W PLOVDIV

NAJSTARSZE ZAWODNICZKI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1	Karsten Ekaterina	BLR	46	W4x/8
2	Neegree Phuttharaksa	THA	44	LW2x/18
3	Chow Felice	TTO	41	W1x/17
4	Dementieva Yana	UKR	40	W2x/17
5	Rasmussen Juliane	DEN	39	LW4x/2
6	Topinkova-Knapkova Mirka	CZE	38	W4x/14
7-8	Draeger Marie	GER	37	LW1x/9
	Puspure Sanita	IRL		W1x/1
9-16	Tomek Ellen	USA	34	W2x/3
	O'Leary Meghan	USA		W2x/3
	Kontseva Anna	UKR		W2-/10
	Bouw Carline	NED		W8+/4
	Haber Katherine	CAN		LW2x/9
	Thiele Annekatrin	GER		W1x/6
	Saeger Hilary	USA		LW4x/4
	Martynova Svitlana	UKR		LW4x/7

NAJSTARSZY ZAWODNICZY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1	Gonzales Alvarez Jesus	ESP	44	LM4x/7
2	Drysdale Mahe	NZL	40	M4x/4
3	Endrekson Tonu	EST	39	M2x/11
4	Williams Jason	BAH	38	LM1x/19
5	Gryn Sergii	UKR	37	M4x/3
6-11	Burda Mokołaj	POL	36	M4-/7
	Lialin Vadzim	BLR		M4-/8
	Kopac Jiri	CZE		LM4x/6
	Jamsa Andrei	EST		M1x/26
	Vrastil Jr. Miroslav	CZE		LM2x/7
	Synek Ondrej	CZE		M1x/2

- Najstarszą obecnie wioślującą wyczynowo zawodniczką, ale i w ogóle jest legenda światowego wioślarstwa, 46-letnia obecnie Ekaterina Karsten – pięciokrotna medalistka Igrzysk Olimpijskich, czterokrotnie w jedynce, w tym dwukrotnie złota medalistka i szesnastokrotna medalistka Mistrzostw Świata Seniorów w jedynce, dwójce podwójnej i czwórce podwójnej, w tym sześć złotych medali, cztery srebrne i cztery brązowe w skifie.
- W piątce najstarszych zawodniczek jest też utytułowana złota medalistka Igrzysk Olimpijskich w Londynie i sześciokrotna medalistka Mistrzostw Świata wszystko w skifie, 38-letnia Czeszka Miroslava Topinkova-Knapkova.
- Wśród szesnastu najstarszych zawodniczek powyżej 33 lat nie ma żadnej Polki, a najstarszą obecnie naszą zawodniczką jest 33-letnia Weronika Deresz z dwójki podwójnej wagi lekkiej.
- Najstarszym obecnie zawodnikiem jest Hiszpan pływający w czwórce podwójnej wagi lekkiej, ale na drugiej pozycji znajduje się podobnie jak wśród kobiet także wioślująca legenda światowego wioślarstwa – Nowozelandczyk Mahe Drysdale, który przez ponad dwie dekady od 2005 roku seryjnie zdobywał medale w męskim skifie. W tym czasie był dwukrotnie złotym medalistą olimpijskim w Londynie i Rio de Janeiro i raz brązowym w Pekinie. W latach 2005 – 2016 tylko raz nie stanął na podium zwycięzców, w 2013 roku w Mistrzostwach Świata w koreańskim Chungju, a

tak zdobył pięć złotych medali Mistrzostw Świata Seniorów i trzy srebrne za każdym razem ulegając tylko jednemu zawodnikowi – Czechowi Ondrejowi Synkowi.

- W zestawieniu jedenastu najstarszych zawodników tegorocznych Mistrzostw Świata powyżej 35 lat znalazł się także Polak Mikołaj Burda, podobnie jak wspomniany wyżej w tym samym wieku, czeski skifista Ondrej Synek.

NAJMŁODSZE ZAWODNICZKI I ZAWODNICY W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W PLOVDIV

NAJMŁODSZE ZAWODNICZKI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1-12	Bodnar Nicoleta-Ancuta	ROU	19	W2x/18
	Rosu Larisa Elena	ROU		W2x/18
	Radis Simona Geanina	ROU		W4x/10
	Ailincai Adriana	ROU		W8+/5
	Tivodariu Maria	ROU		W8+/5
	Zakhvatova Elena	RUS		W4x/11
	Casey Aoife	IRL		LW2x/13
	Mignemi Giulia	ITA		LW4x/6
	Guerra Clara	ITA		LW1x/2
	Kovalenko Yuliia	UKR		LW4x/7
	Yin Shuo	CHN		W8+/8
	Florijn Karolien	NED		W8+/4

NAJMŁODSI ZAWODNICY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1-13	Stergiakas Christos	GRE	19	M2x/16
	Huc Ciprian	ROU		M4-/5
	Berariu Stefan-Const.	ROU		M4-/5
	Macdonald Matthew	NZL		M4-/15
	Russel Thomas	NZL		M4-/15
	Masutha Mmbudzeni	RSA		M1x/22
	Gkaidatzis Petros	GRE		LM2x/24
	Penev Lazar	BUL		LM1x/18
	Lund Jonas	DEN		LM4x/4
	Benske Lars	NOR		LM4x/8
	Balastegui Manel	ESP		LM4x/7
	Marokos Ioannis	GRE		LM2-/2
	Papakonstantinou Ant.	GRE		LM2-/2

- Wśród dwunastu najmłodszych, startujących zawodniczek znalazła się cała grupa dziewiętnastoletnich Rumunek. Trudno powiedzieć, czy jest to wynikiem polityki generalnego odmłodzenia reprezentacji, czy też problem powtarzający się w tej nacji już wielokrotnie z utrzymaniem w stałym reżymie treningowym młodych zawodniczek na dłuższy okres czasu. Poza Rumunkami są w tej grupie dwie Włoszki i pojedyncze zawodniczki czterech innych federacji. Włosi od dekady zgłaszają do juniorskich mistrzostw komplety zawodniczek, z których tylko znikoma część kontynuuje treningi na wyższym poziomie, ale te zawodniczki natychmiast są włączane do pierwszej reprezentacji senierek, gdyż innych nie ma.
- W konkurencjach męskich wystartowało trzynastu dziewiętnastolatków, a wśród nich aż czterech Greków. W greckiej reprezentacji całkowicie „wykruszyli” się nieco starsi zawodnicy i obecnie jest to najmłodsza reprezentacja startująca w Mistrzostwach Świata. Greków i mężczyzn w Rumuni, którzy także mają bardzo młodą reprezentację, prowadzą włoscy trenerzy ogólnie słynący z bezkompromisowości w podejściu do treningów i być może to jest główny powód takiej wymiany zawodników.

KIEROWNICTWO EKIPY

Prezes PZTW

Dyrektor Sportowy

Sekretarz Generalny

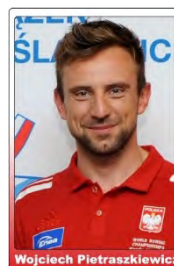
Lekarz

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

**Trener
wagi lekkiej kobiet**

**Trener
wagi lekkiej
mężczyzn**

**Trener wiosł
długich mężczyzn**

**Trener wagi
otwartej kobiet**

**Trener wiosł
krótkich mężczyzn**

**Trener jedynek
mężczyzn**

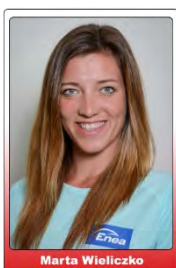
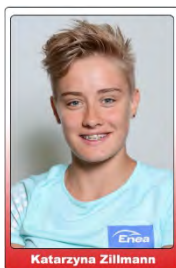
**Trener asystent
przy grupie kobiet
wagi otwartej**

**Trener asystent
przy wiosłach
krótkich mężczyzn**

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC W4x

Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Toruń
Wieliczko Marta	1994	Wisła Grudziądz
Springwald Maria	1991	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń
Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	- trener główny
Michał Kozłowski	- trener asystent

Prognoza miejsca:	1 – 3 miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	złoty medal

Do tegorocznych mistrzostw świata zgłoszono rekordową ilość, 15 czwórek podwójnych kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w mistrzostwach świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 9 osad, w 2014 roku – 13, a w 2015 roku – 11 oraz w ubiegłym roku – 9 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe trzy osady walczyły w finale C o podział miejsc 13-15. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyły Niemki przed Holandią, Polską, Ukrainą, USA i Chinami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Holenderki przed Polską, Wielką Brytanią, Niemkami, Amerykankami i Australijkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek w Glasgow zdobyły Polki przed Ukrainkami, Holenderkami, Brytyjkami, Rumunkami i Rosjankami.

W polskiej reprezentacji wystartowały zeszlifowane wicemistrzynie świata, zdobywczynie pucharu świata w 2017 roku i tegoroczne mistrzyni Europy. Osada złożona w ubiegłym roku z dwóch brązowych medalistek Igrzysk Olimpijskich z Rio de Janeiro w tej konkurencji (Agnieszka Kobus i Maria Springwald) i dołączono do nich dwie młode zawodniczki – Katarzynę Zillmann i Martę Wieliczko, które w poprzednich dwóch latach zwyciężały w tej samej konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

Polki wystartowały w Płowdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno drugie i dwa razy pierwsze miejsce. Po wygranej przez osadę mistrzostw Europy w nadspodziewanie dobrym stylu, trener Jakub

Urban przeanalizował dyspozycję zawodniczek pod względem przygotowań jakie miały miejsce, a końcowy wniosek nastrojał optymizmem. Wydawało się bowiem, że forma zawodniczek podczas mistrzostw Europy nie była wysoka z uwagi na realizację założeń treningowych pod kątem imprezy głównej sezonu, a zdecydowanie poprawiono technikę wiosłowania, która w trakcie mistrzostw była bardziej stabilna. Zastanawiające było jedynie, czy inne nacje biorące udział w mistrzostwach Europy, swoje cykle przygotowań również podporządkowały mistrzostwom świata, czy może były załogi, które jednak najwyższą dyspozycję miały na mistrzostwach Europy. Po dwóch dniach przerwy po mistrzostwach Europy cała grupa kobiet, kontynuując przygotowania do imprezy głównej rozpoczęła zgrupowanie w Zakopanem, celem odbudowania cech wytrzymałościowych i trochę odpoczęcia od zmudnego treningu specjalistycznego, podobnie jak w poprzednim sezonie. Do startu w mistrzostwach świata grupa przystąpiła po dwóch tygodniach treningu na wodzie w COS-OPO Wałcz i kilku dniach kompensacji już na miejscu regat w Płowdiv.

W przedbiegu nasza osada na pierwszej pięćsetce prowadziła z przewagą 1.34 sek. nad osadą Chin. Niestety mało skuteczna jazda oraz widoczna nerwowość, jak również wysokie jak na tą załogę tempo wiosłowania spowodowały, że od siedmiuset metrów po starcie zawodniczki zaczęły z każdym następnym metrem tracić przewagę i uznać jazdę Chinek za lepszą, ostatecznie przegrywając wyścig o 4,20 sek. Niestety osiągnięty na mecie rezultat okazał się dopiero siódmym z spośród trzech wyścigów eliminacyjnych. Po analizie biegu eliminacyjnego i rozmowie z zawodniczkami ustalono, że aby nie powtórzyła się podobna sytuacja będą musiały większą uwagę zwrócić na jakość chwytów i dokładność przeciągnięcia. W tym celu sprawdzone i poprawione zostały ustawienia łodzi i wiosel.

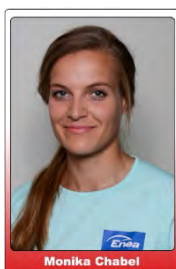
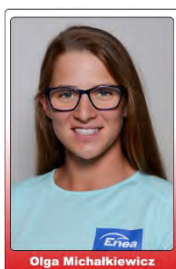
Bieg półfinałowym, w którym startowały wszystkie medalistki mistrzostw Europy, a jego skład uzupełniały Niemki, z którą nasze zawodniczki jeszcze w tym sezonie nie wygrały. Po starcie polska czwórka zaczęła skutecznie realizować zakładaną taktykę, nie uciekając od razu, a do pierwszej pięćsetki płynąc w stawce, aby wyścig rozegrać na środkowym tysiącu, gdzie zgodnie z założeniami miał nastąpić „najskuteczniejszy z możliwych” atak. Zawodniczki doskonale zrealizowały założenia taktyczne uzyskując przewagę długości łodzi nad drugą w tym wyścigu osadą niemiecką 500 metrów przed metą i kontynuując swoją skuteczną jazdę utrzymały prowadzenie do końca. Bieg półfinałowy w wykonaniu naszej osady był perfekcyjny technicznie i skuteczny w realizacji taktyki. Zawodniczki prowadziły od startu do mety, uzyskując przy tym najlepsze z całej stawki czasy wszystkich czterech pięćsetek. Polska czwórka uzyskała tym razem także najlepszy rezultat obu wyścigów półfinałowych, a do finału nie zakwalifikowały się srebrne medalistki Mistrzostw Europy – Ukrainki. Po takim wyścigu naszym zawodniczkom pozostało „tylko” powtórzyć taki sam bieg w finale Mistrzostw Świata w Płowdiv.

Wyścig finałowy, po uprzednich ustaleniach dotyczących taktyki rozegrany został równieź wzorcowo i wydawało się, że rywalki są zaskoczone taką postawą naszej załogi, gdyż po minięciu półmetka – około 700 metrów przed metą skupiały się tylko na walce między sobą, bo Polki osiągnęły przewagę długości łodzi plus 3-4 metry przestrzeni wody. Na ostatnich 250metrach do mety osady Holandii, Chin i Niemiec rozgrywały „szaleńczy” finisz o pozostałe medale, zbliżając się tym samym do naszej osady, niwelując nieco różnicę między łodziami, ale w żaden sposób nie zagrażając Polkom na finiszu. Na mecie przewaga naszych zawodniczek nad drugimi Niemkami, trzecimi Holenderkami i czwartymi Chinkami wynosiła odpowiednio 2,46 - 2,83 i 2,89 sek. co pokazuje na tym poziomie dominację Polek. Końcowy rezultat naszej osady tylko 2,12 sek. był gorszy od najlepszego światowego rezultatu tej konkurencji, co również świadczy o wysokim poziomie zaprezentowanym przez polską czwórkę podwójną.

II. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIECI W4-

Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia

Ciaciuch Monika 1992 Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna 1992 Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.
Michał Kozłowski - RTW Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban - trener główny
Michał Kozłowski - trener asystent

Prognoza miejsca: 4 – 8 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: piąte miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono rekordową ilość, 13 czwórek bez sterniczki kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 6 osad, w 2014 roku – 10, w 2015 roku – 5, a w 2016 - 7 oraz w ubiegłym roku – 12 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Czwarta osada w tym repasażu została sklasyfikowana na trzynastym miejscu w tych mistrzostwach. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Australijki przed Polską, Rosją, Niemkami, Amerykankami i Australijkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek w Glasgow zdobyły Rosjanki przed Rumunkami, Polkami, Brytyjkami, Holenderkami i Niemkami.

W polskiej reprezentacji wystartowała czwórka, która w tym składzie osobowym i takim samym ustawieniu w łodzi zdobyła srebrny medal w Mistrzostwach Świata w Sarasocie w 2017. W sezonie 2018 czwórka startowała w różnych składach podczas pucharów świata. Po tych zawodach wyłoniono zdecydowanie najszybsze zestawienie. W tym samym składzie, ale w innym ustawieniu w łodzi zawodniczki startowały podczas Pucharu Świata w Lucernie, awansując do finału A. Był to najlepszy start czwórki w Pucharach Świata oceniając poziom sportowy uczestniczących osad. W Lucernie polska czwórka zajęła wprawdzie szóste miejsce, ale podczas całych regat widać było przebiegi osady, która tak dobrze radziła sobie w Mistrzostwach Świata w Sarasocie. Testy ze zmianami w składzie miały na celu sprawdzenie w osadzie jeszcze dwóch innych kandydatek, lecz po dwóch mniej udanych startach w pierwszej i drugiej edycji Pucharu Świata powrócono do tamtego zestawienia. Polska załoga w tym składzie jest najlepiej zgraną zarówno w łodzi jak i na lądzie osadą ze wszystkich próbowanych podczas ostatnich dwóch lat.

W Plovdiv polska czwórka bez sterniczki wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno dwa razy drugie miejsca i ostatecznie piąte w finale. W przedbiegu Polki trafiły Australię - mistrzynię świata seniorek w 2017 roku (osada, która nie przegrała wyścigu przez ostatnie dwa lata) oraz Rumunię - wicemistrzynię Europy seniorek i młodzieżowe wicemistrzynię świata z tego roku. W tym wyścigu czwórka Australii pewnie wygrała. Prowadziła od startu do mety, uzyskując najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Polki były drugie ze stratą 4,97 sek. Niewątpliwie zaskoczeniem było ostatnie – piąte w tym biegu Rumunii. Widać było, że bardzo dobre przygotowanie tej osady na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata i Mistrzostwa Europy całkowicie „wygaśło” i w Plovdiv Rumunki wiosłowały już zdecydowanie wolniej. Natomiast nasza osada zrealizowała założoną na ten wyścig taktykę, nie zostając na starcie i płynąc równym tempem środkową część dystansu. Jeszcze przed wyścigiem były obawy dotyczące toru, na którym zawodniczki płynęły, ponieważ był on blisko strefy rozgrzewkowej oraz rozpyłaniowej. Na szczęście ostatecznie nie miało to zbyt dużego wpływu na przebieg rywalizacji. Drugie miejsce dało bezpośredni awans do półfinału, ale uzyskany rezultat końcowy był dopiero siódmym wśród wszystkich trzech przedbiegów.

W Plovdiv polska czwórka bez sterniczki wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno dwa razy drugie miejsca i ostatecznie piąte w finale. W przedbiegu Polki trafiły Australię - mistrzynię świata seniorek w 2017 roku (osada, która nie przegrała wyścigu przez ostatnie dwa lata) oraz Rumunię - wicemistrzynię Europy seniorek i młodzieżowe wicemistrzynię świata z tego roku. W tym wyścigu czwórka Australii pewnie wygrała. Prowadziła od startu do mety, uzyskując najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Polki były drugie ze stratą 4,97 sek. Niewątpliwie zaskoczeniem było ostatnie – piąte w tym biegu Rumunii. Widać było, że bardzo dobre przygotowanie tej osady na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata i Mistrzostwa Europy całkowicie „wygaśło” i w Plovdiv Rumunki wiosłowały już zdecydowanie wolniej. Natomiast nasza osada zrealizowała założoną na ten wyścig taktykę, nie zostając na starcie i płynąc równym tempem środkową część dystansu. Jeszcze przed wyścigiem były obawy dotyczące toru, na którym zawodniczki płynęły, ponieważ był on blisko strefy rozgrzewkowej oraz rozpyłaniowej. Na szczęście ostatecznie nie miało to zbyt dużego wpływu na przebieg rywalizacji. Drugie miejsce dało bezpośredni awans do półfinału, ale uzyskany rezultat końcowy był dopiero siódmym wśród wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale Polki trafiły na mocne załogi Chin i Danii, z którymi w tym sezonie jeszcze nie wygrały. Dodatkowo po raz drugi spotkały się z Niemkami, wspomnianymi wcześniej Rumunkami i Włoszkami, które „nie wpuściły” naszej czwórki do finału Pucharu Świata w Linz. W trakcie tego wyścigu kierunek wiatru był wyraźnie przeciwny i polska czwórka dużo skuteczniej wiosłująca w takich warunkach, niż z wiatrem rywalizację skończyły na drugim premiowanym awansem do finału A miejscu. Nasze zawodniczki dużo skuteczniejsze w takich warunkach jak tylko mocniej powiało to w tych momentach dochodziły prowadzące Dunki, które jednak ostatecznie bieg wygrały. Po wyścigu zawodniczki stwierdziły, że na finiszu był jeszcze zapas sił, ale zabrakło konsekwencji i ustalenia taktyki na ostatnie 300 metrów dystansu. Pozostało wrażenie, że załoga nie do końca wiedziała, czy robić mocny finisz, czy bezpiecznie dopłynąć do mety na drugim dobrym miejscu bez tracenia wszystkich sił. Dodatkowo na końcu tego biegu wystąpił problem z utrzymaniem kierunku w torze na ostatnich metrach. Okazało się również, że drugi półfinał był zdecydowanie szybszy, a Polki uzyskały dopiero siódmy rezultat obu wyścigów. Jednak bardzo pewne drugie miejsce dodało zawodniczkom wiary w swoje możliwości po niezbyt do końca udanej pierwszej części sezonu.

Przed finałem zawodniczki były bardzo dobrze zmotywowane i pewne siebie. Bardzo skupione i z ogromną wiarą popłynęły na rozgrzewkę. Początek dystansu oraz środkowa część przebiegała według ustalonej wcześniej taktyki, która zakładała, aby nie zostać z tyłu więcej niż na długość łodzi i odrabiać straty na długim, skutecznym finiszu. Jednak w końcowej części dystansu zawodniczki miały ponownie ogromny problem z utrzymaniem kierunku w torze. Zawodniczki z prawej strony przeciągały lewą stronę i zaczęły spływać na tor obok, po którym przed nimi płynęły Dunki. Aby nie zostać wykluczonymi Polki musiały nieco zwolnić, przepuścić załogę duńską i powrócić na swój tor. Ostatecznie złoty medal zdobyły jedyne niepokonane w tych mistrzostwach i prowadzące w wyścigu finałowym od startu do mety Amerykanki przed niepokonanymi w ostatnich dwóch latach do Mistrzostw Świata w Plovdiv Australijkami i szalenie wręcz finiszującymi w tym finale Rosjankami.

Tak poważne problemy, jakie miały nasze zawodniczki ze sterowaniem nie powinny się zdarzyć na takim poziomie w finale seniorskich mistrzostw świata. Dopiero w takim biegu, w którym wszystkie zawodniczki płynęły na 100% swoich możliwości zrobiono kilka błędów technicznych, które spowodowały skręt łodzi i uniemożliwiły skuteczną walkę o medal. Po tym tak nieudanym wyścigu pozostawił u zawodniczek ogromny niedosyt, pomimo, że piąte miejsce w Mistrzostwach Świata Seniorów to bardzo dobry wynik po średnich startach w Pucharach Świata w tym sezonie.

Czwórka bez sterniczki drugi rok z rzędu jest w czołówce światowej zajmując w tym roku piąte miejsce po srebrnym medalu w ubiegłym roku w Sarasocie. Zawodniczki do mistrzostw świata, a zwłaszcza na ich ostatnie dni były dobrze przygotowane fizycznie i psychicznie. Niestety kilka błędów oraz dysproporcja sił, która objawiła się w wyścigu finałowym uniemożliwiła osiągnięcie lepszego miejsca. Należy w tą osadę inwestować i szukać jeszcze skuteczniejszego wiosłowania poprzez odważne decyzje w ustawieniu łodzi i konsekwentne eliminowanie indywidualnych błędów poszczególnych zawodniczek. Na koniec warto podkreślić, że zawodniczki czwórki bez sterniczki, podobnie jak czwórki podwójnej nie miały problemów z zatruciem żołądkowym, które dotknęło dużą część naszej reprezentacji.

III. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa
Zawojki Maciej	1992	AZS AWF Warszawa

Dominik Czaja

Wiktor Chabel

Maciej Zawojki

Szymon Pośnik

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

Prognoza miejsca:	2 – 6 miejsce
Zadanie wynikowe:	do piątego miejsca
Ostateczny wynik:	6 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv zgłoszono 12 czwórek. W poprzednim cyklu olimpijskim w kolejnych Mistrzostwach Świata było ich: w 2013 roku – 15 osad, w 2014 – 20, w 2015 – 16 i w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie wystartowało 15 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A.

Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

- Mistrzami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Niemcy przed Australią, Estonią, Polską, Wielką Brytanią i Ukrainą.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła Litwa przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Włosi przed Litwą, Polską, Ukrainą, Holandią i Wielką Brytanią.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała w Plovdiv osada, której skład osobowy w stosunku do roku 2017 został w połowie zmieniony po wewnętrznych wiosennych eliminacjach. Do Wiktora Chabla i Dominika Czai dołączyli Maciej Zawojski z Szymonem Pośnikiem, którzy w regatach międzynarodowych w Essen okazali się kluczowymi zawodnikami w startach czwórki podwójnej (dwukrotnie uplasowali się na pierwszym miejscu w różnych składach), a dwójka Adam Wicenciak i Dariusz Radosz nie stanowili wzmocnienia czwórki. W każdym ze startów 2018 roku polska czwórka podwójna startowała w finale.

W wyniku późnego terminu rozgrywania w tym roku mistrzostw Europy został skrócony ostatni etap przygotowań przed mistrzostwami świata o trzy tygodnie. Przede wszystkim skrócono podokres regeneracji po okresie startowym i etap treningu ogólnego-odbudowującego, czyli tradycyjne lipcowe zgrupowanie w Zakopanem, które jednocześnie przeniesione zostało na sierpień, po Mistrzostwach Europy w Glasgow. Mimo to okrojony plan przygotowań został zrealizowany, a występ w Plovdiv odpowiadał aktualnej dyspozycji tej osady.

Nasza czwórka podwójna wystartowała w Plovdiv dwa razy; w przedbiegu i finale A, zajmując pierwsze i szóste miejsce. Polska czwórka swój przedbieg w mistrzostwach świata rozegrany został wręcz koncertowo pod względem taktycznym. Przed tym wyścigiem wydawało się, że głównymi kandydatami do zwycięstwa, a więc do jedyne miejsca dającego bezpośredni awans do finału obok Polski będą Litwini i Niemcy, bo przecież Litwini to ubiegłoroczni mistrzowie świata i tegoroczni wicemistrzowie Europy, a Niemcy w dwóch tegorocznych pucharach świata byli na podium. Do półmetka wyścigu eliminacyjnego minimalnie stawce przewodzili Niemcy, ale straty nasze czwórki wynosiły zaledwie 0,84 i 0,24 sek. na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów. Jeszcze przed połową dystansu regatowego Polacy zdecydowanie zaatakowali, mając czasy drugiej, trzeciej i czwartej piątki najlepsze z całej stawki sześciu osad. Efektem tego było pewne zwycięstwo o 3,45 sek. przed drugimi na mecie Litwinami i aż 5,62 sek. przed zrezygnowanymi Niemcami. Drugi przedbieg, w którym zwyciężyła czwórka Ukrainy był o 0,82 sek. szybszy, a łącznie nasza czwórka uzyskała trzeci rezultat obu przedbiegów.

W repasażach tej niezwykle wyrównanej konkurencji nastąpiło istne „trzęsienie ziemi”. Do finałów nie zakwalifikowali się złoci i srebrni medaliści ubiegłorocznych mistrzostw świata - Litwini i Brytyjczycy oraz mistrzowie olimpijscy z Rio de Janeiro – Niemcy (z tamtego składu pozostał jeden zawodnik). Po analizie wyników końcowych obu repasaży musiał powstać sygnał ostrzegawczy dla polskiej czwórki podwójnej, gdyż okazało się, że z przedbiegu, w którym odnieśli zwycięstwo żadnej innej osadzie nie udało się zakwalifikować do finału A.

Finał tej konkurencji, jak się spodziewano był wyścigiem „szaleńczym”. Na końcu jednak zwyciężyli mistrzowie Europy - Włosi, uważani (po tegorocznych startach) za faworytów przed najsukcesyjnymi Australijczykami i Ukraińcami. Polacy jeszcze 500 metrów płynęli na trzeciej - medalowej pozycji za Włochami i Holendrami, ale stawka była w tym momencie niezwykle wyrównana. Poza prowadzącymi Włochami pozostałe pięć czwórek walczyło w przedziale 1,07 sek. Niestety na finiszu wszystko się pozmieniało na tyle, że Holendrzy i Polacy zakończyli wyścig odpowiednio na piątym i szóstym miejscu.

Wszystkie starty w tegorocznych mistrzostwach świata męskich czwórek podwójnych były określeniem bardzo wysokiego poziomu sportowego polskiej osady i całej konkurencji. W wygranym naszej czwórki przedbiegu i szóstym miejscu w ścisłym finale uzyskane zostały najlepsze rezultaty w tym sezonie (5:39.13 w przedbiegu i 5:39.43 w finale). Niestety przeciwnicy okazali się lepsi, a o skali poziomu sportowego tej konkurencji świadczy fakt, że wszystkie osady w finałowym wyścigu osiągnęły wyniki poniżej 5:40, który jeszcze do niedawna gwarantował medale. Pewien wpływ na ostatecznie zajęte przez polską czwórkę miejsce mógł mieć system wielodniowego rozgrywania regat i długi okres oczekiwania od eliminacji do finału. Istotne były również niedoskonałości w rozegraniu finału przez naszą osadę, szczególnie w pierwszej fazie biegu. Pogoń w środkowym odcinku toru i trzecia pozycja na ostatnim przed metą pomiarze czasu odbiła się na finiszowych metrach tego finału. Zawodnicy drugi raz w tym sezonie po bardzo dobrym przedbiegu nie zdołali przenieść tej skuteczności na walkę o medale. Czwórka podwójna miała w tym roku jeszcze bardzo nierówne starty. Potrafiła wygrać ze wszystkimi, aby w następnym starcie wypaść poniżej oczekiwań. Niewątpliwie problem może tkwić również w modyfikacji przygotowań.

IV. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz

Burda Mikołaj

1982

Lotto Bydgoscia

Szpakowski Michał

1989

Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.

Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia

Michał Plewiński – Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca:

trudna do określenia

Zadanie wynikowe:

do ósmego miejsca

Ostateczny wynik:

7 miejsce

Do tegorocznych mistrzostw świata w tej konkurencji zgłoszono 19 czwórek bez sternika mężczyzn. W poprzednim cyklu olimpijskim w kolejnych Mistrzostwach Świata było ich: w 2013 roku – 16 osad, w 2014 – 17, w 2015 – 21 i w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie wystartowało 15 osad.

Przy siedemnastu zgłoszonych osadach system eliminacji FISA przewiduje rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze osady awansowały bezpośrednio do fazy półfinałowej, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie osady uzupełniły dwunastoosobową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe czwórki wystartowały w półfinałach C/D. Z półfinałów A/B po trzy pierwsze załogi utworzyły odpowiednio finał A walczących o podział medali, a po trzy kolejne wystartowały w finale B walcząc o podział miejsc 7-12. Z półfinałów C/D, trzy pierwsze osady z jednego i dwie z drugiego utworzyły finał C walczących o miejsca 13-17, a dwie pozostałe w finale D walcząc o miejsca 18-19.

- Mistrzami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji została Wielka Brytania przed Włochami, Wielką Brytanią, Holendrami, Danią i Niemcami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata seniorów zdobyła Australia przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Rumuni przed Wielką Brytanią, Francją, Włochami, Holendrami i Czechami.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała czwórka bez sternika, która powstała po niezakwalifikowaniu się do mistrzostw świata ósemki, podstawowej dotąd męskiej osady długowiosłowej. Zawodnicy wchodzący w skład czwórki zostali wyłonieni w wyniku dodatkowej selekcji wewnętrznej. Dwóch z nich (M. Burda i M. Szpakowski) to obecnie najsilniejsi zawodnicy tej grupy szkoleniowej. Polska czwórka bez sternika dwukrotnie brała kontrolnie w tym sezonie udział w regatach międzynarodowych, ale w nieco innym składzie, osiągając dobre wyniki.

Nasza czwórka bez sternika wystartowała w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i w finale B, zajmując odpowiednio kolejno drugie, czwarte i pierwsze miejsce. W przedbiegu polska czwórka miała za przeciwników srebrnych i brązowych medalistów tegorocznych Mistrzostw Europy w Glasgow – Wielką Brytanię i Francję. Brytyjczycy jak się później okazało w tym nowym składzie powtórzyli sukces swoich starszych kolegów z ubiegłego roku zdobywając także brązowy medal Mistrzostw Świata. Nasza czwórka popłynęła bardzo dobrym biegiem. Zaatakowali od startu, przewodząc stawkę przez ponad ¾ dystansu. Dopiero ostry finisz Brytyjczyków odebrał podmęczonym już Polakom zwycięstwo. Poza tym świadomość, że dwie pierwsze osady mają zapewniony awans do półfinału także miało swoje niebagatelne znaczenie, a brązowi medalści Mistrzostw Europy musieli szukać swoich szans w dodatkowych repasażach. Jednak nasza czwórka osiągnęła łącznie dopiero dziewiąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

Należy podkreślić, że także w wyścigu półfinałowym nasza osada podjęła walkę o awans do finału. Zdając sobie sprawę z klasy przeciwników ze startu zawodnicy ruszyli trochę spokojniej tracąc jedynie 1,18 sek. po 500 metrach do prowadzących od startu do mety Mistrzów Świata Australijczyków. Jednak na kolejnych dwóch punktach kontrolnych pomiaru czasu płynęli na drugiej pozycji. Niestety finisz Holendrów i młodych Rumunów okazał się nie do odparcia. Zawodnicy przez ponad ¾ dystansu bardzo dobrze realizowali założoną taktykę, ale niestety na finiszu przegrali z osadą Rumunii. Płynąc blisko osady Australii i chcąc awansować do finału trzeba było się liczyć z ewentualną porażką, po prostu zabrakło już sił na finiszu. Trzeba przyznać, że osada chyba podjęła walkę powyżej swoich aktualnych możliwości. Nasi zawodnicy osiągnęli szósty rezultat oby wyścigów półfinałowych i był na poziomie trzecich w drugim półfinale Niemców.

W finale B Polacy tym razem zaatakowali odważnie od startu, obejmując tym samym prowadzenie w stawce. Mieli przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Popłynęli ¾ dystansu tak, jak do tej pory, ale ogromne doświadczenie osady nakazywało zachować czujność i determinację do samej mety. Udało się to wszystko zrealizować. Zawodnicy wygrali wyścig osiągając swój najlepszy czas w sezonie. Był to ich najlepszy bieg pod względem technicznym i fizjologicznym. Wcześniej trochę narzekali na brak możliwości finiszowych, jednak wszystko zależy od intensywności pokonywania wcześniej dystansu. Dodatkowo stan zdrowia nie przeszkodził zawodnikom osiągnąć ten wynik, gdyż akurat ci zawodnicy przeszli dość łagodnie przez wspomnianą grype jelitową.

Siódme miejsce w tegorocznych mistrzostwach świata, pomimo wielu perypetii w ciągu całego sezonu startowego jest realizacją postawionych przed tą osadą zadań.

V. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW1x

Wełna Katarzyna 1994 AZS – AWF Kraków

Trener klubowy:

Artur Leśniak

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 5 - 12 miejsce

Zadanie wynikowe: do ósmego miejsca

Ostateczny wynik: 8 miejsce

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów wystartowały skifistki dwudziestu federacji. W ostatnich czterech latach kolejno startowało ich kolejno: w 2013 roku – 20, 2014 – 13, 2015 – 21, 2016 – 22 skifistki, a w ubiegłorocznych mistrzostwach 15. Przy takiej ilości osad system przewiduje rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze zawodniczki awansowały bezpośrednio do fazy półfinałowej, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie zawodniczki uzupełniły dwunastoosobową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe zawodniczki wystartowały w półfinałach C/D. Z półfinałów A/B po trzy pierwsze zawodniczki utworzyły odpowiednio finał A walczących o podział medali, a po trzy kolejne wystartowały w finale B walcząc o podział miejsc 7-12. Z półfinałów C/D po trzy pierwsze zawodniczki utworzyły finał C walczących o miejsca 13-18, a pozostałe dwie w finale D walczyły o miejsca 19-20.

- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła skifistka Południowej Afryki Kirsten McCann przed Holenderką Marieke Keijser, Amerykanką Mary Jones, Szwajcarką Patricią Merz, Szwedką Emmą Fredh i Irlandką Denise Walsh.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyła Białorusinka Alena Furman przed Francuzką Laurą Tarantolą, Włoszką Clarą Guerrą, Katarzyną Wełną, Szwedką Emmą Fredh.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała Katarzyna Wełna, która w tym roku zdobyła akademickie mistrzostwo świata i jest obecnie trzecią zawodniczką wagi lekkiej w Polsce oraz rezerwową do podstawowego składu dwójki podwójnej, realizując z nią wspólny program szkoleniowy. Zawodniczka prezentuje stabilną formę fizyczną, odpowiednie parametry wydolnościowe oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie masę ciała, przez co zawsze można oczekiwać dobrej dyspozycji. Start Polki w tej konkurencji nieolimpijskiej jest częścią realizacji czteroletniego programu przygotowań dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet do Igrzysk Olimpijskich w Tokio.

Katarzyna Wełna wystartowała w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno drugie, czwarte i drugie miejsce. Główną przeciwniczką Polki w przedbiegu była młoda, wyróżniająca się Włoszką Clarą Guerrą. Po dobrym starcie K. Wełna nieznacznie płynie przed Włoszką ponad 1000 metrów, a różnica pomiędzy tymi dwoma zawodniczkami na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu wynosiła odpowiednio: 0,62, 0,18 i 0,00 sek. Jednak widać było, że zbyt mocny początek biegu spowodował, że Polka opadała z sił z upływem dystansu. Od półmetka nie miała już sił na odparcie ciągle atakującej Włoszki, zajmując ostatecznie drugie miejsce ze sporą stratą 4,78 sek., ale premiowane bezpośrednim awansem do półfinału. Ogólnie był to dziesiąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

W biegu półfinałowym po dość spokojnym początku, spowodowanym chęcią innego rozwiązania taktycznego wyścigu niż w przedbiegu nasza zawodniczka jest przez ponad ¾ dystansu w stawce walczących o trzecie, premiowane awansem do finału miejsce, ale też od startu do mety płynie na czwartej pozycji, a to zawodniczki wokół niej zmieniają swoje położenie. Na ostatniej pięćsetce niestety osłabła i kończy wyścig ze stratą 6,22 sek. do trzeciego miejsca, a ponadto Polka uzyskała dopiero dziewiąty rezultat obu wyścigów półfinałowych.

Pozostała, więc tylko rywalizacja w finale B o miejsce siódme i ten wyścig należy uznać za najlepiej rozegrany pod względem taktycznym i technicznym w wykonaniu Polki w tegorocznych mistrzostwach świata. Po nieco „spokojniejszym” starcie zawodniczka systematycznie wysuwała się na czoło wyścigu obejmując po 1500 metrach prowadzenie, walcząc o zwycięstwo z Holenderką. O ostatecznej kolejności tej rywalizacji na mecie musiał zdecydować zapis z fotokomórki. Niestety o 0,10 sek. na korzyść Holenderki.

Złoty medal tej konkurencji zdobyła trochę niespodziewanie srebrna medalistka Mistrzostw Europy w Glasgow Francuzka Laura Tarantola przed młodszymi - brązową i złotą medalistką Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu Włoszką i Brytyjką. Natomiast trudno powiedzieć co w finale stało się z ogólną faworytką Białorusinką Aleną Furman, która na metę przyплыła ostatnia z nietypową stratą 5:38,98 minuty. Białorusinka w tym roku wygrała Mistrzostwo

Europy w Glasgow i pierwszy Puchar Świata w Belgradzie, a w drugim, którym startowała w Linz, uległa jedynie świetnie tam dysponowanej naszej zawodniczce Joannie Dorociak. Natomiast już w Plovdiv zwyciężyła po drodze w jednym z półfinałów.

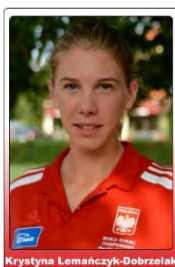
Natomiast wynik naszej zawodniczki można uznać za pozytywny, biorąc po uwagę niedyspozycję żołądkową akurat przed wyścigiem półfinałowym (podobnie jak u dziesięciu innych zawodników naszej reprezentacji), kłopoty zdrowotne po Pucharze Świata w Lucernie i konieczność zmiany programu treningowego, a także po części krótki okres na opanowanie łodzi wypożyczonej od producenta.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet W2x

Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	1995	AZS AWF Warszawa

Martyna Mikołajczak

Krystyna Lemańczyk-Dobrzelał

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban, Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 7 - 12 miejsce

Zadanie wynikowe: do ósmego miejsca

Ostateczny wynik: 8 miejsce

Do tegorocznych mistrzostw świata zgłoszono 18 dwójek podwójnych kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 14 osad, w 2014 roku – 22, a w 2015 roku – 24 oraz w ubiegłym roku – 14 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy takiej ilości zgłoszonych osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze załogi uzyskiwały bezpośredni awans do półfinałów. Następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinalistek. Pozostałe załogi utworzyły finał C walczących o miejsca 13-18. Z dwóch półfinałów trzy pierwsze osady kwalifikowały się do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyły Polki (Natalia Madaj z Magdaleną Fularczyk-Kozłowską) przed Wielką Brytanią, Litwą, Grecją, Francją i USA.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Australijkami, Litwinkami, Chinkami i Francuzkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek w Glasgow zdobyły Francuzki przed Holenderkami, Litwinkami, Włoszkami, Czeszkami i Polkami.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała dwójka powstała z zawodniczek rezerwowych do grupy czwórki podwójnej. Złożona została z zawodniczki wracającej po urlopie macierzyńskim – Krystyny Lemańczyk-Dobrzelał, dwukrotnej Młodzieżowej Mistrzyni Świata w czwórce podwójnej oraz Martyny Mikołajczak do zeszłego sezonu płynącej, jako zawodniczka wagi lekkiej (złoty medal Mistrzostw Europy w 2017 roku w dwójce podwójnej

wagi lekkiej z W. Deresz), lecz z powodów zdrowotnych (problemy z tarczą i trudności z utrzymaniem wagi) zdecydowała się kontynuować trening w grupie kobiet wagi otwartej. Osada w tym składzie startowała trzykrotnie w rywalizacji międzynarodowej.

Do Mistrzostw Świata polska osada przystąpiła w bardzo dobrej dyspozycji, co potwierdzały przejazdy na odcinkach testowych w COS Wałcz i te wykonywane na miejscu w Plovdiv przed rozpoczęciem imprezy. Nasza dwójka w Mistrzostwach Świata w Plovdiv wystartowała czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno piąte, trzecie, czwarte i drugie miejsce.

W przedbiegu Polki trafiły na bardzo utytułowane osady. Brytyjki - złote medalistki tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu, Amerykanki – ubiegłoroczne srebrne medalistki Mistrzostw Świata Seniorek w tej konkurencji, Francuzki – tegoroczne Mistrzyni Europy, Czeszki – ubiegłoroczne Mistrzyni Europy oraz Grecji – srebrne medalistki Mistrzostw Świata Seniorek w 2015 roku i czwarte na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro. Nasze zawodniczki trochę chyba onieśmielone takim towarzystwem już w pierwszym wyścigu mistrzostw nie nawiązały praktycznie żadnej walki o bezpośredni awans do fazy półfinałowej, ale też nie nastawiano się na awans od razu z biegu eliminacyjnego. Miał on być potraktowany, jako wprowadzenie, a o awans Polki miały powalczyć w repasażach. Należy podkreślić, że nasza osada w dotychczasowych startach „rozkrecała” się w trakcie trwania zawodów i prezentowała co raz wyższy poziom. Dlatego też taka taktyka wydawała się być najrozsądniejszą. Ostatecznie polska dwójka zajęła piąte miejsce, uzyskując na mecie dziesiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów

Obsada wyścigu repasażowego z udziałem naszej dwójki teoretycznie wydawała się nieco słabsza w stosunku drugiego biegu, chociaż były w nim omawiane wcześniej Czeszki oraz Niemki z Mistrzynią Olimpijską w czwórce podwójnej z Rio de Janeiro w składzie. Jednak dalszy awans Polek rozstrzygnął się na ostatniej pięćsetce po ich bardzo skutecznym wiostowaniu na tle słabnących przeciwniczek, a na mecie czas, jaki uzyskały pierwsze trzy premiowane awansem do półfinałów osady zamknął się w 0,41 sek. Natomiast czwarte Chilijki straciły do trzecich w tym repasażu Polek zaledwie awansu 0,71 sek. Jak widać poziom tego wyścigu był bardzo wyrównany, a o awansie decydowały ułamki sekund. W drugim repasażu uzyskane rezultaty przez pierwsze trzy dwójki były na podobnym poziomie. Nasze zawodniczki zajęły trzecie miejsce, uzyskując przy tym piąty rezultat obu wyścigów, ale pięć, z sześciu czasów osad zakwalifikowanych z dwóch repasaży do półfinałów zmieściło się w przedziale 0,58 sek. Oznaczało to, że nasza dwójka zgodnie z wcześniejszymi przypuszczeniami bardzo zbliżyła się do najlepszych osad w Europie. Najistotniejszym jednak było potwierdzenie tej tezy w torze w kolejnym wyścigu półfinałowym.

Skład osad wyścigu półfinałowego, w którym znalazły się Polki teoretycznie, podobnie jak w repasażach wydawał się od drugiego nieco słabszy, ale bardziej wyrównany, przez co równie mocny, bo startowały w nim Czeszki i Francuzki – Mistrzyni Europy z 2017 i 2018 roku, tegoroczne Młodzieżowe Mistrzyni Świata – Brytyjki, czwarta dwójka ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorek, zresztą finalnie Mistrzyni Świata w tym roku - Litwinki oraz druga dwójka tegorocznej, finałowego Pucharu Świata w Lucernie – Kanadyjki. Nasza osada w biegu repasażowym pokazała, że mimo pozornie słabszego środkowego tysiąca dysponuje piorunującym finiszem. Stąd wyciągając wnioski ustalono, że w półfinale taktyka musi być podobna. Trzeba jednak mocniej zacząć ten wyścig, aby w środkowej części dystansu utrzymać się bliżej całej stawki i atakując na ostatniej pięćsetce jest duża szansa awansu do finału. Zawodniczki wyścig rozpoczęły zgodnie z wcześniejszymi założeniami i na pierwszej pięćsetce trzymały się w stawce z minimalnymi różnicami do prowadzących od startu Kanadyjek. Jednak w środkowej części toru, tradycyjnie straty wzrosły do 2,46 sek. do trzecich w tym momencie Litwinek. Polki na tym punkcie kontrolnym pomiaru czasu zajmowały piątą pozycję. Na ostatniej pięćsetce, realizując założenia, zdecydowanie zaatakowały wyraźnie przesuując się do czoła stawki. Nasza dwójka miała najlepszy czas ostatniej pięćsetki. Wpadła na metę razem z młodymi Brytyjkami, ale foto finisz rozstrzygnął, że to przeciwniczki były szybsze o 0,16 sek. Kolejny raz potwierdziło się jak czołówka w tej konkurencji jest wyrównana Pierwszych osiem najlepszych rezultatów końcowych w obu półfinałach (po cztery z każdego) zamknęła się w granicy 2,88 sek. Świadczy o tym również fakt jak dużo utytułowanych osad rywalizuje pomiędzy sobą jednocześnie. Tzn., że każde kolejne zawody może wygrać, ale i wygrywa inna nacja. Bo przecież ten półfinał wygrały Kanadyjki, a w finale były ostatnie. Natomiast złoty medal dość pewnie zdobyły drugie w naszym półfinale Litwinki przed złotymi medalistkami z ubiegłego roku – Nowozelandkami i srebrnymi także z ubiegłego roku Amerykankami. Pewnego rodzaju niespodzianką było czwarte miejsce, napędzonych sukcesem w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i chyba jednak niespodziewanym awansem do seniorskiego finału – Brytyjek. Natomiast Polkom na tych Mistrzostwach Świata pozostał finał B i walka o siódme miejsce, a znając zalety i wady osady przyjęto podobne do dotychczasowych założenia taktyczne. Od początku bieg układał się po myśli naszych zawodniczek realizujących założenia z biegu półfinałowego. Niestety, przypadek i niefortunny błąd techniczny na ok. 1200 m po starcie (nazywany w gwarze wioślarskiej „rakiem”) spowodował, że widząc to - doświadczone Czeszki odpiły się na tyle, że w końcowej części biegu nasze zawodniczki nie zdołały już „wyrwać” im wygranej w tym wyścigu, a same ostatecznie w pierwszym swoim wspólnym starcie w seniorskich Mistrzostwach Świata zajęły punktowane miejsce.

Podsumowując udział naszej dwójki podwójnej w tych mistrzostwach trzeba stwierdzić, że dopracowaliśmy się kolejnej osady, która w niedalekiej przyszłości może regularnie kwalifikować się do finałów Pucharów Świata, pokusić się o medal Mistrzostw Europy w 2019 roku oraz zdobyć kwalifikację olimpijską podczas Mistrzostw Świata przyszłego roku. Zaangażowanie załogi, podejście do treningu w ostatnich miesiącach przed Mistrzostwami Świata było niezwykle

profesjonale. Załoga podchodząc do startu i rywalizacji z najlepszymi na świecie nie ma żadnych kompleksów, a z biegu na bieg prezentuje wyższy poziom, co bezpośrednio przekłada się na mobilizację osady. Zawodniczki po tych startach są bardzo zmotywowane i chętne do dalszej, jeszcze cięższej pracy, co niewątpliwie będzie przekładać się na ich wyniki. Dwójka zrealizowała założenie wynikowe, a jak niewiele zabrakło - może trochę szczęścia i doświadczenia, aby zrobić ogromną niespodziankę awansując do finału tej konkurencji.

VII. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Węgrzycki-Szymczyk Natan   1995   AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza miejsca: 5 – 9 miejsce

Zadanie wynikowe: do siódmego miejsca

Ostateczny wynik: 8 miejsce

W jedynce mężczyzn tradycyjnie już, zgłoszono największą ze wszystkich rozgrywanych konkurencji ilość 32 osad. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata startowało kolejno: w 2013 roku – 32 skifistów, w 2014 roku – 31, w 2015 roku – 41 oraz 40 w ubiegłorocznych. Przy takiej ilości zgłoszeń zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA najpierw rozegrano sześć przedbiegów, z których po trzech pierwszych skifistów zdobywało bezpośredni awans do ćwierćfinałów. Pozostali zawodnicy rywalizowali w trzech repasażach, z których po dwóch pierwszych uzupełniło dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Pozostali skifiści walczyli w półfinałach E/F o miejsca w finałach E i F. Natomiast z czterech ćwierćfinałów po trzech pierwszych skifistów awansowało do półfinałów A/B, a pozostali do finału C/D. Ze wszystkich półfinałów także po trzech pierwszych zdobywało awans do wyższego finału A, C lub E pozostali walczyli w niższych finałach B, D lub F.

- Mistrzem Olimpijskim w Rio de Janeiro w tej konkurencji został Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem, Czechem Ondrejem Synkiem, Belgiem Hannesem Obreno, Białorusinem Stanislaudem Shcharbachenią i Kubańczykiem Angelem Fournier Rodriguezem.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobył Czech Ondrej Synek przed Kubańczykiem Angelem Fournier Rodriguezem, Brytyjczykiem Thomasem Barrasem, Chorwatem Damirem Martinem, Nowozelandczykiem Robertem Mansonem i Niemcem Ole Timem Naske.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobył Norweg Kjetil Borch przed Litwinem Mindaugasem Griskonisem, Szwajcarem Romanem Roeoesli, Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem, Serbem Marko Marjanovicem i Rosjaninem Vladislavem Rybacevem.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji już czwarty rok z rzędu startował Natan Węgrzycki-Szymczyk, który w poprzednich latach, każdego roku zdobywał medale w młodszych kategoriach wiekowych (Mistrzostwach Świata Juniorów i w Młodzieżowych), jak też w ostatnich dwóch latach zajmował siódme miejsce w imprezie głównej w kategorii seniorów. Natan Węgrzycki-Szymczyk przez ostatnie lata studiował na Uniwersytecie w Berkeley w Kalifornii i większą część okresu przygotowawczego trenował na uczelnianej ósemce, co każdego roku powodowało komplikacje w pierwszych startach na jedynce. Polak zakończył już starty w młodszych grupach wiekowych, a także studia w Berkeley.

W Mistrzostwach Świata w Plovdiv wystartował czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując odpowiednio kolejno miejsce drugie, trzecie, piąte i drugie. Polak, jak cała reprezentacja treningi w Plovdiv rozpoczął w środę, na cztery dni przed pierwszym startem, jednak w sobotę zawodnik poinformował, że ma kłopoty żołądkowe jak kilka innych zawodniczek i zawodników, a także czuje się osłabiony. Początkowo podejrzewano, że problemy spowodowane są być może odżywkami, a osłabienie panującymi upałami.

W przedbiegu, z którego do ćwierćfinałów awans zdobywało trzech zawodników rywalem Polaka był czołowy od kilku lat zawodnik w światowej rywalizacji wioseł krótkich Litwin Mindaugas Griskonis, dwóch zawodników z poziomu

finałów C i D światowej rywalizacji Włoch i Argentyńczyk oraz „egzotyczny” skifista z Tajlandii. Jedyłą obawą była dyspozycja naszego zawodnika. Od startu do mety w tym wyścigu prowadził Litwin, który miał także najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Natomiast Polak płynąc na drugim miejscu przez ponad ¾ dystansu odpierał ataki ambitnego Włocha, a Argentyńczyk od półmetka całkowicie odpuścił dalszą walkę. Przedbieg skończył się zgodnie z oczekiwaniami i aktualnymi możliwościami poszczególnych zawodników. Niestety rezultat Natana Węgrzyckiego-Szymczyka okazał się dopiero osiemnastym czasem wśród wszystkich sześciu przedbiegów. Po

wyścigu zawodnik twierdził, że na rozgrzewce czuł się niekomfortowo z powodu rozstroju żołądka, a w trakcie wyścigu miał uczucie, jak to nazwał „permanentnej kolki”, co powodowało dodatkowo problemy oddechowe. Później jednak okazało się, że Natan, podobnie jak inni zawodnicy przechodził zatrucie jelitowe.

W związku z tym przygotowania do wyścigu ćwierćfinałowego przebiegały w stresie i zdenerwowaniu.. Zawodnik cały czas walczył zaburzeniami żołądkowymi i stracił blisko 2kg. masy ciała. Losowanie rozstawienia na wyścig ćwierćfinałowy teoretycznie wydawało się dla Polaka korzystne, Chociaż w zaistniałej sytuacji nie można było być pewnym do końca ostatecznego awansu do półfinału. Obok Niemca Olivera Zeidlera i Duńczyka Sverri Nielsena rywalami do premiowanego miejsca mógł być zawsze groźny Azer Aleksandrov czy Fin Ven, z którym naszemu zawodnikowi zdarzało się już przegrywać. Natan stracił pewność siebie nie wiedząc, na co go tak naprawdę stać. Od startu do mety w tym wyścigu zgodnie z oczekiwaniami prowadził Niemiec, kontrolując pozostałych przeciwników, a Polak z Duńczykiem walczyli na całej długości przede wszystkim o przewagę psychologiczną. Przez ¾ dystansu to nasz zawodnik wyprzedzał nieznacznie Duńczyka, ale na ostatnich 500 metrach znany ze swojego finiszu Duńczyk zdecydowanie zaatakował, na co osłabiony polski skifista w ogóle nie odpowiedział, ulegając ostatecznie Nielsenowi 6.76 sek. Pozostali trzej płynący w tym wyścigu skifisci w ogóle nie stwarzali zagrożenia w walce o kwalifikacje do fazy półfinałów. Niestety, przez całkowite „odpuszczenie” końcówki wyścigu Natan uzyskał na mecie dopiero dwunasty rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów. Wszystkie wyścigi ćwierćfinałowe wygrali faworyci, którzy teoretycznie przed mistrzostwami świata wydawali się być głównymi faworytami do medali.

Przed półfinałem sytuacja zdrowotna zawodnika zaczęła się stopniowo poprawiać. Pozostało jednak duże osłabienie i niepewność, co do własnej dyspozycji. Szczególnie na jedyńce, gdzie zawodnik zdany jest wyłącznie na siebie i nie może liczyć na żadne wsparcie partnerów z osady, odgrywa to olbrzymią rolę. Pomimo tych niekorzystnych okoliczności, założeniem na ten wyścig była ostra walka o awans do finału, tym bardziej, że losowanie wydawało się być nieco korzystniejsze. Głównymi przeciwnikami naszego zawodnika byli zwycięzcy dwóch ćwierćfinałów, Nowozelandczyk Robert Manson i Brytyjczyk Harry Leask, niespodziewany, tegoroczny mistrz Europy seniorów Norweg Kjetil Borch, powtórnie Duńczyk Sverri Nielsen i Szwajcar Nico Stahlberg. Już pierwszy odcinek w tym biegu pokazał, że Polak jeszcze nie jest w swojej normalnej dyspozycji. Natan należy do skifistów z najszybszym i najbardziej dynamicznym startem w światowej czołówce, a w tym biegu został od pierwszych metrów z tyłu zajmując ostatnie miejsce na pierwszym pomiarze czasu tracąc do prowadzącego niespodziewanie od startu Norwega 3,01 sek. Na starcie stracił też 1,51 sek. jeden z głównych (po startach w tegorocznych Pucharach Świata) faworytów do złotego medalu Nowozelandczyk Robert Manson. Na półmetku nasz zawodnik płynął ciągle na szóstej pozycji, a do trzeciej, ostatniej, premiowanej awansem do finału pozycji stracił stosunkowo niewiele, bo 2,23 sek. 500 metrów przed metą Natan wysunął się na piątą pozycję zmniejszając stratę do 2,13sek, czyli niecałej długości łodzi. Niestety na finiszu Polakowi wyraźnie zabrakło sił i zmienił swojej dotychczasowej pozycji. Za to na finiszu tego wyścigu mogło dojść do sensacji. Ostro i skutecznie finiszującemu Duńczykowi zabrakło zaledwie 0,77 sek., aby wyeliminować wyraźnie słabnącego dwukrotnego zwycięzcy w tegorocznym Pucharze Świata (w Linz i Lucernie) Nowozelandczyka R. Mansona. Duńczyk S. Nielsen miał zdecydowanie najlepszy czas ostatniej pięćsetki i lepszy od Natana o 3.62 sek. Nasz skifista zajmując piąte miejsce uzyskał szósty rezultat obu wyścigów półfinałowych, ale do trzeciego - gwarantującego awans do finału miejsca zabrakło 3,74 sek.

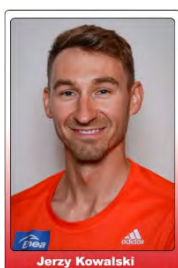
Przed rywalizacją w finale B o powtórzenie miejsca w imprezie głównej ostatnich dwóch lat ustąpiły u zawodnika wszystkie objawy zatrucia, a jedynie pozostało osłabienie. W Mistrzostwach Świata w Płowdiv ze względu na niekorzystny kierunek wiatru na cały ostatni dzień finałów zrobiono tzw. „alokację torów”, czyli osady zajmujące najlepsze miejsca w poprzedniej fazie rywalizacji dostawały najbardziej uprzywilejowane tory. Natan ponownie rozpoczął wyścig dość asekuracyjnie, na pierwszym pomiarze czasu był czwarty, tracąc 1,17 sek. do prowadzącego w tym momencie Białorusina Mihala Dzianisa. Nasz zawodnik w tym biegu płynął nierówno. Po czwartym w stawce rezultacie pierwszej

pięćsetki, na kolejnych miał drugi-czwarty i pierwszy czas wśród rywalizujących skifistów. Finał B nie był również najlepszy pod względem technicznym w wykonaniu Natana. Brakowało skutecznej jazdy i pewności siebie. Ostatecznie zajął drugie miejsce, czyli ósme w swojej konkurencji w tych mistrzostwach, ustępując trzeci raz z rzędu w rywalizacji w Plovdiv Duńczykowi Swerri Nielsenowi, ale tym razem zaledwie o 0,94 sek. Na finiszu tego wyścigu całkowicie osłabł, prowadzący od startu Białorusin, zajmując ostatecznie dopiero czwarte miejsce. A w finale A, w walce o medale, wykorzystując „alokację torów” od startu do mety prowadził tegoroczny Mistrz Europy w tej konkurencji Norweg Kjetil Borch, który dotychczas swoje największe sukcesy odnosił w dwójce podwójnej. Był w niej Mistrzem Świata w 2013 roku i brązowym medalistą olimpijskim w Rio de Janeiro. Tym razem drugi był ubiegłoroczny Mistrz Świata, najbardziej utytułowany obecnie z wiosłujących w tej konkurencji zawodników Czech Ondrej Synek, a brązowy medal powtórnie po trzech latach zdobył Litwin Mindaugas Griskonis i to startujący w finale z toru pierwszego. Natomiast po bardzo dobrym sezonie w Pucharach Świata, całkowicie zagubili się w tym finale Nowozelandczyk Robert Manson i Niemiec Oliver Zeidler zajmując ostatecznie piąte i szóste miejsce, z tym, że w przypadku Nowozelandczyka podobna sytuacja miała miejsce w ubiegłym roku.

Ocena startu Natana Węgrzyckiego-Szymczyka w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv jest złożona. Końcowy rezultat jest swego rodzaju rozczarowaniem. Pozostaje tylko kwestią przypuszczeń, jakie miejsce zająłby Natan, gdyby nie problemy zdrowotne podczas Mistrzostw. Można stwierdzić, że Natan w tym sezonie na głównych imprezach zbliżył się do czołówki najlepszych skifistów na świecie i tylko kwestią czasu może być walka o najwyższe trofea w tej najtrudniejszej wioślarskiej i zdecydowanie indywidualnej konkurencji.

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki	– Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca: 3 – 7 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: 8 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 26 osad w tej konkurencji. W poprzednim cyklu olimpijskim w poszczególnych latach było ich kolejno: w 2013 roku – 21, w 2014 – 26, w 2015 – 32, a w ubiegłym roku 24. Przy tej ilości zgłoszonych osad, zgodnie z systemem kwalifikacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze dwójki kwalifikowały się do ćwierćfinałów. Pozostali szukali swoich szans w jednym repasażu, z którego cztery pierwsze dwójki uzupełniły dwudziestoczeroosadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Dwie ostatnie osady rywalizowały w finale E o podział miejsc 25-26. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły dwa półfinały A/B, a pozostali dwa półfinały C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale w finale A oraz podział miejsca 13-18 w finale C. Pozostali odpowiednio stanęli do walki o podział miejsc 7-12 w finale B i 19-24 w finale D.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyli Francuzi przed Irlandczykami i Norwegami, Południową Afryką, Amerykanami i Polakami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyli także ci sami Francuzi przed Włochami, Chińczykami, Polakami, Belgami i Niemcami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Norwegowie przed Irlandczykami, Włochami, Belgami, Polakami i Ukraińcami.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała osada stworzona w sezonie 2017 po Centralnych Regatach Kwalifikacyjnych Otwarcia Sezonu Seniorów z dwóch najlepszych zawodników w konkurencji jedyńki wagi lekkiej mężczyzn, która w zeszłorocznych mistrzostwach świata zajęła czwarte miejsce, do podium zabrakło 0,4 sek. i do drugiego miejsca tylko 0,7 sek. W pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie załoga zdobyła wprawdzie złoty medal, ale na starcie zabrakło kilku czołowych osad. Jednak w dwóch kolejnych pucharach świata i w mistrzostwach Europy była piąta. Przed mistrzostwami świata w tym sezonie Polska miała ujemny bilans bezpośredniej rywalizacji z Irlandczykami (1:5), Włochami (0:4), Norwegami (0:2) i Belgami (2:5).

Polska dwójka startowała w Plovdiv czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując kolejno pierwsze – trzecie – czwarte i drugie miejsce. W przedbiegu, z którego cztery pierwsze osady miały zapewniony awans do ćwierćfinałów faworytami byli Polacy i Belgowie, którzy zwyciężyli w klasyfikacji końcowej tegorocznego Pucharu

Świata. Nasza dwójka rozegrała wyścig zgodnie z wcześniej założonym planem. Wyszła na prowadzenie po 250m i nie oddała prowadzenia do mety. Jednak Polacy stoczyli niezwykle zaciętą i wyrównaną walkę na całym dystansie z drugimi w tym wyścigu Belgami i trzecimi Szwajcarami, a do półmetka także z Austriakami i Hiszpanami. Na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu, co 500 metrów, różnica czasu pomiędzy Polakami i Belgami wynosiła: 0,06-0,93-0,36-0,65 sek. Natomiast pomiędzy Polakami i Szwajcarami wynosiła: 0,21-0,75-0,41 sek. i ostatecznie na mecie 1,75 sek. Wygrana w tak wyrównanym wyścigu dodała naszym reprezentantom pewności, że przyjechali na Mistrzostwa Świata w dobrej dyspozycji i stać ich na walkę o medal, chociaż końcowy rezultat był dopiero siódmym czasem wszystkich pięciu przedbiegów.

Z następnej fazy eliminacji tzn. ćwierćfinałów trzy pierwsze osady miały zapewniony awans do półfinałów. Losowanie dla Polaków wydawało się bardzo szczęśliwe, bo to nasz debel był zdecydowanym faworytem swojego wyścigu. Z nadzieją, więc czekano na potwierdzenie wysokiej dyspozycji naszych zawodników. Niestety, pogoda załamała się tuż przed rozpoczęciem tego dnia popołudniowej serii rywalizacji i wszystkie cztery ćwierćfinały odbyły się przy bardzo nierównych warunkach w torze. Zdecydowanie faworyzowane były tory 6 i 5, ale dopiero po czterech ćwierćfinałach dwójek podwójnych wagi lekkiej dalsze zawody tego dnia zostały odwołane ze względu na pogodę.

Polska dwójka zajęła w swoim ćwierćfinale trzecie miejsce ze stratą 2,23 sek. do zwycięskich Czechów i 1,14 sek. do drugich Japończyków, awansując tym samym do półfinału. Ale rozstrzygnięcie tego biegu (odpadli, wprawdzie ze zmianą połowy składu, Mistrzowie Olimpijczy i ubiegłoroczni Mistrzowie Świata – Francuzi) jak i pozostałych były wręcz sensacyjne. Nasza osada uzyskała ostatecznie ósmy rezultat wszystkich czterech wyścigów ćwierćfinałowych.

Taka sensacyjna kolejność w poszczególnych wyścigach ćwierćfinałowych spowodowała bardzo nierówne rozstawienie osad na półfinały. W półfinale, do którego trafili Polacy byli również Irlandczycy, Włosi i Belgowie, z którymi nasi zawodnicy mieli dotychczas ujemny bilans bezpośrednich pojedynków w torze. Byli to również, jak się później okazało trzej medalści w tej konkurencji, w tych mistrzostwach. Poza tym przed startem ponownie nastąpiła zmiana kierunku wiatru na podobny jak w fazie ćwierćfinałowej tylko o mniejszej sile. Nasza osada, w wyniku zajęcia trzeciego miejsca w poprzedniej fazie rywalizacji, trafiła na teoretycznie najgorszy w tej sytuacji tor pierwszy. Zawodnikom od startu ciężko było uporać się z przeciwnym wiatrem, tym bardziej, że nie dysponują zbyt dobrym startem wśród najlepszych osad. Już po pierwszych 500 metrach straty były zbyt duże jak na tak wyrównany skład tego półfinału. Na drugich 500m walka się wyrównała i w walce o awans zgodnie z przewidywaniami liczyły się tylko cztery osady. Dość pewnie prowadzący od startu do mety Włosi i walczące o pozostałe dwa premiowane awansem do finału, z niedużymi różnicami Belgowie, Irlandczycy i Polacy. Na 500 metrów przed metą różnice pomiędzy tymi trzema osadami były minimalne. W tym momencie Irlandczycy wyprzedzili Belgów o 0,12 sek., a Belgowie Polaków o 0,41 sek. Na ostatniej części dystansu nasilił się boczny wiatr od trybun i wykorzystali to płynący na torze szóstym Belgowie. Chowając się od wiatru za trybunami, rozpoczęli szaleńczy długi finisz, odpływając walczącym pomiędzy sobą Polakom i Irlandczykom, a zbliżając się zdecydowanie do Włochów. Niestety, po najlepszej z całej stawki trzeciej pięćsetce, Polakom zabrakło sił, aby jeszcze wyprzedzić finiszujących na trzecim miejscu, późniejszych Mistrzów Świata - Irlandczyków. Różnice na mecie były minimalne, bo Włosi wyprzedzili Belgów o 0,89 sek., a Belgowie - Irlandczyków o 0,95 sek. Polakom do awansu zabrakło 1,52 sek., a na mecie osiągnęli piąty rezultat obu półfinałów.

Nasza dwójka podwójna wagi lekkiej zajęła czwarte miejsce, nie awansując do finału pierwszy raz w tym sezonie. Miała być walka w finale, wydawało się, że mają szansę walczyć o medal, a niestety pozostała tylko walka w finale B o siódme miejsce.

Przed finałem B nasi zawodnicy deklarowali mobilizację i walkę o zwycięstwo. Byli faworytami tego wyścigu. Jednak potwierdziło się powiedzenie, że nieraz łatwiej jest awansować do finału niż po tak wyrównanym, ale przegranym półfinale, wygrać finał B. Tym bardziej, że w półfinale, w którym byli Polacy na ostatnim miejscu i bez walki przyплыnęli Czesi, którzy prawdopodobnie z góry nastawili się na walkę w finale B. I tak też się stało. W finale B czeska dwójka bardzo agresywnie zaatakowała po starcie, obejmując prowadzenie po 700 metrach dystansu, natomiast Polakom chyba nie w pełni udało się zmobilizować do walki od startu. Ruszyli bardzo wolno i rozpędzali się dopiero w trakcie dystansu. Jednak taka jazda tego dnia wystarczyła jedynie na drugie miejsce za ambitnymi Czechami.

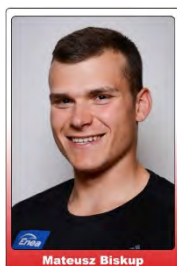
Ostateczne ósme miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata nie zadowala ani zawodników, ani trenera. Osada jest bardzo ambitna i pracowita. Przygotowania do MŚ przebiegały bez zakłóceń. Treningi i badania wykazywały wzrost formy sportowej i dawały nadzieję na walkę w finale o medal. Zawodnicy dwójki, może w mniejszym stopniu, ale również zostali zainfekowani zatruciem jelitowym na starcie mistrzostw. Z drugiej strony ta załoga niestety nie zawsze potrafi

rozgrywać na swoją korzyść wyjście ze startu, ale w ostatnim czasie i finisz. Również w trakcie całego sezonu w biegach finałowych także nie potrafili optymalnie rozegrać walki o medale.

A walkę o medale w tej konkurencji zdominowały trzy dwójki, które wygrały w półfinale z Polakami. Mistrzami Świata zostali Irlandczycy przed Włochami i Belgami. Warto zwrócić uwagę, że czwarta, piąta i szósta osada w finale A, czyli kolejno Nowa Zelandia, Norwegia i Hiszpania straciła na mecie do trzecich Belgów odpowiednio: 4,11-5,93 i 8,01 sek. Tym bardziej szkoda kolejnej straconej szansy przez nieszczęśliwy zbieg różnych niesprzyjających okoliczności w trakcie Mistrzostw Świata.

IX. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Mateusz Biskup

Mirosław Ziętarski

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

Prognoza miejsca: 1 – 5 miejsce

Zadanie wynikowe: medal

Ostateczny

wynik: ósme miejsce

Do rywalizacji w tej konkurencji zgłoszono 23 dwójki podwójne. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata Seniorów startowało odpowiednio: w 2013 roku – 17 osad, 2014 – 23 i 2015 – 29, a w ubiegłym roku 20 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do dwóch półfinałów A/B. Następnie z czterech repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto- osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały w niższych finałach B lub D.

- Mistrzami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali bracia Sinkovic z Chorwacji przed Litwinami, Norwegami, Włochami, Brytyjczykami i Francuzami
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyli Nowozelandczycy przed Polską, Włochami, Litwą, Norwegią i Francją.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Francuzi przed Rumunią, Brytyjczykami, Polską, Szwajcarami i Włochami.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała osada ubiegłorocznych wicemistrzów świata i Europy. W tym zestawieniu wystartowała w tym roku w dwóch edycjach pucharu świata, w Linz i w Lucernie oraz mistrzostwach Europy. O ile w Linz zawodnicy wystartowali niezbyt dobrze przygotowani technicznie, gdyż zawody odbywały się bezpośrednio po mistrzostwach Polski, gdzie zawodnicy startowali w nietypowych dla siebie konkurencjach i po kilkudniowym treningu nie potrafili się „pozbiierać”. W Linz w przedbiegu ulegli Niemcom i Holendrom, w półfinale Szwajcarom, ponownie Niemcom i Włochom, przez co nie awansowali do finału A. Zawiedzeni takim obrotem sytuacji w finale B nie potrafili już nawet przeciwstawić się atakom Holendrów. Za to w finałowym Pucharze Świata w Lucernie pokazali swoją wartość, wygrywając w przedbiegu i w finale. Trzeba jednak dopowiedzieć, że na starcie zabrakło zwycięzców pierwszego Pucharu Świata – Litwinów i drugiego – Brytyjczyków oraz Włochów. Nie mniej widać było, że dyspozycja zarówno fizyczna jak i psychiczna wyraźnie się poprawiała. Obaj zawodnicy nabrali pewności siebie i być może to właśnie ona ich „zgubiła” w kolejnym starciu w mistrzostwach Europy w Glasgow. Jednak były one dla nich kolejnym doświadczeniem, że nie wolno dopuszczać do tak szaleńczego i wyrównanego finiszu, gdyż na ostatnich metrach regatowego dystansu mogą się zdarzać różne niespodzianki.

Polska dwójka wystartowała w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno miejsca czwarte, drugie, czwarte i drugie. W okresie startów kontrolnych polska dwójka miała ujemny bilans bezpośrednich rywalizacji z Brytyjczykami (0:2) i Rumunami (0:1), a Holendrami i Francuzami mieli bilans remisowy (po 2:2). Jednak największą tragedią, jaka spotkała naszą osadę i to bezpośrednio przed pierwszym startem było zatrucie żółdkowe. Jednym z pierwszym zawodników w całej polskiej reprezentacji, który miał ogromne kłopoty był właśnie szlakowy dwójki Mateusz Biskup, a dwa dni później zarażony został drugi z nich.

W takim stanie przyszło Polakom stanąć na starcie w przedbiegu, z którego bezpośredni awans do półfinału zdobywała tylko jedna osada, a przeciwnikami byli mistrzowie Europy i późniejsi złoci medaliści Francuzi, wspomniani wyżej Holendrzy oraz Estończycy – ubiegłoroczni, brązowi medaliści mistrzostw świata w czwórce podwójnej. Niespodzianką tego przedbiegu było pewne prowadzenie przez ¼ dystansu osady Holandii. Dopiero na finiszu „obudzili”

się Francuzi, ale do zwycięstwa zabrakło im dystansu i ulegli na mecie holenderskiej dwójce o 0,2 sek. Nasza dwójka w zaistniałej sytuacji nie miała większych szans na awans, dlatego wprawdzie próbowała nawiązywać kontakt z przeciwnikami do półmetka, ale na ostatniej pięćsetce całkowicie zrezygnowali. Zajęli ostatecznie czwarte miejsce, ale z dopiero czternastym rezultatem wszystkich czterech przedbiegów.

W następnym starcie naszej dwójki w repasażu przyszło jej rywalizować między innymi z późniejszymi srebrnymi medalistami tegorocznych – Szwajcarami, ale do walki o dwa premiowane awansem do półfinałów miejsca aktywnie włączyli się także Amerykanie. Od startu z niewielką przewagą prowadzili Szwajcarzy, mając czasy dwóch pierwszych pięćsetek najlepsze z całej stawki, jednak druga połowa dystansu należała do Polaków i to oni dla odmiany mieli najlepsze czasy dwóch kolejnych pięćsetek. Polską osadę z tyłu naciskali z kolei Amerykanie. Ostatecznie jednak wygrali po walce na całym dystansie Szwajcarzy przed Polską i to te dwie osady awansowały do półfinałów A/B. Jak wyrównana była to walka niech świadczą różnice na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów. Pomiędzy Szwajcarią i Polską wynosiła kolejno: 1,39 – 1,79 – 1,38 – 1,23 sek., a pomiędzy Polską, a USA kolejno: 0,60 sek. na korzyść USA i dalej już na korzyść Polaków 0,34 – 1,7 – 2,51 sek., a czwarcy w tym wyścigu Młodzieżowi Mistrzowie Europy w tej konkurencji w ogóle się w rywalizacji nie liczyli. Nasi zawodnicy uzyskali czwarty rezultat wszystkich czterech repasaży i wydawało się, że wszystko zaczyna wracać w miarę do „normalności”.

Niestety rozkład osad na poszczególne półfinały nie był zbyt korzystny dla osłabionych zatruciem naszych zawodników. W jednym wyścigu spotkały się druga (Rumuni), trzecia (Wielka Brytania) i czwarta (Polska) dwójka tegorocznych Mistrzostw Europy oraz ubiegłoroczni mistrzowie świata (Nowa Zelandia). W dyspozycji, jaką prezentowali Polacy po przyjeździe do Plovdiv, najprawdopodobniej nie mieli by z awansem większych problemów, ale w tamtej sytuacji niemal powtórzył się scenariusz finałowego wyścigu z Mistrzostw Europy w Glasgow. Nasza dwójka zajmowała na kolejnych punktach kontrolnych, co 500 metrów trzecie – czwarte i trzecie miejsce. Na ostatniej pięćsetce zaczęli płynąć skuteczniej, ale na finiszu jeszcze szybsi podobnie jak w Glasgow byli Rumuni. Ostatecznie wygrali ten półfinał Brytyjczycy przed Nową Zelandią i Rumunami, a czwartym na mecie Polakom do trzeciego – ostatniego, premiowanego awansem do finału miejsca zabrakło 0,78 sek. i 2,36 sek. do zwycięstwa w tym wyścigu. Ogromny niedosyt był ty większy, że na mecie nasi zawodnicy uzyskali piąty rezultat obu wyścigów półfinałowych i w drugim półfinale z tym rezultatem zajęli by drugie miejsce.

Niestety pozostał ból, żal, rozpacz i zawód samych zawodników i start w małym finale o miejsce siódme. A jak doświadczenie uczy wygranie finału B, po tak wyrównanej i przegranej walce o finał wcale nie jest takie łatwe. Tym bardziej, że główni przeciwnicy – Holendrzy, w drugim półfinale do końca nie walczyli. Niestety obawy się spełniły. W finale B Polacy toczyli heroiczną walkę na całym dystansie z holenderską dwójką, z którą już w Plovdiv w przedbiegu przegrali. Różnice na poszczególnych punktach pomiaru czasu, co 500 metrów wynosiły kolejno: 0,43 sek. na korzyść Holendrów po 500m, 0,42 sek. na korzyść Polaków na półmetku i 0,39 sek. także dla Polaków na 500 metrów przed metą, aby na mecie było 0,35 sek., ale na korzyść Holendrów i ostatecznie ósme miejsce w całym mistrzostwach.

Natomiast złoty medal w tej konkurencji po zaciętej walce, ale prowadzący od startu do mety zdobyli tegoroczni Mistrzowie Europy – Francuzi, niespodziewanie przed Szwajcarami, a dopiero trzeci byli ubiegłoroczni Mistrzowie Świata Nowozelandczycy. Z ostatecznej kolejności w tym finale można jedynie domniemywać, że wyścig półfinałowy z udziałem Polaków był nie tylko dla nich ogromnie wyczerpujący skoro awansujące z niego dwójki zajęły ostatecznie trzecie, czwarte i szóste miejsce.

Podsumowując starty w 2018 roku naszej dwójki M. Ziętański-M. Biskup to prowadziły one od zwątpienia (Linz VIII m) do euforii (Lucerna I m). Przyczyn takiej chwiejności nastrojów należy upatrywać przede wszystkim w układzie kalendarza imprez krajowych. Po klubowych Mistrzostwach Polski dwójka potrzebowała znacznie więcej czasu na ponowne „zgrzywanie się” przed Pucharem Świata w Linzu. Na potrzeby klubowe zawodnik w środku sezonu zmienia konkurencje z wiosł krótkich na starty w ósemce i czwórce bez sternika. Odbiło się to na wynikach w reprezentacyjnej dwójce podwójnej. Innym problemem są problemy zdrowotne Mateusza Biskupa. Powtarzające się kłopoty żołądkowo-jelitowe zawodnika wymagają szczególnej opieki lekarskiej. W startach na Mistrzostwach Świata na w/w problemy nałożyło się jeszcze wirusowe zatrucie obydwu zawodników. Miało to decydujące przełożenie na ich kolejne starty. Każdy z czterech występów wymagał maksymalnego zaangażowania. Kłopoty zdrowotne, których nasilenie wystąpiło w czasie eliminacji, a przez to dalsze miejsce, spowodowały niekorzystne układy w dalszej rozgrywce. Mimo to należy podziwiać zaangażowanie zawodników. Przerwy między kolejnymi startami pozwoliły zminimalizować niedyspozycje, jednak nie wyeliminowały ich ostatecznie. Osiągnięcie ósmego miejsca nie jest satysfakcjonujące, ale rezultat 6'05"45 dający trzecie miejsce w finale A świadczy o straconej szansie na medal Mistrzostw Świata i spełnienie zadań wynikowych.

X. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIEC L W2x

Deresz Weronika	1985	Niezrzeszona
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 2 - 6 miejsce**Zadanie wynikowe: do 4 miejsca****Ostateczny wynik: 11 miejsce**

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 19 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 16, 2014 – 22, 2015 – 26 dwójek oraz 18 w ubiegłym roku. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały odpowiednio w niższych finałach C lub D.

- Mistrzyniami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostały Holenderki przed Kanadyjkami, Chinkami, Nowozelandkami, Południową Afryką i Irlandią.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyły Rumunki przed Nowozelandkami, Amerykankami, Polkami, Brytyjkami i Dunkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyły Holenderki przed Polkami, Szwajcarkami, Rumunkami, Włoszkami i Brytyjkami.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała osada w tym samym składzie, która zajęła czwarte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie, zdobyła złoty medal w tegorocznym finałowym Pucharze Świata w Lucernie oraz srebrny w Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow.

Polki wystartowały w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno drugie, czwarte i piąte miejsce. Przed tegorocznymi mistrzostwami świata wydawało się z przebiegu obecnego sezonu, że przy dobrej dyspozycji zawodniczek jest szansa, aby po raz trzeci w historii polska dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet zdobyła medal, gdyż zawodniczki prezentowały stabilną formę fizyczną, wysokie parametry wydolnościowe, oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie wagę ciała, co pozwalało oczekiwać dobrego wyniku w Plovdiv. Niestety, stało się całkiem inaczej. Zatrucie jelitowe, jakie „dopadło” naszą reprezentację praktycznie w przeddzień pierwszego startu całkowicie pogrzebało nadzieje na medalowy start tej osady. Obie zawodniczki znalazły się w grupie najczęściej przechodzących tą infekcją, tym bardziej, że to są zawodniczki wagi lekkiej, u których odpowiednia dieta jest podstawą treningu i rywalizacji.

W takich tragicznych wręcz okolicznościach do przedbiegu nasza osada przystąpiła w stanie dużej niedyspozycji zdrowotnej. Jedyne dzięki rozstawieniu na podstawie bardzo dobrego sezonu startowego i pomyślnemu losowaniu Polki trafiły do jednego wyścigu z Amerykankami, ubiegłorocznymi brązowymi medalistkami Mistrzostw Świata w tej konkurencji (w tym roku ostatecznie zdobyły srebrny medal), Austrię (dopiero dziewiątą dwójkę Mistrzostw Europy w Glasgow) oraz Algierię i Tajlandię. W normalnych warunkach nie powinno być problemu z zajęciem jednego z dwóch pierwszych miejsc premiowanych bezpośrednim awansem do półfinałów, jednak w zaistniałej sytuacji po bardzo ciężkim wyścigu nasza osada wprawdzie dużo, bo 8,93 sek. przegrała z Amerykankami, ale na szczęście wygrała „w męczarniach” 1,86 sek. z Austriaczkami. Dotychczas w tym roku z tą osadą Polki wygrywały w bezpośrednim spotkaniu, ponad 10 sek. co tylko potwierdzało jaki wpływ miało to zatrucie na obniżenie możliwości naszych zawodniczek. Polska osada na mecie uzyskała dopiero trzynasty rezultat wszystkich czterech wyścigów eliminacyjnych. Jednak bezpośrednie zakwalifikowanie się do półfinału dawało szansę, że wydłużona przerwa pozwoli, na chociaż częściowe wyjście z tego stanu.

Przed półfinałem wydawało się, że do tego wyścigu osada przystępuje w nieco lepszym stanie zdrowotnym i z nadziejami na uzyskanie awansu do finału. Pomimo, że ich przeciwniczkami były Holenderki - tegoroczne Mistrzyni Europy, Nowozelandki – ubiegłoroczne Wice Mistrzyni Świata oraz Włoszki zwyciężczynie drugiego Pucharu Świata w Linzu. Niestety szanse na awans skończyły się po 500 metrach, gdy z drugiego miejsca po 500 metrach Polki, wskutek osłabienia zatruciem organizmów, zaczęły stopniowo tracić dystans do prowadzących jeszcze w tym momencie Włozek. A cały półfinał i sprawa awansu do finału rozstrzygnęła się dopiero w drugiej połowie dystansu, kiedy to nasze zawodniczki praktycznie nie uczestniczyły już w rywalizacji. Zajęcie przez Polki czwartego miejsca w tym biegu było efektem głównie wielkiej ambicji zawodniczek oraz przeliczeniem się z własnymi możliwościami Włozek, a także nie podjęciem walki do końca przez Japonki. Ostatecznie okazało się, że pierwszy półfinał był zdecydowanie szybszy, ale było to także wynikiem zmieniającego się kierunku wiatru.

Tak, więc naszym zawodniczkom zamiast marzeń o medalu pozostała walka o siódme miejsce w finale B. Niestety ten bieg wykazał, że na tym poziomie rywalizacji każda niedyspozycja eliminuje zawodnika z walki o zwycięstwo. Polska osada była cieniem tego, co prezentowała przed samym wyjazdem na Mistrzostwa Świata. Wyścig finałowy gdzie

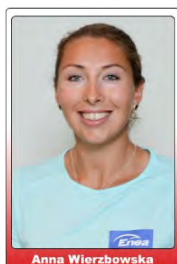
wszyscy rzucają na szalę swoje maksymalne możliwości dał obraz skutków przebytych dolegliwości u naszych zawodniczek. W każdej sytuacji, zawsze Polki dysponując takimi parametrami szybkościowo-siłowymi, że objęcie prowadzenia w biegu nie stanowiło żadnego problemu nawet z najlepszymi. Niestety w finale B strata po 500 metrach wynosiła już 1,25 sek. i powiększała się z upływem dystansu.

Zajęcie ostatecznie tak dalekiego - piątego miejsca w finale B (11 miejsce w klasyfikacji końcowej) było z pewnością efektem niedyspozycji żołądkowej już w trakcie pobytu na miejscu, bo przecież nasza dwójka właśnie w drugiej części sezonu prezentowała coraz wyższą formę sportową, potwierdzając to wynikami w Pucharze Świata w Lucernie i Mistrzostwach Europy w Glasgow, co dawało jej drugie miejsce w rankingu światowym za Holenderkami. Dlatego start tej osady w Mistrzostwach Świata w Plovdiv uznać należy w tej sytuacji za kompletną porażkę.

Natomiast w finale A do walki o medale na starcie z finału ubiegłorocznych Mistrzostw Świata oprócz Polek zabrakło jeszcze Dunek, które w ogóle w tym roku w tej konkurencji nie zostały zgłoszone. Doszły za to Mistrzyni Olimpijskie z Rio de Janeiro – Holenderki, z w połowie zmienionym składzie osobowym (w ubiegłym roku nie startowały) i ambitne, przebijające się od dwóch lat do czołówki tej konkurencji – Szwajcarki. Złoty medal zdobyły obrończynie mistrzowskiego tytułu – Rumunki, płynąc szaleńczym tempem na czele stawki praktycznie od startu do mety. Srebrny medal, wykorzystując „uprzywilejowany tor” (piąty), nieco zasłonięty trybunami na ostatnich 300 metrach skutecznym finiszem zdobyły ubiegłoroczne brązowe medalistki tej konkurencji. Dopiero brązowy medal zdobyły ogólne faworytki tej konkurencji, Mistrzyni Olimpijskie, tegoroczne Mistrzyni Europy, liderki światowego rankingu – Holenderki, ale one przebijały się z niezbyt korzystnego tego dnia toru drugiego. A głównie dzięki dobrej pozycji startowej na „uprzywilejowanym”, głównie na finiszu torze niespodziewanie czwarte miejsce zajęły Szwajcarki. Całkowicie natomiast „przepadły” na najbardziej niekorzystnym torze i mający problemy zdrowotne, ubiegłoroczne srebrne medalistki – Nowozelandki, zajmując ostatnie w tym finale – szóste miejsce.

XI. DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET W2-

Wierzbowska Anna	1990	Lotto Bydgoscia
Sobieszek Monika	1995	AZS AWF Kraków

Anna Wierzbowska

Monika Sobieszek

Trener klubowy:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
Iwona Wójcik-Pietruszka - AZS AWF Kraków

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban
Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 9-14 miejsce

Zadanie wynikowe: finał B

Ostateczny wynik: 13 miejsce

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 15 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 14, 2014 – 15, 2015 – 21 dwójek oraz 11 w ubiegłym roku.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe trzy osady walczyły w finale C o podział miejsc 13-15. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Mistrzyniami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostały niepokonane Brytyjki – Glover/Stanning przed Nowozelandkami, Dunkami, Amerykankami, Południową Afryką i Hiszpankami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata seniorów zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Dunkami, Brytyjkami, Hiszpankami i Niemkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyły Rumunki przed Holenderkami, Włoszkami, Ukrainkami, Brytyjkami i Francuzkami.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała załoga dwójki bez sterniczki zbudowana z dwóch zawodniczek, które po obecnym sezonie nie zakwalifikowały się do czwórki. Jednak osada ta jest tak samo szkolona i przygotowywana głównie do kwalifikacji olimpijskich w przyszłym roku. Anna Wierzbowska jest zawodniczką bardziej doświadczoną, natomiast Monika Sobieszek jest młodszą, ale bardzo szybko się rozwijającą i prezentuje obecnie poziom sportowy podobny do pozostałych. Polki ze startu na start wykazywały lepszą dyspozycję i gotowość startową, zmniejszając dystans do rywalek.

Nasza dwójka bez sterniczki wystartowała w Plovdiv trzy razy; w przedbiegu, repasażu i finale C, zajmując odpowiednio dwa razy piąte i pierwsze miejsce w finale C.

Przed pierwszym wyścigiem w tegorocznych Mistrzostwach Świata zatrucie jelitowe, które dotknęło polską reprezentację, niestety jako pierwsza przechodziła Monika Sobieszek. Podobne zatrucie pokarmowe miała 1/3 całej naszej reprezentacji. Dlatego w przedbiegu zawodniczki miały za zadanie wystartować i ukończyć bieg. W zaistniałej sytuacji nie było najmniejszych szans na jakąkolwiek walkę o premiowane awansem trzy miejsca. Nasze zawodniczki zajmowały, co zrozumiałe, w tym wyścigu ostatnie-piąte miejsce od startu do mety.

Już dwa dni później dwójka wystartowała w repasażu o półfinały. Niestety chora zawodniczka nadal nie była w pełni sił, chociaż zaczęła spożywać już niewielkie porcje. Polki próbowały podejmować walkę o trzecie premiowane awansem miejsce, ale sił starczyło jedynie do półmetka. W drugiej części walczące osady wyraźnie odpuściły naszym zawodniczkom. Ostatecznie polska dwójka zajęła piąte miejsce, które im dawało możliwość jedynie rywalizacji o miejsce trzynaste. Oprócz niedyspozycji jednej z zawodniczek styl wiosłowania osady nie był najlepszy i podczas kolejnych treningów zawodniczki poprawiały element napędzania łodzi. Jednak większość czasu przeznaczano na regenerację chorej zawodniczki. Z uwagi na to, że osada nie startowała w półfinałach, dlatego do finału C miała aż cztery dni przerwy. Przerwa dała możliwość powrotu do sił i ponowne uwierzenie w swoje możliwości.

W finale C Polki spotkały się z Holenderkami, które w repasażu awans do półfinałów przegrały o 0,31 sek. oraz Francuzkami. Po bardzo dynamicznym początku wyścigu, nasza osada objęła prowadzenie, nie oddając jej do mety. Widać było po charakterze i stylu wiosłowania, że Monika Sobieszek odzyskała niemal pełną dyspozycję. Cieszy też fakt, że osiągnęła już podobną siłę w wodzie do partnerki z osady. Można domniemywać, że w optymalnej formie i bez zatrucia zawodniczki miały szansę awansu do fazy półfinałowej, a tak musiały zadowolić się dopiero trzynastym miejscem.

Złoty medal w tej konkurencji po latach dominacji Brytyjek i Nowozelandek zdobyły młode Kanadyjki, „detronizując” posiadaczki najlepszego czasu w dwójkach bez sterniczki – Nowozelandki. Kanadyjki jeszcze w ubiegłym roku pływały w ósemce, która zdobyła srebrny medal Mistrzostw Świata w Sarasocie pojawiły się na pierwszym tegorocznym Pucharze Świata w Belgradzie i były rewelacją tych regat. Jedna mała, a druga bardzo duża i od razu wygrały ten puchar zdecydowanie. W trzecim Pucharze Świata w Lucernie wprawdzie jeszcze przegrały z Nowozelandkami, ale w finale Mistrzostw Świata prowadziły już niemal od startu do mety. Kolejne miejsca w finale tej konkurencji zajęły, od kilku lat wiosłujące w tych samych składach osobowych Nowozelandki, Hiszpanki i Włoszki. Ciekawym przykładem wartym uwagi jest dwójka Hiszpanek i wiosłująca w niej Anna Peiro Boada. Zawodniczka, które z inną partnerką w tej samej konkurencji zajęła w Mistrzostwach Świata 2015 roku dwudzieste miejsce. W następnym roku, z nową-młodą zawodniczką, (finalistka Mistrzostw Świata Juniorek w skifie w 2012 roku) wygrała Finałowe Regaty Kwalifikacyjne do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, na których Hiszpanki niespodziewanie były szóste w finale. W ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata były piąte, obecnie zdobyły brązowy medal.

Natomiast dla obiektywnej oceny startu polskiej dwójki, niestety przeszkodziło przede wszystkim zatrucie jednej z zawodniczek. Załogę stać było na miejsca 9-11, a takie miejsce w przyszłorocznych Mistrzostwach Świata będzie dawało prawo startu w Igrzyskach Olimpijskich 2020 roku, a jest to cel priorytetowy na przyszłoroczny sezon. Obecny sezon był pierwszym, w którym ta osada wspólnie startowała i to z przerwami na testowe starty w czwórce. Nastąpiła wyraźna wyrównanie zdolności fizycznych obu zawodniczek oraz poprawa gotowości psychicznej do ścigania się z najlepszymi na głównych regatach wiosłarskich.

XII. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M2-

Juszczak Piotr	1988	Zawisza Bydgoszcz
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Plewiński – Zawisza Bydgoszcz

Michał Jeżewski – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca: 9 – 15 miejsce

Zadanie wynikowe: do 9 miejsca

Ostateczny wynik: 14 miejsce

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 25 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 21, 2014 – 20, 2015 – 27 dwójek oraz 18 w ubiegłym roku.

Przy tej ilości zgłoszonych osad, zgodnie z systemem kwalifikacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze dwójki kwalifikowały się do ćwierćfinałów. Pozostali szukali swoich szans w jednym repasażu, z którego cztery pierwsze dwójki uzupełniły dwudziesto-cztery osadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Ostatnie osada w tym repasażu automatycznie zajęła 25 miejsce. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły dwa półfinały A/B, a pozostali dwa półfinały C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale w finale A oraz podział miejsca 13-18 w finale C. Pozostali odpowiednio stanęli do walki o podział miejsc 7-12 w finale B i 19-24 w finale D.

- Mistrzami olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali niepokonani Nowozelandczycy – Murray/Bond przed Południową Afryką, Włochami, Brytyjczykami, Francuzami i Australią.
- Złoty medal w ubiegłorocznych mistrzostwach świata seniorów zdobyli Włosi przed Chorwatami, Nową Zelandią, Francją, Brytyjczykami i Serbią.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Chorwaci przed Francuzami, Rumunami, Serbami, Włochami i Białorusinami.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała dwójka bez sternika, która powstała po niezakwalifikowaniu się do Mistrzostw Świata ósemki, podstawowej dotąd męskiej osady długowiosłowej. Zawodnicy wchodzący w skład dwójki w wyniku dodatkowej selekcji wewnętrznej nie weszli w skład nowej czwórki bez sternika. W takim samym składzie w 2015 roku okazali się najlepsi w Mistrzostwach Polski. Wygrali także wewnętrzny wyścig kwalifikacyjny z młodą dwójką, która była trzynasta w Mistrzostwach Europy w Glasgow i dziewiąta w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu. Zaproponowanie do startu tej osady wiąże się z chęcią samych zawodników kontynuacji szkolenia oraz danie im szans na wykazanie poziomu sportowego w granicach górnej połówki finału B.

Polska dwójka bez sternika (Juszczak/Brzeziński) wystartowała w Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv czterokrotnie; w przedbiegu, w ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C, zajmując odpowiednio kolejno miejsca: trzecie, czwarte i dwa razy drugie. W przedbiegu nasi zawodnicy wiedząc, że cztery pierwsze dwójki uzyskują awans do fazy ćwierćfinałowej płynęli od startu do mety na trzecim, bezpiecznym miejscu, ustępując zdecydowanie ostro walczącym pomiędzy sobą przez ponad ¾ dystansu późniejszym finalistom Rumunom (ostatecznie srebrny medal) i Hiszpanom (ostatecznie szóste miejsce). Pokonali także zdecydowanie Węgrów (zajęli w finałach dwunaste miejsce) i najłabszą w tej konkurencji Argentynę. Polacy w przedbiegu uzyskali dopiero dwudziesty rezultat wszystkich pięciu wyścigów eliminacyjnych.

W ćwierćfinale, aby rywalizować dalej o jak najwyższe pozycje trzeba było znaleźć się w pierwszej trójce. Przeciwnikami Polaków były już osady z najwyższego poziomu: Kanada i Nowa Zelandia, które ostatecznie w tegorocznych Mistrzostwach Świata zajęły odpowiednio – czwarte i piąte miejsce oraz rewelacyjni w tym sezonie Czesi, którzy we wszystkich Pucharach Świata byli na podium, a w drugim w Linzu pokonali nawet samych Chorwatów. Niestety nasi zawodnicy od startu do mety zajmowali w tym wyścigu czwarte miejsce i nie awansowali do półfinału. Próbowali wprawdzie do półmetka walczyć o awans z Czechami, ale dalej

ewidentnie zabrakło już sił, co widać po stratach czasu do trzecich Czechów na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów: 0,47-1,61-3,95-4,68 sek. ostatecznie zajęli czwarte, nie dające awansu do półfinałów A/B miejsce i uzyskali dopiero osiemnasty rezultat wszystkich czterech wyścigów ćwierćfinałowych.

Wyścigi ćwierćfinałowe, które miały być rozegrane w środę 12 września ze względu na duży, przeciwny wiatr, powodujący ekstremalnie nierówne warunki na poszczególnych pasmach toru zostały przełożone na następnego dnia, co spowodowało, że półfinały C/D odbywały się tego samego dnia po południu. Na starcie półfinału C/D w którym startowała polska dwójka nie stanęli Niemcy, a nasi zawodnicy stoczyli walkę o zwycięstwo z Amerykanami, ostatecznie ulegając im o 0.20 sek., ale i tak trzy pierwsze dwójki uzyskiwały prawo rywalizacji o miejsce trzynaste w finale C.

W finale C od startu do mety dość pewnie prowadzili młodzi Australijczycy, którzy w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu wygrali finał B, czyli zajęli siódme miejsce. Nasi zawodnicy zajęli drugie miejsce i powtórnie stoczyli wyrównaną walkę z Amerykanami, ale tym razem na mecie to Polacy byli minimalnie lepsi o 0.01 sek. Wyścig w ich wykonaniu wyglądał inaczej niż do tej pory. Zawodnicy wiosłowali wyższym tempem i automatycznie

przełożyło się to na dynamikę przejścia przez wodę, a we wcześniejszych biegach na tle mocniejszych osad wyraźnie było widać mankamenty wynikające z krótkiego wspólnego wiosłowania w tym sezonie na dwójce.

Ostatecznie osada zajęła czternaste miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata i gdyby nie przegrana z młodzieżową australijską dwójką w finale C można by przyjąć, że gdyby nie brak szczęścia w losowaniach kolejnych faz rywalizacji to mogliby walczyć o miejsce w środku finału B, w granicach 9-11 miejsca. Z przebiegu walki z kolejnymi rywalami można stwierdzić z pewnością, że nie mieli żadnych szans na finał A, bo po drodze w eliminacjach i ćwierćfinałach w bezpośredniej walce wyraźnie przegrali z drugą, czwartą, piątą, szóstą i siódmą dwójką tych mistrzostw. Dwójka bez sternika w tym składzie powinna wygrywać w Polsce zdecydowanie. Niestety nie startowali wspólnie, gdyż Marcin Brzeziński ze względu na pobyt w jednostce wojskowej nie brał udziału w zgrupowaniach od stycznia do maja. Na pewno miało to wpływ na technikę ze względu na małą ilość przewiosłowanych wspólnie kilometrów. Poza tym chcąc zajmować miejsca w czołówce obaj muszą prezentować wysoki poziom także na ergometrze, a różnica pomiędzy nimi jest wyraźna.

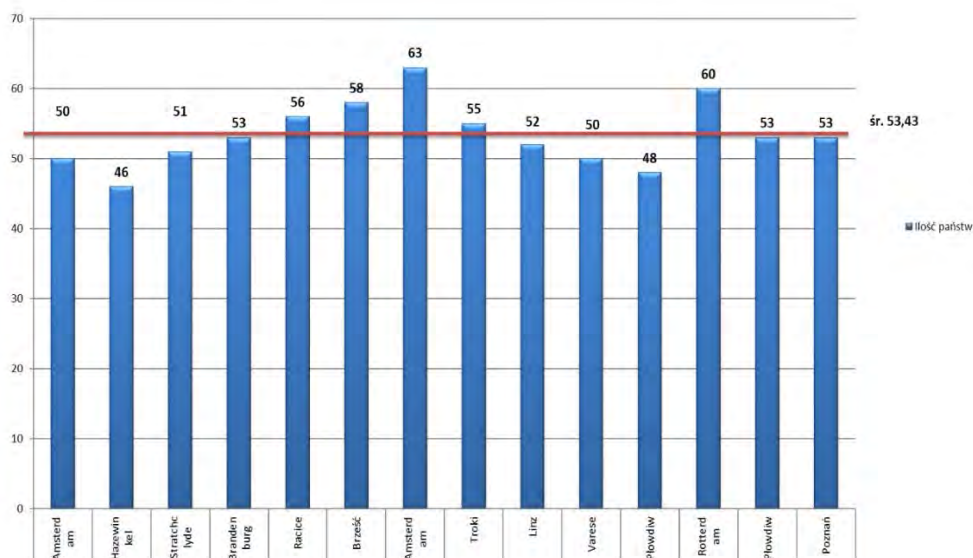
W walce o medale w tej konkurencji od startu do mety prowadzili ogólni faworyci od dwóch lat pływający w dwójce bez sternika, Mistrzowie Olimpijscy z Rio de Janeiro, ale w dwójce podwójnej chorwaccy bracia Sinkovic. Jednak finisz w tym wyścigu Rumunów, trzeba przyznać, że był imponujący. Na podium stanęły te same trzy dwójki, co w Mistrzostwach Europy w Glasgow, a jedynie Rumuni zamienili się z Francuzami kolejnością. Pozostałe osady finale na mecie zanotowały już większe straty.

Młodzieżówka 19-22 lata

Młodzieżowe Mistrzostwa Świata

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały na torze regatowym Malta w Poznaniu pomiędzy 25, a 29 lipca i były czternastymi z kolei rozegranymi pod tą nazwą. Natomiast geneza powołania młodzieżowych mistrzostw świata sięga roku 1976. W latach 1976-1991 jako pierwsza rozgrywana była impreza pod nazwą Mecz Seniorów, w której uczestniczyły młodzieżowe reprezentacje państw dawnego bloku gospodarczego Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (w skrócie EWG). Potem w 1992 roku dawny Mecz Seniorów zmienił nazwę na Puchar Narodów i został otwarty także dla państw spoza EWG pod warunkiem, że zostali członkiem organizacji o tej samej co regaty nazwie. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad imprezą przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją początkowo Światowymi Regatami do lat 23 i w 2004 roku odbyła się ona także na torze Malta w Poznaniu. Od 2005 roku rozgrywane są już oficjalnie Młodzieżowe Mistrzostwa Świata poniżej 23 lat. W przeciągu tych czternastu lat najwięcej, bo 63 federacje wioślarskie wystartowały w 2011 roku w Amsterdamie. W tym roku w Poznaniu wystartowało podobnie jak w roku ubiegłym w bułgarskim Płowdiv 53 państwa. Jak widać na poniższym diagramie tylko pięciokrotnie startowało więcej federacji.

Ilość państw biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2018

W Poznaniu wystartowały federacje wioślarskie reprezentujące wszystkie kontynenty świata w następującej ilości:

- Europa 36
- Afryka 4
- Azja 4
- Ameryka Płn. 3
- Ameryka Płd. 4
- Australia i Oceania 2

Po raz pierwszy, zgodnie z nowym programem konkurencji zatwierdzonym na Kongresie Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA w ubiegłym roku w Sarasocie łącznie rozegrano 22 konkurencje, po 11 tych samych konkurencji kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem Igrzysk Olimpijskich, 8 tzw. nieolimpijskich.

Wśród czternastu objętych programem igrzysk olimpijskich jest siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym jedna wagi lekkiej.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

W ramach konkurencji nie objętych obecnie programem igrzysk olimpijskich rozgrywane są po cztery takie same konkurencje żeńskie i męskie, w tym po trzy wagi lekkiej i po jednej wagi otwartej.

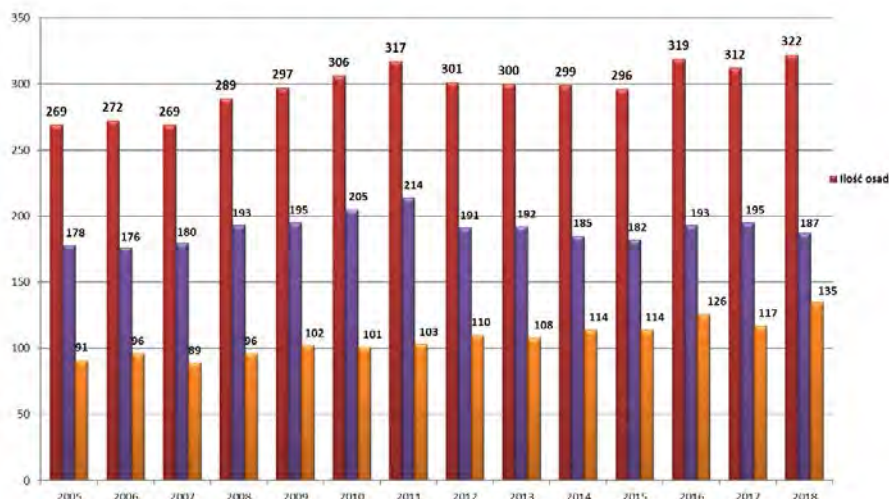
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW2-dwójka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- W4+ - czwórka ze sterniczką (-kiem) kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn
- M4+ - czwórka ze sternikiem (-czką) mężczyzn

Łącznie zgłoszono rekordową dotychczas liczbę 322 osad. Ilość startujących osad w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata z podziałem na osady kobiece i męskie w ostatnich 14 latach zestawiono w poniższym diagramie.

Rekordowa ilość osad żeńskich startujących w Poznaniu wytłumaczalna jest także wprowadzeniem dwóch

Ilość osad biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2018

dotychczasowych konkurencji kobiet – dwójki bez sterniczki wagi lekkiej i czwórki ze sterniczką.

W porównywanym okresie czternastu lat dla polskiej reprezentacji liczba sześciu osad startujących w Poznaniu mieściła się w średnim przedziale. Tylko raz mieliśmy dziewięć osad na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i raz pięć, natomiast sześć razy po siedem osad i trzy razy po osiem i sześć.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2018

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ogółem	8	8	8	6	6	5	7	7	7	7	7	9	7	6
Kobiety	3	3	4	3	3	2	2	3	3	3	3	4	3	2
Mężczyźni	5	5	4	3	3	3	5	4	4	4	4	5	4	4

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu najwięcej osad wystartowało kolejno w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	26
2	Jedynka mężczyzn	25
3	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	21
4-9	Jedynka kobiet Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn Dwójka podwójna mężczyzn	19
10	Czwórka podwójna mężczyzn	18
11-12	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn	15
13	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	12
14-16	Czwórka bez sterniczki kobiet Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Ósemka mężczyzn	11
17	Czwórka ze sternikiem mężczyzn	10
18	Ósemka kobiet	9
19	Czwórka podwójna kobiet	8
20	Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	7
21	Czwórka ze sterniczką kobiet	5
22	Dwójka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet	4

Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.

Tym razem zdecydowanie najwięcej było skifistów i to zarówno w wadze otwartej jak i w wadze lekkiej. Po tym męskich dwójek podwójnych wagi lekkiej, a następnie dwie konkurencje skifistek kobiet. Aż dziewięć pierwszych wśród najbardziej obsadzonych konkurencji to osady tzw. „małego typu” i stąd wytłumaczalna jest rekordowa ilość startujących w Poznaniu osad. Natomiast najmniej osad zgłoszono w trzech kobiecych konkurencjach nieolimpijskich, w tym dwie najślabiej osadzone, to nowe po raz pierwszy rozgrywane po długiej przerwie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	22
2	Niemcy	21
3	Włochy	20
4	Wielka Brytania	15
5-6	Rosja, Rumunia	13
7-9	Austria, Dania, Francja	11
10-11	Grecja, Węgry	10
12-14	Australia, Holandia, Nowa Zelandia	9
15-17	Kanada, Norwegia, Szwajcaria	8
18	Irlandia	7
19-22	Japonia, Mołdawia, Polska, Ukraina	6
23-26	Chile, Chiny, Czechy, Hiszpania	5
27-32	Białoruś, Estonia, Litwa, Łotwa, Portugalia, Turcja	4
33-39	Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Egipt, Południowa Afryka, Szwecja, Tunezja	3
40-43	Azerbejdżan, Belgia, Serbia, Urugwaj	2
44-53	Bahamy, Finlandia, Hongkong, Izrael, Kazachstan, Macedonia, Paragwaj, Słowacja, Słowenia, Wybrzeże Kości Słoniowej	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	11
2	Niemcy	10
3	Włochy	9
4	Wielka Brytania	8
5-6	Rosja, Rumunia	6
7-10	Australia, Dania, Grecja, Nowa Zelandia	5
11-16	Austria, Chiny, Francja, Holandia, Szwajcaria, Węgry	4
17-21	Czechy, Irlandia, Japonia, Kanada, Norwegia	3
22-27	Białoruś, Chile, Hiszpania, Mołdawia, Polska, Ukraina	2
28-41	Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Egipt, Estonia, Litwa, Łotwa, Paragwaj, Portugalia, Serbia, Szwecja, Tunezja, Turcja, Urugwaj	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	11
4-8	Austria, Francja, Rosja, Rumunia, Wielka Brytania	7
9-10	Dania, Węgry	6
11-14	Grecja, Holandia, Kanada, Norwegia	5
15-21	Australia, Irlandia, Mołdawia, Nowa Zelandia, Polska , Szwajcaria, Ukraina	4
22-30	Chile, Estonia, Hiszpania, Japonia, Litwa, Łotwa, Południowa Afryka, Portugalia, Turcja	3
31-40	Azerbejdżan, Belgia, Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Egipt, Szwecja, Tunezja	2
41-52	Bahamy, Chiny, Finlandia, Hongkong, Izrael, Kazachstan, Macedonia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Urugwaj, Wybrzeże Kości Słoniowej	1

Tylko Amerykanie zgłosili do mistrzostw swoje załogi we wszystkich konkurencjach. Jedną mniej (dwójkę bez sterniczki kobiet) zgłosili Niemcy oraz dwie mniej (czwórkę podwójną kobiet i ósemkę kobiet) Włosi. Czwarta już pod tym względem Wielka Brytania przywiozła do Poznania już o jedną trzecią osad mniej niż Amerykanie. Niemcy i Amerykanie do wszystkich Mistrzostw Świata we wszystkich kategoriach wiekowych zgłaszają z reguły maksymalne ilości załóg. Ale też ich załogi szczególnie w konkurencjach „nieolimpijskich” przyjeżdżają na koszt własny (rodziców, klubów lub innych indywidualnych sponsorów). W przypadku USA także w większości konkurencji olimpijskich sami zainteresowani muszą pokrywać część kosztów wyjazdu i startu. Federacje tych państw organizują jedynie i nadzorują wewnętrzne kwalifikacje w tych konkurencjach oraz sam wyjazd na mistrzostwa.

- Niemal wszystkie federacje biorące udział w tegorocznych mistrzostwach miały w swoich reprezentacjach osady męskie z wyjątkiem Paragwaju, który zgłosił jedynie skifistkę.
- Natomiast w ogóle załóg żeńskich nie mieli: Bahamy, Finlandia, Hongkong, Izrael, Kazachstan, Macedonia, Słowacja, Słowenia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Azerbejdżan, Belgia i Południowa Afryka.

W czternastu konkurencjach olimpijskich komplet osad mieli tylko Amerykanie. Jedną mniej, (brak wspomnianej wyżej dwójki bez sterniczki), a po dwie mniej mieli Włosi (bez wspomnianych także wyżej czwórki podwójnej kobiet i ósemki kobiet) oraz Brytyjczycy (nie zgłosili męskiej jedynki i męskiej dwójki podwójnej). Polska miała jedynie osady w konkurencjach olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	14
2	Niemcy	13
3-4	Wielka Brytania, Włochy	12
5	Rosja	11
6	Rumunia	10
7-8	Kanada, Węgry	8
9-14	Austria, Dania, Francja, Grecja, Holandia, Nowa Zelandia	7
15-17	Australia, Polska , Szwajcaria	6
18	Norwegia	5
19-26	Chile, Chiny, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Ukraina	4
27-31	Białoruś, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Japonia	3
32-40	Azerbejdżan, Brazylia, Egipt, Estonia, Południowa Afryka, Portugalia, Serbia, Szwecja, Turcja	2
41-50	Bahamy, Belgia, Izrael, Kazachstan, Macedonia, Paragwaj, Słowenia, Tunezja, Urugwaj, Wybrzeże Kości Słoniowej	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	7
3	Niemcy	6
4-6	Rosja, Rumunia, Włochy	5
7-10	Australia, Dania, Grecja, Nowa Zelandia	4
11-16	Austria, Chiny, Holandia, Kanada, Szwajcaria, Węgry	3
17-25	Białoruś, Chile, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Norwegia, Polska	2
26-38	Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Egipt, Estonia, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Paragwaj, Portugalia, Serbia, Szwecja, Ukraina	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Rosja	6
5-9	Francja, Kanada, Rumunia, Węgry, Wielka Brytania	5
10-12	Austria, Holandia, Polska	4
13-21	Dania, Grecja, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Nowa Zelandia, Szwajcaria, Ukraina	3
22-30	Australia, Azerbejdżan, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Hiszpania, Irlandia Południowa, Afryka, Turcja	2

31-49	Bahamy, Belgia, Białoruś, Brazylia, Chiny, Czechy, Egipt, Estonia, Izrael Japonia, Kazachstan, Macedonia, Portugalia, Serbia, Słowenia, Szwecja, Tunezja Urugwaj, Wybrzeże Kości Słoniowej	1
-------	--	---

- Trzy federacje – Finlandia, Słowacja i Hongkong nie zgłosiły żadnej osady do konkurencji olimpijskich.
- Polska z sześcioma osadami w konkurencjach olimpijskich znalazła się w jednej trzeciej wszystkich startujących państw o najwyższej liczbie osad.
- Wśród mężczyzn z czterema osadami pod tym względem nasza federacja uplasowała się w pierwszej kwartcie państw i wśród kobiet z dwoma osadami niestety w przedostatniej grupie federacji mających w swoich reprezentacjach osady żeńskie.
- W konkurencjach olimpijskich dwójki podwójnej kobiet, dwójki bez sterniczki kobiet i ósemce kobiet zgłoszono rekordową ilość osad.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	8
4-6	Austria, Dania, Francja	4
7-13	Australia, Grecja, Irlandia, Japonia, Norwegia, Rumunia, Wielka Brytania	3
14-25	Czechy, Estonia, Holandia, Mołdawia, Nowa Zelandia, Portugalia, Rosja, Szwajcaria, Tunezja, Turcja, Ukraina, Węgry	2
26-38	Belgia, Białoruś, Brazylia, Chile, Chiny, Finlandia, Egipt, Hiszpania, Hongkong, Południowa Afryka, Słowacja, Szwecja, Urugwaj	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	4
4	Francja	2
5-25	Australia, Austria, Chiny, Czechy, Dania, Grecja, Holandia, Irlandia, Japonia, Mołdawia, Norwegia, Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia, Szwajcaria, Tunezja, Turcja, Ukraina, Urugwaj, Węgry, Wielka Brytania	1

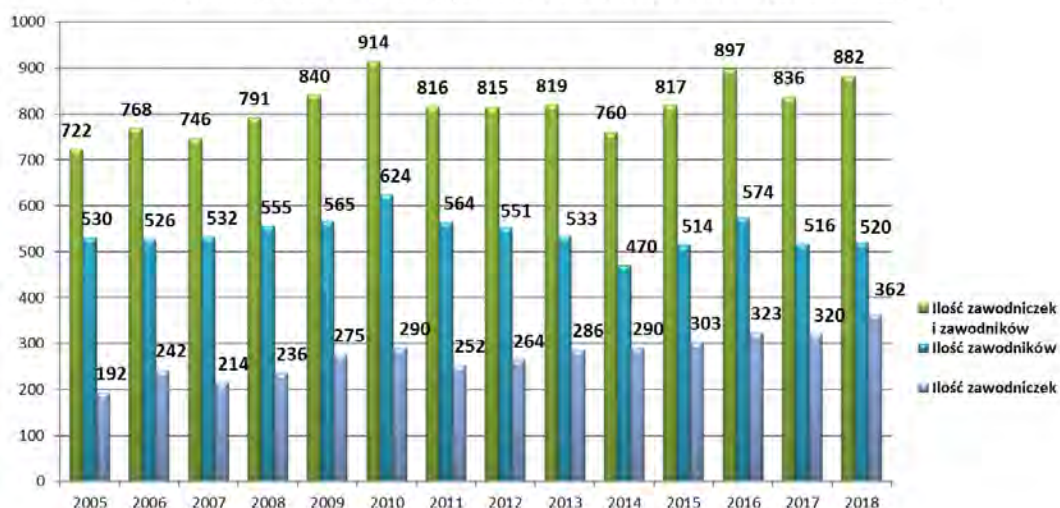
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	4
4-5	Austria, Dania	3
6-15	Australia, Estonia, Francja, Grecja, Irlandia, Japonia, Norwegia, Portugalia, Rumunia, Wielka Brytania	2
16-36	Belgia, Białoruś, Brazylia, Chile, Czechy, Egipt, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Hongkong, Mołdawia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rosja, Słowacja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, Ukraina, Węgry	1

- W ośmiu konkurencjach nieolimpijskich trzy federacje – Amerykanie, Niemcy i Włosi zgłosili komplety osad. Jak już wspomniano u Amerykanów i Niemców start osad w tych konkurencjach pokrywają prywatni sponsorzy tzn. kluby, rodzice lub inne podmioty. Włosi mając szeroką rzeszę wiosłujących w klubach zawodników nie zawsze o parametrach typowo wiosłarskich, a przy tym trzeba pamiętać, że jest to nacja „południowców” wcześniej dojrzewającej młodzieży także zawsze zgłaszają w konkurencjach nieolimpijskich (szczególnie wagi lekkiej) komplet załóg, zdobywając w tej grupie wiekowej w nich szereg medali.

W Poznaniu wystartowało 882 zawodniczek i zawodników i była to trzecia z kolei ilość startujących państw od czasu rozgrywania tej imprezy pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata, po mistrzostwach 2010 roku w Brześciu (914 osób) i 2016 roku w Rotterdamie (897 osób).

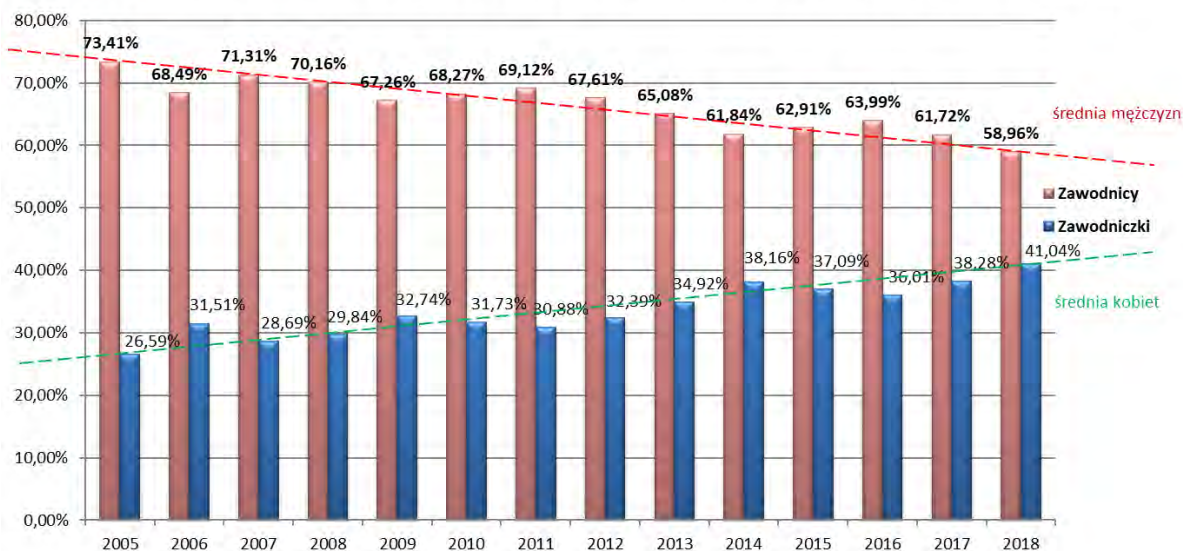
Ilość zawodników i zawodniczek biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2018

- W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu startowała rekordowa ilość kobiet, a zarazem jedna z najmniejszych ilości mężczyzn (czwarta liczba od końca w ciągu ostatnich czternastu lat).
- Może to być wynikiem z jednej strony wycofaniem z programu jednej konkurencji męskiej (czwórki bez sternika wagi lekkiej) i wprowadzenia dwóch nowych konkurencji żeńskich (dwójki bez sterniczki wagi lekkiej i czwórki ze sterniczką), a z drugiej strony tendencji zwiększania się ilości startujących kobiet korzystających z różnego rodzaju programów dla kobiet w poszczególnych krajach.

Poniższy diagram obrazuje tendencję niwelowania różnicy procentowego udziału w mistrzostwach świata kobiet i mężczyzn.

Procentowy udział zawodniczek i zawodników wśród biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2018

Obecnie pełna reprezentacja na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata liczy 72 osoby. Po 34 zawodniczki i zawodników oraz cztery sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	72
2	Niemcy	70
3	Włochy	59
4	Wielka Brytania	55
5-6	Rosja, Rumunia	49
7	Francja	39
8	Kanada	35
9	Holandia	34
10	Dania	32
11	Ukraina	26
12-13	Australia, Nowa Zelandia	25
14-15	Austria, Węgry	22
16	Polska	21
17	Grecja	20
18	Norwegia	16
19	Japonia	15
20-22	Hiszpania, Irlandia, Szwajcaria	14
23-25	Białoruś, Chile, Czechy	12
26	Mołdawia	11
27	Chiny	10
28-29	Estonia, Litwa	9
30-31	Chorwacja, Turcja	8
32-33	Łotwa, Portugalia	6
34-35	Belgia, Południowa Afryka	5
36-39	Bułgaria, Serbia, Szwecja, Tunezja	4
40-42	Azerbejdżan, Brazylia, Egipt	3
43-47	Izrael, Kazachstan, Słowenia, Urugwaj, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
48-53	Bahamy, Finlandia, Hongkong, Macedonia, Paragwaj, Słowacja	1

OGÓŁEM - KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	36
2	Niemcy	34
3	Wielka Brytania	25
4	Rosja	24
5	Włochy	23
6	Rumunia	22
7	Holandia	19
8-9	Australia, Francja	16
10	Kanada	15
11	Dania	13
12	Grecja	11
13	Nowa Zelandia	10
14-15	Chiny, Japonia	8
16-17	Czechy, Węgry	7
18-22	Austria, Białoruś, Polska , Szwajcaria, Ukraina	6
23	Irlandia	5
24-26	Chile, Hiszpania, Norwegia	4
27-32	Chorwacja, Estonia, Litwa, Mołdawia, Serbia, Szwecja	2
33-41	Brazylia, Bułgaria, Egipt, Łotwa, Paragwaj, Portugalia, Tunezja, Turcja, Urugwaj	1

OGÓŁEM - MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	36
4	Wielka Brytania	30
5	Rumunia	27
6	Rosja	25
7	Francja	23
8-9	Kanada, Ukraina	20
10	Dania	19
11	Austria	16
12-15	Holandia, Nowa Zelandia, Polska , Węgry	15
16	Norwegia	12
17	Hiszpania	10
18-21	Australia, Grecja, Irlandia, Mołdawia	9
22-23	Chile, Szwajcaria	8
24-27	Estonia, Japonia, Litwa, Turcja	7
28-29	Białoruś, Chorwacja	6
30-34	Belgia, Czechy, Łotwa, Południowa Afryka, Portugalia	5
35-37	Azerbejdżan, Bułgaria, Tunezja	3
38-46	Brazylia, Chiny, Egipt, Izrael, Kazachstan, Serbia, Słowenia, Szwecja, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
47-52	Bahamy, Finlandia, Hongkong, Macedonia, Słowacja, Urugwaj	1

- W rankingu państw pod względem liczebności swoich reprezentacji najwyżej sklasyfikowane są nacje posiadające osady wieloosobowe, szczególnie ósemki.
- Polska reprezentacja podobnie jak w przypadku ilości startujących osad zajmuje w tym rankingu miejsce w jednej trzeciej startujących reprezentacji.
- Osiem największych reprezentacji startujących w Poznaniu miało w swoich szeregach niemal połowę wszystkich uczestników

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2018

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ogółem	29	26	33	30	27	22	28	26	29	31	24	32	26	21
Kobiety	7	7	14	13	12	5	5	7	10	15	8	12	10	6
Mężczyźni	29	19	19	17	15	17	23	19	19	16	16	20	16	15

- Jak widać startująca w tym roku polska reprezentacja była liczebnie najmniejszą jaką zgłosiliśmy dotąd w historii Młodzieżowych Mistrzostw Świata.
- Mieliśmy już wprawdzie mniejsze reprezentacje w konkurencjach kobiecych, ale nigdy tak małej w konkurencjach męskich.

Pełna reprezentacja w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w seniorach liczy obecnie 23 zawodniczki, 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników. W tegorocznych

mistrzostwach w Poznaniu komplet zawodniczek i zawodników mieli jedynie Amerykanie, a zdziwienie może budzić fakt, że w reprezentacji niemieckiej zabrakło dwójki bez sterniczki kobiet. Niemcy były federacją, która zawsze do Mistrzostw Świata we wszystkich kategoriach wiekowych zgłaszali komplet osad. Z pewnością jest to oznaką od pewnego czasu uwidaczniającego się kryzysu. Widocznie niemieccy trenerzy uznali, że nie posiadają dwójki kobiet na zadowalającym ich poziomie sportowym. Z drugiej jednak strony każdego roku w Mistrzostwach Świata Juniorów niemieckie osady zdobywają szereg medali.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	48
2	Niemcy	46
3	Wielka Brytania	45
4	Rumunia	42
5	Rosja	39
6-7	Kanada, Włochy	35
8-9	Francja, Holandia	29
10	Polska	21
11	Nowa Zelandia	19
12-14	Australia, Dania, Węgry	18
15-16	Grecja, Ukraina	16
17	Austria	14
18	Szwajcaria	12
19-23	Białoruś, Chile, Czechy, Hiszpania, Norwegia	10
24-25	Chiny, Litwa	9
26-27	Chorwacja, Mołdawia	8
28	Irlandia	7
29-31	Japonia, Łotwa, Turcja	6
32-36	Belgia, Bułgaria, Estonia, Południowa Afryka, Serbia	4
37-39	Azerbejdżan, Portugalia, Szwecja	3
40-46	Brazylia, Egipt, Izrael, Kazachstan, Słowenia, Tunezja, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
47-50	Bahamy, Macedonia, Paragwaj, Urugwaj	1

- W Poznaniu wśród 50 federacji mających swoje osady w konkurencjach olimpijskich pierwszych dziewięć w rankingu miało w swoich ekipach 53% wszystkich startujących.
- Od pewnego czasu w czołówce podobnych rankingów miejsce zajmują Rosjanie, ale brak im jeszcze jakości, gdyż większość ich osad kończy mistrzostwa na poziomie finału B.
- Ponad połowa federacji ma reprezentacje składające się z mniej niż dziesięciu osób.
- Polska reprezentacja pomimo, że była jedną z najmniej licznych w historii swoich startów w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, to mając ósemkę znalazła się na wysokim dziesiątym miejscu.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	24
3	Niemcy	22
4	Rumunia	21
5	Rosja	19
6-8	Australia, Holandia, Kanada	15
9-10	Francja, Włochy	11
11	Grecja	10
12-13	Dania, Nowa Zelandia	9
14	Chiny	7
15-17	Białoruś, Czechy, Polska	6
18-20	Austria, Szwajcaria, Węgry	5
21-24	Chile, Hiszpania, Irlandia, Japonia	4
25	Norwegia	3
26-30	Chorwacja, Estonia, Litwa, Serbia, Szwecja	2
31-38	Brazylia, Bułgaria, Egipt, Łotwa, Mołdawia, Paragwaj, Portugalia, Ukraina	1

- W konkurencjach olimpijskich kobiet komplet startujących mieli Amerykanie i Brytyjczycy.
- Pierwszych osiem w tym rankingu federacji miało w swoich ekipach 55% startujących zawodniczek.
- Małą liczebnie, jak na swój potencjał mieli w tych mistrzostwach Chińczycy i Nowozelandczycy.
- Polska miała tylko sześć zawodniczek, ale i tak znalazła się w górnej połowie rankingu na siedemnastym miejscu przy 38 federacjach mających osady kobiece w konkurencjach olimpijskich.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	24
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	21
6-7	Kanada, Rosja	20
8	Francja	18
9-10	Polska, Ukraina	15
11	Holandia	14
12	Węgry	13
13	Nowa Zelandia	10
14-15	Austria, Dania	9
16-19	Litwa, Mołdawia, Norwegia, Szwajcaria	7
20-24	Chile, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Turcja	6
25	Łotwa	5
26-29	Belgia, Białoruś, Czechy, Południowa Afryka	4
30-33	Australia, Azerbejdżan, Bułgaria, Irlandia	3
34-43	Chiny, Estonia, Izrael, Japonia, Kazachstan, Portugalia, Serbia, Słowenia, Tunezja, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
44-49	Bahamy, Brazylia, Egipt, Macedonia, Szwecja, Urugwaj	1

- W konkurencjach olimpijskich mężczyzn komplety zawodników w swoich reprezentacjach mieli Niemcy, Amerykanie i Włosi.
- Pierwszych dziesięć reprezentacji w rankingu miało w swoich ekipach 54% wszystkich zawodników rywalizujących w tych konkurencjach.
- Polska pomimo niezbyt dużej reprezentacji i tak znalazła się wśród dziesięciu najliczniejszych.
- Niezbyt duże ekipy mężczyzn w stosunku do swojego potencjału mieli Holendrzy, Nowa Zelandia oraz Czesi.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	24
4	Dania	14
5-8	Francja, Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	10
9	Japonia	9
10	Austria	8
11-13	Australia, Irlandia, Rumunia	7
14-15	Norwegia, Nowa Zelandia	6
16-17	Estonia, Holandia	5
18-20	Grecja, Hiszpania, Węgry	4
21-22	Mołdawia, Portugalia	3
23-28	Białoruś, Chile, Czechy, Szwajcaria, Tunezja, Turcja	2
29-38	Belgia, Brazylia, Chiny, Egipt, Finlandia, Hongkong, Południowa Afryka, Słowacja, Szwecja, Urugwaj	1

- W konkurencjach nieolimpijskich pełne reprezentacje przywieźli Niemcy, Amerykanie i Włosi.
- Wśród 38 federacji, które zgłosiły swoje osady w konkurencjach nieolimpijskich osiem pierwszych pod względem liczebności w rankingu miało w swoich reprezentacjach 56% wszystkich startujących.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	12
4-6	Francja, Rosja, Ukraina	5
7-9	Dania, Holandia, Japonia	4
10	Węgry	2
11-25	Australia, Austria, Chiny, Czechy, Grecja, Irlandia, Mołdawia, Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Szwajcaria, Tunezja, Turcja, Urugwaj, Wielka Brytania	1

- W konkurencjach nieolimpijskich kobiet także tylko Niemcy, Amerykanie i Włosi mieli komplet zawodniczek i oni mieli w swoich reprezentacjach 45% wszystkich startujących w tych konkurencjach.
- Ponad połowę reprezentacji zgłosiło tylko po jednej zawodniczce.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	12
4	Dania	10
5	Wielka Brytania	9

6	Austria	7
7-9	Australia, Irlandia, Rumunia	6
10-16	Estonia, Francja, Japonia, Norwegia, Nowa Zelandia, Rosja, Ukraina	5
17	Hiszpania	4
18-19	Grecja, Portugalia	3
20-23	Białoruś, Chile, Mołdawia, Węgry	2
24-36	Belgia, Brazylia, Czechy, Egipt, Finlandia, Holandia, Hongkong, Południowa Afryka, Słowacja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja	1

- W męskich konkurencjach nieolimpijskich sześć pierwszych w zestawieniu reprezentacji miało w swoich zespołach 42,5% wszystkich rywalizujących.
- Jedna trzecia federacji mających męskie osady w konkurencjach nieolimpijskich zgłosiło tylko jednego zawodnika.
- Przy tej samej ilości i tych samych konkurencji kobiet i mężczyzn także w konkurencjach nieolimpijskich stosunek liczby kobiet do liczby mężczyzn startujących w Poznaniu wynosi 35% do 65%.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	16
2	Włochy	14
3	USA	13
4	Wielka Brytania	12
5-6	Australia, Nowa Zelandia	7
7-8	Grecja, Holandia	6
9-10	Francja, Rumunia	5
11-12	Irlandia, Kanada	4
13-14	Chile, Szwajcaria	3
15-22	Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Hiszpania, Południowa Afryka, Rosja, Ukraina, Węgry	2
23-30	Austria, Chiny, Dania, Japonia, Łotwa, Norwegia, Polska, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	8
3	USA	7
4	Włochy	6
5	Australia	5
6	Nowa Zelandia	4
7-8	Grecja, Holandia	3
9-13	Białoruś, Kanada, Rosja, Rumunia, Szwajcaria	2
14-22	Bułgaria, Chile, Chiny, Francja, Japonia, Łotwa, Norwegia, Ukraina, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	8
3	USA	6
4-6	Francja, Irlandia, Wielka Brytania	4
7-10	Grecja, Holandia, Nowa Zelandia, Rumunia	3
11-16	Australia, Brazylia, Chile, Hiszpania, Kanada, Południowa Afryka	2
17-24	Austria, Bułgaria, Dania, Polska, Słowenia, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	1

- Najwięcej osad stających do walki o medale w finałach A mieli Niemcy. Na czele tego zestawienia w pierwszej szóstce znalazły się federacje stanowiące obecnie czołówkę w światowym wioślarstwie na poziomie olimpijskim. Sześć pierwszych reprezentacji zajęło w finałach ponad połowę wszystkich możliwych miejsc.
- Z drugiej strony ponad połowa (56,6%) biorących udział w tych Mistrzostwach Świata federacji miało przynajmniej jedną osadę w finałach wśród 22 rozgrywanych konkurencji.
- Wśród kobiet załogi 22 federacji (51.2%) były w finale A na 43 mających swoje osady w konkurencjach żeńskich, a wśród mężczyzn 28 (43.8%) federacji.
- Polska reprezentacja miała tylko jedną osadę w finale A co miało miejsce po raz pierwszy w historii naszych startów w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.
Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw.
- Największą skutecznością finałową pomijając Słowenię, która miała w tych mistrzostwach tylko jedną osadę osiągnęła Wielka Brytania. Tuż za nią znaleźli się reprezentanci średnich liczebnie tym razem Australii i Nowej Zelandii oraz dużych reprezentacji Niemiec i Włoch.
- Polska z jedną osadą uplasowała się na 26 pozycji wśród 30 państw mających swoje osady w finałach A. Za Polską znalazły się wieloosadowe reprezentacje Rosji, Austrii czy Danii. Widać w tym przypadku, że ilość nie zawsze jest jednoznaczna z poziomem sportowym, a w państwach tzw. zachodnich niejednokrotnie na mistrzostwa zgłaszane są osady, które mają prywatnych sponsorów poza macierzystymi federacjami. Poziom sportowy osad w polskiej reprezentacji jest określany każdego roku na podstawie dwóch startów międzynarodowych w niemieckim Essen i Ratzeburgu. Niestety niewiele federacji ma taki komfort, aby określać poziom na tle mocnego przeciwnika, jakimi są osady niemieckie, a pozostają im tylko rezultaty przejazdów kontrolnych u siebie w kraju, co nie zawsze jest adekwatne do rzeczywistych możliwości.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – wszystkie konkurencje

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Słowenia	100,0 %	1/1
2	Wielka Brytania	80,0 %	12/15
3-4	Australia	77,8 %	7/9
	Nowa Zelandia		7/9
5	Niemcy	76,2 %	16/21
6	Włochy	70,0 %	14/20
7-10	Holandia	66,7 %	6/9
	Południowa Afryka		2/3
	Bułgaria		2/3
	Brazylia		2/3
11-12	Chile	60,0 %	3/5
	Grecja		6/10
13	USA	59,1 %	13/22
14	Irlandia	57,2 %	4/7
15-16	Kanada	50,0 %	4/8
	Białoruś		2/4
17	Francja	45,5 %	5/11
18	Hiszpania	40,0 %	2/5
19	Rumunia	38,5 %	5/13
20	Szwajcaria	37,5 %	3/8
21	Ukraina	33,4 %	2/6
22	Łotwa	25,0 %	1/4
23-24	Chiny	20,0 %	1/5
	Węgry		2/10
25-26	Japonia	16,7 %	1/6
	Polska		1/6
27	Rosja	15,4 %	2/13
28	Norwegia	12,5 %	1/8
29-30	Austria	9,1 %	1/11

ILOŚĆ POLSKICH OSAD W FINAŁACH A ORAZ PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA POLSKIEJ REPREZENTACJI W LATACH 2005-2018

Rok	2018	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Ogółem	1	2	4	4	3	3	4	5	3	2	4	6	5	4
Kobiet	-	-	1	2	2	2	1	1	1	1	2	4	3	1
Mężczyźni	1	2	3	2	1	1	3	4	2	1	2	2	2	3
% skuteczność finałowa	16,7 %	28,6 %	44,4 %	57,1 %	42,9 %	42,9 %	57,1 %	71,4 %	60 %	33,3 %	66,7 %	75 %	62,5 %	50 %

- Jak widać z analizy powyższej tabeli w czternastoletniej historii rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata najczęściej, bo sześć osad w finale A mieliśmy tylko raz, dwukrotnie mieliśmy pięć osad w finale A, pięciokrotnie po cztery osady, trzykrotnie po trzy osady, dwukrotnie po dwie osady, a raz i to w tym roku jedną osadę.
- Drugi raz z rzędu zdarzyło się, że żadnej naszej osadzie kobiecej nie udało się zakwalifikować do finału A, co jest z pewnością dzwonkiem alarmowym szczególnie w kontekście obecnej rywalizacji krajowej, który niestety jest na rażąco niskim poziomie.
- W tegorocznych mistrzostwach nasza reprezentacja uzyskała najniższą skuteczność finałową z wszystkich dotychczasowych startów w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	10
3-4	USA, Włochy	7
5-7	Grecja, Nowa Zelandia, Rumunia	5
8-10	Australia, Holandia, Kanada	4
11-16	Białoruś, Bułgaria, Chile, Francja, Irlandia, Szwajcaria	2
17-27	Brazylia, Chiny, Hiszpania, Łotwa, Norwegia, Polska, Południowa Afryka, Rosja, Słowenia, Ukraina, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Wielka Brytania	7
2-4	Australia, Niemcy, USA	4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	6
2	Włochy	5

5-6	Grecja, Nowa Zelandia	3
7-11	Białoruś, Holandia, Kanada, Rumunia, Włochy	2
12-18	Chile, Bułgaria, Chiny, Łotwa, Norwegia, Rosja, Szwajcaria	1

3-5	Rumunia, USA, Wielka Brytania	3
6-11	Francja, Grecja, Holandia, Irlandia, Kanada, Nowa Zelandia	2
12-21	Brazylia, Bułgaria, Chile, Hiszpania, Polska , Południowa Afryka, Słowenia, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	1

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓŁEM KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Słowenia	100,0 %	1/1
2	Wielka Brytania	83,4 %	10/12
3	Niemcy	77,0 %	10/13
4-5	Grecja	71,5 %	5/7
	Nowa Zelandia		5/7
6-8	Australia	66,7 %	4/6
	Białoruś		2/3
	Bułgaria		2/3
9	Włochy	58,4 %	7/12
10	Holandia	57,2 %	4/7
11-17	USA	50,0 %	7/14
	Rumunia		5/10
	Kanada		4/8
	Chile		2/4
	Irlandia		2/4
	Brazylia		1/2
	Południowa Afryka		1/2
18	Szwajcaria	33,4 %	2/6
19	Francja	28,6 %	2/7
20-23	Chiny	25,0 %	1/4
	Hiszpania		1/4
	Łotwa		1/4
	Ukraina		1/4
24	Norwegia	20,0 %	1/5
25	Polska	16,7 %	1/6
26	Węgry	12,5 %	1/8
27	Rosja	9,1 %	1/11

- W czternastu konkurencjach olimpijskich 84 miejsca w finałach A rozdzieliło pomiędzy siebie 27 federacji z 50 mających swoich reprezentantów w tej rywalizacji, z czego pierwszych siedem w tym rankingu zabrało 58,4% wszystkich miejsc.
- Najwięcej osad w finałach A w konkurencjach olimpijskich mieli Brytyjczycy i Niemcy przed Włochami i Amerykanami. Na końcu tabeli znalazło się aż jedenaście państw z tylko jedną osadą w finale A.
- Wśród konkurencji żeńskich najwięcej załóg do ostatecznej walki o medale wprowadziła Wielka Brytania, a Niemcy w konkurencjach męskich.
- Pomijając i w tym przypadku jednoosadową reprezentację męskiej Słowenii na czele rankingu skuteczności finałowej znaleźli się Brytyjczycy i Niemcy. Z pozostałych największych reprezentacji bliżej środka tabeli są Włosi, Amerykanie i Rumuni, a na samym końcu Rosjanie, którzy w finale mieli tylko jedną załogę na jedenaście.
- Niestety niewiele wyżej tym razem uplasowała się Polska także z jedną osadą w finale, ale przy mniejszej ilości startujących załóg.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	7
2-3	Niemcy, USA	6
4-5	Australia, Francja	3
6-9	Holandia, Irlandia, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	2
10-21	Austria, Brazylia, Chile, Dania, Grecja, Hiszpania, Japonia, Południowa Afryka, Rosja, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy	4
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA	3
	Włochy	

3	USA	3
	Australia	
4-13	Francja	1
	Holandia	
	Japonia	
	Nowa Zelandia	
	Rosja	
	Szwajcaria	
	Ukraina	
	Wielka Brytania	
	Węgry	

3-6	Australia	2
	Francja	
	Irlandia	
	Niemcy	
7-16	Austria	1
	Brazylia	
	Chile	
	Dania	
	Grecja	
	Hiszpania	
	Holandia	
	Nowa Zelandia	
	Południowa Afryka	
	Wielka Brytania	

- W konkurencjach nieolimpijskich 48 miejsc finałowych rozdzieliło pomiędzy siebie 21 federacji, z tym, że aż dwanaście miało w nich po jednej osadzie.
- Najwięcej, chyba już tradycyjnie mieli Włosi i o jedną mnie Niemcy i Amerykanie. Podobnie wśród kobiet najwięcej osad w finałach A mieli Niemcy i Włosi, a u mężczyzn Amerykanie i Włosi.
- W czterech nieolimpijskich konkurencjach kobiet tylko trzy federacje miały w finałach A więcej niż jedną osadę. Natomiast także w czterech konkurencjach męskich więcej niż jedną osadę w finale A miało sześć państw.
- Siedem reprezentacji wszystkie swoje załogi zgłoszone do konkurencji nieolimpijskich zdołało zakwalifikować do finałowej rozgrywki.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓŁEM KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-7	Australia	100,0 %	3/3
	Brazylia		1/1
	Chile		1/1
	Hiszpania		1/1
	Holandia		2/2
	Nowa Zelandia		2/2
	Południowa Afryka		1/1
8	Włochy	87,5 %	7/8
9-11	Francja	75,0 %	3/4
	Niemcy		6/8
	USA		6/8
12-13	Irlandia	66,7 %	2/3
	Wielka Brytania		2/3
14-17	Rosja	50,0 %	1/2
	Szwajcaria		1/2
	Ukraina		1/2
	Węgry		1/2
18-19	Grecja	33,3 %	1/3
	Japonia		1/3
20-21	Austria	25,0 %	1/4
	Dania		1/4

- Imponującą skuteczność finałową zaprezentowali Włosi, którzy we wszystkich konkurencjach nieolimpijskich mieli swoich przedstawicieli, a do finału nie zakwalifikowali jedynie skifisty wagi lekkiej i wszystkie pozostałe osady w finale zdobyły medale.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu rozdano 66 medali w 22 konkurencjach. Zdołało je 20 federacji. Zdecydowanie największą ilość medali w tym roku, ale głównie dzięki konkurencjom nieolimpijskim zdobyli Włosi. W dalszej kolejności w tabeli uplasowali się Brytyjczycy i Amerykanie oraz Niemcy.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	12
2-3	USA, Wielka Brytania	8
4	Niemcy	7
5	Rumunia	5
6	Holandia	4
7	Nowa Zelandia	3
8-13	Bułgaria, Francja, Grecja, Irlandia, Kanada, Rosja	2
14-20	Australia, Brazylia, Chile, Chiny, Hiszpania, Polska , Południowa Afryka	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	6
2-3	USA, Wielka Brytania	5
4	Niemcy	4
5	Holandia	3
6-7	Rosja, Rumunia	2
8-13	Bułgaria, Chile, Chiny, Francja, Kanada, Nowa Zelandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	6
2-5	Niemcy, Rumunia, USA, Wielka Brytania	3
6-8	Grecja, Irlandia, Nowa Zelandia	2
9-17	Australia, Brazylia, Bułgaria, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Polska , Południowa Afryka	1

- Wśród kobiet jedenaście kompletów medali rozdzielono pomiędzy trzynaście federacji, a największą ilość medali zdobyły Włoszki przed Amerykankami i Brytyjkami. W konkurencjach męskich także jedenaście kompletów rozdzielono pomiędzy siedemnaście federacji i najwięcej zdobyli także Włosi. Należy zauważyć, że reprezentacja włoska zdobyła tyle samo medali w kobiecych i męskich. Można zaryzykować stwierdzenie, że w tym roku Włosi mieli bardzo wyrównaną reprezentację młodzieżową.

Najwyższą wartość poszczególnych reprezentacji pokazuje skuteczność medalowa, czyli procentowy stosunek ilości zdobytych medali przez daną reprezentację do ilości jej startujących osad. Oczywiście wskaźnik ten jest tym dokładniejszy im więcej osad startujących w imprezie mistrzowskiej mają poszczególne reprezentacje.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ilość zgłoszonych osad
1	Bułgaria	66,6 %	2/3
2	Włochy	60,0 %	12/20
3	Wielka Brytania	53,3 %	8/15
4	Holandia	44,4 %	4/9
5	Rumunia	38,5 %	5/13
6	USA	36,4 %	8/22
7-10	Brazylia	33,3 %	1/3
	Niemcy		7/21
	Nowa Zelandia		3/9
	Południowa Afryka		1/3
11	Irlandia	28,6 %	2/7
12	Kanada	25,0 %	2/8
13-16	Chile	20,0 %	1/5
	Chiny		1/5
	Grecja		2/10
	Hiszpania		1/5
17	Francja	18,2 %	2/11
18	Polska	16,7 %	1/6
19	Rosja	15,4 %	2/13
20	Australia	11,1 %	1/9

KOBIETY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ilość zgłoszonych osad
1	Bułgaria	100,0%	1/1
2	Holandia	75,5 %	3/4
3	Włochy	66,6 %	6/9
4	Wielka Brytania	62,5 %	5/8
5	Chile	50,0 %	1/2
6	USA	45,5 %	5/11
7	Niemcy	40,0 %	4/10
8-10	Kanada	33,3 %	1/3
	Rosja		2/6
	Rumunia		2/6
11-12	Chiny	25,0 %	1/4
	Francja		1/4
13	Nowa Zelandia	20,0 %	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ilość zgłoszonych osad
1	Włochy	54,5 %	6/11
2-5	Brazylia	50,0 %	1/2
	Bułgaria		1/2
	Irlandia		2/4
	Nowa Zelandia		2/4
6-7	Rumunia	42,9 %	3/7
	Wielka Brytania		3/7
8	Grecja	40,0 %	2/5
9-10	Hiszpania	33,3 %	1/3
	Południowa Afryka		1/3
11-12	Niemcy	27,3 %	3/11
	USA		3/11
13-14	Australia	25,0 %	1/4
	Polska		1/4
15-16	Holandia	20,0 %	1/5
	Kanada		1/5
17	Francja	14,3 %	1/7

- Największą skuteczność medalową osiągnęły dawno już nie zauważane w strefie medalowej osady bułgarskie, które na trzy startujące w mistrzostwach załogi, dwie z nich zdobyły medale.

- Zaraz za nimi w rankingu skuteczności uplasowały się dwie potęgi wioślarskie, czyli Włosi i Wielka Brytania.
- Stosunkowo niską skuteczność medalową osiągnęły w tym roku dwie inne duże reprezentacje Niemiec i USA.
- W konkurencjach kobiecych na czele jest wprawdzie jedno-osadowa reprezentacja Bułgarii, ale za nią znalazły się silne zazwyczaj reprezentacje Holandii, Wielkiej Brytanii i na poziomie młodzieżowym Włoch. Dziwić może brak w strefie medalowej mocnych w seniorkach osad Australii.
- W konkurencjach męskich na czele bezapelacyjnie najsukuteczniejsi w strefie medalowej byli Włosi, a zaskoczeniem muszą być pozycje w drugiej dziesiątce reprezentacji niemieckiej i amerykańskiej.
- Polska z jednym medalem i 16,7% skutecznością znalazła się na osiemnastej pozycji wśród dwudziestu federacji. Przed naszą reprezentacją są Francuzi, a za nami stosunkowo duże reprezentacje Rosji i Australii. W konkurencjach kobiecych w wyniku braku medalu nie ma Polski w tym rankingu, a w męskich wspólnie z Australią wyprzedzamy takie federacje jak Holandię, Kanadę czy Francję. Natomiast bezpośrednio przed Polską znaleźli się Niemcy i Amerykanie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Wielka Brytania	7
2-4	Niemcy, Rumunia, Włochy	5
5	USA	4
6	Holandia	3
7-9	Bułgaria, Kanada, Nowa Zelandia	2
10-16	Chile, Chiny, Grecja, Hiszpania, Polska , Południowa Afryka, Rosja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Wielka Brytania	4
2	USA	3
3-6	Holandia	2
	Niemcy	
	Rumunia	
7-12	Włochy	1
	Bułgaria	
	Chile	
	Chiny	
	Kanada	
	Nowa Zelandia	
	Rosja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-4	Niemcy	3
	Rumunia	
	Wielka Brytania	
	Włochy	
5-13	Bułgaria	1
	Grecja	
	Hiszpania	
	Holandia	
	Kanada	
	Nowa Zelandia	
	Polska	
	Południowa Afryka	
	USA	

- W czternastu konkurencjach olimpijskich 42 medale rozdzieliło pomiędzy siebie 16 federacji. W kobietach 21 medali rozdano 12 reprezentacjom, a wśród mężczyzn także 21 medali – 13 reprezentacjom.
- Najwięcej medali w konkurencjach olimpijskich zdobyli Brytyjczycy ogólnie i wśród kobiet, a wśród mężczyzn cztery federacje: Niemcy, Rumuni, także Brytyjczycy i Włosi.
- Porównując rywalizację do Mistrzostw Świata Seniorów najbardziej zastanawia brak w rankingach reprezentacji Australii i Chin czy nawet Czechów.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Bułgaria	66,7 %	2/3
2	Wielka Brytania	58,3 %	7/12
3-4	Południowa Afryka	50,0 %	1/2
	Rumunia		5/10
5	Holandia	42,9 %	3/7
6	Włochy	41,7 %	5/12
7	Niemcy	38,5 %	5/13
8-9	Nowa Zelandia	28,6 %	2/7
	USA		4/14
10-13	Chile	25,0 %	1/4
	Chiny		1/4
	Hiszpania		1/4
	Kanada		2/8
14	Polska	16,7 %	1/6
15	Grecja	14,3 %	1/7
16	Rosja	9,1 %	1/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Bułgaria	100,0 %	1/1
2	Holandia	66,6 %	2/3
3	Wielka Brytania	57,1 %	4/7
4	Chile	50,0 %	1/2
5	USA	42,9 %	3/7
6-7	Rumunia	40,0 %	2/5
	Włochy		2/5
8-10	Chiny	33,3 %	1/3
	Kanada		1/3
	Niemcy		2/6
11	Nowa Zelandia	25,0 %	1/4
12	Rosja	20,0 %	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1-2	Rumunia	60,0 %	3/5
	Wielka Brytania		3/5
3-5	Bułgaria	50,0 %	1/2
	Hiszpania		1/2
	Południowa Afryka		1/2
6-7	Niemcy	42,9 %	3/7
	Włochy		3/7
8	Grecja	33,3 %	1/3
9	Nowa Zelandia		1/3
10-11	Holandia	25,0 %	1/4
	Polska		1/4
12	Kanada	20,0 %	1/5
13	USA	14,3 %	1/7

- Także w konkurencjach olimpijskich na czele rankingu skuteczności medalowej znajdują się Bułgarzy. Za nimi duża reprezentacja Brytyjczyków, mała Południowej Afryki i duża Rumunii, średnia Holandii oraz duże Włochów i Niemców. Na końcu znaleźli się Rosjanie z dużą, ale niestety słabą reprezentacją.
- Polska z jednym męskim medalem w konkurencji olimpijskiej wśród szesnastu sklasyfikowanych federacji zajęła 14 miejsce, a w konkurencjach mężczyzn wśród trzynastu sklasyfikowanych państw 10-11 pozycję wspólnie z Holendrami, a przed Kanadą i USA. Celowo wyszczególniono te federacje, gdyż ich potencjał wioślarski tzn. ilość klubów i ilość trenujących wioślarstwo w ich krajach jest wielokrotnie przewyższający polskie realia.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	7
2	USA	4
3-5	Irlandia, Francja, Niemcy	2
6-12	Australia, Brazylia, Grecja, Holandia, Nowa Zelandia, Rosja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	4
2-3	Niemcy	2
	USA	
4-7	Francja	1
	Wielka Brytania	
	Holandia	
	Rosja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	3
2-3	Irlandia	2
	USA	
4-8	Australia	1
	Brazylia	
	Francja	
	Grecja	
	Nowa Zelandia	

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Brazylia	100,0 %	1/1
2	Włochy	87,5 %	7/8
3	Irlandia	66,7 %	2/3
4-8	Francja	50,0 %	2/4
	Holandia		1/2
	Nowa Zelandia		1/2
	Rosja		1/2
	USA		4/8
9-11	Australia	33,3 %	1/3
	Grecja		1/3
	Wielka Brytania		1/3
12	Niemcy	25,0 %	2/8

- W konkurencjach nieolimpijskich, w których nasza reprezentacja miewała swoje osady sporadycznie, głównie z uwagi na potencjał, politykę szkoleniową i sposób finansowania federacji, każdego niemal roku w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata na czele znajdują się Włosi, którzy na osiem rozgrywanych konkurencji zdobyli siedem medali. Maksymalną ilość w kobietach i w konkurencjach męskich zabrakło im medalu jedynie w jedynce wagi lekkiej.

- Na końcu rankingu skuteczności medalowej konkurencji olimpijskich znaleźli się Niemcy, którzy także zgłosili swoje osady do wszystkich konkurencji, jednak zdobyli tylko dwa medale.
- Łącznie dwanaście federacji z 38 mających swoje osady w konkurencjach nieolimpijskich zdobywało medale. Polska młodzieżowa reprezentacja wioślarska w ciągu czternastu lat rozgrywania oficjalnych młodzieżowych mistrzostw świata łącznie zdobyła 24 medale z wyszczególnieniem w poszczególnych latach:

IŁOŚĆ MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

2005	Amsterdam	2 medale		2012	Troki	1 medal
2006	Hazewinkel	3 medale		2013	Linz	2 medale
2007	Strathclyde	4 medale		2014	Varese	2 medale
2008	Brandenburg	2 medale		2015	Płowdiw	2 medale
2009	Racice	2 medale		2016	Rotterdam	2 medale
2010	Brześć	Bez medalu		2017	Płowdiw	1 medal
2011	Amsterdam	Bez medalu		2018	Poznań	1 medal

Klasyfikacji medalowej prymat nadają medale złote i to kraje, które zdobywają ich najwięcej zawsze są na czele takiego rankingu. Tym razem ogólną klasyfikację medalową Młodzieżowych Mistrzostw Świata wygrali Amerykanie, którzy zdobyli aż pięć złotych medali. Dalej byli Włosi i Rumuni zdobywając po trzy złote medale.

- Łącznie 22 złote medale rozdzieliło pomiędzy siebie dwanaście federacji.
22 srebrne medale zdobyli przedstawiciele dziewięciu federacji.
22 brązowe medale zdobyły osady trzynastu państw.
- Osady pięciu państw zdobyły medale wszystkich trzech kolorów, pięciu państw zdobyły medale dwóch kolorów i dziesięciu tylko w jednym kolorze.
- W rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie kolejność pierwszych czterech państw w klasyfikacji medalowej jest identyczna.
- Warto podkreślić, że jedna z potęg wioślarskich, szczególnie w grupach juniorskich i młodzieżowych – Niemcy nie zdobyli tym razem żadnego złotego medalu. Podobnie zresztą jak Holandia, Francja czy Australia.
- Polska reprezentacja podobnie jak w roku ubiegłym zdobyła jeden medal brązowy.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	5-1-2
2	Włochy	3-3-6
3	Wielka Brytania	3-3-2
4	Rumunia	2-2-1
5	Kanada	2-0-0
6	Nowa Zelandia	1-1-1
7-8	Grecja	1-1-0
	Irlandia	
9	Rosja	1-0-1
10-12	Brazylia	1-0-0
	Hiszpania	
	Południowa Afryka	
13	Niemcy	0-5-2
14	Holandia	0-4-0
15	Francja	0-1-1
16	Bułgaria	0-0-2
17-20	Australia	0-0-1
	Chile	
	Chiny	
	Polska	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	3-1-1
2	Włochy	2-1-3
3	Wielka Brytania	2-1-2
4	Rumunia	1-1-0
5	Rosja	1-0-1
6-7	Nowa Zelandia	1-0-0
	Kanada	
8	Niemcy	0-4-0
9	Holandia	0-3-0
10-13	Francja	0-0-1
	Bułgaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	2-0-1
2	Włochy	1-2-3
3	Wielka Brytania	1-2-0
4	Rumunia	1-1-1
5-6	Grecja	1-1-0
	Irlandia	
7-10	Brazylia	1-0-0
	Hiszpania	
	Kanada	
	Południowa Afryka	
11	Niemcy	0-1-2

	Chile	
	Chiny	

12	Nowa Zelandia	0-1-1
13-14	Francja	0-1-0
	Holandia	
15-17	Australia	0-0-1
	Bułgaria	
	Polska	

- W czternastu konkurencjach olimpijskich złote medale rozdzieliło pomiędzy siebie dziesięć federacji. Tylko cztery państwa zdobyły po dwa złote medale. Sześć państw zdobywało medale srebrne i dziesięć państw zdobyło medale brązowe.
- Na czele wszystkich klasyfikacji medalowych konkurencji olimpijskich znaleźli się Brytyjczycy.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	2-3-2
2	Rumunia	2-2-1
3	USA	2-1-1
4	Kanada	2-0-0
5	Włochy	1-2-2
6	Nowa Zelandia	1-0-1
7-10	Grecja	1-0-0
	Hiszpania	
	Południowa Afryka	
	Rosja	
11	Niemcy	0-3-2
12	Holandia	0-3-0
13	Bułgaria	0-0-2
14-16	Chile	0-0-1
	Chiny	
	Polska	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	1-1-2
2	USA	1-1-1
3	Rumunia	1-1-0
4	Włochy	1-0-1
5-7	Kanada	1-0-0
	Nowa Zelandia	
	Rosja	
8-9	Niemcy	0-2-0
	Holandia	
10-12	Bułgaria	0-0-1
	Chiny	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	1-2-0
2	Rumunia	1-1-1
3-7	Grecja	1-0-0
	Hiszpania	
	Kanada	
	Południowa Afryka	
	USA	
8	Włochy	0-2-1
9	Niemcy	0-1-2
10	Holandia	0-1-0
11-13	Nowa Zelandia	0-0-1
	Bułgaria	
	Polska	

- Klasyfikację medalową w konkurencjach nieolimpijskich nie wygrali Włosi, którzy mieli największą ilość medali, a Amerykanie. Jednak Amerykanie mieli złote medale w konkurencjach nieolimpijskich, ale wagi otwartej (czwórki ze sterczą lub sternikiem) oraz po raz pierwszy rozegranej konkurencji wagi lekkiej – dwójce bez sterczki.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	3-0-1
2	Włochy	2-1-4
3	Irlandia	1-1-0
4-5	Brazylia	1-0-0
	Wielka Brytania	
6	Niemcy	0-2-0
7	Francja	0-1-1
8-10	Grecja	0-1-0
	Holandia	
	Nowa Zelandia	
11-12	Rosja	0-0-1
	Australia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	2-0-0
2	Włochy	1-1-2
3	Wielka Brytania	1-0-0
4	Niemcy	0-2-0
5	Holandia	0-1-0
6-7	Francja Rosja	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Irlandia	1-1-0
2	Włochy	1-0-2
3	USA	1-0-1
4	Brazylia	1-0-0
5-7	Francja Grecja Nowa Zelandia	0-1-0
8	Australia	0-0-1

- W ośmiu konkurencjach tzw. nieolimpijskich złote medale zdobyły osady pięciu federacji, srebrne – siedmiu i brązowe także pięciu.
- W czterech konkurencjach kobiecych zwyciężczyniami zostały przedstawicielki trzech reprezentacji, natomiast także w czterech konkurencjach męskich każdą z nich wygrała załoga innego państwa.

Poniżej w tabelach zestawiono państw zajmujące pierwsze trzy miejsca w klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich w całej czternastoletniej historii rozgrywania oficjalnych Młodzieżowych Mistrzostw Świata i ilość medali przez nich zdobywanych. Na tym tle ilość i kolor medali zdobywanych przez reprezentantów oraz miejsce w klasyfikacji medalowej.

- Najwięcej razy w trójce klasyfikacji medalowej byli Niemcy (12 razy) i oni też najwięcej razy ją wygrali (9 razy). Tym bardziej może zastanawiać fakt, że od dwóch lat w ogóle ich na tym podium nie ma.

**ZESTAWIENIE MEDALISTÓW KLASYFIKACJI MEDALOWEJ ORAZ POLSKI
W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH**

Rok	2005					2006					2007				
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI					
		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR			
1	Rumunia	3	1	-	Niemcy	2	4	5	Niemcy	2	4	2			
2	Niemcy	2	5	1	Rumunia	2	1	1	Nowa Zelandia	2	1	-			
3	Włochy	2	2	1	Czechy	2	-	1	Białoruś	2	-	1			
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR			
	9-10	-	1	1	7-8	1	-	1	5-6	1	1	1			
Rok	2008					2009					2010				
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI					
		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR			
1	Niemcy	5	2	2	Niemcy	3	5	2	Niemcy	4	1	2			
2	Rumunia	2	-	-	Grecja	2	-	-	USA	2	1	3			
3	USA	2	-	-	Nowa Zelandia	2	-	-	Grecja	2	-	1			
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR			
	8	-	1	3	5-7	1	-	1	-	-	-	-			
Rok	2011					2012					2013				
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI					
		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR			
1	Niemcy	5	2	2	Niemcy	3	5	3	Rumunia	4	-	-			
2	USA	2	-	1	Nowa Zelandia	2	-	2	Niemcy	3	2	3			
3	Włochy	1	2	-	Australia, USA	2	-	-	Wielka Brytania	1	2	-			
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR			
	-	-	-	-	12-15	-	1	-	11-13	-	1	1			
Rok	2014					2015					2016				
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI					
		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR			
1	Nowa Zelandia	3	-	1	Niemcy	3	1	-	Niemcy	2	2	2			
2	Włochy	2	1	1	Rumunia	3	-	-	Holandia	2	-	1			
3	Niemcy	1	1	3	USA	2	1	-	Wielka Brytania	1	3	1			
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR			
	14	-	2	-	5-7	1	-	1	5	1	1	-			
Rok	2017					2018									
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI									
		Zł	SR	BR		Zł	SR	BR							
1	Rumunia	2	2	-	Wielka Brytania	2	3	2							

2	Wielka Brytania	2	1	1	Rumunia	2	2	1
3-4	Holandia, Kanada	2	-	-	USA	2	1	1
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	Zł	SR	BR
	19-23	-	-	1	14-16	-	-	1

- Drugimi w takim zestawieniu są Rumunii (7 razy i 3 razy wygrali). Kolejni to Amerykanie (6 razy, ale nigdy klasyfikacji medalowej nie wygrali), Brytyjczycy i Nowa Zelandia (po 4 razy i po jednym razie wygrali klasyfikację medalową). Dopiero szóstymi w kolejności są Włosi, którzy w trójce klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich byli trzykrotnie, ale nigdy jej nie wygrali. Po dwa razy byli Holendrzy i Grecy, a po jednym razie Czesi, Białorusini, Australijczycy i Kanadyjczycy.
- Najlepsze miejsce reprezentacji Polski w klasyfikacji medalowej Młodzieżowych Mistrzostw Świata to czterokrotnie piąte (w 2007, 2009, 2015 i 2016 roku).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	98
2	Niemcy	94
3	USA	83
4	Wielka Brytania	79
5	Rumunia	44
6	Grecja	38
7	Nowa Zelandia	37
8	Holandia	35
9	Australia	32
10	Francja	27
11	Kanada	26
12	Irlandia	24
13	Rosja	18
14	Chile	15
15	Hiszpania	14
16-19	Brazylia, Bułgaria, Południowa Afryka, Węgry	12
20	Dania	11
21-22	Białoruś, Szwajcaria	10
23-24	Polska, Ukraina	8
25	Chiny	7
26	Austria	6
27-28	Japonia, Norwegia	5
29	Słowenia	4
30-31	Czechy, Łotwa	3
32	Litwa	2
33-35	Mołdawia, Serbia, Tunezja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	49
3	USA	46
4	Włochy	45
5	Holandia	21
6-7	Australia, Rumunia	20
8	Nowa Zelandia	19
9	Grecja	17
10	Rosja	16
11	Kanada	13
12-13	Białoruś, Francja	8
14-15	Chiny, Szwajcaria	7
16-18	Bułgaria, Chile, Węgry	6
19	Norwegia	5
20-22	Dania, Japonia, Ukraina	4
23-24	Czechy, Łotwa	3
25-26	Hiszpania, Polska	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	53
2	Niemcy	45
3	USA	37
4	Wielka Brytania	30
5-6	Irlandia, Rumunia	24
7	Grecja	21
8	Francja	19
9	Nowa Zelandia	18
10	Holandia	14
11	Kanada	13
12-15	Australia, Brazylia, Hiszpania, Południowa Afryka	12
16	Chile	9
17	Dania	7
18-21	Austria, Bułgaria, Polska, Węgry	6
22-23	Słowenia, Ukraina	4
24	Szwajcaria	3
25-27	Białoruś, Litwa, Rosja	2
28-31	Japonia, Mołdawia, Serbia, Tunezja	1

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw.

sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

W ogólnej punktacji tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata zwyciężyli, podobnie jak w roku ubiegłym Włosi. W tym roku przed Niemcami i USA, a w roku ubiegłym przed Wielką Brytanią i Niemcami.

- 35 federacji na 53 biorące udział w mistrzostwach w Poznaniu zdobyło punkty co stanowi 66% uczestniczących
- W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 26 federacji na 41 mających w nich swoje osady (63,5%).
- W konkurencjach męskich punkty zdobyło 31 federacji na 52 mające w nich swoje załogi (59,7%).

W punktacji konkurencji olimpijskich zwyciężyli Brytyjczycy przed Niemcami i Włochami. W ubiegłym roku na czele wspólnie byli Rumunii z Brytyjkami przed Amerykanami i Niemcami. Najlepsi mieli po 47 punktów, a zatem tyle samo co teraz trzeci Włosi.

- 33 federacje zdobyło punkty w konkurencjach olimpijskich co stanowi 66% wszystkich mających swoje w tych konkurencjach osady.
- W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 24 federacje co stanowi 63,2% uczestniczących w nich federacji, a w konkurencjach męskich 28 co stanowi odpowiednio 57,2%.
- Polska reprezentacja zdobyła tylko osiem punktów, co jest niestety przewidywanym i słabym wynikiem, a odzwierciedla obecny poziom naszego wioślarstwa młodzieżowego. Drugi raz z rzędu nasza reprezentacja młodzieżowa zdobyła mniej niż 10 punktów, gdyż w ubiegłorocznych mistrzostwach było ich tylko o jeden punkt więcej, choć pozycję w punktacji drużynowej zajęła o trzy miejsca wyższą.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Wielka Brytania	66
2	Niemcy	58
3	Włochy	47
4	USA	44
5	Rumunia	42
6	Grecja	30
7	Nowa Zelandia	27
8	Kanada	26
9	Holandia	24
10	Australia	18
11-12	Bułgaria, Rosja	12
13-14	Chile, Hiszpania	11
15	Francja	10
16	Południowa Afryka	9
17-19	Białoruś, Irlandia, Polska	8
20	Chiny	7
21-22	Szwajcaria, Węgry	6
23	Norwegia	5
24-25	Słowenia, Ukraina	4
26-28	Brazylia, Dania, Łotwa	3
29	Litwa	2
30-33	Austria, Czechy, Mołdawia, Serbia	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	40
2-3	Niemcy, USA	25
4	Rumunia	20
5	Włochy	17
6-7	Grecja, Nowa Zelandia	16
8	Australia	15
9	Holandia	14
10	Kanada	13
11	Rosja	10
12	Białoruś	8
13	Chiny	7
14-15	Bułgaria, Chile	6
16	Norwegia	5
17-18	Łotwa, Szwajcaria	3
19-22	Dania, Francja, Hiszpania, Polska	2
23-24	Czechy, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	33
2	Włochy	30
3	Wielka Brytania	26
4	Rumunia	22
5	USA	19
6	Grecja	14
7	Kanada	13
8	Nowa Zelandia	11
9	Holandia	10
10-11	Hiszpania, Południowa Afryka	9
12-13	Francja, Irlandia	8
14-15	Bułgaria, Polska	6
16-17	Chile, Węgry	5
18-19	Słowenia, Ukraina	4
20-22	Australia, Brazylia, Szwajcaria	3
23-24	Litwa, Rosja	2
25-28	Austria, Dania, Mołdawia, Serbia	1

Punktację drużynową konkurencji nieolimpijskich bezapelacyjnie wygrali Włosi przed Amerykanami i Niemcami. W ubiegłym roku tą punktację także wygrali Włosi z niemal identyczną ilością punktów przed Wielką Brytanią, Francją i Niemcami.

- W konkurencjach nieolimpijskich punkty zdobyło 25 federacji, czyli 65,8% biorących w nich udział. Wśród kobiet 16 federacji, czyli 64%, a wśród mężczyzn 21 federacji czyli 58,4%.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	51
2	USA	39
3	Niemcy	36
4	Francja	17
5	Irlandia	16
6	Australia	14
7	Wielka Brytania	13
8	Holandia	11
9	Nowa Zelandia	10
10	Brazylia	9
11-12	Dania, Grecja	8
13-14	Rosja, Węgry	6
15-16	Austria, Japonia	5
17-19	Chile, Szwajcaria, Ukraina	4
20-21	Hiszpania, Południowa Afryka	3
22-24	Białoruś, Czechy, Rumunia	2
25	Tunezja	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	28
2	Niemcy	24
3	USA	21
4	Wielka Brytania	9
5	Holandia	7
6-7	Francja, Rosja	6
8-9	Australia, Węgry	5
10-12	Japonia, Szwajcaria, Ukraina	4
13	Nowa Zelandia	3
14-15	Czechy, Dania	2
16	Grecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	23
2	USA	18
3	Irlandia	16
4	Niemcy	12
5	Francja	11
6-7	Australia, Brazylia	9
8-9	Grecja, Nowa Zelandia	7
10-11	Austria, Dania	6
12-14	Chile, Holandia, Wielka Brytania	4
15-16	Hiszpania, Południowa Afryka	3
17-18	Białoruś, Rumunia	2
19-21	Japonia, Tunezja, Węgry	1

ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYWANYCH I ZAJMOWANE MIEJSCE W PUNKTACJI DRUŻYNOWEJ KOBIET I MĘŻCZYŹN PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ

W OSTATNICH PIĘCIU LATACH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

	2014		2015		2016		2017		2018	
	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce
Kobiety	10	VIII	12	VII-VIII	11	VIII-IX	0	-	2	XIX-XXII
Mężczyźni	10	XIII-XIV	11	XIII	17	IV	9	XVII-XVIII	6	XIV-XV

Z tego zestawienia widać, że ostatnie dwa lata są fatalne dla kobiecej części naszej reprezentacji. Polki nie były sklasyfikowane w ubiegłym roku, a w tym zajęły przedostatnie miejsce. Więcej punktów zdobywają mężczyźni dzięki dwóm brązowym medalom w obu latach.

Poniżej dla porównania zestawiono punktacje ogólną i w konkurencjach olimpijskich wszystkich oficjalnych Młodzieżowych Mistrzostw Świata od 2005 roku. Z tabeli wyraźnie widać wyraźny regres polskiej reprezentacji młodzieżowej w ostatnich dwóch latach. Trudno przewidywać, aby w kolejnym roku było lepiej, tym bardziej, że Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostaną w dalekiej i kosztochłonnej Sarasocie na Florydzie. Sytuacja jest na tyle niebezpieczna, że w pierwszej reprezentacji seniorów jest wiele osób, które po wielu latach trenowania będą kończyć swoje kariery po Igrzyskach Olimpijskich w Tokio, a obecni zawodnicy reprezentacji młodzieżowej będą musieli ich zastąpić. Nadchodzi wprawdzie grupa juniorów o dobrych warunkach fizycznych, ale są jeszcze bardzo młodzi bez większego doświadczenia i przede wszystkim muszą dużo więcej popracować objętościowo. Natomiast wśród kobiet zarówno juniorki jak i grupa młodzieżowa jest przede wszystkim „niedotrenowana” w klubach. Wprawdzie istnieją różne programy ogólnopolskie Kadr Wojewódzkich czy Akademickich Centrów Szkolenia Sportowego, ale w większości służą

one do podtrzymania działalności klubów, a w nich szkolenie jest na niskim poziomie co widać obserwując rywalizację krajową.

ZESTAWIENIE MIEJSC REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI OGÓLNEJ I W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W ROZEGRANYCH DOTYCHCZAS MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2018

ROK	MIEJSCE	ILOŚĆ OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobiecych	nieolimpijskich	Ilość punktów	miejsce	Ilość punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10
2015	Płowdiw	7	3	0	23	11	23	8-10
2016	Rotterdam	9	4	1	28	9-10	28	5
2017	Płowdiw	7	3	0	9	25-26	9	20-22
2018	Poznań	6	2	0	8	23-24	8	17-19

Młodzieżowe Mistrzostwa Świata 2018 rozgrywane były w podobnym systemie jak poprzednie przez pięć dni (od środy do niedzieli) wg następującego programu:

25.07. środa - rozegrano jedynie przedbiegi do sześciu konkurencji nieolimpijskich (w pozostałych dwóch nowych konkurencjach – czwórce ze sterniczką i dwójce bez sterniczki wagi lekkiej kobiet miały zgłoszono poniżej sześciu osad) i pięciu konkurencji olimpijskich. Trzech, czyli czwórki podwójnej kobiet i dwójek bez sternika kobiet i mężczyzn, w których finały miały być rozegrane w sobotę, męskiej jedynki, w której ze względu na ilość zgłoszeń trzeba było rozegrać ćwierćfinały, a finały w niedzielę oraz czwórki bez sternika mężczyzn.

26.07. czwartek - rozegrano przedbiegi w pozostałych konkurencjach, repasaże konkurencji, których przedbiegi odbyły się pierwszego dnia oraz wyścigi o tory w dwóch konkurencjach w których zgłoszono poniżej sześciu osad.

27.07. piątek - rozegrano repasaże pozostałych konkurencji, ćwierćfinały w męskiej jedynce, gdzie zgłoszono powyżej 24 osad, wszystkie półfinały C/D i półfinały A/B konkurencji których finały miały odbyć się w sobotę.

28.07. sobota - półfinały A/B konkurencji, których finały miały się odbyć w niedzielę, wszystkie finały C,D,E oraz finały A,B części konkurencji.

29.07. niedziela – rozegrano finały A,B pozostałych konkurencji.

Aby dokonać dokładniejszej analizy poziomu sportowego tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie mistrzostw w Poznaniu, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)						
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE			
1	BW2x	-2,65	1-2	BW4+	Konkurencje rozgrywane po raz pierwszy w MMŚ	
2	BM8+	-1,27		BLW2-		
3	BLW2x	-0,42	3	BLW1x		1,64
4	BW1x	1,11	4	BLM1x		4,93
5	BM1x	2,09	5	BLW4x		8,64
6	BLM2x	2,67	6	BLM4x		12,92
7	BM4x	4,38	7	BM4+		14,44
8	BW8+	4,48	8	BLM2-		14,92
9	BW4-	4,87				
10	BM2x	5,56				
11	BM4-	6,23				
12	BW2-	16,99				
13	BW4x	19,24				
14	BM2-	21,68				

- Najwyżej dotychczasowy najlepszy światowy rezultat poprawiła Brytyjska dwójka podwójna o 2,65 sek., amerykańska męska ósemka o 1,27 sek., a dwójka podwójna wagi lekkiej Włosek o 0,42 sek. Jednak Włoszki poprawiły rekordowe osiągnięcie zawodniczek Nowej Zelandii, uważanych trzy lata temu na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiw jako ponadprzeciętne jak na swój wiek. Tamta dwójka oparta była o posiadaczkę

rekordowego rezultatu wśród senierek w jedynce wagi lekkiej i Mistrzynię Świata Seniorek w jedynce wagi lekkiej, zwyciężczynię Pucharów Świata w Varese i Lucernie w 2015 roku w jedynce i złotą medalistkę młodzieżowych mistrzostw w 2014 roku w dwójce Zoe McBride.

- Wśród pozostałych konkurencji najbliższej najlepszego światowego rezultatu znalazła się nowozelandzka skifistka Samantha Voss oraz kanadyjski skifista Trevor Jones, choć w obu przypadkach w ich konkurencjach rekordowe rezultaty są najstarszymi.
- Najbardziej różniące się wyniki w stosunku do najlepszych światowych w kategorii młodzieżowej osiągnięto w konkurencjach, których finały rozgrywane były w sobotę, a jak wcześniej wspomniano, oprócz niedzieli we wszystkie wcześniejsze dni kierunek wiatru był przeciwny.
- W konkurencjach nieolimpijskich najbliższej rekordowego rezultatu swój czas na Mistrzostwach Świata w Poznaniu osiągnęła Brytyjka, młodzieżowa mistrzyni świata w jedynce wagi lekkiej – Imogen Grant, późniejsza brązowa medalistka Mistrzostw Świata Seniorów w tej konkurencji w Plovdiv.
- Oprócz jedynek wagi lekkiej wszystkie pozostałe konkurencje nieolimpijskie rozgrywane były od środy do soboty, a więc w warunkach przeciwnego wiatru, stąd najlepsze rezultaty osiągnięte w tych konkurencjach podobnie jak w konkurencjach olimpijskich także różnią się zdecydowanie od rezultatów rekordowych.

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Poznaniu do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	BM2x	6,96
2	BLW2x	23,56
3	BM8+	26,47
4	BM2-	34,38
5	BW4x	34,76
6	BLM2x	37,99

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Poznaniu (sek.)		
1	BM2x	1,4
2	BM2-	12,70
3	BW4x	15,42
4	BLW2x	23,56
5	BM8+	26,47
6	BLM2x	35,32

- Z polskich osad najbliższej światowego – rekordowego osiągnięcia swój najlepszy rezultat miała jedynie męska dwójka podwójna. Natomiast osady startujące w finałach B niestety zanotowały bardzo duże różnice do rekordowych czasów i niestety największe od końca te na które pomimo wszystko liczyliśmy na zdecydowanie lepsze rezultaty końcowe.
- Najmniejszą różnicę pomiędzy swoim najlepszym rezultatem, a najlepszym rezultatem swojej konkurencji wśród polskich osad osiągnęli medalisci w męskiej dwójce podwójnej, a największą, podobnie jak w poprzedniej tabeli drugi rok startująca w niezmienionym składzie osobowym męska dwójka podwójna wagi lekkiej.
- Można więc stwierdzić, że żadnego przypadku w startach naszych osad w tegorocznych mistrzostwach nie było, a „słabi” okazali się słabymi !!!

Dla analizy walki o tytuły mistrzów świata, o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji. Widać to również w tym przypadku po szczegółowej analizie.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	0,37	BLM2x	1	1,40	BM2x	1	4,13	BLM2x	1	7,53	BW2-
2	0,79	BM2-	2	1,58	BLM2x	2	4,33	BW8+	2	11,02	BM8+
3	0,98	BW2x	3	2,20	BM4-	3	5,51	BM8+	3	12,05	BLW2x
4	1,05	BM2x	4	2,45	BM8+	4	5,73	BW4-	4	12,62	BW8+
5	1,81	BM1x	5	2,72	BM1x	5	5,87	BM2x	5	14,33	BM2x
6	1,97	BW8+	6	2,90	BW2-	6	6,40	BM4-	6	14,41	BW2x
7	2,13	BM4-	7	3,43	BW8+	7	6,47	BW2x	7	14,64	BW4-
8	2,44	BW2-	8	3,88	BW2x	8	6,98	BW2-	8	16,56	BM4x
9	2,45	BM8+	9	3,94	BW4-	9	10,87	BM1x	9	17,04	BLM2x
10	2,73	BW4-	10	4,71	BW4x	10	11,68	BLW2x	10	17,75	BM1x
11	2,89	BM4x	11	4,80	BLW2x	11	11,70	BW1x	11	19,89	BM2-
12	2,91	BW4x	12	5,90	BM4x	12	12,56	BW4x	12	20,50	BM4-
13	2,93	BLW2x	13	6,49	BM2-	13	12,64	BM2-	13	21,61	BW1x
14	3,26	BW1x	14	7,83	BW1x	14	13,02	BM4x	14	21,97	BW4x

- W konkurencjach olimpijskich najbardziej zacięta walka finałowa odbyła się w męskiej dwójce podwójnej wagi lekkiej, w której zwycięski debel Hiszpanów obronił się przed ostro finiszującymi Włochami, a o ich zwycięstwie zdecydowały dosłownie centymetry. W tym finale różnica czasu pomiędzy pierwszymi pięcioma osadami przez cały dystans nie przekroczyła 4,35 sek. Szósta na mecie Nowa Zelandia od półmetka całkowicie odpadła z tej morderczej walki i ostatecznie przegrała aż 17,04 sek.
- Bardzo wyrównany był cały finał żeńskich dwójek bez sterniczki. Wprawdzie złoty medal dość pewnie zdobyły Amerykanki, ale cały finał (sześć osad) zamknął się w 7,53 sek. W bardzo małych odstępach wpadało na metę pięć pierwszych osad w obu ósemkach, w obu czwórkach bez sternika i sterniczki oraz obu dwójek podwójnych wagi otwartej, jednak we wszystkich tych konkurencjach zdecydowanie na mecie odstawały szóste załogi.
- Najpewniejsze zwycięstwo odniosła nowozelandzka skifistka Samantha Voss, która dopiero na ostatnich 500metrach objęła prowadzenie w wyścigu wyprzedzając prowadzącą od startu, ale zdecydowanie słabnącą Amerykankę.
- Najbardziej wyrówna walka o podział medali rozegrana została w męskich dwójkach podwójnych z udziałem polskiej osady. W tej konkurencji wszyscy medaliści przekroczyli metę w odległości 1,40 sek.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	1,32	BLM4x	1	2,42	BLM4x	1	4,52	BLM4x	1	8,26	BLM1x
2	1,76	BLM2-	2	2,94	BM4+	2	5,91	BM4+	2	8,31	BLM4x
3	1,93	BM4+	3	5,16	BLM1x	3	7,20	BLM1x	3	9,12	BM4+
4	2,83	BLM1x	4	5,29	BLW1x	4	10,07	BLW2-	4	10,79	BLM2-
5	4,97	BLW1x	5	5,59	BLM2-	5	11,57	BLW4x	5	17,22	BLW4x
6	5,14	BLW4x	6	8,47	BLW4x	6	18,49	BLW1x	6	18,54	BLW1x
7	6,37	BW4+	7	8,54	BW4+	7	19,76 (I-IV)	BW4+	7	25,99 (I-V ost.)	BW4+
8	9,33	BLW2-	8	14,82	BLW2-	8	30,82 (I-IV ost.)	BLW2-			

- W konkurencjach nieolimpijskich we wszystkich czterech działach najbardziej wyrównaną konkurencją była męska czwórka podwójna wagi lekkiej.
- Natomiast najbardziej zróżnicowane poziomem sportowym osady startowały w jedynkach wagi lekkiej kobiet i czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet, nie licząc oczywiście nowo wprowadzonych po raz pierwszy w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata czwórki ze sterniczką, w której wystartowało pięć osad i odległości pomiędzy kolejnymi osadami wynosiły odpowiednio: 6,37 – 2,17 – 11,22 – 6,23 sek. Jeszcze gorzej było w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet gdzie wystartowały cztery osady, a odległości pomiędzy nimi wynosiły odpowiednio: 9,33 – 5,49 – 16,0 sek. Być może w przyszłości zarówno ilość startujących jak i poziom rywalizujących osad w tych konkurencjach wzrośnie. Trzeba jednak pamiętać, że są to konkurencje nieolimpijskie, a niemal wszystkie federacje wioślarskie z reguły są rozliczane z pieniędzy budżetowych za wyniki w konkurencjach olimpijskich w kontekście czteroletnich przygotowań do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

KIEROWNICTWO EKIPY

Prezes PZTW

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener kadry młodzieżowej
Trener BM8+

Trener współpracujący
Trener BW4x

Trener współpracujący
Trener BLW2x

Trener współpracujący
Trener BM2x i BLM2x

1. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET

BLW2x

Pankratiew Klaudia	1999	MOS Ełk
Świętek Magdalena	1996	KW04 Poznań

Klaudia Pankratiew

Magdalena Świętek

Trenerzy klubowi:

Kosiorek Sebastian - MOS Ełk
Rewers Mirosław - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Kowal

Prognoza wynikowa:

12 - 15 miejsce

Zadanie wynikowe:

8 - 11 miejsce

Ostateczne miejsce:

12 miejsce

Do rywalizacji w tej konkurencji przystąpiło 19 dwójek. W poprzednich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowało 14 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały odpowiednio w niższych finałach C lub D.

Mistrzyniami świata w ubiegłym roku były Rumunki, które też później zdobyły w Sarasocie mistrzostwo świata senierek przed Włoszkami i Greczynkami. Z medalistek z ubiegłego roku wystartowała w Poznaniu tylko jedna z Greczynek. Z pozostałych składów osobowych z ubiegłego roku ten sam zestaw miały Hiszpanki (5 miejsce w ub. roku, a teraz siódme) i Rosjanki (14 miejsce w ub. roku, a teraz siedemnaste). Polska w ubiegłym roku w składzie M. Świętek/A. Majek zajęła także dwunaste miejsce.

W tegorocznych mistrzostwach w tej konkurencji reprezentowała nas osada, której skład został wyłoniony na podstawie oceny wyników regat krajowych, międzynarodowych regat w Essen i Ratzeburgu oraz wyników testów i sprawdzianów trenerskich przeprowadzonych na torze COS Wałcz.

Obie zawodniczki są najlepszymi indywidualnie w kategorii młodzieżowej w Polsce. Pływając wspólnie w dwójce nie spełniły wymaganych założeń. Podjęto jednak ryzyko wystawienia tej osady pomimo niespełnienia przez nie kryteriów kwalifikacyjnych, wychodząc z założenia, żeby w każdej grupie treningowej przygotować i zgłosić, chociaż jedną osadę, bo przecież zawody odbywały się na torze w Poznaniu i być może to plus własna publiczność uskrzydli obie zawodniczki.

Pierwszego dnia w swoim przedbiegu nasza osada zajęła trzecie miejsce, uzyskując przy tym dopiero 16 czas wszystkich czterech wyścigów na tym etapie. Niestety nasze zawodniczki od startu do mety płynęły na trzeciej pozycji, nie nawiązując praktycznie walki o miejsce premiowane bezpośrednim awansem do fazy półfinałów A/B.

Natomiast w kolejnej fazie mistrzostw Polki, aby wejść z repasażu do półfinałów A/B musiały znaleźć się w pierwszej dwójce. Analizując dotychczasowe biegi eliminacyjne widać było słabszą drugą połowę dystansu osady w stosunku do pozostałych reprezentacji. Założeniem na ten wyścig było więc spróbować zaatakować od startu i odjechać pozostałym osadom, gdyż przy wyrównanym biegu zawodniczkom brakowało mocy, aby mogły skutecznie finiszować. Plan taktyczny w tym wyścigu został zrealizowany. Zawodniczki prawie przez cały bieg prowadziły ulegając jedynie na finiszu Chinkom i uzyskując awans do półfinału i trzeci rezultat obu repasaży. Nasze zawodniczki uzyskały rezultat bezwzględny 2 sek. lepszy od dwójki Niemek, z którymi we wcześniejszych startach międzynarodowych przegrywały od 14 do 40 sek. Był to pozytywny sygnał przed kolejnymi wyścigami i oznaczał, że osada ma jeszcze spory potencjał do wykorzystania. Niestety ten repasaż kosztował zawodniczki zbyt wiele sił, co odbiło się w półfinale. Do 500 m próbowały nawet podjąć walkę, ale na półmetku straty wynosiły już ponad 14 sek. i dalej już Polki poddały się całkowicie, zajmując ostatnie miejsce z kompromitującą stratą 1:02.96 min. do późniejszych Mistrzyń Świata – Włosek i niemal 40 sek. do poprzedzających je osady Irlandii.

W finale B, w walce o podział miejsc w przedziale 7-12, polska osada ruszyła bardzo mocno i na pierwszym pomiarze plasowała się na 3 miejscu, a na półmetku były jeszcze czwarte. Niestety w drugiej części dystansu zawodniczki całkowicie opadły z sił. Walcząc wprawdzie do samego końca, nie udało się obronić tego miejsca. Ostatecznie Polki zajęły szóste miejsce, czyli łącznie dwunaste.

Natomiast Mistrzyniami Świata zostały Włoszki przed Niemkami i Brytyjkami.

Analizując poprzednie lata można wyciągnąć wnioski, że aby wejść do finału A osada powinna jeździć na ergometrze w przedziale 7:15-7:20, a średnia naszej osady to tylko 7:35. Niestety nasza dwójka podwójna wagi lekkiej nie spełniła pokładanych w nich nadziei. Wprawdzie do wypełnienia postawionego im zadania zabrakło jednej pozycji, ale ogromny niesmak pozostawiła ich postawa i kompromitacja przed własną publicznością w półfinale.

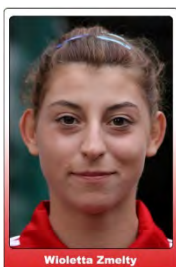
2. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC

BW4x

Gałek Izabela	1998	RTW Lotto Bydgoscia
Zmelty Wioletta	1997	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Grzella Paulina	1999	BKW Bydgoszcz
Boruch Katarzyna	1998	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Izabela Gałek

Wioletta Zmelty

Paulina Grzella

Katarzyna Boruch

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski - RTW Lotto Bydgoscia
Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.
Grzegorz Jankowski - BKW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyników:

5 - 7 miejsce

Zadanie wynikowe:

Finał A

Ostateczne miejsce:

7 miejsce

Do Mistrzostw Świata w tej konkurencji zostało zgłoszonych 8 osad. Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad najpierw rozegrano dwa przedbiegi, z których pierwsze czwórki bezpośrednio awansowały do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego cztery pierwsze załogi uzupełniły ten finał. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Plovdiv startowało dziewięć osad i polska czwórka była niestety dziewiąta. Mistrzyniami Świata w Plovdiv zostały Brytyjki przed Australijkami i Niemkami. Z tamtych medalistek w tym roku wystartowały jedynie dwie Brytyjki. Tu trzeba dodać, że dwie pozostałe, które wysiadły wystartowały w dwójce podwójnej, zdobywając złoty medal poprawiły także najlepszy światowy rezultat. W Poznaniu złoty medal zdobyły Rumunki (trzy zawodniczki z ub. roku, kiedy były czwarte), przed Holenderkami (także trzy zawodniczki z ub. roku, kiedy były piąte) i wspomnianymi Brytyjkami.

Po sukcesach młodzieżowej czwórki podwójnej kobiet w latach 2013-2016 gdzie polska osada czterokrotnie stawała na podium Młodzieżowych Mistrzostw Świata nastąpiła gwałtowna zmiana i w roku 2017 nasza osada nie zakwalifikowała się nawet do finału tej konkurencji, powodem było przejście całej grupy mocnych zawodniczek do kategorii seniorskiej i grupę młodzieżową należało budować od podstaw.

W Poznaniu Polskę w tej konkurencji reprezentowała osada wybrana na podstawie regat krajowych, regat międzynarodowych w Essen i Ratzeburgu oraz przejazdów na torze w COS-OPO w Wałczu.

Z ubiegłorocznego składu w osadzie pozostała jedynie Katarzyna Boruch. W treningach lepiej prezentowała się osada w składzie z Zuzanną Lesner, która niestety uległa w jeździe na rowerze kontuzji pęknięcia kości barkowej, co wyeliminowało ją z dalszych przygotowań. W jej miejsce wsiadła Paulina Grzella, zawodniczka o bardzo dobrych warunkach fizycznych i wydolnościowych. Jednak sezonu zimowego nie przepracowała w 100% ze względu na rok maturalny, co w okresie przygotowania bezpośredniego uwidoczniło się bardzo dużym zmęczeniem. Dlatego też wiele zaplanowanych treningów było w ostatniej chwili zmienianych.

W trakcie zgrupowania przeprowadzane były testy na ergometrze, w których dwie zawodniczki zaliczyły progres, ale dwie pozostałe pojechały dużo gorsze czasy, co znacznie obniżyło średnią osady, która wynosi obecnie 7:13,4. Przeprowadzone zostały także badania progowe gdzie średnia osady wyniosła 242 waty, co też nie dawało szans osadzie o walkę o czołowe lokaty.

Taka moc progowa i średni czas dawał informację, że ta osada jest minimalnie lepsza od osady z ubiegłego roku, a z doświadczeń trenerów wynikało, że ta osada w mistrzostwach świata maksymalnie może powalczyć o miejsce w granicach 6-8. Do rywalizacji w tym roku zgłoszono Brytyjki - mistrzynie świata z ubiegłego roku, Rumunki i Holenderki - czwartą i piątą osadę z poprzednich Mistrzostw Świata, Niemki i Czeszki, z którymi Polki przegrały na regatach w Essen i Ratzeburgu oraz nieznane wcześniej Amerykanki i Kanadyjki.

W przedbiegu nasze zawodniczki trafiły na Czeszki, Niemki i Rumunki. W tym wyścigu zajęły trzecie miejsce osiągając czas 6:53,86 przy wietrze bocznym-trzymającym, który był dopiero siódmym rezultatem obu przedbiegów. Polki straciły do Rumunek aż 15,52 sek. i 12,56 sek. do Niemek, a pokonały jedynie Czeszki i to pierwszy raz w tym sezonie. Do finału z tego biegu awansowała tylko pierwsza osada.

Po tak nieudanym przedbiegu przed repasażem, z którego awansowały do finału A cztery osady zawodniczki miały świadomość, że osady z Niemiec i Holandii były poza ich zasięgiem i należało się skupić na walce z Kanadyjkami, Amerykankami i Czeszkami. Polki rozpoczęły wyścig repasażowy dość obiecująco, utrzymując niemal do półmetka pozycję dającą awans do finału A. Niestety przed połową dystansu Amerykanki zaatakowały wyprzedzając naszą osadę, co ostatecznie dawało im awans do finału, a polskiej czwórce start jedynie w finale B wraz z Czeszkami. Warunki ponownie nie sprzyjały nieco słabszej fizycznie naszej osadzie. Polki w repasażu uzyskały czas 6:54,20, podobny do tego z przedbiegu co pokazywało, że taki jest obecny ich poziom.

W finale B po raz trzeci nasze zawodniczki w tych mistrzostwach rywalizowały z Czeszkami. Polki objęły prowadzenie od samego startu jednak nie mogły uzyskać większej przewagi przez większą część dystansu. Dopiero skuteczny finisz pozwolił im dość pewnie pokonać rywalki i wygrać finał B, ostatecznie zajmując 7 miejsce.

Nasza osada jest młoda i w przyszłości może jeszcze wiele osiągnąć jednak wymaga to wiele pracy. Zawodniczki, jeżeli chcą osiągać sukcesy starszych koleżanek muszą podchodzić do tego co robią bardziej profesjonalnie. Mistrzostwa

Świata w Poznaniu dały im dużą naukę na przyszłość. Dopiero na regatach rangi mistrzowskiej uczą się walczyć na całym dystansie. Niestety w rywalizacji krajowej nie mają takiej możliwości. Średnie czasy uzyskiwane na ergometrze i średnia mocy progowej pokazuje, że te zawodniczki mogą walczyć w przyszłych mistrzostwach o finał A. Natomiast jeżeli zdecydowanie poprawią swoje indywidualne parametry lub znajdą się w Polsce zawodniczki na poziomie średniej poniżej 7:10, to będzie można walczyć w finale A. Dopiero zawodniczki, z których składająca się osada będzie osiągać średnią 7:00 to będzie można myśleć o miejscach medalowych. Pokazują to doświadczenia trenerskie poprzednich lat. Niestety problem w

Polsce jest jeszcze większy, ponieważ w kraju oprócz tych zawodniczek nie można znaleźć kolejnych dwóch, które znajdowałyby się na podobnym poziomie. Jedynie należy wierzyć, że te dziewczyny plus ewentualnie kolejne młode zawodniczki oraz ciężka systematyczna i konsekwentna praca pozwoli odnosić kolejne sukcesy w

3. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN

BLM2x

Kraska Mateusz 1997 Zawisza Bydgoszcz
Rewers Damian 1996 KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Michał Plewiński - Zawisza Bydgoszcz
Miroslaw Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyników:

6 - 8 miejsce

Zadanie wyników:

finał A

Ostateczne miejsce:

16 miejsce

W konkurencji dwójki podwójnej wagi lekkiej zgłoszono 23 osady. Rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy bezpośrednio awansowali do półfinałów A/B. Pozostali musieli szukać swoich szans w czterech repasażach, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Reszta osad wystartowała w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale (finał A) i miejsca 13-18 (finał C). Pozostali stanęli do walki o podział miejsc 7-12 (finał B) 19-24 (finał D).

W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowało 22 dwójki, a złoty medal zdobyli Włosi przed Duńczykami i Hiszpanami. Spośród ubiegłorocznych finalistów wystartowały w tym roku cztery dwójki. Niemcy wystąpili w tym samym składzie jak w Płowdwi, Włochy i Hiszpania ze zmianą jednego zawodnika, a Kanada to całkiem nowa osada. Ponadto w tym roku w Pucharze Świata w Lucernie wystartowały dwie osady młodzieżowe - Szwajcarzy i Australijczycy. Zawodnicy z Antypodów zajęli XV miejsce, a Szwajcaria zgłosiła do Poznania dwójkę w innym składzie.

Polska dwójka startująca w Poznaniu została zestawiona z doświadczonych zawodników, którzy w ubiegłym roku zajęli w tej konkurencji 11 miejsce w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata oraz piąte miejsce w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy. W rankingu po Centralnych Wiosennych Regatach Kontrolnych rozegranych pod koniec kwietnia w Poznaniu zajmowali w konkurencji jedynki wagi lekkiej wśród młodzieżowców pierwsze i trzecie miejsce. W wewnętrznej selekcji rywalizowali z dwójką D. Wachowicz i R. Krzewiński.

Podczas regat w Essen drugiego dnia w finale w konkurencji z seniorami zajęli szóste miejsce wygrywając ze słabiej dysponowaną młodzieżową osadą Niemiec Schreiber-Schneider - szóstą w finale tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata. W Ratzeburgu sytuacja się zmieniła i to nasza osada ze względu na wcześniejszą chorobę M. Kraski (infekcja niedziela – środa) była słabiej dysponowana i w oba dni regat wyraźnie uległa tej samej osadzie niemieckiej (15,10 i 14,41 sek.).

W przedbiegu Młodzieżowych Mistrzostw Świata polska dwójka popłynęła słabo, tylko do półmetka próbując nawiązać jakąkolwiek walkę o miejsce premiowane awansem do półfinału. W drugiej połowie wyścigu wyraźnie osłabła nie utrzymując pożądanej prędkości łodzi. Osada uzyskała dopiero dwunasty rezultat wszystkich czterech wyścigów eliminacyjnych, zajmując czwarte miejsce.

W ostatniej szansie, jaką był repasaż trzeba było zająć co najmniej drugie miejsce. Niestety czasy uzyskane w przedbiegu nie wskazywały naszą dwójkę na faworytów do awansu. Tak też się stało polscy zawodnicy praktycznie od 700 metrów stracili szansę na awans. Ostatecznie zajęli trzecie miejsce z łącznym jedenastym czasem wszystkich czterech repasaży. Pozostawała im, więc walka w półfinałach C/D.

I właśnie najlepszy wyścig nasza dwójka zaliczyła po przegranym repesażu, gdy tego samego dnia po południu mieli półfinał C/D i nie musieli się przed nim ważyć. Półfinał ten wygrali 5,20sek. przed Węgrami, przewodząc w nim od startu do mety. Jednak już następnego dnia gdy przed finałem C było obowiązkowe ważenie z tymi samymi Węgrami przegrali już 2,76 sek. i dodatkowo jeszcze z Kanadyjczykami i Rosjanami, zajmując dopiero czwarte miejsce, a ostatecznie w końcowej klasyfikacji uplasowali się na szesnastej pozycji. Mistrzami świata w tej konkurencji zostali Hiszpanie, przed Włochami i Niemcami.

Po ubiegłorocznych problemach z masą ciała, zawodnicy zmienili podejście do jej redukcji podczas przygotowań do startu w Poznaniu. Stopniowo i systematycznie obniżali wagę utrzymując prędkość pływnięcia łodzi. Wszystko przebiegało zgodnie z założeniami. Ostatni przejazd kontrolny w Wałczu na 1500 metrów przy średniej wadze zawodników 70,600 kg wykazał, że przegrywają z pierwszoplanową dwójką wagi otwartej, Barański –Świętek tylko 5 sekund (2xMB 4:44- 2x MBL 4:49), co było wynikiem satysfakcjonującym. Jednak rzeczywistość podczas mistrzostw świata w Poznaniu okazała się bezwzględna. Ostateczna redukcja masy ciała do regulaminowej spowodowała, że czasy przez nich uzyskiwane były o ponad 16,00 sek. gorsze od tych osiągniętych przez osadę Barański – Świętek. Miejsce uzyskane przez naszą dwójkę jest dalekie od oczekiwanego i nie ma sensu dalej się łudzić, że sytuacja się zmieni, gdyż wyścigi w Poznaniu zdecydowanie wskazują, że zawodnicy, a w szczególności wysoki M. Kraska nie są w stanie rywalizować w wadze lekkiej i powinni zakończyć starty w tej kategorii. Tak, więc ocena startu polskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej w Poznaniu nie może być inna jak tylko negatywna.

4. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

BM2-

Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Piotr Kula	- AZS Szczecin
Marcin Badziągowski	- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza wyniku: 4 - 7 miejsce

Zadanie wyniku: finał A

Ostateczne miejsce:

9 miejsce

W dwójce bez sternika w Poznaniu wystartowało 19 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały odpowiednio w niższych finałach C lub D.

W ubiegłym roku w tej konkurencji startowało piętnaście osad, a Mistrzami Świata zostali Rumuni przed Francuzami i Serbami. Z zawodników, którzy w ubiegłym roku wystąpili w finale tej konkurencji, w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Poznaniu wystartowali jedynie wioślarze z Francji – ubiegłoroczni, srebrni medalści w tej konkurencji bracia Turlan. Natomiast w innych dwójkach wystartowali między innymi: w Rumunii - dwóch medalistów Mistrzostw Świata Juniorów z 2017 roku w dwójce i czwórce bez sternika, u Włochów - Młodzieżowi Mistrzowie Świata z ubiegłego roku w czwórce ze sternikiem, u Greków - srebrny medalista w dwójce bez sternika wagi lekkiej z Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Rotterdamie 2016.

W składzie naszej dwójki wiosłowali zawodnicy, którzy w rankingu po Centralnych Wiosennych Regatach Kontrolnych zajęli w dwójce bez sternika piąte i siódme miejsce wśród seniorów i odpowiednio pierwsze i trzecie wśród młodzieżowców. Cały sezon trenowali w grupie seniorów startując bez większych sukcesów w Pucharach Świata w Belgradzie i Linz w osadach czwórki i ósemki. Na dwójce razem zaczęli wiosłować dopiero po Pucharze Świata w Linz i wystartowali w jego ostatniej edycji w Lucernie zajmując XIX miejsce.

Przedbieg w Poznaniu nasi zawodnicy wygrali prowadząc od startu do mety i wyprzedzając następną w kolejności dwójki Turcji o 1,10sek i Niemiec o 2,73sek. Uzyskali szósty czas eliminacji i awansowali do półfinału.

W półfinale, w walce o finał spotkali się z faworyzowanymi Francuzami oraz dwójkami Włoch, Niemiec, Wielkiej Brytanii i młodymi Litwinami. Do 1500 metrów wszystko przebiegało zgodnie z oczekiwaniami. Polska dwójka przewodziła stawce na półmetku, ale potem na czoło wysunęli się Francuzi, a nasza dwójka utrzymywała drugą pozycję, ale tuż za nią były osady Włoch i Niemiec. W decydującej finiszowej rozgrywce, gdy wszystkie walczące o awans osady przyśpieszyły, Polacy byli w stanie tylko utrzymać aktualną prędkość, przez co mogli jedynie obserwować jak kolejno mijają ich Niemcy i Włosi. Zajęli czwarte miejsce i ku rozpaczy wszystkich nie zakwalifikowali się do finału. Z drugiego półfinału, który okazał się według czasów wolniejszy awansowały dwójki południowej Afryki, Rumunii i Grecji, ale i tak ostatecznie nasza dwójka osiągnęła ósmy rezultat obu półfinałów.

Zażłamani takim obrotem sprawy polscy zawodnicy finał B popłynęli bez wiary w sukces i z obawami, że na finiszu nie utrzymają wypracowanej wcześniej pozycji. Od startu zajmowali trzecie miejsce, a na finiszu musieli bronić się przed ostro atakującymi Bułgarami. Ostatecznie zajęli łącznie dziewiąte miejsce, co było wynikiem zdecydowanie słabszym od ich oczekiwań.

Mistrzami świata w tej konkurencji w Poznaniu zostali zawodnicy Południowe Afryki, przed Rumunami i Włochami.

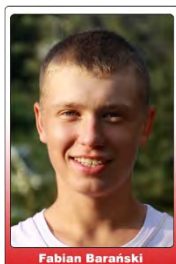
Zawodnicy potrafili rozpędzić łódkę i utrzymywać pożądaną prędkość przez większą część dystansu jednak, gdy dochodziło do finałowej rozgrywki nie mieli już siły i mocy by przyśpieszyć i utrzymać pozycję lub wyprzedzić inną osadę. Ich rozgoryczenie po przegranym półfinale było duże, gdyż liczyli

przynajmniej na finał. Jednak jak mówili nie czuli się w dobrej dyspozycji pod względem fizycznym by podołać temu zadaniu, a konkurencja okazała się zbyt mocna. Wynik poniżej oczekiwań i ocena nie może być pozytywna.

5. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM2x

Barański Fabian 1999 WTW Włocławek
Świątek Mateusz 1996 KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek
Mirośław Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku:

5 - 8 miejsce

Zadanie wynikowe:

Finał A

Ostateczne miejsce:

brązowy medal

Do startu w dwójce podwójnej mężczyzn zgłoszono 18 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze załogi uzyskiwały bezpośredni awans do półfinałów. Następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinalistów. Pozostałe załogi utworzyły finał C walczących o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów trzy pierwsze osady kwalifikowały się do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12. Sześć najlepszych osad na podstawie wyników w sezonie zostało rozstawionych – po dwie do

każdego z przedbiegów. W ubiegłym roku w tej konkurencji startowało 21 osad, a mistrzami świata zostali Brytyjczycy, przed Francuzami i Litwinami. Z ubiegłorocznych finalistów zostały tylko dwie Holendry w takim samym zestawieniu osobowym i Francuzi w połowie zmienionym. Holendry podczas tegorocznego finałowego Pucharu Świata w Lucernie zajęli ósme miejsce co sugerowało, że w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata będą kandydatami do medalu. W Lucernie startowały również osady Francji i Chin, ale zajęły odpowiednio jedenaste i dwunaste miejsce. Natomiast Grecy to medalści Mistrzostw Świata Juniorów z lat 2016-2017 w dwójce bez sternika i dwójce podwójnej, a dwójka Włochów to Mistrzowie Świata Juniorów w tej konkurencji z Rio de Janeiro w 2015 roku.

W składzie naszej dwójki wiosłowali najlepsi zawodnicy z rankingu po CWRK w Poznaniu. Wyraźnie odbiegający poziomem w kwalifikacjach na jedynkach i pewnie wygrywający dwójkę podwójną.

Podczas międzynarodowych regat kontrolnych w Ratzeburgu dwójka Świątek-Barański w sobotę pewnie wygrała przed trzema osadami młodzieżówki niemieckiej, późniejszymi reprezentantami kraju w osadach krótkowiosłowych na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

W przedbiegu Mistrzostw Świata w Poznaniu nasza dwójka trafiła na dwójki z Izraela, Rosji i Rumunii oraz Niemców, którym uległa 0,93sek. ,ale zajmując drugie miejsce bezpośrednio awansowała do półfinału z trzecim czasem tej fazy eliminacji.

W półfinale spotkali się z trzema osadami, które startowały w tegorocznym Pucharze Świata w Lucernie i zajęły miejsca w finale B. Ósmymi Holendrami, jedenastymi Francuzami i

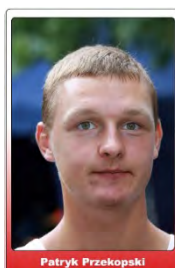
dwunastymi Chińczykami. Z czterech kandydatów do finałowej rozgrywki najslabiej wypadli Chińczycy, którzy zajęli czwarte miejsce nie awansując do finału. Polska dwójka od 500m zajmowała drugie miejsce za Holendrami i kontrolując przebieg rywalizacji pewnie awansowała do finału z piątym czasem obu wyścigów półfinałowych. Drugi półfinał z lepszymi czasami wygrali Włosi przed Grekami i Słoweńcami.

Wyścig finałowy był bardzo emocjonujący. W rywalizacji o medale tak naprawdę liczyły się cztery osady, z których żadna nie mogła być pewna niemalże do samej mety, że zakończy rywalizację na pozycji medalowej. Włosi, którzy bardzo mocno wystartowali prowadząc większość dystansu, Holendrzy starający się utrzymać kontakt z Włochami oraz czujnie płynący na trzeciej pozycji Grecy. Nasi zawodnicy na półmetku zajmowali czwarte miejsce ze stratą 3,53sek. do prowadzącej osady. Jednak bardzo dobrze, podobnie jak Grecy rozłożyli siły na dystansie i w drugiej połowie wyścigu zaczęli odrabiać straty. Grecy już po 1500 metrach wyszli na prowadzenie, a Polacy dopiero na ostatnim odcinku bardzo mocno finiszując przy porywającym dopingu wyprzedzili słabnących Włochów i znacząco zbliżyli się do Holendrów i prowadzących Greków. Ostatecznie zdobyli brązowy medal ulegając drugim na mecie Holendrom o 0,35sek i złotym medalistom - Grekom o 1,40 sek. Nasza dwójka bardzo dobrze rozłożyła siły na dystansie, zachowując najwięcej sił na finiszowa rozgrywkę, która decydowała o medalach. W pełni zrealizowała założenia taktyczne podczas wszystkich wyścigów. Zawodnicy zasługują na pochwałę za waleczność i determinację oraz charakter w dążeniu do wyznaczonego celu.

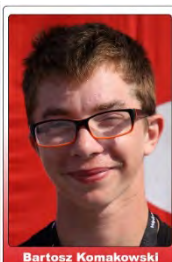
6. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

BM8+

	Żuchowski Filip	1997	RTW Lotto Bydgoscia
	Janasik Jan	1996	KW04 Poznań
	Jankowski Jakub	1996	BTW Bydgoszcz
	Leszczyński Filip	1996	AZS UMK Toruń
	Aleksandrowicz Jakub	1998	PTW Płock
	Donarski Bartłomiej	1998	PTW Płock
	Malinowski Olaf	1996	AZS UMK Toruń
	Przekopski Patryk	1996	AZS UMK Toruń
Sternik	Komakowski Bartosz	2000	AZS UMK Toruń

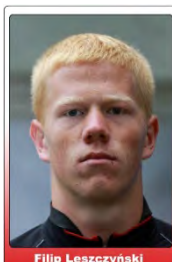
Patryk Przekopski

Bartosz Komakowski

Jakub Jankowski

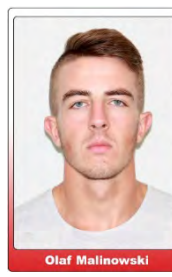
Filip Leszczyński

Jakub Aleksandrowicz

Bartłomiej Donarski

Olaf Malinowski

Trenerzy

klubowi:

Marian Drażdżewski	– RTW Lotto Bydgoscia
Mirosław Rewers	– KW04 Poznań
Marcin Badziągowski	– BTW Bydgoszcz
Tomasz Radkowski	– AZS UMK Toruń
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń
Jacek Karolak	– PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji: Mariusz Szumański

Prognoza wyniku: 6 - 8 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczne miejsce: 11 miejsce

Do konkurencji ósemki zgłoszono 11 osad w tym wszystkich ubiegłorocznych finalistów. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11. W ubiegłym roku startowało także 11 osad, a Mistrzami Świata zostali Holendrzy przed Rumunami i Brytyjczykami.

Pewnym kandydatem do medalu w tym roku była osada USA, która w Pucharze Świata w Lucernie wśród seniorów zajęła czwarte miejsce pokonując między innymi polską osadę seniorską. W nowych osadach ubiegłorocznych finalistów

nastąpiły duże zmiany i tak najwięcej, bo wszystkich zawodników wymienili Holendrzy, aż siedmiu Amerykanie, po sześciu Anglicy i Ukraińcy, pięciu Niemcy i najmniej bo tylko trzech Rumuni.

W naszej osadzie pozostało trzech zawodników, a Polska w ubiegłym roku w tej konkurencji zajęła dziewiąte miejsce w Płowdiw. Po Centralnych Wiosennych Regatach Kontrolnych w Poznaniu pod koniec kwietnia najwyższą w rankingu dwójek bez sternika mężczyzn sklasyfikowani zostali Leszczyński F., Malinowski O., Leszczyński B., Janasik J. i Jankowski J. prezentując poziom zbliżony do słabszych zawodników grupy seniorów, a wyścigi czwórek bez sternika potwierdziły tylko poziom tych zawodników.

Podczas regat kontrolnych w Essen ósemka z dwoma rezerwowymi zawodnikami (ze względu na matury) przegrała z młodzieżówką niemiecką 26 sek. W Ratzeburgu strata do Niemców zmniejszyła się o połowę do 13,40 sek. co mimo znaczącej poprawy nie było wynikiem satysfakcjonującym.

Dlatego też do walki o miejsce w osadzie włączono zawodników krótkowiosłowych (Przekopski, Pieniak), którzy nie zakwalifikowali się do reprezentacji w czwórce podwójnej, a prezentują indywidualny poziom wyższy od większości zawodników długowiosłowych. Kandydaci do ósemki na początku Bezpośredniego Przygotowania Startowego nie pojechali na zgrupowanie kondycyjne do Zakopanego lecz do Wałcza, gdzie po dodatkowej selekcji pracowali nad zgraniem i właściwym rytmem wiosłowania. Selekcja nie do końca przebiegała zgodnie z oczekiwaniami ze względu na kontuzje czołowych zawodników. Ostatniego dnia przed rozpoczęciem zawodów w Poznaniu, z rywalizacji ze względu na infekcję wirusową wykluczony został przez lekarza Filip Leszczyński. Zastąpił go Bartosz Leszczyński, który powrócił po kontuzji kolana. Osada wykazywała lepszą średnią w teście na ergometrze wiosłarskim na 2000m 6:07,5 (z B. Leszczyńskim) co dawało średnią moc 451 wat i przelicznik na kilogram masy ciała 5,12W/kg (w ubiegłym roku 6:09,4, 444W i 4,97W/kg). Wszystko wskazywało, że powinno być lepiej niż w zeszłym roku gdy do miejsca punktowanego zabrakło zaledwie 0,15 sek.

Podczas Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu najlepszym wyścigiem polskiej ósemki był przedbieg, w którym zajęła czwarte miejsce i wyprzedziła Rosjan, uzyskując przy tym dziewiąty rezultat obu wyścigów eliminacyjnych. W pozostałych dwóch wyścigach – repasażu i finale B, w których uczestniczyli przytylni na ostatnim miejscu. Największy brak umiejętności wykazali w repasażu, w którym do późniejszych srebrnych medalistów ósemki Wielkiej Brytanii na pierwszych pięciuset metrach stracili aż 7,34 sek., a w całym wyścigu ponad 20 sek. W każdym zresztą starcie polskiej ósemki straty do zwycięzców były „okazałe”. W przedbiegu 14,90 sek., w repasażu 20,77 sek. i w finale B 15,46 sek. Po startach szlakowy osady twierdził, że od pierwszych chwytów wyczuwało się brak wspólnego rozpędzania łodzi, każdy w innym momencie przykładął siłę. Brakowało równego rozpoczęcia chwytu i jednoczesnego odbicia. Tak jakby ktoś na osadzie usztywniał się, przez co wiosłował oddzielnie, zakłócał rytm i ekonomię ruchu. O ile podczas treningów i rozgrzewki przed startami osada potrafiła rozpędzić łódkę według wskazań Speed Coacha z GPS do prędkości nawet 1:12sek./500m, o tyle podczas wyścigów ledwie schodziła poniżej 1:18sek./500m, a na dystansie płynęła średnio 3-4 sek. wolniej niż podczas przejazdów kontrolnych w Wałczu. Można przypuszczać, że część zawodników wykazywała brak odporności na stres, co powodowało zaburzenie koordynacji i brak współpracy w osadzie.

Uwzględniając wyższy potencjał fizyczny od ubiegłorocznej ósemki osada startująca w Poznaniu wypadła katastrofalnie. W najmniejszym stopniu nie wykorzystała swoich możliwości i niewątpliwie jej starty pozostaną jedynie wysoce traumatycznym doświadczeniem zarówno dla zawodników jak i trenera prowadzącego.

Natomiast Młodzieżowymi Mistrzami Świata zgodnie z przewidywaniami zostali Amerykanie, przed Brytyjkami i Rumunami.

Młodzieżowe Mistrzostwa Europy

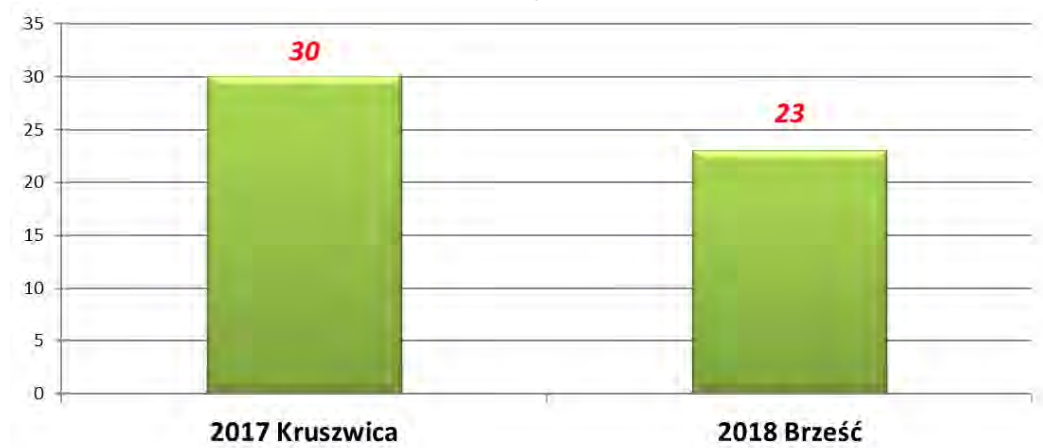
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy 2018 rozegrane zostały na torze regatowym wodnego centrum szkoleniowego w Brześciu na Białorusi 1-2 września i były drugimi po inauguracyjnych w ubiegłym roku w naszej Kruszwicy. W poprzednich latach na tym torze rozegrano już imprezy rangi mistrzowskiej, a były nimi

- Mistrzostwa Europy Seniorów w 2009 roku

- Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2010 roku.

Obecnie w European Rowing Board zarejestrowanych jest 46 federacji. W tym roku w Brześciu wystartowały załogi 23 państw, natomiast w ubiegłym roku na starcie pierwszych Mistrzostw Europy tej grupy wiekowej w rywalizacji brały udział osady 30 federacji wioślarskich. Powodem takiej sytuacji może być termin rozgrywania tej imprezy ponad miesiąc po Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i dlatego nie uczestniczyło w nich wiele europejskich federacji. Także miejsce rozgrywania ich na Białorusi i związane z tym problemy paszportowo-celne przy przekraczaniu granicy transportu ze sprzętem wioślarskim, jak też przedłużające się do granic wytrzymałości odprawy paszportowe autokarów z zawodnikami.

ILOSC PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH EUROPY

Wśród czternastu konkurencji objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest siedem kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym także jedna wagi lekkiej.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencje kobiece:

- jedyńka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedyńka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji nieobjętych obecnie programem Igrzysk Olimpijskich rozgrywane są po cztery takie same konkurencje żeńskie i męskie, w tym po trzy wagi lekkiej i po jednej wagi otwartej.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencje kobiece:

- jedyńka wagi lekkiej
- dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sterniczką

Konkurencje męskie:

- jedyńka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

W Brześciu podobnie jak w roku ubiegłym najwięcej zgłoszono skifistów i tylko w dwóch konkurencjach ze względu na ilość zgłoszonych osad odbywały się półfinały.

KOLEJNOŚĆ KONKURENCJI POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZGŁOSZONYCH DO NICH OSAD

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedyńka mężczyzn	16
2	Dwójka bez sternika mężczyzn	14
3	Czwórka podwójna mężczyzn	11
4-6	Jedyńka wagi lekkiej mężczyzn Dwójka podwójna kobiet Dwójka podwójna mężczyzn	10

7-9	Jedynka kobiet Jedynka wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn	9
10	Dwójka bez sterniczki kobiet	8
11	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	6
12	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	5
13-19	Dwójka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Czwórka ze sternikiem mężczyzn Ósemka kobiet Ósemka mężczyzn	4
20-21	Czwórka podwójna kobiet Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	3
22	Czwórka ze sterniczką kobiet	2

W ponad połowie konkurencji (w dwunastu na 22 rozgrywanych) było mniej niż siedem zgłoszonych osad, w związku z czym nie było przedbiegów, a jedynie w pierwszy dzień mistrzostw tzw. „wyścigi o tory”, czyli o miejsce na poszczególnych torach w finałowej walce o podział medali.

W konkurencjach nieobjętych programem Igrzysk Olimpijskich przedbiegi odbywały się tylko w jedynkach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn. W powyższej tabeli kolorem czerwonym zaznaczono rozgrywane w Brześciu konkurencje nieolimpijskie.

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata rozegrano taką samą ilość konkurencji olimpijskich. Zamieniono jedynie męską czwórkę bez sternika wagi lekkiej na czwórkę bez sterniczki kobiet. Natomiast w konkurencjach „nieolimpijskich” rozegrano jedną konkurencję kobiet więcej - dwójkę bez sterniczki wagi lekkiej oraz jedną z żeńskich konkurencji zamieniono. Zamiast czwórki bez sterniczki, która jest rozgrywana obecnie jako konkurencja olimpijska wprowadzono czwórkę ze sterniczką.

- Wystartowało łącznie osiem osad i trzynaście zawodników więcej niż w ubiegłym roku.
- W konkurencjach olimpijskich wystartowało trzy osady więcej, ale trzynastu zawodników mniej.
- W konkurencjach nieolimpijskich, gdzie rozegrano jedną konkurencję więcej wystartowało pięć osad i 34 zawodników więcej.

Po drugim roku rozgrywania tej imprezy i do tego jeszcze przy zmianie konkurencji trudno jest ocenić jakikolwiek trend rozwojowy, czy też zanikający. Dlatego z konkretnymi wnioskami w tym zakresie należy poczekać do rozegrania przynajmniej pięciu edycji tych europejskich mistrzostw.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rosja	15
2	Niemcy	14
3-4	Białoruś, Rumunia	13
5	Czechy	10
6	Austria	9
7-10	Dania, Grecja, Węgry, Wielka Brytania	8
11	Ukraina	7
12	Szwajcaria	6
13-14	Litwa, Polska	5
15-17	Bułgaria, Mołdawia, Norwegia	4
18-19	Estonia, Łotwa	3
20-21	Armenia, Chorwacja	2
22-23	Belgia, Serbia	1

- Najwięcej osad tym razem zgłosili Rosjanie, którzy obsadzili niespełna 70% konkurencji.
- O jedną konkurencję mniej obsadzili Niemcy, choć w ich szeregach wystartowali zawodnicy drugiej reprezentacji młodzieżowej.
- Bardzo mocną reprezentację zgłosili Rumunii, którzy w okresie niecałych dwóch miesięcy wielu tych samych zawodników w tych samych osadach wystawili w czterech imprezach głównych: Mistrzostwach Europy Seniorów i Młodzieżowców oraz Mistrzostwach Świata Młodzieżowych i Seniorów.
- Sześć największych reprezentacji miało w swoich szeregach niemal połowę wszystkich osad (48,4%).
- Tylko cztery federacje miały więcej niż połowę obsadzonych konkurencji.
- Polska reprezentacja z pięcioma załogami znalazła się w gronie dziesięciu najmniejszych reprezentacji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Białoruś, Niemcy, Rosja	7
4	Rumunia	6
5	Dania	5
6-10	Austria, Czechy, Grecja, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
11-14	Litwa, Norwegia, Ukraina, Węgry	2
15-19	Bułgaria, Chorwacja, Łotwa, Mołdawia, Polska	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rosja	8
2-4	Czechy, Niemcy, Rumunia	7
5-7	Austria, Białoruś, Węgry	6
8-10	Grecja, Ukraina, Wielka Brytania	5
11	Polska	4
12-17	Bułgaria, Dania, Estonia, Litwa, Mołdawia, Szwajcaria	3
18-20	Armenia, Łotwa, Norwegia	2
21-23	Belgia, Chorwacja, Serbia	1

- Wszystkie uczestniczące reprezentacje miały załogi męskie, natomiast osad kobiecych nie zgłosiła Armenia, Belgia, Estonia i Serbia.
- Trzy federacje miały po siedem osad kobiecych na jedenaście możliwych, a pięć pierwszych pod względem wielkości, które miały w ogóle swoje załogi w tych konkurencjach miało ponad połowę wszystkich startujących osad (53,4%). Naszą federację stać było na zgłoszenie tylko jednej załogi o przynajmniej teoretycznym poziomie sportowym nas zadowalającym.
- W konkurencjach męskich najwięcej osad mieli Rosjanie, a siedem największych reprezentacji zgłosiło ponad połowę wszystkich startujących męskich osad.
- Nasza federacja obsadziła 1/3 wszystkich konkurencji, z czego połowa naszych osad nie osiągnęła poziomu sportowego nas zadowalającego.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Rumunia	10
3	Niemcy	9
4	Dania	7
5-10	Austria, Białoruś, Czechy, Grecja, Węgry, Wielka Brytania	6
11-13	Litwa, Polska, Szwajcaria	5
14	Ukraina	4
15-18	Bułgaria, Łotwa, Mołdawia, Norwegia	3
19-20	Chorwacja, Estonia	2
21-23	Armenia, Belgia, Serbia	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich najwięcej osad mieli Rosjanie i Rumuni, a jedną mniej Niemcy.
- Wszystkie rywalizujące federacje miały swoje osady w konkurencjach olimpijskich.
- Nasza federacja z pięcioma załogami w tych konkurencjach znalazła się w grupie z Litwą i Szwajcarią w połowie uczestniczących państw.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	5
2-5	Białoruś, Dania, Niemcy, Rosja	4
6	Grecja	3
7-11	Austria, Litwa, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania	2
12-19	Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Polska, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rosja	6
2-4	Czechy, Niemcy, Rumunia	5
5-8	Austria, Polska, Węgry, Wielka Brytania	4
9-13	Dania, Grecja, Litwa, Szwajcaria, Ukraina	3
14-19	Białoruś, Bułgaria, Estonia, Łotwa, Mołdawia, Norwegia	2
20-23	Armenia, Belgia, Chorwacja, Serbia	1

- Wszystkie rywalizujące federacje miały męskie załogi w konkurencjach olimpijskich i cztery wymienione wyżej Armenia, Belgia, Estonia i Serbia nie miały załóg żeńskich.
- W konkurencjach kobiecych najwięcej osad zgłosiła Rumunia i aż osiem federacji (42,1%) miała tylko po jednej osadzie.
- W konkurencjach męskich niemal komplet osad mieli Rosjanie, a polska reprezentacja z czterema załogami znalazła się w rankingu w trzeciej grupie państw.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	7
2-3	Niemcy, Rosja	5

4	Czechy	4
5-7	Austria, Rumunia, Ukraina	3
8-10	Grecja, Węgry, Wielka Brytania	2
11-17	Armenia, Bułgaria, Dania, Estonia, Mołdawia, Norwegia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Białoruś, Niemcy, Rosja	3
4	Czechy	2
5-11	Austria, Dania, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	4
2-9	Austria, Czechy, Grecja, Niemcy, Rosja, Rumunia, Ukraina, Węgry	2
10-14	Armenia, Bułgaria, Estonia, Mołdawia, Wielka Brytania	1

- W konkurencjach nieolimpijskich niemal komplet osad (siedem na osiem możliwych) zgłosili do rywalizacji Białorusini, wykorzystując jedynie pozycję gospodarza, gdyż dla przykładu do Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tym roku w Poznaniu zgłosili tylko jedną załogę. Podobnie drudzy w tym zestawieniu Rosjanie, którzy w Poznaniu mieli dwie osady.
- Wśród kobiet na cztery rozgrywane konkurencje „nieolimpijskie” tylko cztery federacje zgłosiły więcej niż jedną załogę.
- Wśród mężczyzn także na cztery konkurencje wspomniana wyżej Białoruś miała komplet osad, siedem kolejnych federacji połowę i pięć także tylko po jednej załodze.

Obecnie pełna reprezentacja na Młodzieżowe Mistrzostwa Europy liczy 72 osoby. Po 34 zawodniczek i zawodników oraz cztery sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała, a miejsce w rankingu państw pod względem ilości osób startujących w reprezentacji głównie determinuje posiadanie w swoim składzie ósemek.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	55
2	Rumunia	46
3-4	Niemcy, Rosja	42
5	Czechy	30
6	Ukraina	29
7	Austria	19
8	Węgry	17
9	Polska	16
10	Dania	15
11	Grecja	14
12-13	Szwajcaria, Wielka Brytania	12
14	Litwa	11
15-16	Estonia, Mołdawia	10
17	Chorwacja	6
18-19	Bułgaria, Norwegia	5
20-21	Armenia, Łotwa	4
22	Serbia	2
23	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	30
2	Rumunia	22
3	Rosja	21
4	Niemcy	17
5	Czechy	12
6	Dania	8
7-8	Grecja, Ukraina	6
9	Szwajcaria	5
10-14	Austria, Chorwacja, Litwa, Polska , Wielka Brytania	4
15	Węgry	3
16-17	Mołdawia, Norwegia	2
18-19	Bułgaria, Łotwa	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Białoruś, Niemcy	25
3	Rumunia	24
4	Ukraina	23
5	Rosja	21
6	Czechy	18
7	Austria	15
8	Węgry	14
9	Polska	12
10	Estonia	10
11-13	Grecja, Mołdawia, Wielka Brytania	8
14-16	Dania, Litwa, Szwajcaria	7
17-18	Armenia, Bułgaria	4
19-20	Łotwa, Norwegia	3
21-22	Chorwacja, Serbia	2
23	Belgia	1

- Najbardziej liczebną w Brześciu reprezentację mieli gospodarze – Białorusini oraz Rumuni.
- Pięć największych reprezentacji miało w swoich składach ponad połowę wszystkich uczestników (52,5%). W konkurencjach kobiecych trzy największe reprezentacje miały 46,8% wszystkich rywalizujących zawodniczek, a w konkurencjach męskich pięć największych reprezentacji miało 47,1% wszystkich rywalizujących zawodników.
- Niemal 1/3 (30,5%) uczestniczących reprezentacji miało w swoich zespołach mniej niż dziesięć osób.
- Niemal ¾ zespołów rywalizujących w konkurencjach kobiecych federacji miało zespoły mniejsze niż 10 zawodniczek i podobnie w konkurencjach męskich była to ponad połowa federacji, która miała mniej niż 10 zawodników.
- Polska reprezentacja pomimo startujących tylko pięciu osad, ale w tym czterech czwórek znalazła się w pierwsze dziesiątkę federacji pod względem ilości zawodniczek i zawodników. Na dziewiątym również wśród mężczyzn i nieco niżej na dziesiątym wśród kobiet.

Pełna reprezentacja w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w seniorach liczy obecnie 23 zawodniczki, 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	39
2	Białoruś	32
3	Niemcy	30
4	Rosja	29
5	Czechy	22
6	Polska	16
7	Ukraina	15
8-9	Dania, Węgry	14
10	Austria	13
11-13	Grecja, Litwa, Szwajcaria	11
14	Wielka Brytania	10
15	Mołdawia	8
16-17	Chorwacja, Estonia	6
18-20	Bułgaria, Łotwa, Norwegia	4
21-22	Armenia, Serbia	2
23	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	21
2	Białoruś	19
3	Rosja	14
4	Niemcy	10
5	Czechy	9
6	Dania	7
7	Grecja	6
8-11	Chorwacja, Litwa, Polska , Szwajcaria	4
12-14	Austria, Węgry, Wielka Brytania	3
15	Mołdawia	2
16-19	Bułgaria, Łotwa, Norwegia, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	20
2	Rumunia	18
3	Rosja	15
4	Ukraina	14
5-6	Białoruś, Czechy	13
7	Polska	12
8	Węgry	11
9	Austria	10
10-13	Dania, Litwa, Szwajcaria, Wielka Brytania	7
14-15	Estonia, Mołdawia	6
16	Grecja	5
17-19	Bułgaria, Łotwa, Norwegia	3
20-22	Armenia, Chorwacja, Serbia	2
23	Belgia	1

W tegorocznych mistrzostwach w Brześciu najwięcej osób w swojej reprezentacji w konkurencjach olimpijskich mieli Rumuni, a następnie gospodarze – Białorusini i Niemcy.

- W konkurencjach olimpijskich Rumuni nie zgłosili do rywalizacji jedynki kobiet, dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet i mężczyzn oraz męskiej czwórki podwójnej.
- Pięć największych liczebnie reprezentacji w konkurencjach olimpijskich miało w swoich zespołach połowę wszystkich rywalizujących osób. W olimpijskich konkurencjach kobiet trzy największe reprezentacje miały niespełna połowę (46,2%) wszystkich zawodniczek, a w męskich połowę zawodników miało sześć największych reprezentacji.
- Polska reprezentacja w konkurencjach olimpijskich pod względem liczebności była szóstą, a wynika to z faktu, że większość federacji na tegoroczne Mistrzostwa Europy przysłała do Brześcia mniejsze niż chociażby na Mistrzostwa Świata reprezentacje.
- Aż dziewięć federacji z 23 mających swoje osady w konkurencjach olimpijskich miało w swoich szeregach mniej niż dziesięć osób.

W konkurencjach nieolimpijskich jedna reprezentacja może zgłosić do Młodzieżowych Mistrzostw Europy maksymalnie 24 osoby, w tym po jedenaście zawodniczek i zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	23
2	Ukraina	14
3	Rosja	13
4	Niemcy	12
5	Czechy	8
6	Rumunia	7
7	Austria	6
8	Estonia	4
9-10	Grecja, Węgry	3
11-13	Armenia, Mołdawia, Wielka Brytania	2
14-17	Bułgaria, Dania, Norwegia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	11
2-3	Niemcy, Rosja	7
4	Ukraina	5
5	Czechy	3
6-11	Austria, Dania, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	12
2	Ukraina	9
3-4	Rosja, Rumunia	6
5-7	Austria, Czechy, Niemcy	5
8	Estonia	4
9-10	Grecja, Węgry	3
11-12	Armenia, Mołdawia	2
13-14	Bułgaria, Wielka Brytania	1

- Najwięcej w tych konkurencjach zawodniczek i zawodników mieli w swojej reprezentacji Białorusini, a do kompletu zabrakło im tylko skifistki wagi lekkiej

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	12
2-3	Niemcy, Rumunia	11
4	Rosja	10
5	Czechy	9
6	Grecja	8
7-8	Ukraina, Wielka Brytania	6
9-12	Austria, Litwa, Szwajcaria, Węgry	5
13-14	Dania, Polska	3
15-17	Bułgaria, Estonia, Łotwa	2
18-20	Chorwacja, Mołdawia, Serbia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	7
2-3	Niemcy, Rumunia	6
4	Rosja	5
5-7	Czechy, Grecja, Szwajcaria	3
8	Ukraina	2
9-12	Dania, Litwa, Węgry, Wielka Brytania	2
13-17	Austria, Bułgaria, Chorwacja, Łotwa, Polska	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Czechy	6
2-6	Białoruś, Grecja, Niemcy, Rosja, Rumunia	5
7-9	Austria, Ukraina, Wielka Brytania	4
10-11	Litwa, Węgry	3
12-14	Estonia, Polska, Szwajcaria	2
15-19	Bułgaria, Dania, Łotwa, Serbia, Mołdawia	1

- Na 22 rozgrywane konkurencje najwięcej osad walczących w finale A o medale miała reprezentacja Białorusi. Trzeba jednak dopowiedzieć, że z dwunastu osad w finałach A, aż dziewięć znalazło się w nich bezpośrednio w wyniku zgłoszenia w tych konkurencjach sześć lub mniej osad, czyli odbywał się w nich bezpośrednio finał, bez przedbiegów.
- Ogółem dwadzieścia uczestniczących w rywalizacji Mistrzostw Europy w Brześciu miało swoje osady w finałach A. Nie miała ich jedynie Armenia, Belgia i Norwegia.
- Nasza reprezentacja z trzema osadami w finałach znalazła się w drugiej połowie zestawienia. W ostatniej grupie państw wśród kobiet i przedostatniej wśród mężczyzn.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w mistrzostwach świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach A lub

w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Jednak przy ocenie skuteczności zawsze trzeba mieć na uwadze wielkość poszczególnych reprezentacji, gdyż trudno przedkładać reprezentacje z jedną osadą nad te, które mają w swoich zespołach kilka, a nawet kilkanaście osad.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-3	Grecja	100	8/8
	Litwa		5/5
	Serbia		1/1
4	Białoruś	92,3	12/13
5	Czechy	90	9/10
6	Ukraina	85,7	6/7
7	Rumunia	84,6	11/13
8	Szwajcaria	83,3	5/6
9	Niemcy	78,6	11/14
10	Wielka Brytania	75	6/8
11-13	Estonia	66,7	2/3
	Łotwa		2/3
	Rosja		10/15
14	Węgry	62,5	5/8
15	Polska	60	3/5
16	Austria	55,55	5/9
17-18	Bułgaria	50	2/4
	Chorwacja		1/2
19	Dania	37,5	3/8
20	Mołdawia	25	1/4

W przypadku tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy skuteczność finałowa nie do końca oddaje poziom poszczególnych reprezentacji, gdyż ze względu na stosunkowo małą liczbę zgłoszeń tylko w dziesięciu konkurencjach odbywały się przedbiegi. Dlatego też na dwadzieścia federacji, które miały swoje załogi w finałach A, aż osiemnaście miało 50% lub większą skuteczność finałową.

- Najwyższą 100% skuteczność miała Grecja, Litwa i jedno-osadowa reprezentacja Serbii.
- W zaistniałej sytuacji nawet Białoruś, która normalnie nigdy nie przekracza 50% skuteczności finałowej miała teraz aż 92,3% i znalazła się na czwartym miejscu tego zestawienia.
- Jedynymi, którzy nie osiągnęli 50% skuteczności finałowej byli Duńczycy i Mołdawianie.
- Nasza reprezentacja z trzema osadami w finale A na pięć zgłoszonych mieli wysoką 60% skuteczność.

W konkurencjach olimpijskich najwięcej osad w finale miała bardzo mocna reprezentacja Rumunii, która w Brześciu wystartowała niemal w identycznym zestawieniu jak w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu.

- Łącznie 19 federacji z 23 uczestniczących w rywalizacji w Brześciu miało swoje osady w finałach A, co stanowi 82,6%.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Rumunia	9
2-6	Białoruś, Czechy, Grecja, Niemcy, Rosja	6
7	Litwa	5
8-10	Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania	4
11-13	Austria, Polska, Ukraina	3
14-15	Dania, Łotwa	2
16-19	Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Serbia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Rumunia	5
2	Białoruś	4
3-5	Grecja, Niemcy, Rosja	3
6-8	Litwa, Szwajcaria, Węgry	2
9-17	Austria, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Dania, Łotwa, Polska, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Czechy	5
2	Rumunia	4
3-7	Grecja, Litwa, Niemcy, Rosja, Wielka Brytania	3
8-13	Austria, Białoruś, Polska, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	2
14-17	Dania, Estonia, Łotwa, Serbia	1

- W kobiecych konkurencjach olimpijskich najwięcej osad w ostatecznej rozgrywce o medale mieli Rumunii, natomiast męskich Czesi.

- Polska reprezentacja miała jedyną osadę kobiecą, którą zgłosiła także w walce finałowej o medale, ale akurat w tej konkurencji zgłoszono tylko trzy osady, natomiast w konkurencjach męskich wszystkie cztery zgłoszone do rywalizacji załogi miały przedbiegi, a w przypadku jednej – dwójki bez sternika nawet półfinały. Kobięca część reprezentacji, jak widać znalazła się w ostatniej grupie państw rankingu, a męska w czwartej grupie, mając w finale połowę osad z tego co najlepsi.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	6/6
	Czechy		6/6
	Grecja		6/6
	Litwa		5/5
	Serbia		1/1
6	Rumunia	90	9/10
7	Szwajcaria	80	4/5
8	Ukraina	75	3/4
9-12	Łotwa	66,7	2/3
	Niemcy		6/9
	Węgry		4/6
	Wielka Brytania		4/6
13-14	Polska	60	3/5
	Rosja		6/10
15-17	Austria	50	3/6
	Chorwacja		1/2
	Estonia		1/2
18	Bułgaria	33,3	1/3
19	Dania	28,6	2/7

- W konkurencjach olimpijskich aż sześć federacji, czyli niemal 1/3 z tych, które miały swoje osady w finałach A osiągnęły 100% skuteczność finałową i podobnie jak w przypadku wszystkich konkurencji ogółem zdecydowana większość osiągnęły skuteczność 50% i wyższą, a tylko Bułgaria i Dania nie przekroczyły tego progu.
- W finałach A konkurencji olimpijskich nie miały swoich przedstawicieli nie miały federacje Armenii, Belgii, Mołdawii i Norwegii.
- Polska federacja mając w rywalizacji tylko osady w konkurencjach olimpijskich uzyskała 60% skuteczność, zajmując miejsce 13-14 z Rosją i bezpośrednio za takimi potęgami wioślarskimi jak Niemcy czy Wielka Brytania.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Białoruś	6
2	Niemcy	5
3	Rosja	4
4-5	Czechy, Ukraina	3
6-9	Austria, Grecja, Rumunia, Wielka Brytania	2
10-15	Bułgaria, Dania, Estonia, Mołdawia, Szwajcaria, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Białoruś, Niemcy	3
3-4	Czechy, Rosja	2
5-9	Dania, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Białoruś	3
2-6	Austria, Grecja, Niemcy, Rosja, Ukraina	2
7-13	Bułgaria, Czechy, Estonia, Mołdawia, Rumunia, Węgry, Wielka Brytania	1

- W konkurencjach nieolimpijskich najwięcej osad w finałach mieli gospodarze Białorusini i jest to wynikiem zgłoszenia swoich osad niemal we wszystkich konkurencjach (7 osad zgłoszonych do 8 konkurencji) i w sześciu z nich nie było w ogóle eliminacji.
- Z siedemnastu federacji, które miały swoje osady w konkurencjach nieolimpijskich tylko Armenia i Norwegia nie miały ich w finałach A.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Białoruś, Rumunia	8
3-5	Grecja, Niemcy, Rosja	7
6-7	Czechy, Ukraina	5

8-11	Austria, Polska , Szwajcaria, Węgry	3
12	Litwa	2
13-16	Bułgaria, Chorwacja, Serbia, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	6
2	Rosja	5
3	Niemcy	4
4-6	Czechy, Grecja, Rumunia	3
7-8	Szwajcaria, Ukraina	2
9-12	Bułgaria, Chorwacja, Litwa, Polska	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	5
2	Grecja	4
3-6	Austria, Niemcy, Ukraina, Węgry	3
7-10	Białoruś, Czechy, Polska, Rosja	2
11-14	Litwa, Serbia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- W Młodzieżowych Mistrzostwach Europy do rozdzielania łącznie jest 66 medali (42 w konkurencjach olimpijskich i 24 w konkurencjach nieolimpijskich)
- W jednej konkurencji nieolimpijskiej – czwórce ze sterniczką wystartowały tylko dwie osady w związku z tym rozdano 65 medali.
- Szesnaście federacji z dwudziestu trzech rywalizujących w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy zdobywało medale, co stanowi 69,6%.
- Pięć pierwszych w tym zestawieniu federacji zdobyło 57% wszystkich medali.
- Najwięcej, po osiem medali zdobyli Białorusini i Rumunii, a ¼ z federacji mających medale zdobyła po jednym medalu.
- Polska reprezentacja z trzema medalami uplasowała się w czwartej grupie państw. W ostatniej – szóstej grupie w konkurencjach kobiecych i także w czwartej w konkurencjach męskich.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Serbia	100	1/1
2	Grecja	87,5	7/8
3	Ukraina	71,4	5/7
4-5	Białoruś	61,5	8/13
	Rumunia		8/13
6	Polska	60	3/5
7-10	Chorwacja	50	1/2
	Czechy		5/10
	Niemcy		7/14
	Szwajcaria		3/6
11	Rosja	46,7	7/15
12	Litwa	40	2/5
13	Węgry	37,5	3/8
14	Austria	33,3	3/9
15	Bułgaria	25	1/4
16	Wielka Brytania	12,5	1/8

- Maksymalną, bo 100% skuteczność medalową uzyskała małe jedno-osadowa reprezentacja Serbii, a kolejni w tym zestawieniu Grecy osiągnęli 87,5%.
- Polska reprezentacja ze skutecznością 60% zajmuje szóste miejsce bezpośrednio za Białorusią i Rumunią, a przed Niemcami, czy będącą w takim zestawieniu na ostatnim miejscu Wielką Brytanią.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	7
2	Grecja	6
3	Białoruś	5
4	Rosja	4
5-6	Polska, Ukraina	3
7-11	Czechy, Litwa, Niemcy, Szwajcaria, Węgry	2
12-15	Austria, Bułgaria, Chorwacja, Serbia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	4
2-4	Grecja, Rosja, Rumunia	3
5-12		1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	4
2	Grecja	3
3-5	Polska, Ukraina, Węgry	2

Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Litwa, Niemcy, Polska , Szwajcaria, Ukraina
---

6-13	Austria, Białoruś, Czechy, Litwa, Niemcy, Rosja, Serbia, Szwajcaria	1
------	---	---

- Piętnaście federacji z 23 mających swoje osady w konkurencjach olimpijskich zdobyło w nich medale, co stanowi 65,3%. Wśród kobiet dwanaście czyli 63,2%, a wśród mężczyzn trzynaście co stanowi 56,6 % ogółu.
- Najwięcej medali w czternastu konkurencjach olimpijskich zdobyli Rumuni przed Grekami i Białorusią.
- Polska reprezentacja jak widać z trzema medalami zajmuje piąte miejsce. Piąte również z siedmioma innymi państwami w konkurencjach żeńskich i trzecie z Ukrainą i Węgrami w konkurencjach męskich.
- Należy zauważyć, że żadnego medalu w konkurencjach olimpijskich nie zdobyła Wielka Brytania.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Grecja	100	6/6
	Serbia		1/1
3	Białoruś	83,3	5/6
4	Ukraina	75	3/4
5	Rumunia	70	7/10
6	Polska	60	3/5
7	Chorwacja	50	1/2
8-10	Litwa	40	2/5
	Rosja		4/10
	Szwajcaria		2/5
11-13	Bułgaria	33,3	1/3
	Czechy		2/6
	Węgry		2/6
14	Niemcy	22,2	2/9
15	Austria	16,7	1/6

Na czele tabeli skuteczności medalowej konkurencji olimpijskich znaleźli się Grecy, u których wszystkie sześć startujących osad zdobyło medale. Wprawdzie wspólnie z Serbią, ale to była jedno-osadowa reprezentacja.

- Połowa z federacji, które w ogóle zdobyły medale miała skuteczność medalową 50% i wyższą.
- Polska ze skutecznością 60% zajęła szóste miejsce.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	5
2-4	Białoruś, Czechy, Rosja	3
5-6	Austria, Ukraina	2
7-11	Grecja, Rumunia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	3
2-4	Białoruś, Czechy, Rosja	2
5-6	Szwajcaria, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Austria, Niemcy	2
3-10	Białoruś, Czechy, Grecja, Rosja, Rumunia, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	1

- W konkurencjach nieolimpijskich medale zdobyło 64,7% federacji mających w tej rywalizacji swoje załogi, a połowę medali mają na swoim koncie trzy pierwsze reprezentacje.
- Niemal połowa państw zdobywających medale miała tylko po jednym z nich, a najbardziej medale rozłożyły się w męskich konkurencjach nieolimpijskich, gdzie dwanaście medali rozdzieliło pomiędzy siebie 10 federacji, a tylko Niemcy i Austriacy zdobyli po dwa medale.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	8-0-0
2	Grecja	5-1-1
3	Niemcy	4-0-3
4	Białoruś	1-6-1
5	Rosja	1-2-4
6	Szwajcaria	1-2-0

7	Węgry	1-1-1
8	Bułgaria	1-0-0
9-10	Czechy Ukraina	0-3-2
11	Polska	0-2-1
12	Austria	0-1-2
13	Litwa	0-1-1
14-16	Chorwacja Serbia Wielka Brytania	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-0-0
2	Grecja	2-1-0
3	Niemcy	2-0-2
4	Białoruś	1-4-1
5	Rosja	1-1-3
6	Szwajcaria	1-1-0
7	Bułgaria	1-0-0
8	Czechy	0-2-1
9	Ukraina	0-2-0
10-12	Chorwacja Litwa Polska	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	5-0-0
2	Grecja	3-0-1
3	Niemcy	2-0-1
4	Węgry	1-1-1
5-6	Białoruś Polska	0-2-0
7-8	Austria Ukraina	0-1-2
9-10	Czechy Rosja	0-1-1
11-12	Litwa Szwajcaria	0-1-0
13-14	Serbia Wielka Brytania	0-0-1

Klasyfikację tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Brześciu bezwzględnie zdominowali reprezentanci Rumunii, którzy zdobyli osiem medali, ale wszystkie złote. Podobnie w podziale na konkurencje kobiece i męskie. Kolejnymi byli Grecy i Niemcy we wszystkich trzech klasyfikacjach.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	7-0-0
2	Grecja	4-1-1
3	Węgry	1-1-0
4	Rosja	1-0-3
5	Bułgaria	1-0-0
6	Białoruś	0-4-1
7-8	Polska Ukraina	0-2-1
9	Szwajcaria	0-2-0
10-11	Czechy Litwa	0-1-1
12	Niemcy	0-0-2
13-15	Austria Chorwacja Serbia	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-0-0
2	Grecja	2-1-0
3	Rosja	1-0-2
4	Bułgaria	1-0-0
5	Białoruś	0-3-1
6-8	Czechy Szwajcaria Ukraina	0-1-0
9-12	Chorwacja Litwa Niemcy Polska	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	4-0-0
2	Grecja	2-0-1
3	Węgry	1-1-0
4	Polska	0-2-0
5	Ukraina	0-1-1
6-8	Białoruś Szwajcaria Litwa	0-1-0
9-13	Rosja Czechy Niemcy Austria Serbia	0-0-1

- Polska bez złotego medalu siłą rzeczy zajęła siódme miejsce, choć przed naszą reprezentacją znalazły się tylko dwie federacje (Bułgaria i Węgry) mające mniej od nas medali. Wśród kobiet z jednym brązowym medalem Polki znalazły

się naturalnie w ostatniej grupie państw mających medale w konkurencjach olimpijskich, ale wśród mężczyzn pomimo braku złotego medalu nasza reprezentacja znalazła się na czwartej pozycji.

- Ubiegłoroczne pierwsze Młodzieżowe Mistrzostwa Europy nasza reprezentacja zakończyła dorobkiem dwóch medali w tym jednego złotego w męskich konkurencjach olimpijskich i jednego srebrnego w kobiecych konkurencjach także olimpijskich.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	4-0-1
2	Białoruś	1-2-0
3-5	Grecja	1-0-0
	Rumunia	
	Szwajcaria	
6-7	Czechy	0-2-1
	Rosja	
8-9	Austria	0-1-1
	Ukraina	
10-11	Węgry	0-0-1
	Wielka Brytania	

Na czele klasyfikacji medalowej w ośmiu konkurencjach nieolimpijskich znaleźli się Niemcy z czterema złotymi medalami, a na samym końcu inna potęga europejskiego wioślarstwa Wielka Brytania. Podobnie jak Rumuni w konkurencjach olimpijskich osady niemieckie zdominowały konkurencje nieolimpijskie.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rumunia	86
2	Niemcy	79
3	Białoruś	75
4	Grecja	63
5	Rosja	62
6	Czechy	49
7	Ukraina	37
8	Wielka Brytania	32
9-10	Szwajcaria, Węgry	30
11	Austria	26
12	Litwa	23
13	Polska	20
14	Dania	17
15	Bułgaria	12
16	Estonia	11
17	Łotwa	10
18	Chorwacja	8
19-20	Mołdawia, Serbia	6
21-22	Norwegia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Białoruś	48
2	Niemcy	41
3	Rumunia	40
4	Rosja	35
5	Grecja	25
6	Czechy	20
7	Szwajcaria	19
8	Ukraina	14
9	Dania	13
10	Wielka Brytania	10
11-12	Bułgaria, Litwa	9
13	Węgry	8

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rumunia	46
2-3	Grecja, Niemcy	38
4	Czechy	29
5-6	Białoruś, Rosja	27
7	Ukraina	23
8-10	Austria, Węgry, Wielka Brytania	22
11-12	Litwa, Polska	14
13-14	Estonia, Szwajcaria	11
15-16	Mołdawia, Serbia	6
17	Łotwa	5
18	Dania	4
19	Bułgaria	3

14-15	Chorwacja, Polska	6
16	Łotwa	5
17	Austria	4
18	Norwegia	1

20	Chorwacja	2
21	Słowacja	1

W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 814 punktów w 22 rozegranych konkurencjach. W wioślarstwie każda federacja do każdego mistrzostw może zgłosić w każdej konkurencji po jednej osadzie. Tak, więc przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 189 punktów.

Niestety, aż w dwunastu z 22 konkurencji ta punktacja nie była w pełni wykorzystana ze względu na niepełną liczbę startujących osad, a szczególnie w konkurencjach „nieolimpijskich”. Łącznie wykorzystano 684 punkty, czyli 84,1%.

- Pięć pierwszych reprezentacji zebrało 53,4% wszystkich punktów. Wśród kobiet cztery pierwsze reprezentacje miały 52,4% wszystkich punktów, a wśród mężczyzn pierwszych sześć reprezentacji miało 55,3% wszystkich punktów możliwych do zdobycia w tych konkurencjach. Stąd widać, że rywalizacja wśród mężczyzn była nieco bardziej wyrównana
- Drużynowo drugie Młodzieżowe Mistrzostwa Europy powtórnie wygrali Rumuni i co ciekawe z identyczną ilością punktów jak w roku ubiegłym przed (podobnie jak w Kruszwicy) Niemcami. Z tym, że niemiecka reprezentacja miła o dwa punkty więcej.
- Z uwagi na słabą obsadę niemal wszystkie startujące reprezentacje zdobywały punkty, z wyjątkiem Armenii, która tych samych zawodników wystawiła w dwóch konkurencjach, w dwójkach bez sternika wagi lekkiej i otwartej i nigdzie ta osada nie ukończyła wyścigu.
- Polska reprezentacja w ubiegłym roku zdobywając 32 punkty, zajęła siódmą lokatę. W konkurencjach kobiecych z 14 punktami ósmą pozycję, a w męskich z 18 punktami szóstą pozycję. Widać z tego porównania, że w tegorocznych mistrzostwach zanotowaliśmy słabszy występ mając też mniej osad, bo w ubiegłym roku było ich razem osiem (po cztery kobiece i męskie).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rumunia	74
2	Grecja	50
3-5	Białoruś, Niemcy, Rosja	37
6	Czechy	28
7	Węgry	24
8	Litwa	23
9	Wielka Brytania	22
10	Szwajcaria	21
11-12	Polska, Ukraina	20
13	Austria	13
14	Dania	12
15	Łotwa	10
16	Bułgaria	9
17	Chorwacja	8
18-19	Estonia, Serbia	6
20-22	Mołdawia, Norwegia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	37
2	Białoruś	27
3	Grecja	25
4	Rosja	22
5	Niemcy	17
6	Szwajcaria	10
7-8	Bułgaria, Litwa	9
9-10	Dania, Węgry	8
11-12	Czechy, Ukraina	7
13-15	Chorwacja, Polska, Wielka Brytania	6
16	Łotwa	5
17	Austria	4
18	Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	37
2	Grecja	25
3	Czechy	21
4	Niemcy	20
5-6	Węgry, Wielka Brytania	16
7	Rosja	15
8-9	Litwa, Polska	14
10	Ukraina	13
11	Szwajcaria	11
12	Białoruś	10
13	Austria	9
14-15	Estonia, Serbia	6
16	Łotwa	5
17	Dania	4
18	Chorwacja	2
19-20	Mołdawia, Słowacja	1

- W konkurencjach olimpijskich także zdecydowane zwycięstwo odniosła reprezentacja Rumunii uzyskując 24 punkty więcej niż druga tabeli punktacyjnej Grecja. Jednak uzyskali oni 3 punkty mniej niż w roku ubiegłym, a przewaga w ubiegłym roku nad drugimi Niemcami także była większa i wynosiła 33 punkty.
- Rumuni mieli także największą ilość punktów w olimpijskich konkurencjach kobiet i mężczyzn z podobną przewagą 10-12 punktów nad następną Białorusią w kobietach i Grecją w mężczyznach.
- W ubiegłym roku punktację kobiet i mężczyzn konkurencji olimpijskich także wygrali Rumuni, ale z większymi różnicami. W konkurencjach olimpijskich kobiet mieli 14 punktów przewagi nad drugimi Rosjankami, a w mężczyznach zdobyli dwa razy więcej punktów (34 do 17) nad drugimi Duńczykami, Niemcami i Polakami.
- Polska reprezentacja w tym roku jedenasta w konkurencjach olimpijskich z 20 punktami, w ubiegłym roku była czwarta z 31 punktami. Wśród kobiet w tym roku 13 miejsce z sześcioma punktami, a w ubiegłym roku siódme miejsce z 14 punktami. Wśród mężczyzn w tym roku ósme miejsce z 14 punktami, a w ubiegłym roku jak wspomniano powyżej drugie z siedemnastoma punktami. Jak widać nasza reprezentacja w tym roku wyraźnie spadła we wszystkich rankingach pomimo zdobycia jednego medalu więcej.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	42
2	Białoruś	38
3	Rosja	25
4	Czechy	21
5	Ukraina	17
6-7	Austria, Grecja	13
8	Rumunia	12
9	Wielka Brytania	10
10	Szwajcaria	9
11	Węgry	6
12-14	Dania, Estonia, Mołdawia	5
15	Bułgaria	3

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	24
2	Białoruś	21
3-4	Czechy, Rosja	13
5	Szwajcaria	9
6	Ukraina	7
7	Dania	5
8	Wielka Brytania	4
9	Rumunia	3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	18
2	Białoruś	17
3-4	Austria, Grecja	13
5	Rosja	12
6	Ukraina	10
7	Rumunia	9
8	Czechy	8
9-10	Węgry, Wielka Brytania	6
11-12	Estonia, Mołdawia	5
13	Bułgaria	3

W konkurencjach nieolimpijskich punktację drużynową, podobnie jak klasyfikację medalową i jak w roku ubiegłym wygrali Niemcy. Niemcy wygrali w tym roku także punktację drużynową w konkurencjach nieolimpijskich kobiet i mężczyzn, gdy w ubiegłorocznych mistrzostwach przegrali w nich odpowiednio z Danią i Austrią. Polska reprezentacja w tym roku nie miała w tych konkurencjach żadnej osady.

Aby dokonać dokładniejszej analizy poziomu sportowego tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy w tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno „nieolimpijskie” wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie mistrzostw w Brześciu, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Brześciu do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	BW2x	3,10	1	BLM2-	-1,84
2	BM1x	4,68	2	BW4+	3,87
3	BLM2x	4,82	3	BLM4x	8,26
4	BW4x	5,22	4	BLM2-	9,83
5	BM2x	5,95	5	BM4+	9,86
6	BW1x	7,04	6	BLW4x	11,26
7	BLW2x	8,01	7	BLM1x	11,68
8	BM4x	9,11	8	BLW1x	18,88
9	BM2-	9,43			

10	BW4-	9,46
11	BM4-	9,57
12	BW2-	10,34
13	BM8+	11,83
14	BW8+	17,58

Poziom sportowy tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy był bardzo zróżnicowany. Jest to powodem terminu rozgrywania tej imprezy ponad miesiąc po Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i dlatego nie uczestniczyło w nich wiele europejskich federacji, a i w tych, które startowały w wielu przypadkach zgłosili innych zawodników. Także miejsce rozgrywania ich na Białorusi i związane z tym problemy z przekraczaniem granicy transportu ze sprzętem jest niebagatelnym problemem.

Rezultat najbliższy do najlepszego światowego rezultatu w tej grupie wiekowej uzyskały Rumunki w dwójce podwójnej, które w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu były dopiero ósme, a na Mistrzostwach Świata Seniorek szóste w finale C, czyli osiemnaste drugiej strony najbardziej różniący się rezultat od najlepszego światowego miał kobieca ósemka.

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Brześciu do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	BM2x	7,15
2	BM2-	10,87
3	BM4x	16,37
4	BW4x	24,08
5	BM4-	39,59

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Brześciu (sek.)		
1	BM2x	1,20
2	BM2-	1,44
3	BM4x	7,26
5	BW4x	18,86
6	BM4-	30,02

W polskiej reprezentacji rezultaty na najwyższym poziomie uzyskiwały męskie dwójki, podwójna przed dwójką bez sternika. Trzecimi nie były wcale brązowe medalistki w czwórce podwójnej, a ich koledzy z tej samej konkurencji. Niestety zdecydowanie najstarszą jak widać osadą w naszej reprezentacji była męska czwórka bez sternika.

Dla analizy walki o tytuły mistrzów świata, o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji. Widać to również w tym przypadku po szczegółowej analizie.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	0,50	BM1x	1	1,58	BM2-	1	4,25	BM4x	1	5,58	BM4x
2	0,82	BW2-	2	2,77	BM4x	2	7,59	BM2-	2	15,04	BM4-
3	0,85	BM4x	3	3,63	BW2-	3	11,84	BW1x	3	16,62	BLM2x
4	1,20	BM2x	4	4,03	BM1x	4	12,42	BLM2x	4	16,67	BW1x
5	1,43	BM2-	5	4,37	BW8+	5	12,94	BW2-	5	21,87	BM2-
6	2,31	BW2x	6	4,54	BW1x	6	13,25	BM2x	6	23,68	BW2x
7	2,34	BW8+	7	5,00	BM8+	7	14,93	BM4-	7	24,06	BM1x
8	2,56	BLW2x	8	5,23	BLM2x	8	15,58	BM1x	8	26,60	BW2-
9	3,04	BW1x	9	5,62	BM2x	9	17,19	BW2x	9	31,84	BM2x
10	3,06	BM8+	10	7,62	BW2x						
11	4,34	BW4-	11	10,94	BM4-						
12	4,73	BLM2x	12	11,58	BW4-						
13	10,43	BM4-	13	12,32	BLW2x						
14	14,60	BW4x	14	20,16 (ost)	BW4x						

Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w Brześciu aż w pięciu konkurencjach olimpijskich nie miały pełnej obsady finałowej. W jednej konkurencji (czwórce podwójnej kobiet) rywalizowały tylko trzy osady, a w czterech innych było po cztery załogi.

- Najbardziej zaciętą walkę o złoty medal stoczyli skifści z Rumunii i Litwy. Niespełna sekunda różnicy dzieliła dwie pierwsze osady w dwójce bez sterniczki kobiet – Greczynki z Białorusinkami oraz męskich czwórkach podwójnych Węgrzy z Ukraińcami.
- Najbliżej siebie na metę wpadły męskie dwójki bez sternika, czyli po walce na finiszu w której uczestniczyli także nasi zawodnicy.

- Natomiast najbardziej wyrównanym wyścigiem finałowym był w męskich czwórkach podwójnych, w którym wszystkie osady wpłynęły na metę w przedziale 5,58 sek.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	1,34	BLM1x	1	2,92	BLW1x	1	12,46	BLM1x	1	15,67 (ost)	BLM4x
2	2,40	BLM4x	2	4,47	BLM1x	2	12,50	BLM4x	2	18,56	BLW1x
3	2,76	BLW1x	3	5,21	BLM4x	3	13,01	BLW1x	3	25,06	BLM1x
4	5,83	BM4+	4	7,21	BLW2-	4	13,87 (I-IV ost)	BM4+			
5	6,49	BLW2-	5	9,34(ost)	BLW4x	5	19,72 (I-IV ost)	BLW2-			
6	6,54	BLW4x	6	11,39	BM4+	6	25,67 (I-IV ost)	BLM2-			
7	8,08	BLM2-	7	15,68	BLM2-						
8	13,24	BW4+									

W konkurencjach nieolimpijskich tylko w trzech konkurencjach w finale A startował komplet osad, a w ogóle przedbiegi odbyły się tylko w jedynekach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn. Bezwzględnie trzeba się zastanowić, czy jest sens rozgrywania pełnego programu Młodzieżowych Mistrzostw Świata bo traci na tym prestiż Mistrzostw Europy, chyba, że termin tej imprezy przeniesiony zostanie na początek czerwca, przez co wiele federacji będzie mogła testować swoje najlepsze osady przed zgłoszeniem ich do Mistrzostw Świata. Podobnie zresztą było z Mistrzostwami Europy Seniorów dopóki rozgrywane były we wrześniu po imprezie głównej sezonu.

- Praktycznie wszystkie finały w tych konkurencjach kończyły się w przekonujący sposób. Może stosunkowo najwięcej emocji było w końcówce jedynek wagi lekkiej mężczyzn.
- We wszystkich finałach różnice pomiędzy pierwszymi czterema osadami były kilkunastosekundowe, co świadczy o niskim poziomie rywalizacji.

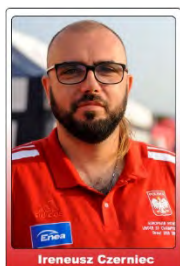
KIEROWNICTWO EKIPY

Robert Zaboraki

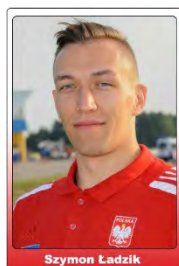
Sekretarz

Generalny/Kierownik

Ireneusz Czerniec

Lekarz

Szymon Ładzik

Fizjoterapeuta

Mariusz Szumanski

**Trener kadry młodzieżowej
Trener BM4-**

Marcin Badziągowski

**Trener współpracujący
Trener BW4x**

Przemysław Konecki

**Trener współpracujący
Trener BM2x i BM4x**

1. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

BM2-

Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz

Prognoza wynikowa:

Zadanie wynikowe:

Ostateczny wynik:

Trenerzy klubowi:

Piotr Kula

- AZS Szczecin

Marcin Badziągowski

- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jankowski Wojciech do 12.08.2018

Szumański Mariusz od 12.08.2018

3-6 miejsce

do czwartego miejsca

srebrny medal

W dwójce bez sternika w Brześciu wystartowało 13 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA przy tej ilości startujących osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

W składzie naszej dwójki wiosłowali zawodnicy, którzy w rankingu po Centralnych Wiosennych Regatach Kontrolnych zajęli w dwójce bez sternika piąte i siódme miejsce wśród seniorów i odpowiednio pierwsze i trzecie wśród młodzieżowców. Cały sezon trenowali w grupie seniorów startując bez większych sukcesów w Pucharach Świata w Belgradzie i Linz w osadach czwórki i ósemki. Na dwójce razem zaczęli wiosłować dopiero po Pucharze Świata w Linz i wystartowali już w jego ostatniej edycji w Lucernie.

Polacy wystartowali w Brześciu trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno pierwsze i dwa razy drugie miejsce, ulegając jedynie dwa razy srebrnym medalistom Młodzieżowych Mistrzostw Świata – Rumunom.

W przedbiegu mistrzostw Europy, przy trzech osadach awansujących do półfinału nasi zawodnicy popłynęli spokojnie kontrolując wyścig. Od startu prowadzili Litwini, jednak ich przewaga była minimalna i nie przekraczała jednej sekundy nad Polakami. Zdecydowany atak polskiej dwójki na finiszu sprawił, że zmęczeni Litwini bez większych problemów dali się wyprzedzić. Nasza dwójka pewnie wygrała 4,36sek. przed Litwinami i 6,69sek. przed Czechami uzyskując drugi czas eliminacji.

W półfinale rozgrywanym w niedzielę rano na cztery godziny przed finałem zadaniem dla naszych zawodników był pewny awans do finału, ale osiągnięty jak najmniejszym wydatkiem energetycznym. Po dobrym starcie zajmowali drugie miejsce za Rumunami, którzy prowadzili od startu do mety. Na trzecim miejscu pewnie płynęli Chorwaci, a na czwartym wydawałoby się pogodzeni z taką sytuacją Czesi. Jednak Czesi trzysta metrów przed metą z ogromną determinacją i wielkim impetem ruszyli do finiszu, odrabiając stratę ponad czterech sekund do trzecich Chorwatów wyprzedzając ich na ostatnich chwytach o 0,05sek. Zryw Czechów spowodował, że nawet kontrolująca do tego momentu sytuację nasza osada musiała na ostatnim odcinku ostro przyśpieszyć.

W finale ponownie od startu do mety prowadzili Rumuni. Bardzo mocno ruszyły też osady Wielkiej Brytanii i Litwy. Polska dwójka na półmetku traciła 4,167 sek. do prowadzących Rumunów i płynęła w stawce czterech dwójek, utrzymując kontakt z zajmującymi medalowe pozycje Grekami i Brytyjczykami. Założenia taktyczne przewidywały na około 750 metrów przed metą rozpoczęcie długiego finiszu, systematycznie zwiększając tempo i prędkość łodzi. Ich

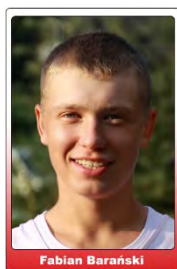
końcówka była zaskakująca dla pozostałych osad. Już na 1500m wyszli na trzecią pozycję wyprzedzając Brytyjczyków, a na ostatnich metrach ulegli im jeszcze zmęczeni Grecy. Ostatnie 500 metrów popłynęli najszybciej z całej stawki.

Ostatecznie zdobyli srebrny medal, a do złotego zabrakło 1,43sek. co świadczy, że zawodnicy byli dobrze przygotowani do regat. Gdyby nie przykre doświadczenia z półfinału w trakcie Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu, gdzie nie wytrzymali narzuconego przez siebie tempa wyścigu tracąc na finiszu awans do finału i nie do końca znana aktualna dyspozycja mogliby mniej asekuracyjnie popłynąć zwłaszcza drugie 500 metrów i spróbować zaatakować prowadzących Rumunów. Nawiązali skuteczną walkę z finalistami z Poznania i bardzo mile zaskoczyli zdobywając w ładnym stylu srebrny medal.

2. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM2x

Barański Fabian	1999	WTW Włocławek
Świętek Mateusz	1996	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek

Mirosław Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wynikowa:

2-5 miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

srebrny medal

Do startu w dwójce podwójnej mężczyzn zgłoszono 10 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze dwójki uzupełniały sześciuosobową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

W składzie naszej dwójki wiosłowali najlepsi zawodnicy z rankingu po CWRK w Poznaniu. Wyraźnie odbiegający poziomem w kwalifikacjach na jedynkach i pewnie wygrywający dwójkę podwójną. Nasza osada to aktualni brązowi medalisci Młodzieżowych Mistrzostw Świata, którzy w finale przegrali ze złotymi medalistami - Grekami tylko o 1,40sek.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Brześciu wystartowali dwa razy; w przedbiegu i w finale A, zajmując odpowiednio pierwsze i drugie miejsce. W przedbiegu polska dwójka prowadziła od startu do mety. Miała najlepsze czasy dwóch pierwszych pięćsetek. Na półmetku uzyskali przewagę 2,513 sek. W drugiej połowie dystansu starali się kontrolować poczynania przeciwników przez co nieznacznie mieli słabsze czasy trzeciej i czwartej pięćsetki od drugich i trzecich – Austriaków i Duńczyków. Ostatecznie na mecie ich przewaga nad drugą osadą wynosiła 1,57 sek. Nasza dwójka uzyskała trzeci rezultat obu przedbiegów.

W finale polscy zawodnicy stoczyli równorzędna walkę o złoty medal z Grekami, którzy zmienili połowę składu osobowego. Co ciekawe, że trenerzy greccy pomiędzy Mistrzostwami Świata, a Europy zamienili zawodników pomiędzy długowiosłową dwójką bez sternika, a krótkowiosłową dwójką podwójną. Natomiast w Brześciu, przeciwieństwie do finału w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu, gdzie Grecy od początku płynęli przed naszą osadą, w założeniu taktycznym dla polskiej dwójki postanowiono zaryzykować i zaskoczyć ich obejmując od startu prowadzenie, a płynąc z przodu próbować odpierać ewentualne ataki. Taka taktyka realizowana przez naszą dwójkę zgodnie z założeniami okazała się skuteczna tylko do ok. 1700 metrów, kiedy to zachowujący więcej sił i zdecydowanie atakujący Grecy wyszli na prowadzenie. W końcowym efekcie walczącym do końca naszym zawodnikom udało się jedynie zmniejszyć stratę do Greków w porównaniu do Poznania o 0,2 sek., a trzecia w tym finale osada Serbii przyplęnęła już wyraźnie z tyłu, 5,62 sek. za złotymi Grekami i 4,42sek. za naszą dwójką.

Tym samym nasza dwójka zrealizowała postawione przed nią zadanie, uległa wprawdzie aktualnym Młodzieżowym Mistrzom Świata, zmniejszając do nich odległość. Widać było dobre przygotowanie kondycyjnie mimo wcześniejszych problemów z infekcją górnych dróg oddechowych jednego z zawodników. W pełni realizowała założenia taktyczne, zasługując także na pochwałę za waleczność i konsekwencje w dążeniu do celu.

3. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC

BW4x

Gałek Izabela	1998	RTW Lotto Bydgoscia
Jagodzińska Weronika	1997	AZS AWF Warszawa
Grzella Paulina	1999	BKW Bydgoszcz
Boruch Katarzyna	1998	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski - RTW Lotto Bydgoscia
 Adam Skwarski - AZS AWF Warszawa
 Grzegorz Jankowski - BKW Bydgoszcz
 Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wynikowa: trudne do przewidzenia

Zadanie wynikowe: medal

Ostateczny wynik: brązowy medal

Do Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Brześciu zgłoszono 3 tylko trzy czwórki podwójne. Zgodnie z regulaminem FISA najpierw rozegrano wyścig o miejsce na torach w finale, a następnie finał.

Polskę w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Brześciu Polskę w tej konkurencji reprezentowała czwórka, która ze zmianą jednej zawodniczki startowała również w tym roku w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i zajęła siódme miejsce, a ostateczny skład osady wybrany został podczas zgrupowania bezpośredniego przed mistrzostwami na podstawie przejazdów w Wałczu. O skład oprócz w/w osób walczyły także Zuzanna Lesner, Wioletta Zmelty oraz Katarzyna Malinowska. Zawodniczka Zmelty brała udział w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jednak jej przygotowanie i dyspozycja fizyczna na zgrupowaniu daleko odbiegała od formy z tamtej imprezy, co spowodowało odpadnięcie z rywalizacji, a Z. Lesner jeszcze nie uporowała się z kontuzją po wypadku, jaki miała na rowerze w pierwszej części obecnego sezonu, co także bardzo szybko wyeliminowało ją z rywalizacji. Natomiast niemal do końca o miejsce w osadzie rywalizowały pozostałe dwie zawodniczki.

Pierwszego dnia zawodów odbył się bieg o tory. I Jak się okazało był to dla Polek bardziej udany wyścig niż finał tej imprezy. Nasza osada wg założenia miała popłynąć 1500 m na wyznaczoną prędkość i ostatnie 500 dopłynąć do mety bez większej walki, oszczędzając siły na finał. Polki zrealizowały plan pozwalając dopiero na ostatnich metrach wyprzedzić się Białorusinkom. Oczywiście od startu do mety dość swobodnie prowadziły Młodzieżowe Mistrzyni Świata – Rumunki.

W finale nasza osada miała popłynąć podobnie, lecz ze skutecznym finiszem. Niestety szybko się potwierdziło, że Rumunki są całkowicie poza zasięgiem pozostałych osad, a Białorusinki po mocnym ataku w połowie dystansu przełamały Polki, które nie potrafiły już odpowiedzieć rywalkom.

Nasza osada jest bardzo młoda i w przyszłości może jeszcze wiele osiągnąć jednak wymaga to jeszcze wiele pracy zarówno fizycznej jak i psychicznej. Zawodniczki muszą dojrzeć do profesjonalizmu jeżeli chcą osiągać sukcesy starszych koleżanek, nie mogą się zadawać tym co daje im los jak to miało miejsce na tej imprezie. Mimo nie do końca udanego startu w tych zawodach nadal widać potencjał w tych młodych zawodniczkach i można liczyć na ich postęp w przyszłych sezonach.

4. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN BM4-

Krause Karol	1998	AZS UMK Toruń
Szwarc Wojciech	1999	BTW Bydgoszcz
Aleksandrowicz Jakub	1998	PTW Płock
Donarski Bartłomiej	1998	PTW Płock

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń
 Marcin Badziągowski – BTW Bydgoszcz
 Jacek Karolak – PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szumański Mariusz

Prognoza wynikowa:

7-9 miejsce

Zadanie wynikowe:

do ósmego miejsca

Ostateczny wynik:

9 miejsce

Do Młodzieżowych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 9 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

W składzie naszej osady wiosłowali czołowi zawodnicy młodszych roczników młodzieżowych wioseł długich, gdyż po kompromitującym występie ósemki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu (ostatnie miejsce) postanowiono na Mistrzostwa Europy w Brześciu spróbować złożyć czwórkę pod kątem przyszłorocznych startów, a więc pomijając zawodników ostatniego rocznika młodzieżowca. Dlatego eksperymentalnie w składzie polskiej czwórki znalazło się dwóch zawodników startujących w Poznaniu w ósemce, jeden zawodnik, który podczas Młodzieżowych Mistrzostw Polski zajął w dwójce bez sternika trzecie miejsce, wiosłujący poprawnie technicznie, ale jeszcze słabszy fizycznie, czwarty zawodnik w ostatniej chwili, na pięć dni przed wyjazdem na regaty zastąpił Filipa Żuchowskiego, który doznał kontuzji pleców.

Nasza czwórka wystartowała w Brześciu trzy razy; w przedbiegu, repasażu i finale B i we wszystkich trzech wyścigach zajmowała zdecydowanie ostatnie miejsce.

Dwóch mocniejszych zawodników nie potrafiło przełożyć swojego potencjału na prędkość łodzi, a dwaj pozostali, słabsi fizycznie nie byli w stanie im w tym pomóc. Cwórka popłynęła na miarę swoich nie najwyższych pod względem technicznym jak i fizycznym możliwości. Nie prezentowała poziomu odpowiedniego do rangi imprezy, w której uczestniczyła. Najbardziej przerażający jest jednak fakt, że taki jest niestety poziom zawodników w tych kolejnych rocznikach młodzieżowców i jest to wykładnik bardzo niskiego poziomu rywalizacji na

poziomie krajowym.

Złoty medal w czwórkach bez sternika zdobyli bezkonkurencyjni w Brześciu Młodzieżowi Mistrzowie Świata – Rumuni, niespodziewanie przed potrafiącymi najsukutekniej rozegrać bardzo wyrównaną walkę o podział dwóch pozostałych medali Węgrami i Niemcami.

5. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM4x

Zalega Bartłomiej	1999	Pegaz Wrocław
Madaj Maciej	1999	RTW Lotto Bydgoscia
Staszak Rafał	1997	AZS Szczecin
Kraska Mateusz	1997	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Piotr Stroka	– Pegaz Wrocław
Bartłomiej Pawełczak	– RTW Lotto Bydgoscia
Piotr Kula	– AZS Szczecin
Michał Plewiński	– Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku:	6-8 miejsce
Zadanie wynikowe:	do 7 miejsca
Ostateczny wynik:	10 miejsce

W konkurencji czwórki podwójnej zgłoszono 11 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

W składzie naszej osady wiosłowali młodzi zawodnicy krótkowiosłowi, z których B. Zalega i R. Staszak w rankingu z Centralnych Wiosennych Regat Kontrolnych zajęli odpowiednio czwarte i piąte miejsce wśród młodzieżowców, a M. Madaj to aktualny srebrny medalista Młodzieżowych Mistrzostw Polski, który w regatach kwalifikacyjnych nie startował

z powodu kontuzji. Czwartym zawodnikiem w tej osadzie jest Mateusz Kraska startujący do tej pory w wadze lekkiej, jednak ze względu na warunki fizyczne (193cm) i związane z tym problemy z utrzymaniem masy ciała przeszedł do wagi otwartej.

Polska czwórka podwójna w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Brześciu wystartowała trzy razy; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując odpowiednio następujące miejsca: piąte, trzecie i czwarte.

W przedbiegu nasza czwórka zajęła piąte – ostatnie miejsce ze stratą 21,56sek. do zwycięzców i dziewiątym rezultatem obu wyścigów eliminacyjnych. W tym biegu Polacy tylko na pierwszym odcinku 500 metrów próbowali nawiązywać walkę z prowadzącymi od startu do mety Szwajcarami. Jednak przez ¾ dystansu zajmowali czwartą pozycję i na końcu ulegli jeszcze do końca walczącym Rosjanom. Także prowadzący Szwajcarzy w końcówce musieli rozpaczliwie bronić się przed ostro finiszującymi Ukraińcami i 0,06 sek. zdecydowało o ich bezpośrednim awansie do finału A.

W repesażu od startu prowadzenie objęli czescy juniorzy, natomiast o drugie miejsce dające awans do finału walczyły osady Białorusi i Estonii. Niestety polska czwórka płynęła przez ¾ dystansu na czwartym miejscu i dopiero na finiszu udało się im wyprzedzić słabnących Estończyków, jednak na premiowane awansem do finału drugie miejsce wskoczyli Białorusini. Nasza czwórka uzyskała piąty rezultat obu repasaży. Wydawało się, że powalczą w finale B o jedno z dwóch miejsc punktowanych.

Jednak w finale B tylko do półmetka utrzymywali jeszcze względny kontakt z prowadzącymi od startu do mety Niemcami, zajmując trzecie miejsce, a trzecią pięćsetkę popłynęli fatalnie. Czas tego odcinka mieli zdecydowanie najwolniejszy z całej stawki i mimo, że dla odmiany ostatnie 500 metrów popłynęli najszybciej ze wszystkich to stracony wcześniej dystans do trzech płynących na czele stawki Niemców, Estończyków i Mołdawian był za duży by go odrobić.

Ostatecznie polska czwórka podwójna zajęła czwarte w finale B, czyli ogólnie dziesiąte - przedostatnie miejsce. Gdyby popłynęła w finale B tak jak w repesażu byłaby szansa na wyższą lokatę. Jednak zupełnie nie zrozumiała była obrona taktyka przygotowywania, czy „zbierania sił na finisz” na trzeciej pięćsetce, które spowodowało stratę nie do odrobienia i słaby wynik końcowy, po którym można jedynie stwierdzić, że osada nie wykorzystwała w pełni swoich i tak jak widać z powyższej analizy niezbyt dużych możliwości.

Złoty medal w tej konkurencji zdobyli najwyżej notowani w hierarchii z przed Mistrzostw Europy w Brześciu – Węgrzy przed Ukrainą, Czechami, Rosją, Szwajcarami i Białorusią, a więc wszystkim osadami, które wygrały z polską czwórką w bezpośredniej walce w torze. Stąd może być tylko jeden wniosek, że szanse naszej osady na finał A były jedynie teoretyczne.

Juniorzy

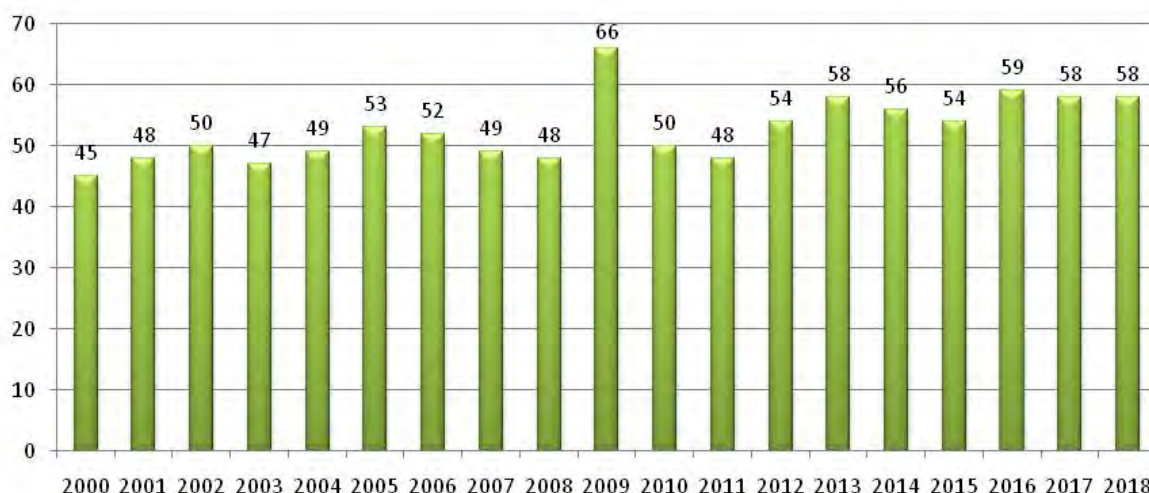
Ta grupa wiekowa ma każdego roku pięć imprez, do których przygotowywana i zgłaszana jest reprezentacja narodowa. W tych imprezach startują trzy grupy wiekowe ograniczane do góry. W 2018 roku juniorzy startowali:

- Reprezentacja do lat 18
  - *Mistrzostwa Świata Juniorów* 8-12.08.2018 - Racice (Czechy)
  - *Mistrzostwa Europy Juniorów* 26-27.05.2018 - Gravelines (Francja)
- Reprezentacja do lat 17
  - *Puchar Młodzieży „Coupe de la Jeunesse”* 27-29.07.2018 - Cork (Irlandia)
  - *Puchar Bałtyku „Baltic Cup”* 29-30.09.2018 - Kruszwica
- Reprezentacja do lat 16
  - *Regaty Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes”* 8.06.2018 - Poznań

Mistrzostwa Świata

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrano po ośmiu latach ponownie w czeskich Racicach nad łabą. Poprzednie Mistrzostwa Świata Juniorów na tym torze rozegrano w 2010 roku, a w międzyczasie, w 2015 roku rozegrano tam jeszcze Mistrzostwa Europy Juniorów i w 2017 roku Mistrzostwa Europy Seniorów. W niedalekiej przyszłości bo w roku 2022 mają się tu odbyć najważniejsze mistrzostwa – Mistrzostwa Świata Seniorów. Wystartowało w nich z 58 państw ze 155 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. To jest tyle samo co w roku ubiegłym w Trokach na Litwie i jest trzecią wielkością od 2000 roku. Zdecydowanie więcej było w Mistrzostwach Świata 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde i o jedną federację więcej w 2016 roku w Rotterdamie. Natomiast identyczna ilość biorących udział w rywalizacji państw było jeszcze w 2013 roku w Trokach pod Wilnem.

ILÓŚ PANSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2018

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrano już zgodnie z nowym programem zatwierdzonym na ubiegłorocznym Kongresie FISA w Sarasocie, który przewiduje obecnie rozegranie czternastu konkurencji. Tych samych siedmiu kobiecych i siedmiu męskich.

W każdej grupie rozgrywane są po trzy konkurencje krótko-wiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz cztery konkurencje długo-wiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Czwórka ze sternikiem lub sterniczką
- Ósemki ze sternikiem lub sterniczką

ILÓŚCI STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedyńka juniorów	37
2-3	Jedyńka junierek Dwójka podwójna juniorów	29
4	Dwójka bez sternika juniorów	24
5	Dwójka podwójna junierek	21
6	Czwórka podwójna juniorów	20
7-8	Czwórka podwójna junierek Czwórka bez sternika juniorów	17
9	Czwórka bez sterniczki junierek	15
10	Dwójka bez sterniczki junierek	14
11	Czwórka ze sternikiem juniorów	13
12	Ósemka juniorów	10
13	Czwórka ze sterniczką junierek	7
14	Ósemka junierek	5

Najwięcej osad do rywalizacji w Racicach zgłoszono w jedyńce juniorów, a następnie w jedyńkach junierek i dwójkach podwójnych juniorów. Największe ilości zgłoszonych jedynek juniorów i junierek są efektem programu rozwoju wioślarstwa Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, w którym między innymi przewidziany jest start w Mistrzostwach Świata przedstawicieli państw rozwijających się na koszt organizatorów oraz jak już napisano w podobnej ocenie w ubiegłym roku wynika to także z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie, kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wywrócenia się, kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu bez wzajemnego uzależniania się zawodników.

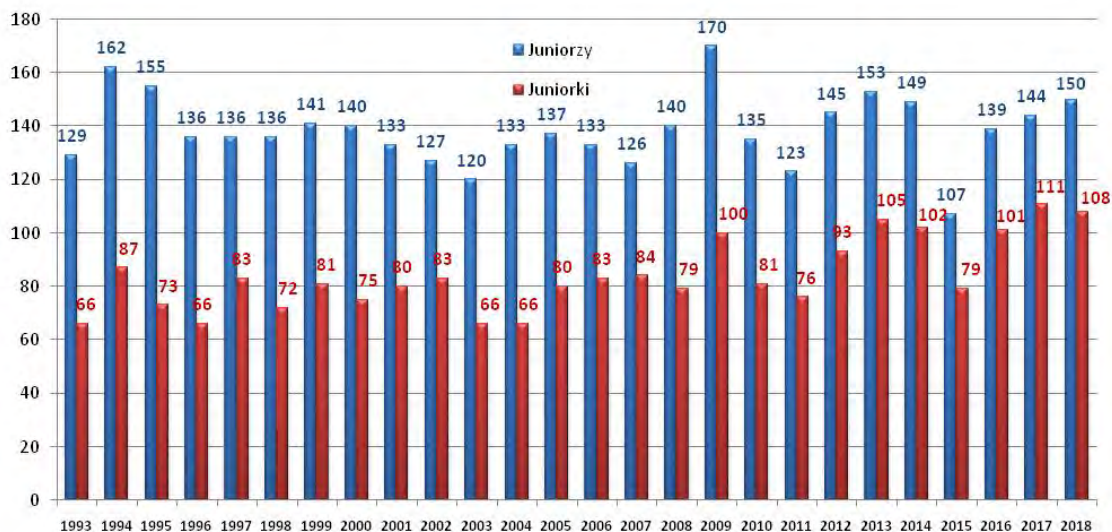
Najmniej osad, podobnie jak w dwóch osatnich latach, zostało zgłoszonych w ósemce junierek i nowej ponownie wprowadzonej czwórce ze sterniczką, czyli osad wieloosobowych ze sterniczkami, które są najcięższe dla samego treningu i jego organizacji. Łącznie w Racicach wysartowało 258 osad i jest to druga wartość po mistrzostwach 2009 roku w omawianym dziewiętnastoletnim okresie.

Rok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Miejsce Mistrzostw Świata	CRO	GER	LTU	GRE	ESP	GER	NED	CHN	AUT	FRA
Ilość osad męskich	140	133	127	120	133	137	133	126	140	170
Ilość zawodników	456	452	400	387	443	447	454	378	434	523
% udział w całości startujących zawodników	63,7%	66,3%	60,2%	67%	67,9%	64,8%	65,6%	61,1%	66,3%	66%
% udział w całości startujących osad	63,7%	66,3%	60,1%	67%	67,9%	64,8%	65,1%	61,1%	66,3%	66%
Ilość osad żeńskich	75	80	83	66	66	80	83	84	79	100
Ilość zawodniczek	260	230	265	191	209	243	238	241	221	270
% udział w całości startujących zawodniczek	36,3%	33,7%	39,8%	33%	32,1%	35,2%	34,4%	38,9%	33,7%	34%
% udział w całości startujących osad	36,3%	33,7%	39,9%	33%	32,1%	35,2%	34,9%	38,9%	33,7%	34%
Ogólna ilość osad	215	213	210	186	199	217	216	210	219	270
Ogólna ilość startujących	716	682	665	578	652	690	692	619	655	793

Rok	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Miejsce Mistrzostw Świata	CZE	GBR	BUL	LTU	GBR	BRA	NED	LTU	CZE
Ilość osad męskich	135	123	145	153	149	107	139	144	150
Ilość zawodników	441	371	436	486	456	338	434	426	446
% udział w całości startujących zawodników	64,9%	64,1%	62,6%	61,6%	62,3%	59,8%	58,2%	57,4 %	59,2 %
% udział w całości startujących osad	64,9%	64,1%	62,6%	59,3%	59,3%	57,5%	57,9%	56,5 %	58,1 %
Ilość osad żeńskich	81	76	93	105	102	79	101	111	108
Ilość zawodniczek	239	208	260	301	276	227	312	316	307
% udział w całości startujących zawodniczek	35,1%	35,9%	37,4%	38,4%	37,7%	40,2%	41,8%	42,6 %	40,8
% udział w całości startujących osad	35,1%	35,9%	37,4%	40,7%	40,7%	42,5%	42,1%	43,5 %	41,9 %
Ogólna ilość osad	216	199	238	258	251	186	240	255	258
Ogólna ilość startujących	680	579	696	784	732	565	746	742	753

W powyższej tabeli zestawiono ilość startujących osad i zawodników, także w rozbiu na juniorki i juniorów oraz ich procentowy udział.

ILOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2018

W tegorocznych mistrzostwach świata wystartowało 108 osad kobiecych i 150 męskich. Ilość 108 osad junierek startujących w Racicach jest drugą wartością po rekordowej, jaka była w zeszłym roku. Jednak procentowy udział osad kobiecych w całości startujących pozostaje ciągle na poziomie 41%, pomimo zwiększenia ilości konkurencji kobiecych, ponieważ liczba 150 osad męskich jest piątą wartością ostatnich dwudziestu pięciu lat w Mistrzostwach Świata Juniorów. Z tabeli widać, że procentowy udział osad kobiecych od 2013 roku wzrósł powyżej 40%, a od 2015 roku ustabilizował się na poziomie 42%.

Maksymalną ilość czternastu osad do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów tradycyjnie, jak co roku zgłosił Niemcy Amerykanie. Jednak każda z tych federacji przysłała swoje osady na innych zasadach. Niemcy start swoich osad finansują w całości z budżetu federacji, natomiast w reprezentacji USA większość kosztów muszą pokryć indywidualni sponsorzy poszczególnych zawodników (kluby, rodzice lub ewentualnie sponsorzy zewnętrzni). Amerykańska federacja

wioślarska zajmuje się głównie selekcją i organizacją przygotowań, wyjazdu i startu. Trzeci w tym zestawieniu Włosi nie przysłali jedynie dwójki bez sterniczki junierek, a kolejni Czesi z racji roli gospodarza wystawili swoje osady w aż dziesięciu konkurencjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	14
3	Włochy	13
4	Czechy	10
5-6	Węgry, Wielka Brytania	9
7-10	Francja, Rosja, Rumunia, Ukraina	8
11-13	Litwa, Nowa Zelandia, Szwecja	7
14-18	Australia, Białoruś, Chorwacja, Grecja, Szwajcaria	6
19-26	Austria, Dania, Hiszpania, Japonia, Kanada, Południowa Afryka, Serbia, Słowenia	5
27-30	Chiny, Holandia, Irlandia, Polska	4
31-38	Belgia, Chile, Estonia, Gruzja, Mołdawia, Norwegia, Peru, Zimbabwe	3
39-44	Argentyna, Bułgaria, Izrael, Meksyk, Słowacja, Tunezja	2
45-58	Bahamy, Bermudy, Brazylia, Cypr, Filipiny, Kenia, Kiribati, Kostaryka, Łotwa, Tajwan, Urugwaj, Uzbekistan, Turcja, Vanuatu	1

JUNIORKI

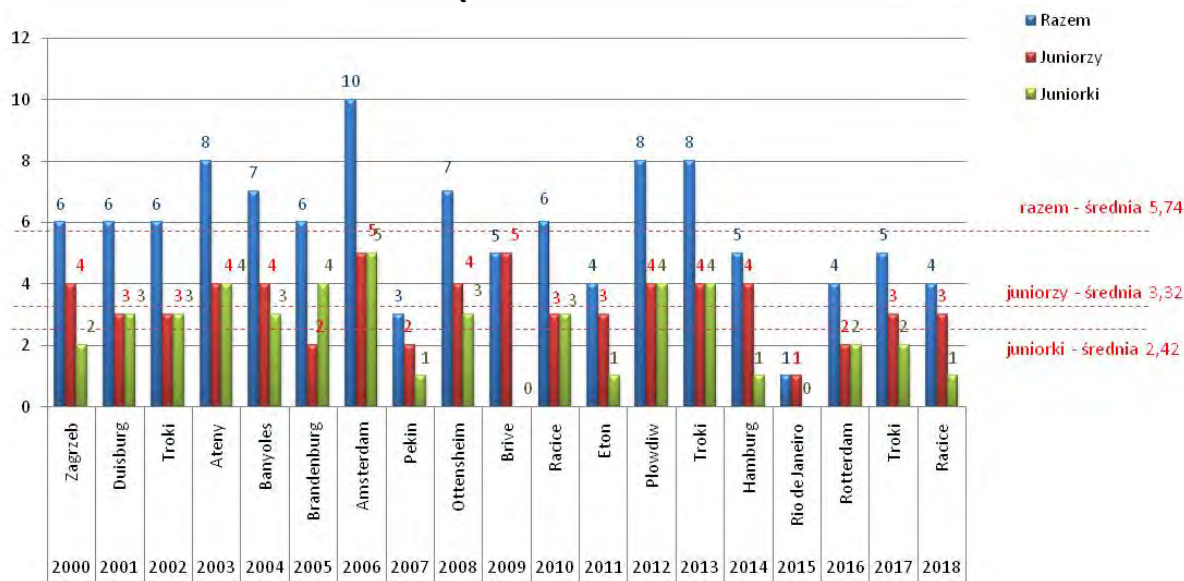
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	7
3	Włochy	6
4-10	Czechy, Litwa, Nowa Zelandia, Rumunia, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	4
11-19	Australia, Białoruś, Dania, Francja, Grecja, Japonia, Kanada, Rosja, Szwajcaria	3
20-28	Austria, Chiny, Estonia, Holandia, Irlandia, Południowa Afryka, Serbia, Słowenia, Szwecja	2
29-43	Argentyna, Belgia, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Gruzja, Hiszpania, Meksyk, Mołdawia, Norwegia, Peru, Polska , Słowacja, Tunezja, Zimbabwe	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Czechy	6
5-10	Chorwacja, Francja, Rosja, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania	5
11-13	Hiszpania, Rumunia, Ukraina	4
14-24	Austria, Australia, Białoruś, Grecja, Litwa, Nowa Zelandia, Polska , Południowa Afryka, Serbia, Słowenia, Szwajcaria	3
25-38	Belgia, Chile, Chiny, Dania, Gruzja, Holandia, Irlandia, Izrael, Japonia, Kanada, Mołdawia, Norwegia, Peru, Zimbabwe	2
39-58	Argentyna, Bahamy, Bermudy, Brazylia, Bułgaria, Cypr, Estonia, Filipiny, Kenia, Kiribati, Kostaryka, Łotwa, Meksyk, Słowacja, Tajwan, Tunezja, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan, Vanuatu	1

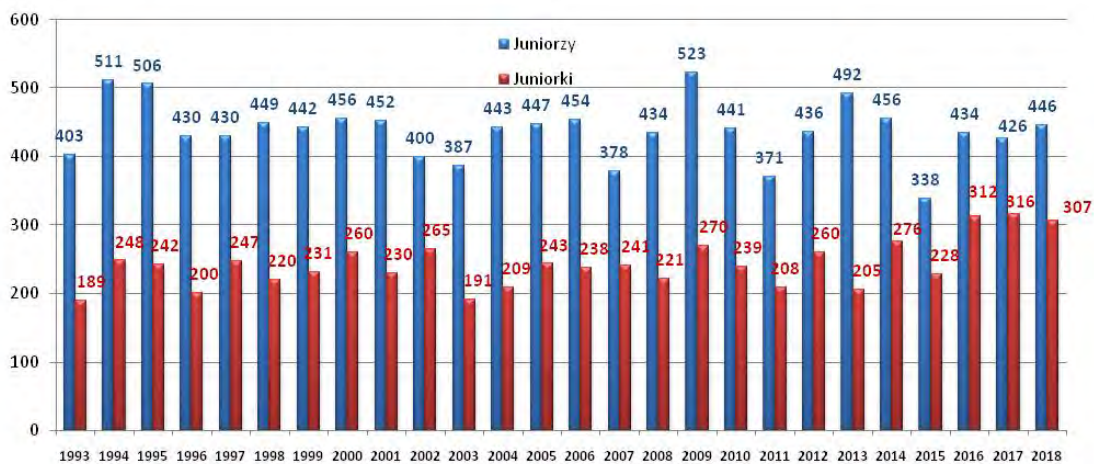
- Wszystkie uczestniczące federacje miały przynajmniej osadę męską, natomiast aż piętnaście federacji, czyli ponad 1/4 (25,9%) nie miało żadnej osady kobiecej.
- Niemal ¼ reprezentacji (24,2%) miała w swoich składach tylko po jednej osadzie i były to w większości państwa, które korzystały z pomocy programu rozwoju prowadzonego przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA, czyli uczestniczyły tak naprawdę na koszt organizatora.
- Wśród konkurencji kobiecych 34,9% federacji, które w ogóle miały osady żeńskie miało tylko jedną osadę w swojej reprezentacji, a w męskich odpowiednio 34,5%.
- Nasza reprezentacja z czterema osadami z Chinami, Holandią i Irlandią zajmuje miejsce w drugiej połowie startujących federacji. Miejsce Polski w tym rankingu z jednej strony mało satysfakcjonujące, ale z drugiej znajdujemy się razem z państwami, które na poziomie Mistrzostw Świata Seniorów są w czołówce pod względem liczebności.
- W zestawieniach w rozbiciu z uwagi na płeć polska znalazła się z jedną osadą kobiecą w szóstej grupie państw, i z trzema męskimi odpowiednio w piątej grupie.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2018

- Nasza federacja, z założenia zgodnie z zasadami kwalifikacji wysyła na Mistrzostwa Świata osady, które rokują nadzieję na podjęcie walki o miejsce w pierwszej ósemce poszczególnych konkurencji. Niestety w tym roku po ocenie Regat Międzynarodowych w Monachium i Mistrzostw Europy w Gravelines stać nas było na wystawienie tylko czterech osad przynajmniej teoretycznie spełniających powyższe kryteria. Z powyższego diagramu widać, że w okresie od 2000 roku już dwukrotnie (w 2011 i 2016) mieliśmy w Mistrzostwach Świata Juniorów taką samą ilość. Niestety, dwukrotnie startowała jeszcze mniejsza liczba. Były to wprawdzie mistrzostwa tradycyjnie poprzedzające Igrzyska Olimpijskie (w 2015 roku w Rio de Janeiro reprezentowała nas tylko jedna osada, a w 2007 roku w Pekinie – dwie), ale trzeba już dzisiaj mieć na uwadze, że w przyszłym roku, także poprzedzającym kolejne Igrzyska, Mistrzostwa Świata Juniorów odbędą się w dalekim Tokio.
- Jak wynika z diagramu, średnia ilość zgłaszanych przez nas w ostatnich dziewiętnastu latach to 5-6 osad, 2-3 kobiece i 3-4 męskie.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2018

- W Racicach wystartowało łącznie 753 zawodniczek i zawodników i była to trzecia ilość w analizowanym okresie od 2000 roku po Mistrzostwach Świata 2009 roku w Brive la Gaillarde i 2013 roku w Trokach. W ostatnich trzech latach łączna ilość startujących zawodników ustabilizowała się na podobnym poziomie 740-755 osób.
- 307 rywalizujących w Racicach zawodniczek jest także ilością, ale po dwóch ostatnich Mistrzostwach Świata w Rotterdamie i w Trokach, co stanowi 40,8% wszystkich startujących, a 446 zawodników kształtuje się na poziomie średniej wielkości w omawianym okresie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	54
3	Włochy	52

4	Czechy	44
5	Węgry	34
6	Wielka Brytania	33
7	Rosja	31
8	Rumunia	28
9	Ukraina	24
10	Francja	23
11	Nowa Zelandia	20
12	Holandia	19
13-17	Australia, Chorwacja, Dania, Szwecja, Szwajcaria	18
18-19	Litwa, Polska	17
20	Białoruś	16
21	Grecja	15
22	Austria	14
23-25	Hiszpania, Irlandia, Kanada	13
26-27	Norwegia, Serbia	12
28	Południowa Afryka	11
29	Japonia	10
30-31	Chile, Słowenia	8
32-33	Chiny, Peru	7
34-38	Belgia, Estonia, Gruzja, Mołdawia, Zimbabwe	4
39-42	Argentyna, Izrael, Meksyk, Słowacja	3
43-48	Bułgaria, Cypr, Łotwa, Tunezja, Turcja, Uzbekistan	2
49-58	Bahamy, Bermudy, Brazylia, Filipiny, Kenia, Kiribati, Kostaryka, Tajwan, Urugwaj, Vanuatu	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	27
3	Włochy	25
4	Czechy	19
5	Rumunia	16
6-8	Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	12
9-10	Białoruś, Nowa Zelandia	11
11-13	Australia, Dania, Rosja	10
14-15	Litwa, Szwajcaria	9
16	Holandia	8
17-18	Japonia, Kanada	7
19	Austria	6
20-22	Francja, Grecja, Szwecja	5
23-26	Irlandia, Norwegia, Peru, Serbia	4
27-30	Chiny, Estonia, Południowa Afryka, Słowenia	3
31-33	Chile, Chorwacja, Polska	2
34-43	Argentyna, Belgia, Bułgaria, Gruzja, Hiszpania, Meksyk, Mołdawia, Słowacja, Tunezja, Zimbabwe	1

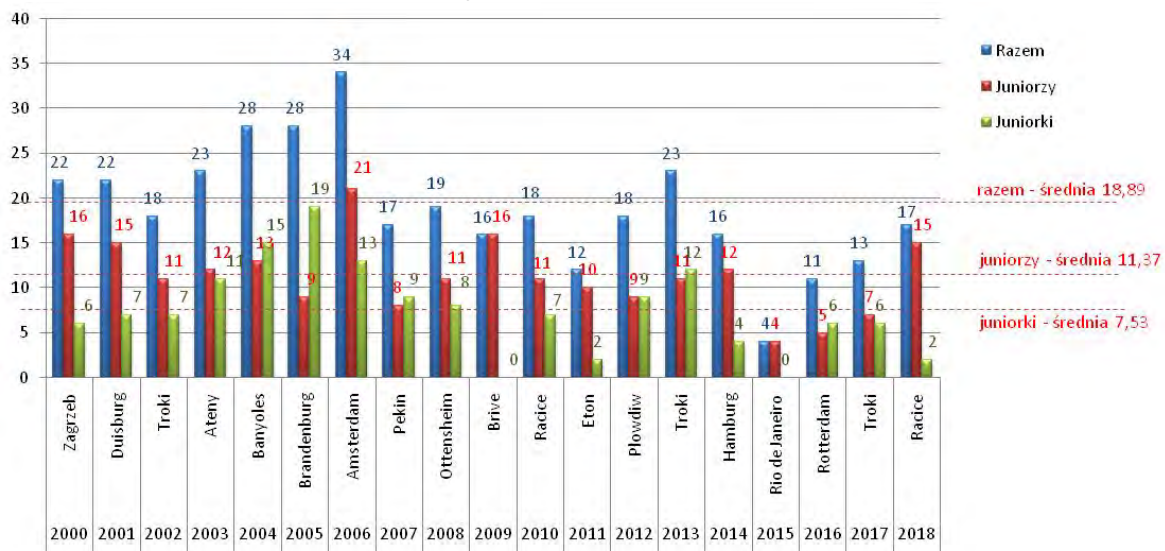
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	27
4	Czechy	25
5	Węgry	22
6-7	Rosja, Wielka Brytania	21
8	Francja	18
9	Chorwacja	16
10	Polska	15
11	Szwecja	13
12-14	Hiszpania, Rumunia, Ukraina	12
15	Holandia	11
16	Grecja	10
17-19	Irlandia, Nowa Zelandia, Szwajcaria	9
20-26	Australia, Austria, Dania, Litwa, Norwegia, Południowa Afryka, Serbia	8
27-28	Chile, Kanada	6
29-30	Białoruś, Słowenia	5
31	Chiny	4
32-38	Belgia, Gruzja, Izrael, Japonia, Mołdawia, Peru, Zimbabwe	3
39-45	Argentyna, Cypr, Łotwa, Meksyk, Słowacja, Turcja, Uzbekistan	2
46-58	Bahamy, Bermudy, Brazylia, Bułgaria, Estonia, Filipiny, Kenia, Kiribati, Kostaryka, Tajwan, Tunezja, Urugwaj, Vanuatu	1

Po zmianach programowych pełna reprezentacja w Mistrzostwach Świata Juniorów liczy 54 osoby. 25 zawodniczek i 25 zawodników oraz cztery sterniczki lub sternicy. Obecnie w regulaminie nie ma podziału sterników ze względu na peść, a jedynie jest jedno wspólne ograniczenie oddolne masy ciała.

- Połowę wszystkich startujących zawodników miało w swoich reprezentacjach dziesięć pierwszych państw w tym rankingu. W konkurencjach junierek osiem pierwszych, a w konkurencjach juniorów aż trzynaście.
- 10 federacji miało w rywalizacji po jednej osobie. Również dziesięć po jednej zawodniczce i dwanaście po jednym zawodniku.

IŁOŚĆ POLSKICH ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2018

- Reprezentacja polskich juniorów jak napisano powyżej miała w tym roku na Mistrzostwach Świata tylko cztery osady, ale w tym ósemkę, co jest dla tego rankingu najbardziej istotne. Dlatego miejsce naszej reprezentacji jest wśród 1/3 największych liczebnie reprezentacji i w pierwszej dziesiątce w juniorach.
- Średnia wielkość polskiej reprezentacji ostatnich dziewiętnastu startów w Mistrzostwach Świata to niespełna 19 zawodniczek i zawodników, jedenastu juniorów i siedem-osiem juniorki.
- 17 osób w tegorocznych mistrzostwach jest wartością bliską średniej, natomiast męska część tej reprezentacji była historycznie jedną z największych. Dla odmiany kobieca część była najmniejszą, pomijając oczywiście dwa starty w roku 2009 i 2015 roku kiedy w ogóle nie mieliśmy żadnej osady kobiecej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM IŁOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	11
2	Włochy	10
3-4	Czechy, USA	7
5	Rumunia	6
6-9	Australia, Grecja, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	4
10-11	Białoruś, Polska	3
12-17	Chile, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa	2
18-25	Argentyna, Belgia, Chiny, Chorwacja, Południowa Afryka, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	5
2-3	Włochy, USA	4
4-6	Czechy, Rumunia, Nowa Zelandia	3
7-11	Australia, Francja, Grecja, Holandia, Kanada	2
12-20	Argentyna, Białoruś, Chile, Chiny, Hiszpania, Litwa, Szwajcaria, Ukraina, Wielka Brytania	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	6
3	Czechy	4
4-7	USA, Rumunia, Polska , Wielka Brytania	3
8-10	Australia, Białoruś, Grecja	2
11-18	Belgia, Chile, Chorwacja, Hiszpania, Litwa, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Węgry	1

- Łącznie 84 miejsca finałowe rozdzieliło w tegorocznych mistrzostwach pomiędzy siebie 25 federacji (w ubiegłym roku osady w finałach miały 29 federacji), z czego ¼ miała tylko po jednej osadzie. W juniorkach niemal połowa (45%) i w juniorach podobnie (44,5%).

- 43,1% uczestniczących federacji miało swoich reprezentantów w finałach A. 46,65% państw spośród tych co mieli swoje osady w konkurencjach kobiecych i 31,1% w konkurencjach męskich. Stąd wypływa wniosek, że bardziej wyrównana rywalizacja była jednak w konkurencjach żeńskich.
- 23 te same federacje miały osady w finałach zarówno w roku 2017 jak i 2018. W tym roku w finałach zabrakło osad Danii, Meksyku, Rosji, Szwecji, Turcji i Uzbekistanu, a za to doszły załogi Argentyny i Węgier.
- Największą ilość swoich osad w finałach A mieli Niemcy, którzy na czternaście rozgrywanych konkurencji do finałowej rywalizacji o medale zakwalifikowali jedenaście osad. Niemcy mieli największą ilość osad zarówno w juniorkach jak i juniorach. Z tym, że w konkurencjach męskich podobną ilość załóg w finale A mieli także Włosi.
- Z federacji, które miały swoje osady w obu latach w finałach A
  - Taką samą ilość osad mieli Niemcy, Rumuni, Francuzi, Hiszpanie, Holendrzy, Belgowie i Ukraińcy.
  - Najwięcej stracili: Południowa Afryka -3 osady, Chińczycy, Chorwaci, Szwajcarzy, Duńczycy, Rosjanie i Turcy po dwie oraz Brytyjczycy, Meksyk, Szwecja i Uzbekistan po jednej osadzie.
  - Więcej osad w finale mieli kolejno: Czesi +6 osad; Australia i Włosi po 3 osady więcej; Polska i USA po 2 osady więcej; Argentyna, Białoruś, Chile, Grecja, Kanada, Litwa, Nowa Zelandia i Węgry po jednej załodze więcej.
- Polska z trzema osadami w finale A w konkurencjach męskich zajmuje stosunkowo wysoką pozycję, szczególnie w tabeli juniorów.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Jednak przy ocenie skuteczności zawsze trzeba mieć na uwadze wielkość poszczególnych reprezentacji, gdyż trudno przedkładać reprezentacje z jedną osadą nad te, które mają w swoich zespołach kilka, a nawet kilkanaście osad.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	78,6	11/14
2	Włochy	76,9	10/13
3-4	Polska	75	3/4
	Rumunia		6/8
5	Czechy	70	7/10
6-8	Australia	66,7	4/6
	Chile		2/3
	Grecja		4/6
9	Nowa Zelandia	57,1	4/7
10-13	Argentyna	50	1/2
	Białoruś		3/6
	Holandia		2/4
	USA		7/14
14	Wielka Brytania	44,44	4/9
15-16	Hiszpania	40	2/5
	Kanada		2/5
17	Belgia	33,3	1/3
18	Litwa	28,6	2/7
19-20	Chiny	25	1/4
	Francja		2/8
21	Południowa Afryka	20	1/5
22-23	Chorwacja	16,7	1/6
	Szwajcaria		1/6
24	Ukraina	12,5	1/8
25	Węgry	11,11	1/9

JUNIORKI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Argentyna	100	1/1
	Chile		1/1
	Hiszpania		1/1
	Holandia		2/2
5-7	Czechy	75	3/4
	Nowa Zelandia		3/4
	Rumunia		3/4
8	Niemcy	71,4	5/7
9-13	Australia	66,7	2/3
	Francja		2/3
	Grecja		2/3
	Kanada		2/3
	Włochy		4/6
14	USA	57,1	4/7
15	Chiny	50	1/2
16-17	Białoruś	33,3	1/3

JUNIORZY

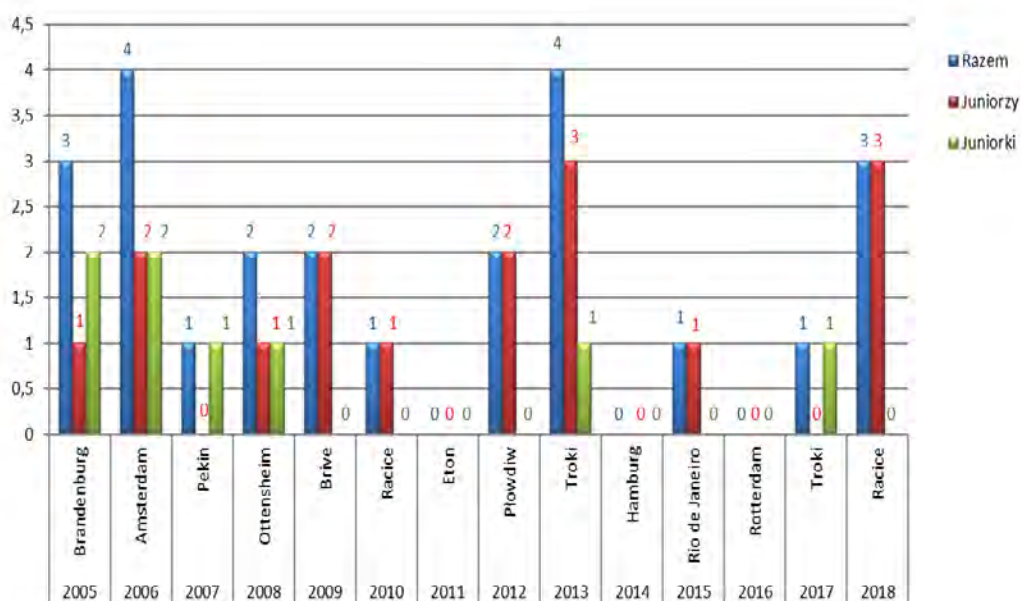
Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Polska	100	3/3
2-3	Niemcy	85,7	6/7
	Włochy		6/7
4	Rumunia	75	3/4
5-8	Australia	66,7	2/3
	Białoruś		2/3
	Czechy		4/6
	Grecja		2/3
9	Wielka Brytania	60	3/5
10-11	Belgia	50	1/2
	Chile		1/2
12	USA	42,9	3/7
13-15	Litwa	33,3	1/3
	Nowa Zelandia		1/3
	Południowa Afryka		1/3
16	Hiszpania	25	1/4

18-20	Szwajcaria	25	1/3
	Litwa		1/4
	Ukraina		1/4
	Wielka Brytania		1/4

17-18	Chorwacja	20	1/5
	Węgry		1/5

- Najwyższą skuteczność finałową w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów osiągnęli Niemcy i Włosi co jest tym bardziej cenne, że to były bardzo duże reprezentacje.
- Bezpośrednio za nimi znalazła się polska reprezentacja oraz Rumuni. Z tym, że Polskę tym razem z czterema osadami należy zaliczyć do mniejszych zespołów.
- Dobrze wygląda tabela skuteczności w konkurencjach juniorów, gdyż wszystkie startujące w nich osady zakwalifikowały się do finałowej rozgrywki i Polska jest na czele ze 100% skutecznością przed Niemcami i Włochami, którzy mieli komplet osad męskich i nie zdołali zakwalifikować do finałów A tylko po jednej załodze.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W FINAŁACH A MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2018

Na powyższym diagramie obrazowo pokazano ilość zakwalifikowywanych do finałów Mistrzostw Świata od 2005 roku.

- Tylko dwukrotnie w porównywanym okresie mieliśmy w finałach o jedną osadę więcej i raz tyle samo, co w tym roku.
- Trzy osady juniorów w finale A jest wyrównaniem najlepszego osiągnięcia naszej reprezentacji juniorów w tym czasie.
- W tym czternastoletnim okresie, pięciokrotnie nie było w finale A żadnej męskiej osady i ośmiokrotnie żadnej kobiecej.
- Niepokojący jest fakt, że w ostatnich dziesięciu latach mieliśmy tylko dwie osady kobiece w finałach A i to w dwóch różnych latach.

Wnioskiem, jaki pojawia się po analizie takiego zestawienia i wyników polskich osad kobiecych na poziomie senierek jest stwierdzenie, że niekoniecznie, w takim sporcie, jakim jest wioślarstwo, gdzie średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata Seniorów jest na poziomie 26-27 lat kandydatki do finałowych wyników olimpijskich muszą osiągać wysokie wyniki na poziomie juniorów. Ważne jest jednak, aby zawodniczki systematycznie i prawidłowo się rozwijały sportowo i były przygotowywane w zaplanowany sposób do ekstremalnego wysiłku.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	USA	7
2-3	Niemcy, Włochy	5
4-9	Australia, Czechy, Grecja, Nowa Zelandia, Rumunia, Wielka Brytania	3
10-16	Argentyna, Belgia, Chorwacja, Chile, Chiny, Holandia, Szwajcaria	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	USA	4
2	Włochy	3
3-5	Grecja, Nowa Zelandia, Rumunia	2
6-13	Argentyna, Australia, Chile, Chiny, Czechy, Holandia, Niemcy, Szwajcaria	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	4
2-3	USA, Wielka Brytania	3
4-6	Australia, Czechy, Włochy	2
7-11	Belgia, Chorwacja, Grecja, Nowa Zelandia, Rumunia	1

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów po raz pierwszy najwięcej medali zdobyli Amerykanie, którzy w ostatnich piętnastu latach tylko czterokrotnie byli w trójce podobnego rankingu. Natomiast w tym samym okresie Niemcy drugi raz nie zdobyli największej ilości medali, a pierwszy przypadek był w 2012 roku, kiedy to mieli jeden medal mniej niż Rumuni.
- Łącznie medale zdobyła ponad ¼ (27,6%) uczestniczących federacji. W konkurencjach kobiecych 30,3% i w męskich 19% państw mających swoje załogi rywalizujące odpowiednio w tych konkurencjach.
- Z możliwych do zdobycia 42 medali 40,5% zdobyły trzy pierwsze federacje.
- W stosunku do ubiegłego roku medale zdobyło dziesięć tych samych federacji, a wśród nich największy wzrost ilości zanotowali: Amerykanie o 4 medale więcej, Włosi 3 medale więcej, Australia, Czechy i Nowa Zelandia po 2 medale więcej i Grecy jeden medal więcej, a najwięcej stracili: Rumuni o 4 medale mniej, Niemcy i Szwajcarzy o 2 medale mniej oraz Brytyjczycy i Chorwaci o 1 medal mniej.
- Wśród federacji z medalami w stosunku do ubiegłego roku zabrakło: Południowej Afryki - 2 medale oraz Białorusi, Francji, Hiszpanii, Kanady i Turcji, które miały w 2017 roku po jednym medalu.
- Doszły w tym roku federacje Argentyny, Belgii, Chile, Chin i Holandii, które zdobyły po jednym medalu.
- W porównywanym piętnastoleciu 2004-2019 w trójce federacji, które zdobywały najwięcej medali zawsze byli jedynie Niemcy, a z pozostałych najczęściej byli Włosi (11 razy), Rumuni 10 razy), Amerykanie (10 razy), Australia (3 razy), Wielka Brytania i Chiny (po 2 razy) i Nowa Zelandia z Grecją (po 1 raz).
- Przewaga Niemców jest też bezsporna pod względem łącznej ilości medali w całym piętnastoleciu, którzy zdobyli ich 137.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość zgłoszonych osad
1-4	Argentyna	50	1/2
	Australia		3/6
	Grecja		3/6
	USA		7/14
5	Nowa Zelandia	42,9	3/7
6	Włochy	38,5	5/13
7	Rumunia	37,5	3/8
8	Niemcy	35,7	5/14
9-11	Belgia	33,3	1/3
	Chile		1/3
	Wielka Brytania		3/9
12	Czechy	30	3/10
13-14	Chiny	25	1/4
	Holandia		1/4
15	Chorwacja	16,7	1/6
16	Szwajcaria	16,7	1/6

- Najwyższą – 50%, skuteczność medalową osiągnęły cztery federacje. Mała reprezentacja Argentyny, średnie Australii i Grecji oraz duża Amerykanów.
- Najniższą skuteczność medalową wśród największych liczebnie reprezentacji mieli gospodarze tych mistrzostw – Czesi i jest to wynikiem zgłoszenia wielu osad na bardzo różnym poziomie.
- Oczywiście trzeba zaznaczyć, że pozostałe 42 państw nie miały żadnej skuteczności medalowej, bo medali w ogóle nie miały.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ ilość zgłoszonych osad
1-2	Argentyna	100	1/1
	Chile		1/1
3	Grecja	66,7	2/3
4	USA	57,1	4/7
5-9	Chiny	50	1/2
	Holandia		1/2
	Nowa Zelandia		2/4
	Rumunia		2/4
	Włochy		3/6
10-11	Australia	33,3	1/3

JUNIORZY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ ilość zgłoszonych osad
1	Australia	66,7	2/3
2	Wielka Brytania	60	3/5
3	Niemcy	57,1	4/7
4	Belgia	50	1/2
5	USA	42,9	3/7
6-8	Czechy	33,3	2/6
	Grecja		1/3
	Nowa Zelandia		1/3
9	Włochy	28,6	2/7
10	Rumunia	25	1/4

	Szwajcaria		1/3
12	Czechy	25	1/4
13	Niemcy	14,3	1/7

11	Chorwacja	20	1/5
----	-----------	----	-----

- W juniorkach najwyższą skuteczność medalową miały jedno-osadowe reprezentacje Argentyny, Chile i z trzema zgłoszonymi załogami Grecja.
- Amerykanki z maksymalną ilością zgłoszonych osad znalazły się na czwartym miejscu, a Niemki na ostatnim, oczywiście wśród tych, co te medale w ogóle mieli.
- W juniorach najbardziej skuteczne reprezentacje mieli Australijczycy, ale tylko z trzema zgłoszonymi osadami męskimi oraz Brytyjczycy i Niemcy. Natomiast najmniejszą skuteczność medalową mieli Chorwaci, Rumuni i Włosi. Poniżej zestawiono w tabeli ilości medali zdobywanych przez nasze kolejne reprezentacje juniorów w ostatnich dwudziestu latach oraz miejsca zajmowane w klasyfikacji medalowej.
- W tym okresie dwukrotnie polscy juniorzy zdobywali po trzy medale, dwukrotnie po dwa medale i pięciokrotnie po jednym medalu.

**ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 1999-2018**

Lp.	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji
1999	1	7-10
2000	1	11-19
2001	0	-
2002	2	6-10
2003	2	6-10
2004	3	3-7
2005	1	7-14
2006	1	12-15
2007	0	-
2008	0	-
2009	1	9-16
2010	0	-
2011	0	-
2012	0	-
2013	3	4
2014	0	-
2015	0	-
2016	0	-
2017	0	-
2018	0	-

- Niestety w ostatnich pięciu latach nasi juniorzy nie zdobyli żadnego medalu. Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	USA	2-4-1
2	Włochy	2-1-2
3	Wielka Brytania	2-1-0
4-5	Czechy	2-0-1
	Rumunia	
6	Niemcy	1-2-2
7	Grecja	1-2-0
8-9	Chiny	1-0-0
	Szwajcaria	
10	Australia	0-2-1
11	Nowa Zelandia	0-1-2
12	Argentyna	0-1-0
13-16	Belgia	0-0-1
	Chile	
	Chorwacja	
	Holandia	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Wielka Brytania	2-1-0
2	USA	1-2-0
3	Niemcy	1-1-2

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	USA	1-2-1
2	Włochy	1-1-1
3	Grecja	1-1-0

4-5	Czechy	1-0-1
	Włochy	
6	Rumunia	1-0-0
7	Australia	0-1-1
8-9	Grecja	0-1-0
	Nowa Zelandia	
10-11	Belgia	0-0-1
	Chorwacja	

4	Rumunia	1-0-1
5-7	Chiny	1-0-0
	Czechy	
8-10	Szwajcaria	0-1-0
	Argentyna	
	Australia	
11	Niemcy	0-0-2
	Nowa Zelandia	
12-13	Holandia	0-0-1
	Chile	

- Czternaście złotych medali w tym roku rozdzieliło pomiędzy siebie dziewięć federacji. Żadnej federacji nie udało się zdobyć więcej niż dwa medale złote. W konkurencjach junierek tylko Brytyjki zdobyły dwa medale, a w konkurencjach juniorów każdą konkurencję wygrała inna nacja.
- W tym roku kwalifikację medalową wygrali Amerykanie z dwoma złotymi medalami i czterema srebrnymi. Dla porównania w ubiegłym roku na czele takiej tabeli byli Rumuni także z dwoma medalami złotymi i dwoma srebrnymi.
- W konkurencjach junierek tym razem najlepszymi były Brytyjki z dwoma medalami złotymi i jednym srebrnym, a w ubiegłym roku najlepsze były Rumunki także z dwoma medalami złotymi, jednym srebrnym i jednym brązowym.
- W konkurencjach juniorów najlepsi byli Amerykanie z jednym medalem złotym, dwoma srebrnymi i jednym brązowym, a dla porównania w ubiegłym roku byli Niemcy i Brytyjczycy, którzy mieli po jednym medalu każdego koloru.

Polscy juniorzy w całej historii rozgrywania Swojej imprezy głównej pod dwoma nazwami zdobyli dotychczas 36 medali w podziale widocznym powyżej.

- Z zawodniczek i zawodników, którzy dla naszej federacji zdobywali złote medale jedyną dotychczas, która powtórzyła swój sukces na Igrzyskach Olimpijskich była Natalia Madaj (złoty medal Mistrzostw Świata Junierek na jedyne w 2006 roku i złoty medal Igrzysk Olimpijskich na dwójce podwójnej w 2016 roku w Rio de Janeiro). Natomiast w Mistrzostwach Świata Seniorów Julia Michalska (złoty medal Mistrzostw Świata Junierek na jedyne w 2003 roku i złoty medal Mistrzostw Świata Senierek w 2009 roku na dwójce podwójnej).
- Z zawodniczek i zawodników, którzy w ogóle zdobywali medale w Mistrzostwach Świata Juniorów później zdobywali medale w Igrzyskach Olimpijskich jest Kajetan Broniewski, który zdobył srebrny medal Mistrzostw Świata Juniorów 1981 roku i brązowy medal Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, która zdobyła srebrny medal w dwójce podwójnej w Mistrzostwach Świata Junierek w 2002 roku i brązowy medal w Igrzyskach Olimpijskich 2012 roku w Londynie oraz złoty medal Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro.
- Oprócz tego z polskich medalistów Mistrzostw Świata Juniorów medale w Mistrzostwach Świata Seniorów powtórzyli Natalia Madaj, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, Julia Michalska, Kajetan Broniewski, Marcin Brzeziński, Mikołaj Burda i sternik Daniel Trojanowski.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	62
2	Włochy	61
3	USA	54
4	Czechy	41
5	Rumunia	38
6	Wielka Brytania	32
7-9	Australia, Grecja, Nowa Zelandia	26
10	Białoruś	16
11	Polska	12
12	Holandia	11
13-14	Kanada, Szwajcaria	10
15-17	Chile, Chiny, Chorwacja	9
18-20	Argentyna, Francja, Litwa	8
21-22	Hiszpania, Węgry	7
23	Belgia	6
24-25	Południowa Afryka, Ukraina	5
26	Dania	2
27-29	Japonia, Rosja, Słowenia	1

- Obecnie w Mistrzostwach Świata Juniorów jest do zdobycia 518 punktów, z czego jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów przy abstrakcyjnym założeniu, że zdobędzie czternaście złotych medali.
- Wszystkie dotychczasowe punktacje drużynowe Mistrzostw Świata Juniorów wygrali Niemcy, z tym, że w tegorocznych mistrzostwach zdobyli najmniejszą ilość punktów. Dla przypomnienia w ostatnich dziesięciu latach Niemcy zdobywali kolejno: w 2009 roku 85 punktów, 2010 – 89, 2011 – 93, 2012 – 75, 2013 – 78, 2014 – 94, 2015 – 95, 2016 – 82 i w 2017 roku – 66 punktów.
- Niemal połowę wszystkich możliwych do zdobycia punktów (49,5%) zdobyło pięć pierwszych w rankingu federacji.
- Punkty zdobyła dokładnie połowa wszystkich rywalizujących federacji.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	USA	31
2	Włochy	28
3	Niemcy	25
4	Rumunia	20
5-6	Czechy, Nowa Zelandia	17
7	Grecja	16
8	Australia	13
9	Szwajcaria	10
10-11	Chiny, Holandia	9
12	Kanada	8
13-15	Argentyna, Białoruś, Francja	7
16	Chile	6
17-19	Litwa, Ukraina, Wielka Brytania	5
20	Hiszpania	3
21	Węgry	2
22-23	Dania, Japonia	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	37
2	Włochy	33
3	Wielka Brytania	27
4	Czechy	24
5	USA	23
6	Rumunia	18
7	Australia	13
8	Polska	12
9	Grecja	10
10-12	Białoruś, Chorwacja, Nowa Zelandia	9
13	Belgia	6
14-15	Południowa Afryka, Węgry	5
16	Hiszpania	4
17-18	Chile, Litwa	3
19-20	Holandia, Kanada	2
21-25	Argentyna, Dania, Francja, Rosja, Słowenia	1

- Wśród junierek najwięcej punktów zdobyły Amerykanki, a w ubiegłym roku Rumunki z identyczną ilością 31 punktów, a punkty zdobyła ponad połowa (53,5%) federacji mających swoje osady w konkurencjach kobiecych.
- Wśród juniorów najwięcej punktów w bieżącym i ubiegłym roku zdobyli Niemcy, ale w tym roku zdobyli jeden punkt więcej, a punkty zdobyło 43,1% państw mających swoje załogi w konkurencjach męskich.
- Polska reprezentacja zdobyła tym razem trzy razy więcej punktów niż w roku ubiegłym, a punkty zdobywali tym razem tylko juniorzy, kiedy w ubiegłym roku było na odmiann. Z dwunastoma punktami nasza reprezentacja znalazła się na jedenastym miejscu ogólnie i na ósmym wśród juniorów na 58 rywalizujących federacji i na 29, a w samych juniorach na 25 punktujących co daje nam miejsce w czołówce na świecie.

ILOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI WE WSZYSTKICH MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1995-2018

Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów
1995	19	2003	27	2011	0
1996	17	2004	30	2012	11
1997	22	2005	18	2013	26
1998	16	2006	24	2014	1
1999	17	2007	4	2015	4
2000	17	2008	8	2016	1
2001	3	2009	11	2017	4
2002	22	2010	3	2018	12

Wydaje się, że coś „drgnęło” w możliwościach i skuteczności reprezentacji polskich juniorów po pięciu latach słabszych występów w Mistrzostwach Świata Juniorów.

- Nasza reprezentacja rekordową ilość 30 punktów zdobyła w 2004 roku, a kolejne najlepsze występy nasi juniorzy mieli w 2003 i 2013 roku.
- Najgorsze występy mieli w latach 2011, 2014 i 2016, choć nie wiele lepsze w roku 2001 i 2010.

Poniżej dla zobrazowania i porównania startów reprezentacji juniorów od 2005 roku w poszczególnych latach, także w rozbięciu na juniorki i juniorów, przedstawiono zbiorczą tabelę miejsc zajmowanych przez całą reprezentację i ilość zdobywanych punktów.

ILOŚĆ PUNKTÓW I MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI JUNIORÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2018 RAZEM

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Miejsce	Branden-	Amster-	Pekin	Linz	Brive	Racice	Eton	Plovdiv	Troki	Hamburg	Rio	Rotter-	Troki	Racice

Mistrzostw	-burg GER	-dam NED	CHN	AUT	FRA	CZE	GBR	BUL	LTU	GER	de Janeiro BRA	-dam NED	LTU	CZE
Ilość punktów	18	24	4	8	11	3	0	11	26	1	4	1	4	12
Miejsce w punktacji	8	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16	6	30-31	23-27	26-30	25-29	11

JUNIORKI

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ilość punktów	3	4	0	0	0	4	5	0	0	1	4	0
Miejsce w punktacji	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-	-	17-19	19-21	-

JUNIORZY

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ilość punktów	1	4	11	3	0	7	21	1	4	0	0	12
Miejsce w punktacji	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28	16-20	-	-	8

- Najlepsze w historii czwarte miejsce w punktacji drużynowej nasi juniorzy zajęli w Mistrzostwach Świata w 2006 roku w Amsterdamie oraz dwukrotnie piąte w nieumieszczonych w tym zestawieniu Mistrzostwach Świata 2003 i 2004 roku w Atenach i Banyoles.
- W dwunastoletnim okresie od 2007 roku w konkurencjach junierek nasze zawodniczki tylko sześć razy znajdowały się na miejscach w przedziale do ósmego miejsca, a w konkurencjach juniorów nasi zawodnicy trzy razy nie zdobywali żadnego punktu w rywalizacji Mistrzostw świata.
- Najlepsze miejsce reprezentacji junierek w omawianym okresie to trzynaste miejsce w Mistrzostwach Świata 2008 roku w austriackim Ottensheim, natomiast juniorów to trzecie miejsce w litewskich Trokach w 2013 roku.

W czasie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów było bardzo gorąco, co powodowało, że woda w akwenu była także ciepła. Poza tym kierunek wiatru w większości był sprzyjający o zmiennej sile. Takie warunki powodowały uzyskiwanie bardzo dobrych rezultatów w trakcie rywalizacji. Najbardziej sprzyjającymi ku temu dniami był piątek i sobota, a więc dwa środkowe dni mistrzostw.

Aby dokonać dokładniejszej analizy poziomu sportowego tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie mistrzostw w Racicach, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Świata Juniorów w Racicach do najlepszego rezultatu światowego konkurencji		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JM1x	-12,05
2	JM4-	-11,12
3	JW8+	-7,12
4	JW4x	-6,67
5	JM4x	-6,47
6	JM2-	-4,6
7	JW4-	-4,28
8	JM2x	-3,54
9	JW1x	-3,08
10	JW2-	-0,32
11	JW4+	0
12	JW2x	1,03
13	JM8+	1,63
14	JM4+	5,53

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy rezultatu złotych medalistów Mistrzostw Świata Juniorów w Racicach do najlepszego rezultatu konkurencji uzyskanego w Racicach		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1-2	JM8+	0
	JM4+	
3	JW1x	0,84
4	JW2-	1,57
5	JW4x	1,97
6	JM2-	4,48
7	JW4-	4,92
8	JM4-	5,06
9	JM4x	5,32
10	JM2x	8,20
11	JW4+	11,96
12	JW2x	13,20
13	JW8+	14,67
14	JM1x	15,92

W powyższej lewej tabeli zestawiono konkurencje rozgrywane w Racicach w kolejności wg różnicy najlepszego rezultatu uzyskanego w danej konkurencji do najlepszego dotychczasowego światowego rezultatu tej konkurencji. Przy czym wartość ujemna oznacza różnicę, o jaką ten dotychczasowy najlepszy rezultat został poprawiony. Zerowa wartość została przypisana na nowo rozgrywanej konkurencji po wielu latach, czwórce ze sterniczką i dlatego najlepszy uzyskany rezultat podczas Mistrzostw Świata w Racicach został uznany za rekordowy czas początkowy.

- Najwyższy poziom uzyskał amerykański skifista, złoty medalista tej konkurencji, a także ubiegłoroczny Mistrz Świata w jedyńce Dean Clark, który poprawił dotychczasowy rekordowy rezultat o 12,05 sek.
- Na drugim miejscu znalazła się chorwacka dwójka bez sternika, która w półfinale poprawiła poprzedni najlepszy czas światowy o 11,12 sek. Natomiast w finale nie wytrzymali szaleńczego tempa narzuconego przez Niemców i Rumunów i zdobyli „jedyńce” brązowy medal.
- Na końcu tego zestawienia znalazła się włoska czwórka ze sternikiem, której najlepszy rezultat ustępuje dwunastoletniemu już „rekordowi” aż o 5,53 sek.

W prawej tabeli uszeregowano konkurencje wg różnicy czasu pomiędzy rezultatem zwycięzców w finale A, a najlepszym rezultatem danej konkurencji uzyskanym podczas rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Racicach.

- Na czele tego zestawienia znalazły się dwie konkurencje – ósemka juniorów i czwórka ze sternikiem juniorów, które swoje najlepsze rezultaty osiągnęły zdobywając złote medale.
- Na kolejnej pozycji znalazła się rumuńska skifistka Tabita Maftai, która zaledwie o 0,77 sek. pokonała w walce o złoty medal Argentynkę Marię Sol Ordas, która w półfinale osiągnęła najlepszy światowy rezultat.
- Na końcu tego zestawienia znalazł się niespodziewanie amerykański skifista, który zdobywając złoty medal miał prawie szesnaście sekund słabszy rezultat od swojego własnego rekordu, który uzyskał dzień wcześniej w półfinale. Zapewne wpływ na to miały trochę zmieniające się warunki wietrzne, ale też swego rodzaju rozprężenie, kiedy po 500 metrach wyrzucił się jego najgroźniejszy i chyba jedyny kontrkandydat do złotego medalu w tym roku – Niemiec Moritz Wolff.

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji uzyskanego w Mistrzostwach Świata Juniorów w Racicach		
1	JM4x	5,73
2	JM2x	7,08
3	JM8+	8,33
4	JW2x	16,43

- Wśród czterech polskich osad startujących w Racicach najwyższy poziom zaprezentowała czwórka podwójna juniorów, którzy bezwzględnie osiągnęli rezultat najbliższy do najlepszego w swojej konkurencji.
- Natomiast zdecydowanie naj słabszą była dwójka podwójna junierek, której najlepszy rezultat ustępował najlepszemu w konkurencji aż o 16,43 sek, to niemal trzy razy więcej niż męskiej czwórki podwójnej i dwa razy więcej niż poprzedzającej je w tabeli ósemki juniorów. Dlatego też ogromna była różnica w zajętych ostatecznie miejscach. Wszystkie trzy osady męskie rywalizowały w finałach A, natomiast debel junierek zajął piąte miejsce w finale C.

Dla analizy walki o tytuły mistrzów świata, o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji. Widać to również w tym przypadku po szczegółowej analizie.

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	0,10	JM2-	1	2,22	JW4-	1	5,41	JW4-	1	6,88	JW4-
2	0,39	JW4-	2	2,51	JM4x	2	8,33	JM8+	2	11,16	JM8+
3	0,77	JW1x	3	2,59	JM8+	3	9,02	JM1x	3	11,30	JM4+
4	0,78	JM8+	4	2,69	JW2x	4	9,38	JW2x	4	12,17	JM4-
5	0,83	JW4x	5	2,80	JW4x	5	9,50	JM4x	5	13,34	JM2x
6	1,40	JM4x	6	3,38	JW8+	6	10,29	JM2x	6	16,28	JM4x
7	1,81	JW8+	7	3,40	JW4+	7	10,57	JM2-	7	17,47	JW2x
8	1,99	JW2x	8	4,80	JM4+	8	10,62	JM4-	8	19,99	JM2-
9	2,49	JM4+	9-10	5,28	JM2-	9	10,69	JM4+	9	21,20	JW1x
10	2,73	JW4+			JM2x	10	10,72	JW4+	10	23,58	JW2-
11	3,18	JM2x	11	5,30	JM4-	11	12,02	JW4x	11	24,61	JW4x
12	3,41	JM4-	12	6,14	JM1x	12	12,31	JW1x	12	1:30,46	JW4+
13	3,63	JM1x	13	8,88	JW1x	13	22,08	JW2-	13	DNF	JM1x
14	6,51	JW2-	14	9,61	JW2-	14	27,68	JW8+	14	Startowało 5 osad	JW8+

- Najbardziej zaciętą walkę o złoty medal stoczyli Niemcy z Rumunami w męskiej dwójce bez sternika i Włoszki z Amerykankami w czwórce bez sterniczki. Do tej walki włączyły się jeszcze Nowozelandki, bo jak się okazało to właśnie w tej konkurencji były najmniejsze różnice pomiędzy medalistkami.
- Poza czwórkami bez sterniczki najmniejsze różnice pomiędzy medalistami były także w czwórkach podwójnych i ósemkach juniorów, a więc w konkurencjach w których nasza reprezentacja miała swoje osady w finałach i tylko należy żałować, że ta walka odbyła się bez naszego udziału.
- Cały finał kobiecych czwórek bez sterniczki był jak widać, najbardziej wyrównaną konkurencją.
- Najbardziej zdecydowane zwycięstwo w swojej konkurencji odniosły Greczynki w dwójce bez sterniczki, a dopiero kolejny był wspomniany wyżej skifista amerykański.
- W dwóch długowiosłowych konkurencjach kobiecych – ósemce i czwórce ze sterniczką znalazły się na końcu w finałach załogi bardzo słabe, zenująco odstające poziomem od przeciwniczek. Podobnie zresztą szósta osada w czwórkach podwójnych junierek, która do przedostatniej osady na mecie straciła 12,59 sek.

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Magdalena Wołowiec
Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener główny
kadry juniorów

Trener JW2x

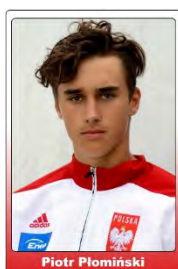
Trener JM2x,
JM4x

Trener JM8+

I. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Płomiński Piotr	2001	WTW Warszawa
Domeradski Jan	2000	SMS/PTW Płock
Głonek Dominik	2001	SMS/Poznań
Kasperek Krzysztof	2000	AZS AWF Kraków

Piotr Płomiński

Jan Domeradski

Dominik Głonek

Krzysztof Kasperek

Trenerzy klubowi:

- Jeżewski Michał - WTW Warszawa
- Karolak Jacek - PTW/SMS Płock
- Kurek Maciej - Poznań/SMS Poznań
- Myszka Michał - AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jankowiak Artur/Dziekoński Rafał

Prognoza wyniku: 4 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 4 miejsce

Do Mistrzostw Świata Juniorów w tej konkurencji zgłoszono 20 czwórek.

- W poprzednich Mistrzostwach Świata Juniorów startowało 18 czwórek, a złoty medal zdobyli Szwajcarzy przed Wielką Brytanią i Włochami.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów we francuskim Gravelines startowało trzynaście czwórek, a złoty medal zdobyli Czesi przed Rumunami, Francuzami, Duńczykami, Polakami i Włochami.
- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów także startowała polska czwórka podwójna juniorów, ale w innym składzie osobowym zajmując ostatecznie jedenaste miejsce.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały odpowiednio w niższych finałach C lub D.

Skład czwórki podwójnej zawodnicy o bardzo dobrych warunkach somatycznych. Średnia wzrostu osady przekracza 195 cm. Dodatkowo to czołowi krajowi skiffiści, którzy zajęli trzy pierwsze miejsca podczas regat kwalifikacyjnych w Poznaniu w konkurencji jedynek: Krzysztof Kasperek, Jan Domeradski i Piotr Płomiński. Wszyscy zawodnicy potwierdzili swój wysoki poziom sportowy podczas Mistrzostw Polski Juniorów. P. Płomiński i J. Domeradski to medalści jedynek, a K. Kasperek i D. Głonek w dwójkach podwójnych. Połączenie doświadczenia i młodości oraz faktu, że wszyscy zawodnicy pochodzą z innych miast było dużym wyzwaniem trenerskim w trakcie przygotowań. Niezwykle pomocne było duże zaangażowanie wszystkich zawodników. Istotny również był niezmienny skład osady. W sezonie polska czwórka podwójna prezentowała się dobrze.

W Mistrzostwach Świata w Racicach polska czwórka wystartowała trzy razy; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno pierwsze, drugie i czwarte miejsce.

W konkurencji wystartowały czwórki podwójne, które pokonały naszą osadę podczas Mistrzostw Europy Juniorów: Czesi, Rumuni, Francuzi, Duńczycy.

Pierwszym startem w tych zawodach był przedbieg, który zakończył się zwycięstwem naszej czwórki. O zwycięstwo Polacy stoczyli walkę z osadą Grecji, która nieznacznie wyprzedzała ich do półmetka kolejno o 0,70 i 0,11 sek. na dwóch pierwszych punktach kontrolnych pomiaru czasu. Na mecie polska czwórka wyprzedziła Greków o 2,89 sek. uzyskując przy tym dziewiąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

W kolejnym wyścigu półfinałowym nasza czwórka zajęła dobrą drugą lokatę za osadą Wielkiej Brytanii i awansowała do finału A z piątym rezultatem obu półfinałów. Polacy w tym biegu popisali się skuteczną walką na ostatnim odcinku toru. Poziom tej rywalizacji był wysoki. Podczas tego biegu polska czwórka uzyskała bardzo dobry czas 5:52,22 ulegając prowadzącym od startu do mety Brytyjczykom o 1,77 sek., a przyплыnęli przed trzecimi na mecie Rumunami o 1,02 sek. Po analizie zapisu GPS stwierdzono, że podczas dwóch pierwszych startów załoga uzyskiwała zbyt małą prędkość początkową. W biegu finałowym musiało się to zdecydowanie zmienić.

Finał A nasza czwórka rozpoczęła wprawdzie ambitnie rywalizując z pozostałymi osadami, ale po pierwszych 500 metrach płynąc na trzecim miejscu tracili do prowadzących Czechów 2,55 sek. Jednak niemal na równi z Polakami płynęli, będąc czwartymi-Niemcy ze stratą 0,07 sek. Na półmetku niestety nasza czwórka traciła już do nich 2,42 sek., a do prowadzącej cały czas czeskiej osady 5,85 sek. Na kolejnym punkcie kontrolnym pomiaru czasu na 500 metrów przed metą te różnice się jeszcze powiększyły do 3,92 sek. Na ostatnim odcinku kiedy płynący na trzecim miejscu Niemcy zaczęli bardzo ostro finiszować, walcząc o wyższe miejsce, Polacy musieli bronić się przed atakami z tyłu czwórki Rumunów. Ostatecznie taka kolejność pozostała do końca tego wyścigu. Wygrali Czesi, płynący od startu do mety przed Brytyjczykami i Niemcami, a Polacy pomimo, że pojechali równo ostatnie trzy odcinki 500 metrowe, to wystarczyło jedynie do zajęcia czwartej pozycji. Pomimo, że start ogólnie należy ocenić pozytywnie, to jednak zawodnikom w finale zabrakło skrajnej determinacji w walce z przeciwnikami.

II. ÓSEMKA JUNIORÓW JM8+

Kaczmarek Jerzy	2001	Posnania Poznań
Kempa Szymon	2000	SMS/AZS UMK Toruń
Pietrasiak Rafał	2000	SMS/Posnania Poznań
Jackowiak Emil	2000	SMS/Posnania Poznań
Wanat Przemysław	2000	SMS/AZS AWF Poznań
Józefowicz Damian	2000	SMS/Posnania Poznań
Januszewski Mikołaj	2000	SMS/Posnania Poznań
Górka Adrian	2000	AZS AWFIS Gdańsk
Gromowski Radosław	2001	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Kurek Maciej	- Posnania Poznań
Lisewski Tomasz	- AZS AWFIS Gdańsk
Kamola Błażej	- Posnania Poznań
Szumański Mariusz	- AZS UMK Toruń
Bernatajtys Daniel	- Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Kurek Maciej

Prognoza wyniku: 4 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 5 miejsce

W konkurencji ósemek juniorów wystartowało 10 osad.

- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w tej konkurencji także startowało 10 ósemek, a złoty medal zdobyli Niemcy przed USA i Wielką Brytanią.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów we francuskim Gravelines startowało sześć ósemek, a złoty medal zdobyli Rosjanie przed Włochami, Francuzami, Czechami, Polakami i Rumunami.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Polskę w tym roku w Mistrzostwach Świata Juniorów reprezentowała ósemka złożona z zawodników, którzy zajmowali czołowe lokaty we wszystkich krajowych regatach tego sezonu w Poznaniu i Kruszwicy, a kwalifikacje do osady były przeprowadzane na dwójkach bez sternika. Wszyscy posiadają bardzo dobre parametry somatyczne i fizjologiczne, którymi znacznie odbiegają od swoich rówieśników w kraju. Wysoki i wyrównany poziom sportowy i średnia wzrostu zawodników ósemki 194 centymetrów to nie częsta sytuacja w krajowym wioślarstwie. Natomiast w najlepszych osadach tej konkurencji w rywalizacji międzynarodowej taka sytuacja jest normą. Załoga w tym sezonie dwukrotnie startowała w regatach międzynarodowych.

Podczas tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów w biegu o tory osada zajęła 2 miejsce przegrywając jedynie z reprezentacją Rosji 0:02,90 sek., bieg finałowy Mistrzostw Europy to paraliż osady spowodowany stresem i brakiem doświadczenia.

W Mistrzostwach Świata w Racicach polska ósemka wystartowała dwa razy; w przedbiegu i finale A, zajmując kolejno drugie i piąte miejsce. W przedbiegu nasza ósemka zajęła drugą pozycję za osadą Niemiec. Osada popełniła na starcie kilka błędów i do półmetka płynęła na trzeciej pozycji, ustępując pierwszym Niemcom 3,07 sek. i drugim w połowie dystansu Węgom 0,49 sek. Jednak zdecydowany atak na trzeciej pięćsetce (Polacy mieli najlepszy czas trzeciej pięćsetki w całej stawce) pozwolił naszej osadzie na przesunięcie się na drugą pozycję za prowadzących od startu do mety w tym wyścigu – Niemców. Oczywiście najważniejsza była realizacja zadania i awans do finału A, co dawało drugie miejsce na mecie ze stratą 3,65 sek. do zwycięskiej niemieckiej osady, a 4,94 sek. przed trzecimi na mecie w tym przedbiegu Holendrami. Polska ósemka uzyskała ostatecznie piąty rezultat obu przedbiegów.

W biegu finałowym nasza osada znacząco poprawiła start w porównaniu do przedbiegu i do Mistrzostw Europy. Na pierwszym pomiarze odnotowano trzeci czas osady, ze stratą 0,76 sek. do prowadzącej od startu do mety reprezentacji Wielkiej Brytanii i 0,36 sek. do drugich Amerykanów. Po przepłynięciu połowy dystansu polska ósemka nadal była w stawce walczących o medal, bo zajmowała wprawdzie czwarte miejsce, ale traciła do trzeciej w tym momencie osady Niemiec 0,74 sek. i 1,73 sek. na 500 metrów przed metą. Początek i środek dystansu zawodnicy zrealizowali założenia trenera, niestety ostatnie 500 m w ich wykonaniu było zdecydowanie słabsze. Z chwilą gdy płynąca na piątej pozycji reprezentacja Włoch przyspieszyła, w polskiej osadzie pojawił się chaos i brak płynności w wyniku czego ostatecznie polska ósemka zajęła piąte miejsce, a do brązowego medalu zabrakło niestety aż 5,74 sek. Złoty medal zdobyli Brytyjczycy broniący się na finiszu przed finiszującymi Amerykanami oraz Niemcami.

Podczas Mistrzostw Świata potwierdził się w naszej osadzie brak doświadczenia w startach na wysokim poziomie sportowym. To wyjątkowa konkurencja stanowiąca kwintesencję dyscypliny, w której należy synchronizować maszynę składającą się z dziewięciu trybów. Mały багаż doświadczeń sprawił, że w warunkach ekstremalnego zmęczenia jeszcze nie wszystkie tryby pracowały jak należy. Siedmiu zawodników tej osady z dobrymi parametrami somatycznymi przechodzi po tym sezonie do grupy młodzieżowej i powinni być podstawą w budowaniu kolejnych osad w starszej kategorii wiekowej.

III. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Szymendera Patryk	2001	SMS/Posnania Poznań
Piasecki Łukasz	2000	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Kurek Maciej - Posnania Poznań
Kowalczyk Ryszard - AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kowalczyk Ryszard/Dziekoński Rafał

Prognoza wyniku: 9 - 16 miejsce

Ostateczny wynik: 6 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 29 osad w tej konkurencji.

- W ubiegłym roku startowało 27 dwójek, a złoty medal zdobyli Australijczycy przed Białorusią i Grecją.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów we francuskim Gravelines startowało piętnaście dwójek, a złoty medal zdobyli Brytyjczycy przed Włochami, Białorusią, Belgami, Czechami i Grekami.
- W polskiej reprezentacji w ubiegłym roku także wystartowała dwójka podwójna, ale w innym składzie i zajęła szesnaste miejsce.

Przy 29 zgłoszonych osadach w tym roku, zgodnie z systemem kwalifikacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze dwójki kwalifikowały się do ćwierćfinałów. Pozostali szukali swoich szans w dwóch repasażach, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniły dwudziesto-cztero osadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Pozostałe osady rywalizowały w finale E o podział miejsc 25-29. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły dwa półfinały A/B, a pozostali dwa półfinały C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale w finale A oraz podział miejsca 13-18 w finale C. Pozostali odpowiednio stanęli do walki o podział miejsc 7-12 w finale B i 19-24 w finale D.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała osada, która została włączona w ostatnim etapie przygotowań, na sześć tygodni przed Mistrzostwami Świata. Patryk Szymandera był uczestnikiem tegorocznych Mistrzostw Europy, ale z innym partnerem i zajął w nich dziesiąte miejsce. Obaj zawodnicy wchodzący w skład osady, która startowała w Racicach wywalczyli sobie miejsce w reprezentacji podczas krajowych regat kontrolnych w Kruszwicy, poprzedzających przygotowania do Mistrzostw Świata. Przy sprzyjających im warunkach wietrznych zajęli dwa pierwsze miejsca w wyścigu kontrolnym jedynek juniorów.

Pomimo tego, że stanowią czołówkę rywalizacji krajowej na jedynekach to mają duże trudności w ujednoczeniu techniki wiosłowania w osadach wielowiosłowych. Zawodnicy w tym składzie nie startowali w rywalizacji międzynarodowej.

Nasza dwójka w Racicach wystartowała czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio kolejno miejsce dwa razy drugie, trzecie i szóste.

W wyścigu eliminacyjnym polska osada zajęła drugie miejsce i uległa jedynie 3,24 sek. późniejszym mistrzom świata Niemcom. Obie osady od startu do mety zajmowały swoje miejsca. Do następnej fazy regat czyli ćwierćfinałów kwalifikowały się po cztery osady z każdego biegu eliminacyjnego, a Polacy na mecie uzyskali łącznie siódmy rezultat wszystkich pięciu przedbiegów. W ćwierćfinale nasza dwójka uplasowała się ponownie na drugim miejscu ulegając 2.14 sek. tym razem późniejszym brązowym medalistom tych mistrzostw – Czechom, a wygrali między innymi 0,11 sek. z Węgrami, którzy finalnie w tegorocznych mistrzostwach zajęli siódme miejsce. Polacy uzyskali przy tym na mecie piąty rezultat wszystkich czterech wyścigów ćwierćfinałowych. Od startu do mety podczas tego wyścigu prowadzili Czesi, a polska dwójka z węgierską toczyła przez cały dystans wyrównaną walkę i jedynie do półmetka w walce o awans liczyli się jeszcze Rumuni.

Analizując pierwszą fazę regat można było spodziewać się w półfinale rywalizacji naszej osady o trzy premiowane do finału miejsca. I zgodnie z oczekiwaniami polska dwójka w czasie całego wyścigu półfinałowego płynęła na trzecim miejscu starając się kontrolować czwartą do półmetka osadę Austriaków, a potem Litwy. Na mecie uzyskali siódmy rezultat obu półfinałów, gdyż oprócz wszystkich finalistów o 0,01 sek. lepszy rezultat od nich mieli jeszcze będący czwartymi w drugim półfinale Węgrzy. Nie był to dobry prognostyk na wyścig finałowy, tym bardziej, że Polacy w każdej dotychczasowej fazie rywalizacji z wyjątkiem Białorusinów w ćwierćfinałach mieli słabsze rezultaty końcowe.

W wyścigu finałowym szybko się potwierdziło, że wynik półfinałowy był szczytem możliwości naszej załogi. Zajęli w nim szóstą lokatę, rywalizując jedynie do półmetka właśnie z dwójką Polacy Białorusinów. Niestety w wyścigu finałowym rywale postawili bardzo wysoko poprzeczkę. Jedynie przez pierwsze 500 metrów nasza osada utrzymywała jakiś kontakt z czołówką, płynąc w tym momencie na piątym miejscu ze stratą 2,03 sek. do trzeciej osady. W dalszej części wyścigu polska dwójka powoli traciła kontakt z czołówką. Na mecie do złotych medalistów – Niemców mieli 13,34 sek. straty, do brązowych medalistów – Czechów 8,06 sek, a poprzedzających ich bezpośredni Białorusinów 3,05 sek.

Start dwójki podwójnej juniorów w Mistrzostwach Świata należy jednak ocenić pozytywnie. Zebrane doświadczenia szlaku osady podczas tej imprezy, pod warunkiem dalszego rozwoju tego zawodnika, dobrze rokuje w kontekście przyszłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów, w których ze względu na młodszy rocznik może jeszcze wystartować.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Kaźmierczak Weronika	2000	AZS AWF/SMS Gorzów Wlkp.
Rojek Aleksandra	2000	AZS AWF/SMS Gorzów Wlkp.

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Basta Piotr

Prognoza wyniku: 9 - 16 miejsce

Ostateczny wynik: 17 miejsce

Do Mistrzostw Świata junierek zgłoszono 21 dwójek podwójnych.

- W ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata Junierek startowało 28 dwójek, a złoty medal zdobyła Wielka Brytania przed Niemcami i Kanadą.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów we francuskim Gravelines startowało dwanaście dwójek, a złoty medal zdobyły Francuzki przed Włoszkami, Rosjankami, Czeszkami, Estonkami i Litwinkami.
- W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Junierek w polskiej reprezentacji także startowała dwójka podwójna junierek, ale w innym składzie osobowym i ostatecznie zajęła 26 miejsce.

W tegorocznych mistrzostwach zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do dwóch półfinałów A/B. Następnie z czterech repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały w niższych finałach B lub D.

W polskiej reprezentacji wystartowała osada złożona z zawodniczek jednego klubu, które zajmowały czołowe pozycje w rywalizacji krajowej kobiecych juniorskich krótkich wioseł. Podczas krajowych regat kontrolnych zajęły dwa pierwsze miejsca w konkurencji jedynek, znacznie wygrywając rywalizację wśród swoich rówieśniczek. Podczas Mistrzostw Polski Junierek zdobyły dwa złote medale - w konkurencji czwórki podwójnej i dwójki podwójnej. Osada w tym składzie startowała w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w Gravelines.

Polska dwójka w tegorocznych Mistrzostwach Świata wystartowała cztery razy; w przedbiegu, repasażu, półfinale C/D i finale C, zajmując odpowiednio miejsce trzecie, czwarte, trzecie i piąte.

Podczas bezpośrednich przygotowań startowych do Mistrzostw Świata Juniorów osada wraz z trenerem z przyczyn organizacyjnych przygotowywała się na zgrupowaniach klubowych, a poza tym szlakowa osady borykała się w połowie okresu Bezpośredniego Przygotowania Startowego z infekcją bakteryjną i podwyższoną temperaturą ciała. Okres powrotu do pełnej dyspozycji wpłynął na zmianę programu treningowego w tym okresie. Załoga dołączyła do całej reprezentacji bezpośrednio przed wyjazdem na zawody.

W przedbiegu zawodniczki bardzo ostro ruszyły ze startu i nawet przewodziły stawce na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach. Jednak już na półmetku zajmowały trzecią pozycję na której dopłynęły do mety tracąc do pierwszych Włosek aż 11,61 sek. i 4,94 sek. do drugich Rosjanek. Obie te osady niestety nie odegrały w tegorocznych mistrzostwach żadnej roli. Finalnie Rosjanki zajęły dziewiąte, a Włoszki dwunaste miejsce. Polki na mecie uzyskały piętnasty rezultat wszystkich czterech przedbiegów. Podczas tego pierwszego startu w eliminacjach nasza dwójka podwójna junierek wskazywała na znaczące różnice potencjału cech psychomotorycznych w odniesieniu do osad wiodących.

Bieg repasażowy również nie należał do udanych. Nasza osada zajęła ostatnie czwarte miejsce, próbując jedynie do półmetka walczyć o jedno z dwóch premiowanych awansem do półfinałów A/B miejsce. W połowie dystansu Polki jeszcze miały tylko 2,20 sek. straty do drugiego miejsca, aby na mecie ulec zwycięskiemu, późniejszemu złotemu medalistkom tej konkurencji – Chinkom 16,43 sek., a drugim Estonkom 9,39 sek. Uzyskały przy tym dopiero trzynasty rezultat wszystkich czterech repasaży. W wyniku takiej sytuacji pozostała już tylko walka w półfinałach C/D i maksymalnie o miejsce trzynaste.

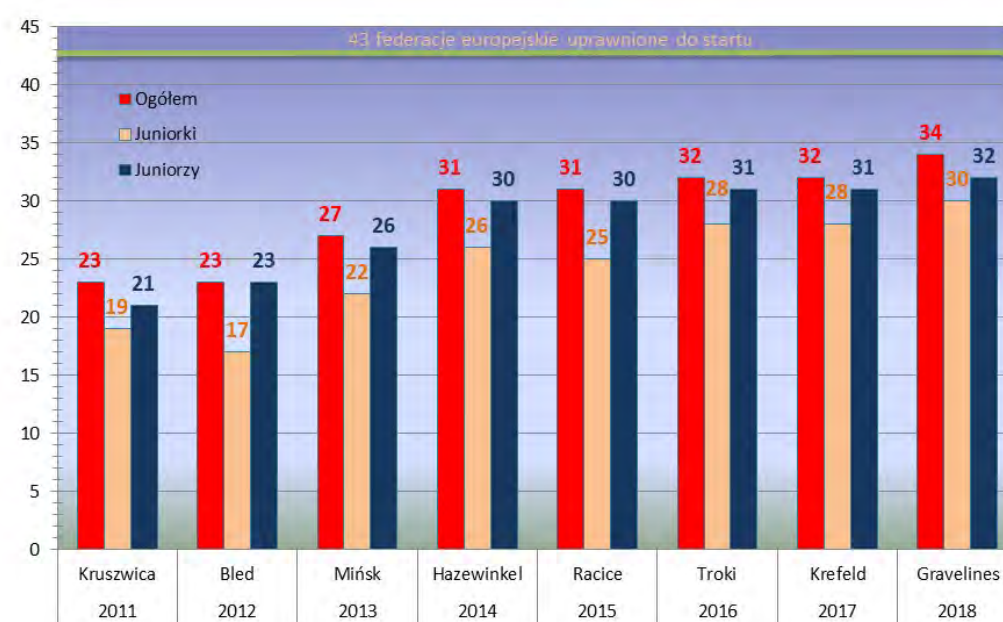
Walka w półfinale o miejsca w finale C okupiona była znaczącym wydatkiem energetycznym i idącym za tym skrajnym zmęczeniem. Trzeba przyznać, że nasze zawodniczki stoczyły wręcz „heroiczny bój” na całej długości dystansu. Na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów traciły do prowadzących od startu do mety w tym wyścigu Austriaczek kolejno 0,31-0,24-0,93-1,41 sek. Czwarte na mecie Dunki straciły do Polek 1,25 sek. Polki zajmując trzecie miejsce w swoim półfinale osiągnęły także trzeci rezultat obu wyścigów na tym etapie.

Start polskiej dwójki w ostatnim swoim wyścigu mistrzostw był najgorszym w całych zawodach. Pomimo bardzo dobrych warunków atmosferycznych osada popłynęła znacznie poniżej swoich możliwości. W warunkach dużego zmęczenia, popełniała błędy, w konsekwencji płynęła chaotycznie bez należytej dynamiki, co dało jedynie piąte miejsce z niestety dużą stratą 20,18 sek. do pierwszych Chorwatek. Złoty medal w tej konkurencji zdobyły Chinki prowadząc w finale od startu do mety przed Greczynkami i Nowozelandkami.

Podsumowując można stwierdzić, że zajęte siedemnaste miejsce w klasyfikacji końcowej polskiej osady jest zdecydowanie poniżej oczekiwań trenera osady, sztabu szkoleniowego i samych zawodniczek. W warunkach rywalizacji z najlepszymi zawodniczkami na świecie w konkurencji wioślarskiej niestety Polki znacznie odstawały poziomem cech uznanych za wiodące w tej dyscyplinie sportowej. Dwójka podwójna junierek, jako jedyna w naszej tegorocznej reprezentacji juniorów nie zrealizowała zadania wynikowego.

Mistrzostwa Europy

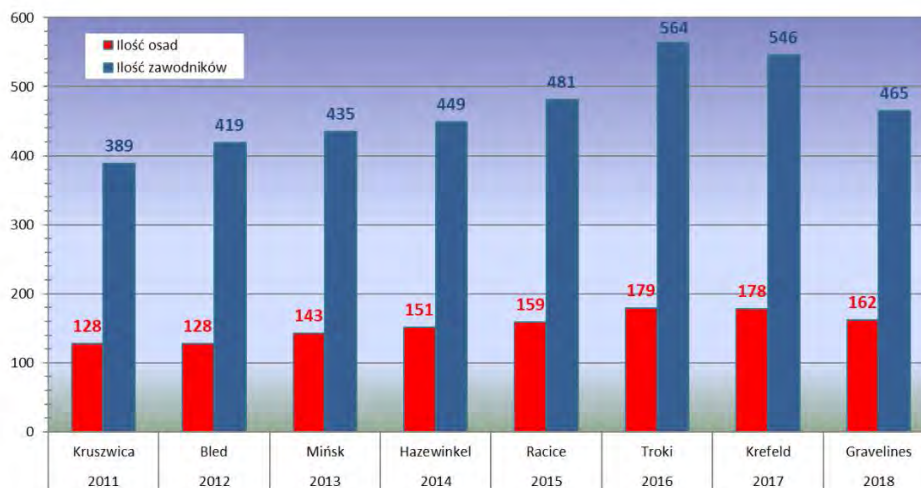
Tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano w dniach 26-27 maja na torze regatowym we francuskim Gravelines. To były ósme z kolei Mistrzostwa Europy Juniorów. Pierwsze rozegrano w Polsce w 2011 roku na jeziorze Gopło w Kruszwicy. Wszystkie poprzednie Mistrzostwa Europy rozgrywane były także w trzeci weekend maja z wyjątkiem ubiegłorocznych, które rozegrano w pierwszy weekend lipca. Niestety jest to termin kolidujący w wielu krajach z programami szkolnymi, stąd nie wszystkie federacje decydują się na start większych reprezentacji. Pomimo tego w tym roku wzięła udział rekordowa ilość 34 państw na 46 zarejestrowanych w European Rowing Management Board pomimo mniejszej ilości startujących osad i zawodników. Rekordowa ilość federacji uczestniczyła zarówno w konkurencjach junierek i juniorów. Wśród junierek po raz pierwszy w tegorocznych Mistrzostwach Europy rozgrywano czwórkę ze sterniczką.

Kiedy ponad osiem lat temu powstawała koncepcja rozgrywania Mistrzostw Europy Juniorów głównie z inicjatywy państw środkowoeuropejskich i bałkańskich, większość zachodniej części Europy była delikatnie mówiąc sceptyczna temu pomysłowi. Trzeba dodać, że pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano cztery lata po wznowieniu, po 34 letniej przerwie Mistrzostw Europy Seniorów, a od ubiegłego roku rozgrywane są też Młodzieżowe Mistrzostwa Europy. Jako fakt historyczny trzeba też zaznaczyć, że pierwszymi organizatorami wszystkich Mistrzostw Europy były polskie miasta przy współudziale Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Poznań – pierwsze po wznowieniu Mistrzostwa Europy Seniorów w 2007 roku, Kruszwica – pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów w 2011 roku i Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w 2017 roku.

W pierwszych Mistrzostwach Europy Juniorów w 2011 roku z dużych federacji zachodnioeuropejskich szeroką reprezentację zgłosili jedynie Włosi i symbolicznie po jednej osadzie zgłosili jeszcze Szwedzi, Norwegowie i Portugalczycy. Pozostałym, albo nie pasował termin, albo podkreślali brak środków na dodatkową imprezę w kalendarzu finansowym. Inne federacje europejskie zaczęły włączać się do tej rywalizacji w następnych latach. Dla przykładu Niemcy uczestniczą w niej od 2014 roku. W 2014 i 2015 roku przysłali jedynie małe typy łodzi – jedynki i dwójki, a w roku 2016 i 2017 jako jedyni mieli kompletne reprezentacje. Nie mogą się jeszcze jakoś przekonać Brytyjczycy, którzy też wprawdzie wzięli udział w 2014 i 2015 roku, ale jak na nich w śladowej ilości 1-2 osad, w 2016 roku w ogóle nie wystartowali, a w kolejnych dwóch latach zgłosili po cztery osady. Natomiast niemal każdego roku komplet osad zgłaszają Włosi.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW I OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW W LATACH 2011-2018

Obecnie program Mistrzostw Europy Juniorów obejmuje rozegranie czternastu konkurencji. Tych samych siedmiu kobiecych i siedmiu męskich. W każdej grupie rozgrywane są trzy konkurencje krótkowiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz cztery konkurencje długowiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Czwórka ze sternikiem lub sterniczką
- Ósemki ze sternikiem lub sterniczką

Mistrzostwa rozgrywane są zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Jednak regaty trwają tylko dwa dni, podczas gdy w Mistrzostwach Świata Juniorów – pięć dni. W tegorocznych mistrzostwach startowało 162 osady i były to trzecie z kolei pod tym względem po 2016 oraz 2017 roku. Natomiast 465 zawodniczek i zawodników startujących w Gravelines stanowi czwartą wielkość po Mistrzostwach Europy Juniorów ostatnich trzech lat.

Największą ilość osad zgłoszono niemal już tradycyjnie w jedynkach juniorów i junierek. Wśród siedmiu pierwszych pozycji w rankingu pod względem ilości startujących osad zajmują wszystkie sześć osad tzw. „krótkowiosłowych”. Osady krótkowiosłowe, czyli to te w których każdy zawodnik trzyma w rękach po jednym stosunkowo krótszym wiosłem, przez co jego ciało obciążane jest symetrycznie. Przewaga łodzi krótkowiosłowych wynika z przyjmowanego systemu szkolenia w młodym wieku, na początku kariery wioślarskiej w większości państw na świecie. Głównie z przyczyn zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyną zdrowotną jest naturalna ochrona młodego, nie w pełni ukształtowanego jeszcze układu kostnego zawodnika rozpoczynającego naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, stąd układ mięśniowy u wioślarza rozwija się równomiernie. Z kolei wiosłowanie na długich wiosłach, gdzie każdy zawodnik trzyma oburącz tylko jedno wiosło i wiosłuje tylko z jednej strony, jest asymetryczne i przy nieprawidłowościach w szkoleniu mogą występować różnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Nieraz widzi się wioślarzy jednostronnie szkolonych, przekrzywionych na lewą lub prawą stronę.

Ilość startujących osad w poszczególnych konkurencjach

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedynka juniorów	24
2	Jedynka junierek	23
3	Dwójka podwójna juniorów	16
4	Czwórka bez sternika juniorów	15
5	Czwórka podwójna juniorów	13
6-9	Dwójka podwójna junierek Czwórka podwójna junierek Dwójka bez sterniczki junierek Dwójka bez sternika juniorów	12
10	Ósemka juniorów	6
11-13	Czwórka bez sterniczki junierek Ósemka junierek Czwórka ze sternikiem juniorów	5
14	Czwórka ze sterniczką junierek	2

Natomiast przyczynami organizacyjnymi większej ilości zgłaszanych osad krótkowiosłowych w szkoleniu jest większe bezpieczeństwo w codziennym treningu na wodzie, mniejsza możliwość utraty równowagi, a przez to przewrócenia się oraz możliwości indywidualizacji szkolenia, bez wzajemnego uzależniania się czasowego zawodników. Na samym końcu tego zestawienia znalazła się czwórka ze sternikiem juniorów i nowa – powracająca do task po dwudziestu latach przerwy czwórka ze sterniczką junierek. Obie konkurencje należą do najcięższych w grupie juniorów, gdzie czterech młodych zawodników musi ciągnąć dodatkowe obciążenie, jakim jest 50 kg sternik lub sterniczka, a przez to są mało popularne wśród uprawiających wioślarstwo.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	13
2-3	Francja, Rumunia	10
4	Czechy	9
5-7	Białoruś, Chorwacja, Ukraina	8
8-9	Dania, Rosja	7
10-11	Hiszpania, Szwajcaria	6
12-15	Austria, Holandia, Litwa, Polska	5
16-21	Grecja, Łotwa, Norwegia, Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	4
22-26	Belgia, Bułgaria, Estonia, Mołdawia, Serbia	3
27-29	Cypr, Gruzja, Szwecja	2
30-34	Albania, Armenia, Niemcy, Portugalia, Słowacja	1

JUNIORKI

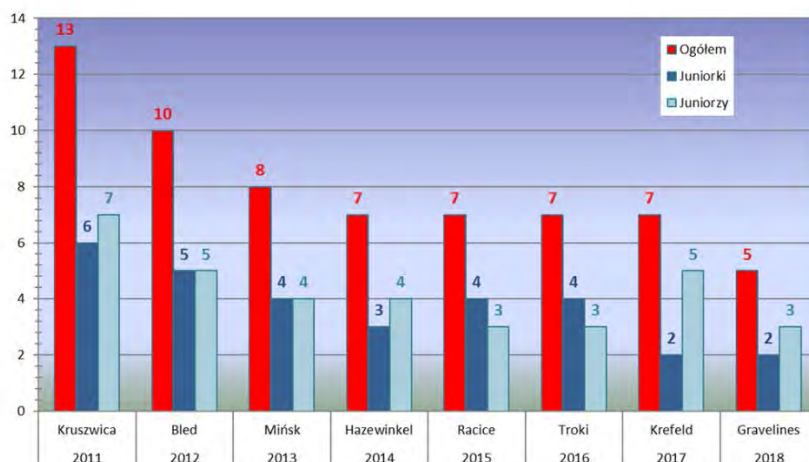
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	6
2-3	Białoruś, Rumunia	5
4-6	Dania, Francja, Ukraina	4
7-11	Czechy, Holandia, Litwa, Rosja, Szwajcaria	3
12-20	Chorwacja, Estonia, Grecja, Hiszpania, Norwegia, Polska , Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	2
21-30	Albania, Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Gruzja, Łotwa, Mołdawia, Słowacja, Szwecja	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-4	Chorwacja, Czechy, Francja	6
5	Rumunia	5
6-9	Austria, Hiszpania, Rosja, Ukraina	4
10-15	Białoruś, Dania, Łotwa, Polska , Serbia, Szwajcaria	3
16-25	Belgia, Bułgaria, Grecja, Holandia, Litwa, Mołdawia, Norwegia, Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	2
26-32	Armenia, Cypr, Estonia, Gruzja, Niemcy, Portugalia, Szwecja	1

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów żadna z federacji nie zgłosiła swoich osad do wszystkich konkurencji. Natomiast największą ilość – 13 osad zgłosili Włosi, którzy nie mieli jedynie czwórki ze sterniczką. Na kolejnych pozycjach w tym rankingu znaleźli się, co zrozumiale, gospodarze mistrzostw – Francuzi oraz zawsze mający liczne i mocne reprezentacje w grupach młodzieżowych – Rumuni. Dalej są nasi południowi sąsiedzi – Czesi, którzy także od kilku lat przywożą na juniorskie mistrzostwa spore reprezentacje i coraz mocniejsze. Całkowicie tym razem odpuścili sobie tegoroczne Mistrzostwa Europy Niemcy zgłaszając tylko jednego skifistę. Niemcy tydzień później mieli w swoim kraju trzecie regaty kwalifikacyjne dla juniorów w Hamburgu i trenerka główna reprezentacji uznała je za najważniejsze w celu wyselekcjonowania reprezentacji na Mistrzostwa Świata Juniorów. Z innych dużych federacji europejskich Wielka Brytania pomimo niewielkiej odległości położenia toru regatowego w Gravelines od tunelu łączącego Europę z Wyspami Brytyjskimi zgłosiła tylko cztery osady, a Holendrzy podobnie jak Polska reprezentacja mieli w mistrzostwach pięć osad. Polska w poprzednich czterech latach miała po siedem osad. Oprócz pierwszych mistrzostw, gdzie podobnie jak Białoruś w 2013 roku czy Czechy w br. będąc w roli gospodarza zgłosiliśmy maksymalną ilość osad (z czego trzy wystartowały na koszt indywidualnych sponsorów) obecnie stać było na wystawienie jedynie takiej ilości załóg przy teoretycznym założeniu, że mają one szanse na walkę o miejsce w pierwszej ósemce Mistrzostw Europy. Jak widać była to najmniejsza ilość zgłoszonych osad w dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy Juniorów. Tendencja jest z pewnością malejąca i jest to spowodowane dwoma przyczynami. Po pierwsze muszą być zachowane pewne kryteria satysfakcjonującego nasze wioślarstwo poziomu sportowego, a po drugie wyraźnie widać zmniejszone zainteresowanie w naszym kraju sportem, a sportem czasochłonnym i ciężkim jakim jest wioślarstwo w szczególności.

ILOŚĆ ZGŁOSZONYCH POLSKICH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY JUNIORÓW

Z tą ilością osad w rankingu uczestniczących państw Polska zajmuje pozycję w górnej połowie zestawienia uczestniczących w tegorocznej rywalizacji federacji.

Pełna reprezentacja na Mistrzostwa Europy Juniorów ma w swoim składzie maksymalnie 50 osób, w tym po 25 dziewcząt i chłopców oraz czterech sterników lub sterniczki, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującym regulaminem w osadach chłopców może pływać sterniczka i odwrotnie. Obowiązuje jedynie ten sam minimalny limit masy ciała. Wielkość reprezentacji jest zależna od typu łodzi zgłoszonych przez dany kraj do rywalizacji, a w szczególności od ósemek. W tegorocznych Mistrzostwach Europy największe liczebnie reprezentacje mieli Włosi, Rumuni i Czesi. Polska tym razem z małą ilością osad, ale za to posiadając w swoim składzie ósemkę uplasowała się na dziesiątej pozycji, zaledwie jedno miejsce niżej niż w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	49
2	Rumunia	42
3	Czechy	37
4	Rosja	34
5	Francja	33
6	Ukraina	26
7	Chorwacja	24
8	Białoruś	23
9-10	Dania, Polska	21
11	Szwajcaria	18
12	Hiszpania	16
13	Austria	14
14	Norwegia	13
15	Holandia	12
16	Grecja	9
17-18	Litwa, Łotwa	8
19	Serbia	7
20-23	Bułgaria, Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	6
24	Estonia	5
25-26	Belgia, Mołdawia	4
27	Gruzja	3
28-30	Albania, Cypr, Szwecja	2
31-34	Armenia, Niemcy, Portugalia, Słowacja	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	22
2	Rumunia	21
3	Białoruś	18
4-5	Czechy, Rosja	15
6	Ukraina	12
7	Dania	11
8	Francja	10
9	Szwajcaria	9
10	Holandia	7
11-12	Chorwacja, Polska	6

13-15	Hiszpania, Litwa, Norwegia	5
16-20	Estonia, Grecja, Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	3
21-22	Albania, Austria	2
23-30	Belgia, Bułgaria, Cypr, Gruzja, Łotwa, Mołdawia, Słowacja, Szwecja	1

JUNIORZY

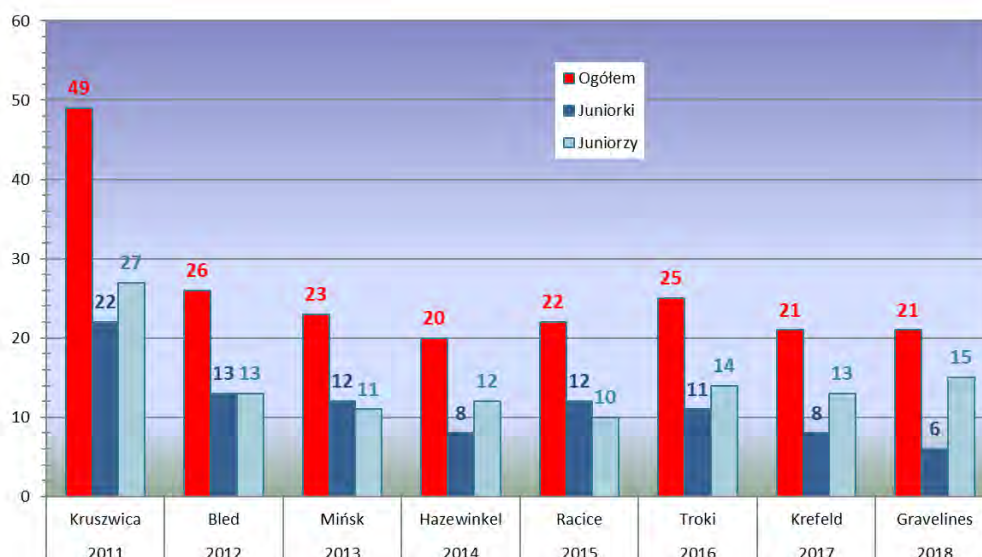
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	27
2	Francja	23
3	Czechy	22
4	Rumunia	21
5	Rosja	19
6	Chorwacja	18
7	Polska	15
8	Ukraina	14
9	Austria	12
10	Hiszpania	11
11	Dania	10
12	Szwajcaria	9
13	Norwegia	8
14-15	Łotwa, Serbia	7
16	Grecja	6
17-19	Białoruś, Bułgaria, Holandia	5
20-25	Belgia, Litwa, Mołdawia, Słowenia, Węgry, Wielka Brytania	3
26-27	Estonia, Gruzja	2
28-32	Armenia, Cypr, Niemcy, Portugalia, Szwecja	1

Analizując powyższe zestawienia należy zauważyć, że sześć największych liczebnie reprezentacji miało w swoich składach niemal połowę wszystkich startujących zawodniczek i zawodników (47,6%). Natomiast na dole tego zestawienia dziesięć najmniejszych liczebnie reprezentacji miało w swoich składach mniej niż po 5 osób.

- Albania i Słowacja zgłosiły tylko osady kobiece (po jednej załodze)
- Armenia, Łotwa, Niemcy, Portugalia i Serbia zgłosiły tylko mężczyzn

Dla naszej reprezentacji ilość 20-26 zawodniczek i zawodników była standardem wśród zgłaszanych w Mistrzostwach Europy Juniorów z wyjątkiem pierwszych mistrzostw rozgrywanych w Polsce w Kruszwicy. Z tym, że w Kruszwicy trzy osady: obie ósemki i czwórka ze sternikiem wystartowały na koszt swoich klubów.

ILOŚĆ REPREZENTANTÓW POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW W POSZCZEGÓLNYCH LATACH

Niestety nie zawsze ilość oznacza jakość, a wartość reprezentacji pokazuje skuteczność finałowa i medalowa, tzn. procentowy udział osad danej reprezentacji w finałach A i w strefie medalowej w stosunku do całości zgłoszonych do mistrzostw przez nią załóg. Przy czym na zestawienie i uszeregowanie w kolejności poszczególnych federacji należy analizować selektywnie, gdyż inną wartość ma 100% skuteczności dużej reprezentacji, a inną przy jednej czy dwóch zgłoszonych osadach.

W finałach A miało swoje osady 64,7% uczestniczących państw (22 federacje na 34 rywalizujące). W skuteczności finałowej jedynie Niemcy osiągnęli 100%, ale oni zgłosili tym razem tylko jedną osadę. Z większych reprezentacji

najwyższą skuteczność finałową uzyskali kolejno Czesi, Włosi i Rumuni. Z drugiej strony wśród mających swoje załogi w finałach najmniejszą skuteczność miały potęgi w wioślarstwie seniorskim Wielka Brytania i Holandia. Polska reprezentacja osiągnęła tym razem 40% skuteczności finałowej. Dla porównania w 2017 roku miała 28,6%, a w 2016 roku 14,3%.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	100 %	1/1
2	Czechy	88,9 %	8/9
3	Włochy	84,6 %	11/13
4	Rumunia	80 %	8/10
5	Grecja	75 %	3/4
6	Rosja	71,5 %	5/7
7	Belgia	66,7 %	2/3
8	Białoruś	62,5 %	5/8
9-10	Francja	60 %	6/10
	Litwa		3/5
11-13	Chorwacja	50 %	4/8
	Szwajcaria		3/6
	Słowenia		2/4
14	Dania	42,9 %	3/7
15	Polska	40 %	2/5
16	Ukraina	37,5 %	3/8
17-20	Hiszpania	33,3 %	2/6
	Estonia		1/3
	Mołdawia		1/3
	Serbia		1/3
21	Wielka Brytania	25 %	1/4
22	Holandia	20 %	1/5

JUNIORKI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-6 6	Belgia	100 %	1/1
	Chorwacja		2/2
	Czechy		3/3
	Słowenia		2/2
	Szwajcaria		3/3
	Rosja		3/3
7	Włochy	83,4 %	5/6
8	Rumunia	80 %	4/5
9	Francja	75 %	3/4
10	Litwa	66,7 %	2/3
11-13	Estonia	50 %	1/2
	Grecja		1/2
	Hiszpania		1/2
14	Białoruś	40 %	2/5
15	Holandia	33,3 %	1/3
16-17	Dania	25 %	1/4
	Ukraina		1/4

JUNIORZY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-3	Białoruś	100 %	3/3
	Niemcy		1/1
	Grecja		2/2
4	Włochy	85,7 %	6/7
5	Czechy	83,4 %	5/6
6	Rumunia	80 %	4/5
7-8	Dania	66,7 %	2/3
	Polska		2/3
9-15	Francja	50 %	3/6
	Rosja		2/4
	Ukraina		2/4
	Belgia		1/2
	Litwa		1/2
	Mołdawia		1/2
16-17	Wielka Brytania	33,3 %	1/2
	Chorwacja		2/6
	Serbia		1/3
18	Hiszpania	25 %	1/4

Wśród juniorów 18 federacji miało przynajmniej jedną swoją osadę w finale A wśród 32 państw posiadających załogi męskie, a wśród junierek 17 federacji na 30 posiadających swoje osady w rywalizacji konkurencji kobiecych. Niestety w tym roku aż w pięciu konkurencjach: ósemkach junierek i juniorów, czwórkach ze sterniczką i sternikiem oraz czwórce bez sterniczki ze względu na małą ilość zgłoszeń nie odbywały się eliminacje.

W konkurencjach kobiecych sześć z trzydziestu federacji miało wszystkie swoje załogi w finałach A, czyli walczących w ostatecznej rozgrywce o podział medali. Natomiast z największych reprezentacji najsukuteczniejsze były Włoszki, u których tylko jednej osadzie nie udało się zakwalifikować do finału A. W polskiej reprezentacji żadna z dwóch osad junierek nie wywalczyła takiej kwalifikacji.

W konkurencjach juniorów trzy reprezentacje wszystkie swoje załogi miały w finale A. Z większych reprezentacji i tu najlepszymi okazali się juniorzy włoscy, gdyż podobnie jak wśród dziewcząt tylko jednej osadzie nie udało się zakwalifikować do ostatecznej walki o medale. Za Włochami znaleźli się Czesi i Rumuni. Wśród juniorów na tym tle dobrze wypadli polscy juniorzy, z których dwie na trzy zgłoszone były w finale A.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	8
2	Rumunia	7
3-4	Czechy, Francja	4
5-6	Białoruś, Rosja	3
7-8	Szwajcaria, Ukraina	2
9-16	Chorwacja, Dania, Grecja, Hiszpania, Litwa, Niemcy, Serbia, Wielka Brytania	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Rumunia	4
2	Włochy	3
3-5	Czechy, Francja, Szwajcaria	2
6-12	Białoruś, Dania, Grecja, Hiszpania, Litwa, Rosja, Ukraina	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	5
2	Rumunia	3
3-6	Białoruś, Czechy, Francja, Rosja	2
7-11	Chorwacja, Niemcy, Serbia, Ukraina, Wielka Brytania	1

- Niemalże połowa uczestniczących w tegorocznych mistrzostwach Europy zdobyła co najmniej jeden medal – 16 spośród 34 federacji.
- Połowa federacji mających na swoim koncie medale zdobyła tylko po jednym medalu.
- Cztery federacje – Włoch, Rumunii, Czech i Francji zdobyły ponad połowę możliwych do zdobycia medali.
- Najmocniejszymi okazały się niemal tradycyjnie w tej grupie wiekowej dwa kraje „południowców” reprezentacje Włoch i Rumunii. Są to nacje, w których młodzież stosunkowo szybciej dojrzeła i osiągają oni na tym etapie pewną przewagę fizyczną nad pozostałymi krajami Europy.
- Niestety polska reprezentacja tym razem nie zdobyła medalu.

W historii dotychczasowych ośmiu startów juniorów w Mistrzostwach Europy Juniorów nasi reprezentanci zdobyli razem 10 medali z następującym podziałem wg ilości w kolejnych latach

Rok i miejsce mistrzostw	2011 Kruszwica	2012 Bled	2013 Mińsk	2014 Hazewinkel	2015 Racice	2016 Troki	2017 Krefeld	2018 Gravelines
Łączna ilość medali	1	4	2	1	0	1	1	0

Wśród szesnastu federacji, które zdobyły w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów medale, największą skutecznością medalową poza Niemcami, którzy jak już wspomniano przywieźli jedynie swojego skifistę, który powtórzył swój sukces z ubiegłego roku zdobywając i tym razem złoty medal osiągnęli Rumuni, u których na dziesięć startujących osad aż siedem zdobyło medale. Najniższe skuteczności medalowe wśród tych, co medale w ogóle zdobyli mieli Chorwaci i Duńczycy, którzy mając reprezentacje powyżej 7-8 osadowe, zdobyli tylko po jednym medalu.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	100 %	1/1
2	Rumunia	70 %	7/10
3	Włochy	61,6 %	8/13
4	Czechy	44,5 %	4/9
5	Rosja	42,9 %	3/7
6	Francja	40 %	4/10
7	Białoruś	37,5 %	3/8
8-9	Serbia	33,4 %	1/3
	Szwajcaria		2/6
10-12	Grecja	25 %	1/4
	Ukraina		2/8
	Wielka Brytania		1/4
13	Litwa	20 %	1/5
14	Hiszpania	16,7 %	1/6
15	Dania	14,3 %	1/7
16	Chorwacja	12,5 %	1/8

Klasyfikację medalową wygrali tym razem Czesi, którzy wygrali pod rząd trzy konkurencje, obie czwórki podwójne junierek i juniorów i ósemkę junierek i jako jedyni zdobyli trzy złote medale.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Czechy	3 – 0 – 1

2	Włochy	2-5-1
3	Rumunia	1-5-1
4	Francja	1-1-2
5	Rosja	1-1-1
6	Ukraina	1-0-1
7-11	Chorwacja	1-0-0
	Grecja	
	Hiszpania	
	Niemcy	
	Wielka Brytania	
12	Białoruś	0-1-2
13	Szwajcaria	0-1-1
14-16	Dania	0-0-1
	Litwa	
	Serbia	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Czechy	2-0-0
2	Rumunia	1-2-1
3	Francja	1-1-0
4-6	Grecja	1-0-0
	Hiszpania	
	Ukraina	
7	Włochy	0-3-0
8	Szwajcaria	0-1-1
9-12	Białoruś	0-0-1
	Dania	
	Litwa	
	Rosja	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	2-2-1
2	Rosja	1-1-0
3	Czechy	1-0-1
4-6	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
	Wielka Brytania	
7	Rumunia	0-3-0
8	Białoruś	0-1-1
9	Francja	0-0-2
10-11	Serbia	0-0-1
	Ukraina	

We wszystkich latach nasi juniorzy zdobywali kolejno następujące medale:

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2011Kruszwica	-	-	1	1
2012Bled	-	2	2	4
2013Mińsk	-	1	1	2
2014Hazewinkel	-	-	1	1
2015Racice	-	-	-	-
2016Troki	-	1	-	1
2017Krefeld	-	-	1	1
2018Gravelines	-	-	-	-
RAZEM	-	4	6	10

Jak widać najlepszym startem były drugie Mistrzostwa Europy w Bled. Tam medale zdobywały przede wszystkim osady kobiece, w których wioślowały zawodniczki do dziś należące do czołówki młodzieżowej, a nawet już seniorskiej. Olga Michałkiewicz w dwójce bez sterniczki, Katarzyna Zillmann i Maria Wierzbowska w czwórce bez sterniczki oraz skifistka Katarzyna Wełna i skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk.

Jednak wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII kolejno wg ilości punktów 9 – 7 – 6 – 5 – 4 – 3 – 2 – 1.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	71
2	Rumunia	55
3	Czechy	50
4	Francja	40
5	Rosja	32
6	Białoruś	26
7	Chorwacja	23
8	Szwajcaria	20
9	Ukraina	18
10	Grecja	17
11	Dania	16
12	Litwa	14

13	Hiszpania	13
14-15	Holandia, Wielka Brytania	11
16	Słowacja	10
17	Niemcy	9
18-19	Belgia, Polska	8
20	Serbia	7
21	Słowenia	5
22-23	Estonia, Mołdawia	4
24	Węgry	2
25-26	Bułgaria, Szwecja	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA

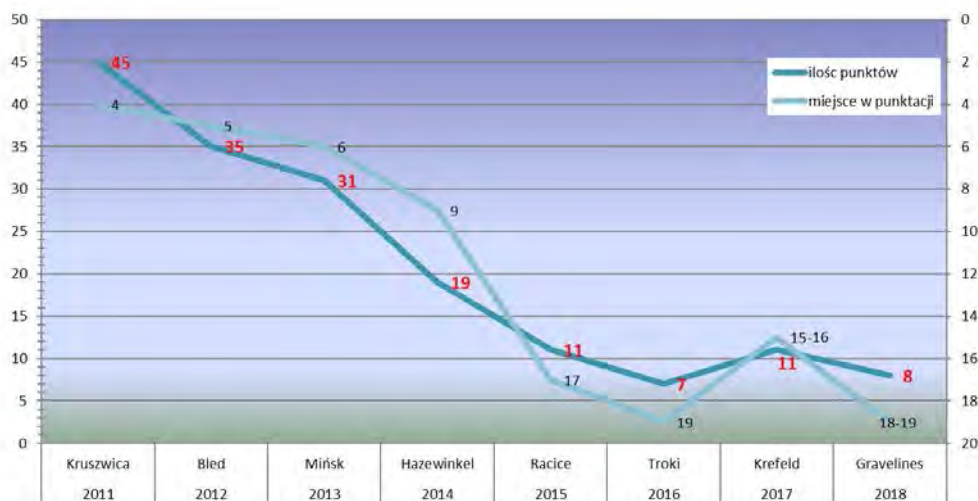
JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	31
2	Włochy	30
3	Czechy	23
4	Francja	22
5	Szwajcaria	18
6	Rosja	16
7-12	Białoruś, Grecja, Hiszpania Holandia, Litwa, Ukraina	9
13-14	Chorwacja, Dania	8
15	Słowacja	5
16	Estonia	4
17-18	Belgia, Słowenia	3
19	Szwecja	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	41
2	Czechy	27
3	Rumunia	24
4	Francja	18
5	Białoruś	17
6	Rosja	16
7	Chorwacja	15
8	Wielka Brytania	11
9-10	Niemcy, Ukraina	9
11-13	Dania, Grecja, Polska	8
14	Serbia	7
15-17	Belgia, Litwa, Słowacja	5
18-19	Hiszpania, Mołdawia	4
20-23	Holandia, Słowenia, Szwajcaria, Węgry	2
24	Bułgaria	1

Punktację drużynową tym razem wygrali Włosi przed Rumunią i Czechami. Łączna ilość punktujących państw w ostatnich latach jest podobna. W roku 2014 – 23 federacji zdobyło punkty, w roku 2015 – 25, w roku 2016 – 23, w roku 2017 – 25 i w 2018 – 26. Niestety miejsce naszej reprezentacji polskiej reprezentacji juniorów jest porównywalne do miejsca z 2016 roku, które było najniższym w całej historii naszego udziału w Mistrzostwach Europy Juniorów. Na poniższym wykresie wyraźnie widać, że miejsce, które jest wykładnikiem poziomu polskiej reprezentacji drastycznie się obniża.

Rok i miejsce mistrzostw	Juniorki		Juniorzy		RAZEM	
	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce
2011 Kruszwica	18	VI	27	III	45	IV
2012 Bled (Słowenia)	25	III	10	X-XI	35	IV-V
2013 Mińsk (Białoruś)	11	VII	20	V	31	V-VI
2014 Hazewinkel (Belgia)	9	VIII	10	VIII-IX	19	IX
2015 Racice (Czechy)	10	VIII	1	XX-XXII	11	XVII
2016 Troki (Litwa)	7	X-XI	0	-	7	XIX
2017 Krefeld (Niemcy)	5	XIV-XVII	6	XVI	11	XV-XVI
2018 Gravelines (Francja)	0	-	8	XI-XIII	8	XVIII-XIX

Coraz słabsza pozycja reprezentacji juniorów jest wynikiem stałego obniżania się poziomu przygotowania ogólnego i technicznego młodych adeptów wioślarstwa na poziomie podstawowym. Ta tendencja jest porażająca i musi być alarmem dla wszystkich. Jest ona odzwierciedleniem bardzo niskiego poziomu rywalizacji krajowej. Ton rywalizacji krajowej powinno nadawać pięć Szkół Mistrzostwa Sportowego istniejących w wioślarstwie. To one powinny podnosić

poziom szkolenia, a co za tym idzie i krajowej rywalizacji. To przecież Szkoły Mistrzostwa Sportowego jako jedyne otrzymują bezpośrednie finansowanie z budżetu państwa. Niestety bardzo słaby i zróżnicowany jest również nabór młodzieży do klubów wioślarskich, a co za tym idzie także i do Szkół Mistrzostwa Sportowego. Słabo funkcjonuje selekcja w trakcie nauki w SMS-ach, ale i poziom szkolenia przez zatrudnionych tam trenerów pozostawia w większości wiele do poprawy. Mentalność trenerów zatrudnionych w SMS-ach jest mentalnością trenerów klubowych. Trenerzy ciągle rozszerzają swój zakres zajęć pozaszkolnych, co powoduje brak czasu, a

przez to i brak dokładniejszego przypilnowania szkolenia technicznego uczniów szkoły. Przyjmując, że poziom rywalizacji krajowej jest bardzo niski, co udowadniają wyniki polskich osad na arenie międzynarodowej, to właśnie załogi SMS, mając uporządkowany program nauczania szkolnego (przynajmniej w założeniu) i dodatkowe finansowanie z budżetu państwa poprzez Ministerstwo Sportu i Ministerstwo Edukacji Narodowej, powinny przewodzić w tej rywalizacji. To przecież z tego powodu między innymi dopuszczane są do „klubowych” Mistrzostw Polski – jako jedyne „kombinowane” osady SMS. A tak niestety nie jest i szkoły w większości dostosowują się poziomem do szkolenia klubowego.

Ten fakt musi się pilnie zmienić lub trzeba się zastanowić nad dalszą celowością prowadzenia Szkół Mistrzostwa Sportowego w takiej jak teraz formie. Nadal jednak trzeba mieć nadzieję, że znowelizowane zasady naboru i selekcji kandydatów do Szkół Mistrzostwa Sportowego oraz poprawniejsze ustawienie szkolenia i selekcji w ich programie spowoduje dopływ do reprezentacji bardziej perspektywicznych zawodniczek i zawodników, mających szersze perspektywy dalszego rozwoju, a ostatecznie awansu do kolejnych reprezentacji narodowych w wioślarstwie.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Europy Juniorów w Gravelines do najlepszego rezultatu światowego konkurencji		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JM1x	5,78
2	JW1x	7,06
3	JM4x	7,93
4	JM4+	9,03
5	JM2x	10,92
6	JM4-	11,04
7	JW4x	16,61
8	JM2-	19,27
9	JW2-	22,14
10	JW2x	22,31
11	JW8+	26,74
12	JM8+	27,80
13	JW4-	41,82
14	JW4+	Nowa konkurencja

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy złotych medalistów Mistrzostw Europy Juniorów w Gravelines do najlepszego rezultatu światowego konkurencji		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JW1x	7,06
2	JM4+	9,03
3	JM1x	24,24
4	JM2x	29,24
5	JW2x	31,03
6	JM8+	33,70
7	JW8+	34,22
8	JM2-	37,53
9	JW2-	38,23
10	JM4x	38,54
11	JM4-	39,41
12	JW4x	39,47
13	JW4-	41,82

Przyglądając się wszystkim powyższym tabelom i zestawionym w nich wielkościom trudno jest odnosić się do poziomów poszczególnych konkurencji. Warunki zmieniającego się wiatru panujące w torze wypaczały osiągnane czasy.

- Z czternastu konkurencji w siedmiu najlepsze rezultaty konkurencji osiągnęli późniejsi złoci medalisci tej konkurencji. Przy czym w czterech z nich w wyścigu finałowym.
- W trzech konkurencjach najlepsze rezultaty osiągnęli zwycięzcy finału B, czyli osady słabsze, ale mające w momencie rywalizacji korzystne warunki wietrzne.

Rezultaty najbardziej zbliżone do rekordowych osiągnęli skifistka, skifista i męska czwórka podwójna. Trudno się temu dziwić chociażby dlatego, że mistrzyni Europy w skifie junierek to ubiegłoroczna mistrzyni świata w tej konkurencji, a mistrz Europy Juniorów to ubiegłoroczny mistrz Europy i wicemistrz świata także w swojej konkurencji.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Gravelines do najlepszego czasu światowego konkurencji		
1	JM4x	11,19
2	JW4x	21,37
3	JM2x	23,06
4	JW2x	25,57
5	JM8+	30,07

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji uzyskanego w Mistrzostwach Europy Juniorów w Gravelines		
1	JM8+	2,9
2-3	JW2x	3,26
	JM4x	
4	JW4x	4,76
5	JM2x	12,14

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	JW2x	0,98	1	JM2x	1,31	1	JM2x	4,52	1	JM2x	6,59
2	JM2x	1,03	2	JM4x	2,17	2	JM8+	6,06	2	JM8+	11,74
3	JM4+	1,36	3	JM8+	2,64	3	JM4x	7,46	3	JW1x	15,83
4	JM2-	1,51	4	JW4-	4,25	4	JM2-	11,67	4	JM4-	16,67
5	JM4x	1,75	5	JW1x	4,31	5	JW1x	12,80	5	JM8+	17,61 (ost.)
6	JW8+	2,11	6	JM1x	4,66	6	JM1x	14,50	6	JW2x	21,56
7	JM8+	2,36	7	JM2-	4,97	7	JM4-	14,76	7	JM2-	24,14
8	JW4x	3,41	8	JW2x	6,35	8	JW2x	15,69	8	JW4x	25,47
9-10	JW2-	3,90	9	JW8+	6,70	9	JW4-	16,23 (ost.)	9	JM1x	26,80
	JM4-		10	JM4-	7,46	10	JW4x	18,22	10	JW2-	27,28
11	JW1x	3,99	11	JM4+	11,76	11	JM4+	18,78 (ost.)			
12	JW4-	4,01	12	JW2-	11,82	12	JW2-	19,93			
13	JM1x	4,60	13	JW4x	13,35	13	JW8+	22,39 (ost.)			
14	JW4+	4,75 (ost.)									

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczek
Dyrektor Sportowy

Ryszard Krzykawski
Lekarz

Artur Jankowiak
Trener główny kadry juniorów

Krzysztof Gabryelewicz
Trener JM2x, JM4x

Maciej Kurek
Trener JM8+

I. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Każmierczak Weronika
Rojek Aleksandra

2000
2000

SMS/AZS AWF Gorzów Wlkp.
SMS/AZS AWF Gorzów Wlkp.

Weronika Każmierczak

Aleksandra Rojek

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Basta Piotr - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Prognoza wyniku: 6-8 miejsce

Ostateczny wynik: 9 miejsce

Do Mistrzostw Europy Juniorów w tej konkurencji zgłoszono 12 dwójek. System Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA wg którego zostały rozegrane mistrzostwa w Gravelines przy tej ilości osad przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do ostatecznej walki o podział medali, a następnie dwa repasaże z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniają sześciu-osadową stawkę finałową. Polskę reprezentowała dwójka złożona z klubowych zawodniczek, opływanych razem w osadzie. Startowały w tym składzie z w ubiegłorocznym Pucharze Bałtyku i regatach Coupe de la Jeunesse. Niestety w tym roku wśród kandydatek do reprezentacji brakowało zawodniczek o dobrych parametrach somatycznych i wszystkie zawodniczki prezentowały bardzo zbliżony poziom sportowy.

Polki wystartowały trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale B, zajmując kolejno przedostatnie, ostatnie i trzecie miejsce. Niestety ich start w przedbiegu i repasażu nie należał do udanych. W przedbiegu osada wygrała jedynie ze zdecydowanie najsłabszymi zawodniczkami pochodzącymi z federacji wioślarskiej Albanii, rozpoczynającej swoje starty międzynarodowe. Polska dwójka uzyskała przy tym dopiero jedenasty rezultat spośród wszystkich startujących osad w tej konkurencji. W tym wyścigu jedynie przez pierwsze 700 metrów potrafiły nawiązać walkę z pozostałymi osadami. Podobna sytuacja powtórzyła się w repasażu, gdzie zawodniczki zajęły ostatnie miejsce z czasem lepszym jedynie od wspomnianych Albanek w obu wyścigach tego etapu mistrzostw. Osada pomimo wspólnych dotychczasowych doświadczeń w rywalizacji międzynarodowej i krajowej w realiach Mistrzostw Europy i idącego za tym poziomu sportowego wykazała się brakiem właściwej determinacji w trakcie eliminacji. Przebieg wspomnianych wyścigów wskazywał na brak wykorzystania pełnego potencjału możliwości osady. W obu wyścigach osada traciła impet po kilkuset metrach od startu ustępując zdecydowanie konkurencji. Dodatkowym utrudnieniem były również warunki atmosferyczne, które preferowały zawodniczki o dużej średniej warunków somatycznych, których nasze zawodniczki nie posiadają. W wyścigu finałowym o podział miejsc 7-12 osada zmieniła taktykę biegu i od startu starała się uzyskać prowadzenie. W trakcie rywalizacji Polki prowadziły do 1500 metrów od startu wykazując się pełną determinacją do ostatnich metrów finału B. Ostatecznie zajęły trzecie miejsce ustępując nieznacznie zwycięskiej osadzie Rumuni. Na zmianę taktyki biegu miała również wpływ zmiana warunków atmosferycznych, czyli zmiana kierunku wiatru na korzystny.

Ostatecznie w klasyfikacji końcowej osada Polska wywalczyła dziewiątą lokatę, w konkurencji, która cechuje się od lat wysokim poziomem rywalizacji. Na dzień dzisiejszy jest to najszybsza polska dwójka junierek, jednak krajowy poziom sportowy tej konkurencji nie jest najwyższy. Ze względu na indywidualne cechy osobowościowe załoga podwyższa swoją wartość współpracując z klubowym trenerem prowadzącym Piotrem Bastą.

II. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK JW4x

Pawlak Izabela	2000	AZS AWFIS Gdańsk
Chrzanowska Paulina	2000	Lotto Bydgoscia
Streng Barbara	2000	BTW Bydgoszcz
Strybel Małgorzata	2000	Lotto Bydgoscia

Izabela Pawlak

Paulina Chrzanowska

Barbara Streng

Małgorzata Strybel

Trenerzy klubowi:

Rychlicki Michał - AZS AWFIS Gdańsk

Glaza Patryk - Lotto Bydgoscia

Badziągowski Marcin - BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Glaza Patryk

Prognoza wyniku: 7-9 miejsce
Ostateczny wynik: 9 miejsce

Do Mistrzostw Europy Juniorów w tej konkurencji zgłoszono 12 dwójek. System Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA wg którego zostały rozegrane mistrzostwa w Gravelines przy tej ilości osad przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do ostatecznej walki o podział medali, a następnie dwa repasaże z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniają sześciu-osadową stawkę finałową. W tej konkurencji juniorskiej od kilku lat nie możemy się doczekać osady na wysokim poziomie sportowym. Wynika to głównie z braków umiejętności wiosłowania w osadzie wielowiosłowej.

Tegoroczna osada została złożona z czterech jedynkarek posiadających podobny styl wiosłowania i podobne warunki somatyczne. Indywidualne sukcesy krajowe poszczególnych zawodniczek nie znalazły jednak pełnego zastosowania w czwórce. Kandydowało do niej pierwszych sześć junierek z rankingu wioseł krótkich junierek z Centralnych Wiosennych Regat Kwalifikacyjnych rozegranych w ostatni weekend kwietnia w Poznaniu. Wszystkie zawodniczki powołano na zgrupowanie poprzedzające rozgrywane tydzień później regaty międzynarodowe w

Monachium. Podczas krótkiego zgrupowania dokonano przejazdów kontrolnych i wyłoniony został skład ostateczny. Wymienione zawodniczki mają już za sobą doświadczenie w startach międzynarodowych z poprzedniego sezonu. Startowały w regatach Olympic Hopes, Coupe de la Jeunesse i Pucharze Bałtyku, a Barbara Streng zajęła nawet piąte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorek w czwórce bez sterniczki.

Pierwszy start międzynarodowy w tym sezonie w Monachium należy uznać za poprawny. Styl jazdy całej osady bardziej odpowiada małym typom łodzi. Podczas Mistrzostw Europy w Gravelines polska czwórka wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno trzecie, czwarte i trzecie miejsce. W przedbiegu do awansu do repasażu zabrakło wprawdzie 3,76 sek., ale był to dopiero ósmy rezultat obu eliminacji. Zawodniczki realizowały założenia jedynie do pierwszego 1000 metrów. Zmienna i niestabilna jazda techniczna oraz brak wytrzymałości spowodowały straty w drugiej części dystansu. Niestety obecne przygotowanie tempowe osady nie pozwoliło im na dynamiczny finisz. Zawodniczki ze względu na krótki okres przygotowań do mistrzostw nie były już zdolne do drugiego maksymalnego wysiłku tego samego dnia, a repasaż odbył się już po trzech godzinach. W nim załoga wpłynęła na linię mety na 4 miejscu co skazywało ją na start w finale B i walkę o miejsce w przedziale 7-12. Do tego wyścigu, ale już następnego dnia czwórka przystąpiła z dużą determinacją. Pierwsze chwytły startowe nie należały do najlepszych przez co po 250 metrach osada zajmowała 5 pozycję, ale wola walki i niezłe wykorzystanie swoich obecnych

możliwości pozwolił zawodniczkom stopniowo odrabiać straty wysuwając się nawet na drugą pozycję na 500 metrów przed metą. Jednak brak wytrzymałości i umiejętności finiszowania nie pozwolił skutecznie bronić się przed kontratakującymi Dunkami. Niestety to odmienny styl jazdy czterech zawodniczek startujących dotychczas na jedynkach, nie pozwolił na zgranie osady na wyższym poziomie w tak krótkim czasie. Po analizie rejestru obciążeń treningowych, okazało się, że pomimo sukcesów w rywalizacji krajowej nie wszystkie zawodniczki trenują regularnie i systematycznie, co jest nieodłącznym elementem osiągnięcia wyniku sportowego w tej dyscyplinie sportu. W dalszym etapie szkolenia należałoby skupić się na poprawieniu rytmu wiosłowania bardziej pasującego do dużego typu łodzi jakim jest czwórka podwójna. Należy także poszukać wzmocnień kadrowych wśród krajowych zawodniczek, które na początku sezonu nie potrafiły zaprezentować swoich umiejętności podczas pierwszych w tym sezonie regat kwalifikacyjnych.

III. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Szymendera Patryk	2000	SMS/Posnania Poznań
Przeździecki Aleksander	2000	SMS/Posnania Poznań

Trener klubowy:

Kurek Maciej - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Gabryelewicz Krzysztof

Prognoza wyniku: 8-11 miejsce

Ostateczny wynik: 10 miejsce

Do tej konkurencji do mistrzostw zgłoszono 16 osad. Przy tej ilości system FISA przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których dwie pierwsze kwalifikowały się bezpośrednio do półfinałów. Następnie dwóch repasaży, z których po trzy pierwsze uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Polska dwójka wystartowała w Gravelines czterokrotnie; w przedbiegach, repasażach, półfinałach i finale B, zajmując kolejno trzecie, drugie, czwarte i piąte miejsce. Startująca dwójka podwójna to osada klubowa, jednak bez doświadczenia wspólnych startów. Patryk

Szymandera ze względu na wysoką pozycję w rankingu po Centralnych Wiosennych Regatach Kwalifikacyjnych rozegranych w końcu kwietnia w Poznaniu był pierwszoplanowym kandydatem w proponowanej konkurencji do startu w mistrzostwach Europy. Dodatkowo podczas zgrupowań wykazywał umiejętności szlakowania

osady. Zakładając, że dominującą osadą jest osada czwórki podwójnej, należało sprawdzić szanse kolejnej osady krótkich wiosół. Dotychczasowe starty dwójek w różnych składach osobowych podczas regat międzynarodowych w Monachium nie przyniosły jednoznacznej odpowiedzi. O drugie miejsce w osadzie walczyli: Dawid Rożankiewicz i Aleksander Przeździecki. Podczas zgrupowania w Wałczu poprzedzającego start rywalizację podczas przejazdów kontrolnych wygrał Aleksander Przeździecki. Pomimo, że zawodnicy reprezentują ten sam klub to ich technika wiosłowania nie była jednolita, a krótkie zgrupowania poprzedzające regaty nie pozwoliły jej w pełni ujednolicić.

W swoim pierwszym biegu - eliminacyjnym osada zajęła trzecią pozycję, a do bezpośredniego awansu do półfinału zabrakło 2,68 sek. ale pomimo tego był to obiecujący szósty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. W biegu repasażowym zajęła drugie miejsce z drugim rezultatem obu repasaży co umożliwiło osadzie start w pierwszej

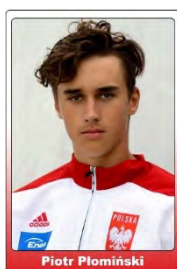
dwunastce Mistrzostw Europy. Niestety w biegu półfinałowym polska dwójka nie podjęła walki o premiowane awanse do finału trzy pierwsze miejsca. Od startu do mety płynęli na piątym miejscu, tracąc coraz bardziej do walczącej czwórki, a ostatecznie na ostatniej pięćsetce całkowicie opadli z sił. Zajęli dopiero piątą pozycję ze znaczną stratą (23,56 sek.) do zwycięskiej osady Wielkiej Brytanii. Niestety w finale B, który odbywał się tego samego dnia co półfinały osada nie potrafiła podjąć skutecznej walki o zwycięstwo. Ze startu ruszyła na piątą pozycję i dalej walczyła jedynie z ambitnymi Gruzini o czwarte miejsce,

które dało jej końcowe 10 miejsce.

Zawodnicy pomimo dobrych jak na polskie warunki wyników sprawdzianów na ergometrze (średnia na 2000m wynosi 6:15 min) zawodnicy nie potrafili przełożyć swoich zalet z ergometru na prędkość płynięcia łodzi. Ambitna postawa, ale zbyt siłowy sposób wiosłowania umożliwił podjęcie walki jedynie do połowy mistrzostw i dystansu. Brak umiejętności rozłożenia siły na dystansie, wypuszczania łodzi, odpoczynku w trakcie podjazdu spowodował, że zaprezentowany siłowy sposób jazdy okazał się nieskuteczny. Zawodnicy posiadają spory potencjał, ale muszą zrozumieć podstawowy wiosłowania na międzynarodowym poziomie i przewiosłować odpowiednią ilość kilometrów, która z czasem nadaje lekkości wiosłowania.

IV. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Płomiński Piotr	2001	WTW Warszawa
Domeradski Jan	2000	SMS/PTW Płock
Głonek Dominik	2001	SMS/Posnania Poznań
Kasperek Krzysztof	2000	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Brodziak Dominik - WTW Warszawa
 Kurek Maciej - Posnania Poznań
 Karolak Jacek - SMS/PTW Płock
 Myszka Michał - AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Gabryelewicz Krzysztof

Prognoza wyniku: 5-8 miejsce

Ostateczny wynik: 5 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Gravelines zgłoszono 13 czwórek. Przy tej ilości osad system eliminacyjny FISA przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których po trzy pierwsze bezpośrednio zdobywają prawo startu w półfinałach. Następnie z jednego repasażu także trzy pierwsze załogi uzupełniają dwunasto-osadową stawkę półfinałową.

Polska czwórka wystartowała w Mistrzostwach Europy trzykrotnie. W przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno drugie, trzecie i piąte miejsce. W czwórce podwójnej wiosłują zawodnicy, którzy zajęli pierwsze trzy miejsca podczas Wiosennych Regat Kontrolnych w ostatni weekend kwietnia w Poznaniu w konkurencji jedynek (Krzysztof Kasperek, Jan Domeradzki i Piotr Płomiński). Osadę uzupełnia Dominik Glonek, zawodnik, który jeszcze nie poradził sobie w rywalizacji na jedynce, jednak posiada bardzo dobre parametry somatyczne i fizjologiczne. Dwóch pierwszych zawodników to ubiegłorocznicy uczestnicy Mistrzostw Świata Juniorów, a pozostali to zawodnicy młodszego rocznika, o dobrych parametrach jednak znikomym doświadczeniu w startach międzynarodowych. Niestety wszyscy zawodnicy pochodzą z innych miast, więc mogą wspólnie trenować jedynie podczas zgrupowań centralnych. Osada w tym składzie wiosłowała zaledwie trzy dni poprzedzające regaty w Monachium, w których awansowali do finału A. Rozgrywanie zawodów na jedynkach, daje doskonałą możliwość poznania indywidualnej, aktualnej formy zawodników, ale utrudnia zbudowanie w krótkim czasie osady. Podobnie jak w ubiegłym roku start w Mistrzostwach Europy był stosunkowo szybko, bo zaledwie miesiąc po regatach kwalifikacyjnych, a biorąc pod uwagę obowiązki szkolne tej kategorii wiekowej utrudnione jest planowanie długich zgrupowań centralnych. Po opływanii osady może ona dokonać znacznego postępu. Podczas krótkiego zgrupowania w Wałczu przed Mistrzostwami Europy Juniorów osada wykazywała tendencję zwyżkową. Przed wyjazdem analogicznie do roku ubiegłym wykonano sprawdziany na 1000 metrów w tempie torowym i 500 metrów w tempie maksymalnym. Zestawione poniżej wyniki sprawdzianów potwierdzały wyższy poziom sportowy tegorocznej czwórki podwójnej w stosunku do ubiegłorocznej.

	1000 metrów	500 metrów
2017	2:59,0	1:27,0
2018	2:53,9	1:23,5

Drugie miejsce w przedbiegu kwalifikowało zawodników bezpośrednio do półfinału. Polska czwórka uzyskała szósty rezultat wszystkich trzech wyścigów eliminacyjnych. Przedbieg w którym startowali Polacy rozegrał się bez żadnej historii, gdyż w czteroosadowym wyścigu i trzech miejscach zapewniających kwalifikacje do półfinału znalazła się zdecydowanie najsłabsza w konkurencji załoga Łotwy. Nasza czwórka od startu do mety płynęła na drugiej pozycji. Bieg półfinałowy rozegrany przez Polaków został zgodnie z zaplanowaną taktyką biegu. Pomimo zajętego trzeciego miejsca

od początku dystansu nawiązali równorzędną walkę z Czechami i Duńczykami, pozostawiając pozostałe trzy osady bezpiecznie w tyle. Polacy wskutek spokojnej jazdy w drugiej połowie dystansu uzyskali dopiero ósmy rezultat obu półfinałów. Na uwagę zasługuje jednak fakt, że w obu półfinałach walka była tak zacięta, że do finału awansowały czwórki osiągając czas od 6:00 do 6:04. Analizując wyścigi eliminacyjny i półfinałowy widać, że nasi reprezentanci bardzo dobrze

radzili sobie w pierwszej części dystansu. Problemem był finisz, gdzie ulegali najlepszym osadom. Dlatego założenia taktyczne na wyścig finałowy zakładały maksymalnie mocny start i ucieczkę przed płynącymi obok Duńczykami i obronę pozycji na ostatnich metrach. Niestety błąd techniczny jednego z zawodników na starcie wprowadził destabilizację załogi w pierwszej części dystansu i zamiast planowanej przewagi nad Danią, zanotowaliśmy stratę na pierwszych 500 metrach. Stratę, która zadecydowała o ułożeniu biegu, różnicach czasowych do pozostałych przeciwników i w konsekwencji wynikach na mecie. Trzeba też zaznaczyć, że zawodnicy na tym etapie nie byli przygotowani do dwóch biegów dziennie na najwyższej prędkości na całej długości 2000m. Ostateczne, piąta pozycja naszej czwórki podwójnej jest zdecydowaną poprawą w stosunku do wyniku czwórki z ubiegłego roku, która zakończyła rywalizację w Mistrzostwach Europy na miejscu jedenastym. Tegoroczna czwórka posiada duży potencjał i bardzo duże rezerwy w skuteczności wiosłowania.

V. ÓSEMKA JUNIORÓW

JM 8+

Kaczmarek Jerzy

2001

Posnania Poznań

Kempa Szymon	2000	SMS/AZS UMK Toruń
Pietrasiak Rafał	2000	SMS/Posnania Poznań
Jackowiak Emil	2000	SMS/Posnania Poznań
Wanat Przemysław	2000	SMS/AZS AWF Poznań
Józefowicz Damian	2000	SMS/Posnania Poznań
Januszewski Mikołaj	2000	SMS/Posnania Poznań
Górka Adrian	2000	AZS AWFIS Gdańsk
Opasiński Jakub - sternik	2000	SMS/PTW Płock

Trenerzy klubowi:

Kurek Maciej	- Posnania Poznań
Lisewski Tomasz	- AZS AWFIS Gdańsk
Kamola Błażej	- Posnania Poznań
Szumański Mariusz	- AZS UMK Toruń
Sałkowski Piotr	- PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kurek Maciej

Prognoza wyniku: 3-4 miejsce

Ostateczny wynik: 5 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów zgłoszono sześć ósemek. W związku z taką ilością zgłoszonych osad pierwszego dnia rozegrano wyścig o kolejność rozstawienia na poszczególnych torach w wyścigu finałowym, a drugiego dnia walkę o medale. Na zgrupowanie w COS OPO w Wałczu poprzedzające regaty w Monachium powołano cztery pierwsze dwójki bez sternika z rankingu Centralnych Kwalifikacyjnych regat w Poznaniu oraz

kolejnych zawodników o dobrych parametrach somatycznych i fizjologicznych, którzy osiągnęli dobre rezultaty podczas konsultacji wiosennych rozpoczynających sezon 2018, a brak umiejętności wiosłowania w osadach wielowiosłowych uniemożliwił tym zawodnikom rywalizację do osady. Załoga w tym zestawieniu zajęła drugie miejsce podczas Międzynarodowych regat w Monachium. Podsumowując wszystkie przejazdy kontrolne w Wałczu i regaty międzynarodowe w Monachium została zaproponowana ósemka w wyżej wymienionym składzie. Na uwagę zasługuje fakt, że zawodnicy prezentują ponadprzeciętne cechy somatyczne umożliwiające międzynarodową rywalizację, gdyż średnia wzrostu osady 194. Zebranie takiej grupy zawodników w osadzie wielowiosłowej podczas rywalizacji międzynarodowej jest normą, jednak na nasze polskie warunki krajowe to sytuacja wyjątkowa. Niestety załoga ta ma minimalne doświadczenie w startach międzynarodowych, a rywalizacji krajowej na tym poziomie w tej konkurencji właściwie nie ma. Start w Mistrzostwach Europy, pozwolił odpowiedzieć na pytanie, czy możliwa jest rywalizacja podczas Mistrzostw Świata Juniorów w ósemce, czy należałoby zredukować ograniczyć się do zbudowania najmocniejszej czwórki bez sternika. Polska ósemka w biegu o tory zajęła drugie miejsce z czasem 6:06,63

przegrywając jedynie z reprezentacją Rosji 2,90 sek. Drugiego dnia regat w wyścigu finałowym osada zajęła niestety dopiero piąte miejsce, przegrywając do pierwszej osady – Rosji 6,06 sek., do drugich Włochów 3,70 sek. trzecich Francuzów 3,42 sek. i czwartych Czechów 1,58 sek. Należy zwrócić uwagę, że ta debiutancka osada do pierwszego swojego biegu w tak ważnej imprezie przystąpiła bez obciążenia psychicznego wiedząc, że stawka biegu o tory nie jest

najwyższa, a ponadto istnieje jeszcze możliwość poprawy błędów w wyścigu finałowym. Pomimo dobrego miejsca w tym biegu niestety nie udało się zachować takiej postawy w biegu finałowym. Zawodnicy przystąpili do startu z ogromnym obciążeniem psychicznym i wewnętrzną presją. Brak doświadczenia odegrał główną rolę podczas tych zawodów. Osada na starcie popełniła błędy i pierwsze chwytły okazały się zupełnie nie skuteczne co spowodowało, że ruszając w pogoń za pozostałymi załogami nie realizowała założonej taktyki biegu. Wprowadziło to nerwowość i napięcie. Osada straciła rytm i płynność wiosłowania. Jazda była bardzo siłowa bez napędzania łodzi. Środek dystansu można uznać za udany jednak popełnione wymienione powyżej błędy spowodowały brak sił na finiszowych metrach. W obu wyścigach polskiej ósemki widać było ogromne możliwości i brak doświadczenia w wyrównanych wyścigach.

Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse

Coupe de la Jeunesse w 2018 roku został rozegrany w Cork w Irlandii. Prawo udziału w tej imprezie mają juniorzy z 14 państw – Austria, Francja, Hiszpania, Belgia, Holandia, Irlandia, Polska, Portugalia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania, Włochy, Czechy i od tego roku również Dania. Dodatkowym ograniczeniem jest zakaz startu zawodników, którzy startują w Mistrzostwach Świata Juniorów. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich wysłał na tę imprezę młodszą reprezentację niż to wynika z przepisów tj. złożoną z zawodników do 17 lat. W ten sposób Związek chce dać szansę zdobyć więcej doświadczenia w startach w dużych regatach międzynarodowych młodszemu zawodnikowi, którzy dopiero w następnym roku powinni stanowić trzon reprezentacji na Mistrzostwach Świata Juniorów. Impreza rozgrywana jest w systemie dwudniowym – każdego dnia przedbiegi i finały. W ramach programu regat przewidziane są starty w konkurencji ósemek zarówno dziewcząt i chłopców wg zasady, że zawodniczki i zawodnicy wchodzący w skład ósemek rekrutują się z zawodników startujących w pozostałych konkurencjach. Prowadzona jest punktacja drużynowa wszystkich konkurencji i wyłaniany zdobywca Pucharu Młodzieży. W punktacji kobiet zwyciężyli Francuzi, w punktacji mężczyzn Anglicy, którzy również tryumfowali w punktacji ogólnej regat i zdobyli Puchar Coupe de la Jeunesse.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA W ROKU 2018

Lp.	Kraj	Mężczyźni	Kobiety	Razem
1	Wielka Brytania	192	136	328
2	Włochy	186	101	287
3	Francja	114	147	261
4	Irlandia	130	114	244
5	Holandia	103	65	168
6	Szwajcaria	82	80	162
7	Hiszpania	63	98	161
8	Austria	88	41	129
9	Czechy	54	55	109
10	Polska	55	46	101
11	Dania	40	40	80
12	Belgia	64	12	76
13	Portugalia	47	11	58
14	Węgry	7	7	14

W 2018 roku podobnie jak w roku poprzednim tylko jedna nasza osada zdobyła medal.

Wyniki polskich osad startujących w regatach Coupe de la Jeunesse w 2018 roku:

- JW2x**
 Sulik Julia *UKS Ateny Wałcz*
 Kalinowska Wiktoria *MKS Dwójka Warszawa*
Osiągnięty wynik: XII miejsce w sobotę **Startowało 12 osad**
Osiągnięty wynik: XII miejsce w niedzielę **Startowało 12 osad**
- JW4-**
 Lefik Ewelina *SMS/UKS Ateny Wałcz*
 Jęchorek Barbara *SMS/UKS Ateny Wałcz*
 Kowalska Wiktoria *AZS AWF Kraków*
 Pająk Sandra *AZS AWF Kraków*
Osiągnięty wynik: V miejsce w sobotę **Startowało 6 osad**
Osiągnięty wynik: IV miejsce w niedzielę **Startowało 6 osad**
- JW4x**
 Domalska Patrycja *Gopło Kruszwica*
 Dziwota Wiktoria *SMS/PTW Płock*
 Aleksandrowicz Wiktoria *KTW Kalisz*
 Potrzuska Anna *AZS AWFIS Gdańsk*
Osiągnięty wynik: VI miejsce w sobotę **Startowało 12 osad**
Osiągnięty wynik: IV miejsce w niedzielę **Startowało 12 osad**
- JM2x**
 Witulski Piotr *RTW Lotto Bydgoszcz*

	Frącz-Zakrzewski Dawid	RTW Lotto Bydgoscia	
	Osiągnięty wynik: VII miejsce w sobotę		Startowało 13 osad
	Osiągnięty wynik: IX miejsce w niedzielę		Startowało 13 osad
5. JM4-	Pawlikowski Szymon	SMS/AZS UMK Energa Toruń	
	Kasztelan Łukasz	Posnania Poznań	
	Skierka Adrian	AZS AWFIS Gdańsk	
	Streich Oskar	SMS/AZS UMK Energa Toruń	
	Osiągnięty wynik: IV miejsce w sobotę		Startowało 9 osad
	Osiągnięty wynik: VIII miejsce w niedzielę		Startowało 9 osad
6. JM4x	Wojtalak Patryk	Posnania Poznań	
	Bartkowski Bartosz	Wisła Grudziądz	
	Przeździecki Aleksander	SMS/Posnania Poznań	
	Jagodziński Krzysztof	SMS/AZS AWF Poznań	
	Osiągnięty wynik: IV miejsce w sobotę		Startowało 12 osad
	Osiągnięty wynik: III miejsce w niedzielę		Startowało 12 osad

Puchar Bałtyku – Baltic Cup

Impreza rozgrywana jest cyklicznie każdego roku od 1994, a powstała z inicjatywy Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich i ówczesnego Prezesa PZTW – Tomasza Waszczuka, który jest do dzisiaj szefem merytorycznym tej imprezy. Uczestnikami i organizatorami są poszczególne kraje leżące wokół basenu Morza Bałtyckiego. W Pucharze Bałtyku startują Litwa, Łotwa, Estonia, Rosja, Finlandia, Szwecja, Norwegia, Dania, Niemcy i Polska. Od kilku lat w zawodach tych startuje również Białoruś. Puchar Bałtyku rozgrywany jest na dwóch dystansach 2000m pierwszego dnia oraz 500m drugiego. Początkowo rozgrywano 4 konkurencje wśród junierek i 4 wśród juniorów (jedyńki, dwójki bez sternika, czwórki podwójne i czwórki bez sternika), a od 2007 roku włączono dwójki podwójne. W Pucharze Bałtyku startują zawodniczki i zawodnicy do 17 lat. W roku sprawozdawczym organizacja zawodów przypadła Polsce i zostały one rozegrane w Kruszwicy w dniach 29-30.06.2018.

W 2018 roku polska reprezentacja uplasowała się na drugiej pozycji drużynowo, a punktację drużynową jak zawsze wygrali Niemcy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA PUCHARÓW BAŁTYKU W ROKU 2018

ROK 2018 – Kruszwica		
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	107
2	Polska	84
3	Dania	83
4	Litwa	63
5	Szwecja	54
6	Norwegia	50
7	Estonia	44
8	Łotwa	32
9	Finlandia	4
Rosja i Białoruś nie wystartowały		

W Pucharze Bałtyku w 2018 roku nasza reprezentacja zdobyła łącznie 13 medali.

	2018 - Kruszwica
Kobiety	7
Mężczyźni	6
RAZEM	13

W polskiej reprezentacji w 2018 roku wystartowały następujące osady:

1. JW2x	Aleksandrowicz Wiktoria	KTW Kalisz	
	Szczurek Oliwia	BTW Bydgoszcz	
	Osiągnięty wynik:		VI miejsce w sobotę (2000m) – startowało 7 osad
			III miejsce w niedzielę (500m) – startowało 7 osad
2. JW2-	Lefik Ewelina	SMS/UKS Ateny Wałcz	
	Jęchorek Barbara	SMS/UKS Ateny Wałcz	
	Osiągnięty wynik:		I miejsce w sobotę (2000m) – startowały 4 osady
			II miejsce w niedzielę (500m) – startowały 4 osady

3. JW4x	Domalska Patrycja Dziwota Wiktoria Muraska Oliwia Potrzuska Anna Osiągnięty wynik:	<i>Gopło Kruszwica</i> <i>SMS/PTW Płock</i> <i>WTW Włocławek</i> <i>AZS AWFIS Gdańsk</i> III miejsce w sobotę (2000m) – startowało 7 osad III miejsce w niedzielę (500m) – startowało 7 osad
4. JW4-	Raczyńska Zuzanna Weiwer Julia Kowalska Wiktoria Pająk Sandra Osiągnięty wynik:	<i>SMS/AZS UMK Toruń</i> <i>SMS/AZS UMK Toruń</i> <i>UKS 93 Kraków</i> <i>UKS 93 Kraków</i> II miejsce w sobotę (2000m) – startowały 4 osady II miejsce w niedzielę (500m) – startowały 4 osady
5. JM1x	Litka Cezary Osiągnięty wynik:	<i>SMS/AZS AWF Poznań</i> V miejsce w sobotę (2000m) – startowało 7 osad V miejsce w niedzielę (500m) – startowało 7 osad
6. JM2x	Płomiński Piotr Glonek Dominik Osiągnięty wynik:	<i>WTW Warszawa</i> <i>SMS/Posnania Poznań</i> III miejsce w sobotę (2000m) – startowało 9 osad V miejsce w niedzielę (500m) – startowało 9 osad
7. JM2-	Kaczmarek Jerzy Kasztelan Łukasz Osiągnięty wynik:	<i>Posnania Poznań</i> <i>Posnania Poznań</i> I miejsce w sobotę (2000m) – startowało 7 osad I miejsce w niedzielę (500m) – startowało 7 osad
8. JM4x	Szymendera Patryk Przeździecki Aleksander Witulski Piotr Bartkowski Bartosz Osiągnięty wynik:	<i>SMS/Posnania Poznań</i> <i>SMS/Posnania Poznań</i> <i>Lotto Bydgoszcz</i> <i>Wisła Grudziądz</i> II miejsce w sobotę (2000m) – startowało 8 osad II miejsce w niedzielę (500m) – startowało 8 osad
9. JM4x II	Domański Konrad Wojtalak Patryk Jagodziński Krzysztof Frącz-Zakrzewski Dawid Osiągnięty wynik:	<i>WTW Warszawa</i> <i>Posnania Poznań</i> <i>SMS/AZS AWF Poznań</i> <i>Lotto Bydgoszcz</i> VII miejsce w sobotę (2000m) – startowało 8 osad III miejsce w niedzielę (500m) – startowało 8 osad
10. JM4-	Kościuk Julian Kasprzyk Maciej Pawlikowski Szymon Streich Oskar Osiągnięty wynik:	<i>SMS/Posnania Poznań</i> <i>SMS/Posnania Poznań</i> <i>SMS/AZS UMK Toruń</i> <i>SMS/AZS UMK Toruń</i> IV miejsce w sobotę (2000m) – startowało 7 osad VI miejsce w niedzielę (500m) – startowało 7 osad

Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes

Regaty Nadziei Olimpijskich odbywają się rotacyjnie w czterech państwach Układu Wyszehradzkiego czyli Czech, Słowacji, Węgier i Polski. W bieżącym roku zawody zostały rozegrane na Torze Regatowym Malta w Poznaniu w dniu 08.06.2018. Uczestniczą w nich juniorzy młodszy 15-16 letni. Program obejmuje 11 konkurencji, czyli wszystkie z Mistrzostw Świata Juniorów oprócz obu ósemek.

W regatach prowadzona jest punktacja drużynowa wg następującej zasady:

Dla 6 zgłoszonych osad	7-5-4-3-2-1
Dla 5 zgłoszonych osad	6-4-3-2-1
Dla 4 zgłoszonych osad	5-3-2-1
Dla 3 zgłoszonych osad	4-2-1
Dla 2 zgłoszonych osad	3-1

Nasze reprezentacje w 2018 roku zdobyły łącznie 11 medali:

Kobiety	5
Mężczyźni	6
RAZEM	11

W punktacji drużynowej w 2018 roku nasza reprezentacja zajęła trzecie miejsce:

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Czechy	43
2	Węgry	40
3	Polska	24
4	Słowacja	3

Wyniki polskich osad startujących w Regatach Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes” w 2018 roku:

1. JWB1x	Kalinowska Wiktoria	MKS Dwójka Warszawa	
	Osiągnięty wynik: II miejsce		Startowały 4 osady
2. JWB2x	Jankowska Martyna	AZS AWF/SMS Gorzów Wlkp.	
	Kowalak Sandra	AZS AWF/SMS Gorzów Wlkp.	
	Osiągnięty wynik: II miejsce		Startowały 4 osady
3. JWB4x	Sulik Julia	UKS Ateny Wałcz	
	Józefowicz Paulina	WIR Iława	
	Szprengiel Magdalena	WTW Włocławek	
	Mermela Adrianna	KW04 Poznań	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
4. JWB2-	Raczyńska Zuzanna	AZS UMK/SMS Toruń	
	Weiwer Julia	AZS UMK/SMS Toruń	
	Osiągnięty wynik: II miejsce		Startowały 4 osady
5. JWB4-	Żołędziowska Zuzanna	Posnania Poznań	
	Szmaj Aleksandra	Posnania/SMS Poznań	
	Polasik Paulina	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Skopowska Kornelia	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
6. JMB2-	Bandurski Adam	AZS UMK/SMS Toruń	
	Zyblewski Dominik	AZS UMK/SMS Toruń	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
7. JMB4-	Januszewski Adam	Posnania/SMS Poznań	
	Pankowski Dawid	Posnania/SMS Poznań	
	Ratajczak Maksymilian	Posnania/SMS Poznań	
	Zawada Tomasz	Posnania/SMS Poznań	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
8. JMB1x	Litka Cezary	AZS AWF/SMS Poznań	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
9. JMB2x	Lisek Tomasz	KW04 Poznań	
	Woźniak Jakub	KW04 Poznań	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
10. JMB4x	Kaleta Cezary	WTW Warszawa	
	Ścibior Stanisław	MKS Dwójka Warszawa	
	Domański Konrad	WTW Warszawa	
	Skarżyński Konrad	MKS Dwójka Warszawa	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 4 osady
11. JMB4+	Dryll Dominik	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Jabłoński Grzegorz	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Ałaszewski Bartosz	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Michalski Kacper	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Kononowicz Zuzanna	RTW Lotto Bydgoszcz	
	Osiągnięty wynik: III miejsce		Startowały 3 osady

Szkoły Mistrzostwa Sportowego

Wioślarstwo posiada obecnie pięć Szkół Mistrzostwa Sportowego: w Wałczu, Toruniu, Płocku w Poznaniu i od 2016 roku w Gorzowie Wielkopolskim. Najstarsza szkoła w Wałczu, jedna z pierwszych w ogóle, ze wszystkich szkół, oparta o Liceum Ogólnokształcące im. Kazimierza Wielkiego, posiada najlepsze warunki do treningu specjalistycznego i niezłą bazę socjalną. Kiedy powstawała była umocowana w innych realiach i oparta w całości o bazę Centralnego Ośrodka Sportu. Niestety bezlitosne prawa rynku zmusiły dyrekcję szkoły do zmiany i oparcia działalności sportowej na własnej bazie. W samej szkole, Liceum Ogólnokształcącym panuje bardzo przychylna atmosfera dla szerszego rozwijania

działalności sportowej tym bardziej, że naczelnym dyrektorem jest były trener kajakarstwa. Prowadzone są dwie dyscypliny kajakarstwo i wioślarstwo. Stałym problemem tej placówki jest szerszy nabór oraz brak drugiego trenera.

Odmierna sytuacja istnieje w szkole w Płocku. Szkoła prowadzi szkolenie w dwóch dyscyplinach sportu: wioślarstwie i badmintonie. Oparta o Zespół Szkół Mechanicznych i rodzimy klub założycielski PTW. Klub posiada dobrą bazę treningową z wyjątkiem akwenu, który stanowi szerokie rozlewkisko Wisły przed stopniem wodnym we Włocławku. Przy często występujących silnych wiatrach na rzece tworzą się spore fale niepozwalające na spokojny i bezpieczny trening. Podstawowym problemem SMS w Płocku jest przeprowadzenie dobrego naboru dużej liczby zawodników i selekcja w trakcie trwania nauki.

Trzecia ze szkół prowadzących szkolenie w wioślarstwie jest placówką dwukierunkową posiadającą jeszcze kolarstwo. Organizacyjnie szkoła działa w oparciu o klub AZS UMK Toruń oraz Zespół Szkół Mechanicznych i XIII Liceum Ogólnokształcące. Korzysta w całości nieodpłatnie z obiektu Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Poprawnie jest ustawiona praca trenerska i organizacyjna. Niestety sam akwen nie jest najidealniejszym miejscem do szkolenia młodzieży. Płynąca Wisła z wirami i mieliznami stwarza pewne zagrożenia dla bezpieczeństwa, głównie cennego sprzętu.

Młodsza Szkoła Mistrzostwa Sportowego w wioślarstwie jest placówką w Poznaniu. Jako SMS istnieje już od dawna, a wioślarstwo z inicjatywy Wielkopolskiego Okręgowego Związku Towarzystw Wioślarskich zostało do niej włączone od 2006 roku. Oprócz wioślarstwa SMS Poznań prowadzi szkolenie w pływaniu, gimnastyce i kajakarstwie. W wioślarstwie szkolenie oparte jest o przystań poznańskich klubów i toru regatowego Malta. Natomiast najmłodsza Szkoła Mistrzostwa Sportowego dopiero rozpoczynającą dofinansowanie od 2017 roku jest szkoła w Gorzowie Wielkopolskim.

W Szkołach Mistrzostwa Sportowego w 2018 roku szkolonych była w kolejnych sezonach następująca ilość zawodników:

	SMS Toruń		SMS Płock		SMS Poznań	
	Chłopcy	Dziewczęta	Chłopcy	Dziewczęta	Chłopcy	Dziewczęta
2018	10	7	11	5	19	8

	SMS Wałcz		SMS Gorzów Wlkp.		Razem		
	Chłopcy	Dziewczęta	Chłopcy	Dziewczęta	Chłopcy	Dziewczęta	Razem
2018	-	16	5	7	45	43	88

Trenerami głównymi w SMS w byli:

- Sławomir Kruszkowski – SMS Toruń
- Jacek Karolak – SMS Płock
- Błażej Kamola – SMS Poznań
- Jacek Błoch – SMS Wałcz
- Piotr Basta – SMS Gorzów Wlkp.

Natomiast w szkoleniu sportowym szkół brało udział w różnej formie zatrudnienia następująca ilość trenerów i instruktorów:

	2018
SMS Płock	4
SMS Poznań	4
SMS Toruń	7
SMS Wałcz	1
SMS Gorzów Wlkp.	4

W 2018 roku Szkoły Mistrzostwa Sportowego wykorzystały środki budżetowe w następującej wysokości:

Rok\Szkoła	SMS Toruń	SMS Płock	SMS Poznań	SMS Wałcz	SMS Gorzów Wlkp.	Razem
2018	439 998,98 zł	217 017,00 zł	186 996,55 zł	223 250,63 zł	100 000,00 zł	1 167 263,16 zł

W 2018 roku w młodzieżowych imprezach głównych startowała następująca liczba zawodniczek i zawodników z poszczególnych Szkół Mistrzostwa Sportowego:

SMS Płock	2018		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy		1	1
Mistrzostwa Świata Juniorów		1	1
Mistrzostwa Europy Juniorów		1	1
Puchar Młodzieży	1		1
Puchar Bałtyku	1		1

SMS Poznań	2018		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy			
Mistrzostwa Świata Juniorów		7	7
Mistrzostwa Europy Juniorów		8	8
Puchar Młodzieży		2	2
Puchar Bałtyku		7	7

Regaty Nadziei Olimpijskich			
Ogółem	2	3	5

Regaty Nadziei Olimpijskich	1	5	6
Ogółem	1	29	30

SMS Toruń	2018		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata		1	1
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy			
Mistrzostwa Świata Juniorów		1	1
Mistrzostwa Europy Juniorów		1	1
Puchar Młodzieży		2	2
Puchar Bałtyku	2	2	4
Regaty Nadziei Olimpijskich	2	2	4
Ogółem	4	9	13

SMS Wałcz	2018		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy			
Mistrzostwa Świata Juniorów			
Mistrzostwa Europy Juniorów			
Puchar Młodzieży	2		2
Puchar Bałtyku	2		2
Regaty Nadziei Olimpijskich			
Ogółem	4		4

SMS Gorzów Wlkp.	2018		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy			
Mistrzostwa Świata Juniorów	2		2
Mistrzostwa Europy Juniorów	2		2
Puchar Młodzieży			
Puchar Bałtyku			
Regaty Nadziei Olimpijskich	2		2
Ogółem	6		6

Na Mistrzostwach Świata Seniorów w Pławdiw w 2018 roku złoty medal zdobyła absolwentka SMS Toruń – Katarzyna Zillmann w czwórce podwójnej kobiet.

Natomiast w innych osadach startujących w mistrzostwach świata byli absolwenci Szkół Mistrzostwa Sportowego:

- Olga Michałkiewicz – SMS Wałcz
- Mirosław Ziętarski – SMS Toruń
- Zbigniew Schodowski – SMS Toruń

Niestety poziom szkolenia w szkołach jest bardzo różny, szczególnie szkolenie dziewcząt, z małym wyjątkiem SMS Wałcz. Ogromną nieprawidłowością jest utrzymanie w SMS zawodniczek i zawodników, którzy przez cały czas nauki w szkole nie znalazły się nawet w bardzo szerokim zainteresowaniu trenera kadry juniorów. Praktycznie przy prawidłowym szkoleniu na tym poziomie wiosłowania, reprezentacje na Regaty Nadziei Olimpijskich czy Puchar Bałtyku w całości powinny tworzyć reprezentanci SMS. Jednak w rzeczywistości na te imprezy nie ma z kogo zgłosić kompletu osad do rozgrywanych konkurencji na poziomie, który nie obnażałby słabości naszej dyscypliny.

Szkolenie zawodników posiadających predyspozycje do uprawiania wioślarstwa

W 2016 roku wyłączono ze szkolenia centralnego kadry B juniorów młodszych (15-16 lat) tworząc w województwach kadrę juniorów młodszych. W Polskim Związku Towarzystw Wioślarskich pozostało więc szkolenie tylko pod umowną nazwą Kadry B, na którą rezerwowana była oddzielna część z budżetu FRKF. W 2018 roku do szkolenia w kadrach wojewódzkich włączono również juniorów. Z tego względu zaprzestano dalszego prowadzenia programu szkolenia kadry B. Natomiast w celu utrzymania szkolenia utalentowanych młodych zawodników podjęto realizację nowego pilotażowego programu pod nazwą „Szkolenie zawodniczek i zawodników posiadających predyspozycje do uprawiania wioślarstwa” potocznie nazywany „Żyrafa”. Program zakładał działania mające na celu szkolenie centralne zawodniczek i zawodników z kategorii wiekowej junior młodszy z dobrymi parametrami somatycznymi. Do programu kandydowali wioślarze i wioślarki w wieku 15-16 lat, u których w wyniku przeprowadzonych badań diagnostycznych stwierdzono dobre predyspozycje do wioślarstwa. W projekcie udział brało 38 zawodników z 16 klubów.

Założeniem programu jest szkolenie perspektywiczne, wielosezonowe. Planując poszczególne etapy ujęto nie tylko cele strategiczne, ale również uwzględniono wszelkie ograniczenia wynikające z biologii rozwoju młodych ludzi. Uwzględniono, że w pierwszym etapie szkolenia najważniejszy jest rozwój wszechstronny z ukierunkowanymi ćwiczeniami, a dopiero po odpowiednim przygotowaniu i osiągnięciu wymaganego poziomu sportowego, zawodnik zostanie zakwalifikowany do treningu specjalistycznego. Projekt ma również za zadanie odwrócenie aktualnie istniejącej tendencji, w której ze względu na priorytety ekonomiczne nie zważając na skutki, promowana jest krótkowzroczna praca

sezonowa nagrodzona gratyfikacją w punktacji klubowej. Pierwotnie projekt skierowany do chłopców i dziewcząt w wieku 15-16 lat, w kolejnym etapie będzie kontynuowany równoległe z rozwojem uczestników w kolejnych kategoriach wiekowych jak np. junior. Celem tego projektu jest stworzenie grupy zawodników perspektywicznych bazując na dobrych warunkach somatycznych, którzy w przyszłości będą stanowić zaplecze reprezentacji. Tak ukierunkowane szkolenie ma na celu doprowadzić do poprawy wyników sportowych w rywalizacji międzynarodowej. Ze względu na to, że zawodnikom o bardzo dobrych parametrach somatycznych na początkowym etapie szkolenia trudniej nawiązać równorzędną rywalizację z zawodnikami o słabszych parametrach somatycznych, ale lepszej koordynacji ruchowej, zostanie to uwzględnione w zasadach naboru do projektu, kierując się planowaniem długoterminowym. W początkowym etapie osiągnięte wyniki w zawodach mają jedynie charakter informacyjny. Projekt obejmuje szkolenie uzdolnionych zawodników i zawodniczek przez około 45 dni zgrupowań centralnych, oraz udział w Mistrzostwach Polski na ergometrze wiosłarskim, Centralnych Wiosennych Regatach Kwalifikacyjnych i Centralnych Kwalifikacyjnych Regatach Jesiennych. Jest to program skierowany do zawodniczek i zawodników, którzy myślą o wyczynowym uprawianiu wiosłarstwa, ale nie są zdecydowani lub nie mogą podjąć nauki w Szkołach Mistrzostwa Sportowego.

Celem głównym szkolenia jest nieustanne podnoszenie poziomu sportowego, popularyzacja dyscypliny, zwiększanie jej zasięgu oraz zachęcenie kandydatów do wyczynowego uprawiania wiosłarstwa. Optymalne warunki zostają zapewnione poprzez treningi na obiektach Centralnego Ośrodka Przygotowań Olimpijskich w Wałczu i Szczyrku, ze zwróceniem szczególnej uwagi na dobór metod i środków treningowych odpowiednich do poziomu sportowego grupy treningowej, z zachowaniem etapizacji. Wspólne zajęcia szkoleniowe wyselekcjonowanych zawodników, prowadzone były pod okiem fachowej kadry trenerskiej posiadającej duże doświadczenie w organizacji procesu szkolenia z wykorzystaniem wiedzy o nowoczesnym treningu sportowym. Celem etapowym jest dążenie do wdrożenia polskiego wzorca techniki wiosłowania. Należy zmierzać do uniwersalności, przydatności zawodników do osad wielowiosłowych, bez względu na konkurencje i stronę (P/L). Dodatkowym celem jest zwiększenie liczby trenujących dziewcząt i chłopców w Polsce z odpowiednimi warunkami somatycznymi, co w konsekwencji powinno przełożyć się na podniesienie poziomu sportowego dyscypliny. Program stanowi również wsparcie dla środowiska wiosłarskiego poprzez odciążenie finansowe klubów. Zawodniczki i zawodnicy biorących udział w programie mają pokryte koszty szkolenia w centralnych akcjach szkoleniowych i wybranych zawodach wiosłarskich.

W rocznym cyklu szkoleniowym zaplanowana została systematyczna kontrola efektów procesu treningowego. Podstawę stanowiły konsultacje wiosenne i jesienne oraz badania podczas zgrupowań. Badania mają na celu określenie parametrów: pojemności życiowej płuc, VO_{2max} , PPA, MLSS, BMI. Wyniki uzyskiwane w tych badaniach stanowią dodatkową informację do wstępnej selekcji zawodników pod kątem programu. Mają one charakter cykliczny, a ich wyniki będą porównywane w wieloletnim procesie szkolenia.

Zmiana charakteru selekcji z naturalnej na kierowaną oraz przeprowadzanie naboru w oparciu o programy selekcyjne może przyczynić się do trafniejszego pozyskiwania osób rokujących uzyskiwanie w przyszłości wysokich wyników sportowych. Dlatego do programu trafiają zawodnicy i zawodniczki po ocenie stanu zdrowia, warunków somatycznych, badań diagnostycznych, poziomu cech wolicjonalnych, obserwacji podczas treningów i zawodów sportowych.

W ramach przewidzianego budżetu na realizację programu przeprowadzono następujące akcje szkoleniowe:

- Zgrupowanie zimowe - 2 tygodnie
- Zgrupowanie wiosenne - 1 tydzień ÷ 10 dni
- Zgrupowanie letnie (sierpień) - 2 tygodnie
- Sprawdziany i konsultacje na wiosnę i jesień po 4 dni
- Start kontrolny na ergometrze wiosłarskim w ramach Mistrzostw Polski na ergometrze
- Starty kontrolne w Centralnych Regatach Otwarcia Sezonu Seniorów i Centralnych Regatach Jesiennych w Poznaniu.

Współzawodnictwo sportowe

Krajowe współzawodnictwo sportowe obejmuje rywalizację w pięciu Mistrzostwach Polski na klasycznym dystansie 2000 m

- Mistrzostwa Polski Seniorów – powyżej 18 lat
- Młodzieżowe Mistrzostwa Polski – w przedziale wieku 19-22 lata
- Mistrzostwa Polski Juniorów – w przedziale wieku 17-18 lat
- Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży – w przedziale wieku 15-16 lat
- Mistrzostwa Polski Młodzików o Puchar Prezesa PZTW – w przedziale wieku 13-14 lat

W Mistrzostwach Polski Seniorów w roku 2018 w szczegółowym rozbięciu na wiek startowała następująca liczba osób:

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W IMPREZACH GŁÓWNYCH W ROKU 2018

1. Mistrzostwa Polski Seniorów		2. Młodzieżowe Mistrzostwa Polski	
	2018		2018
Seniorzy	54	Mężczyźni młodzieżówka	90
Seniorki	37	Kobiety młodzieżówka	42
Mężczyźni młodzieżówka	74	<u>łącznie</u>	132
Kobiety młodzieżówka	33		
<u>łącznie</u>	198		
3. Mistrzostwa Polski Juniorów		4. Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży	
	2018		2018
Juniorzy	150	Juniorzy młodszy	174
Juniorzy	97	Juniorzy młodsze	132
<u>łącznie</u>	247	<u>łącznie</u>	306
5. Puchar Prezesa PZTW			
	2018		
Młodzicy	116		
Młodziczki	117		
<u>łącznie</u>	233		

Na podstawie obowiązującego regulaminu powoływano kadry narodowe juniorów, młodzieżową i seniorów, która łącznie liczyła na koniec 2018 roku 412 osób. W kadrze narodowej mieliśmy następujące ilości zawodniczek i zawodników.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW KADRY NARODOWEJ W ROKU 2018

Seniorki	30
Seniorzy	46
Kobiety U23	36
Mężczyźni U23	71
Juniorzy	102
Juniorzy	127
RAZEM	412

Przynależność do kadry narodowej jest na tyle ważna, że zgodnie z Ustawą o sporcie polskie związki sportowe za środki budżetowe mogą szkolić jedynie członków kadry narodowej. W związku z tym nie jest możliwe jakiegokolwiek powołanie zawodniczki czy zawodnika nawet na jednodniowe testy generujące koszty, który nie jest członkiem kadry narodowej.

Szkolenie i Doszkalanie

W roku 2018 Pion Szkolenia na przełomie listopada i grudnia zorganizował w Poznaniu, w oparciu o obiekty toru regatowego Malta, kursokonferencję dla trenerów i instruktorów wioślarstwa połączoną z Galą Trenerów, na której ogłaszano nazwisko Wioślarskiego Trenera Roku w Polsce. W kursokonferencji uczestniczyła duża grupa szkoleniowców - 80 osób.

Wykłady prowadzili trenerzy reprezentacji, przedstawiciele nauki i współpracujący w przygotowaniach reprezentacji wioślarskiej do imprez głównych poszczególnych sezonów. Konferencje były interesujące i z pewnością podnoszące zasób wiedzy jej uczestników. Dodatkowo trenerzy reprezentacji uczestniczyli w szkoleniach Akademii Trenerskiej istniejącej przy Instytucie Badawczym – Instytucie Sportu w Warszawie.

Wydawnictwa i Promocja

W 2018 roku pion szkolenia dokonywał bardzo szerokiej i szczegółowej analizy mistrzostw świata i Europy seniorów, juniorów i młodzieżowców. Oceny i analizy opublikowano na stronie internetowej PZTW.

- Wydano kalendarz ścienny promujący naszą dyscyplinę i jej czołowych zawodników.
- Promocją wioślarstwa były udziały Związku w Pikniku Olimpijskim organizowanym przez PKOL, pokazujące uczestnikom możliwości treningu oraz rywalizacji na ergometrach wioślarskich.
- Tradycją stały się organizowane uroczyste nominacje na reprezentantów kraju w COS-OPO Wałcz przed wyjazdami na mistrzostwa świata, w których w towarzystwie rodziców, przedstawicieli klubów, samorządów, sponsorów i władz sportu wręczano zawodniczkom i zawodnikom oraz osobom towarzyszącym (trenerzy, lekarze, masażyści) specjalnie przygotowane dyplomy, a seniorom pamiątkowe patery lub statuetki.
- Na bieżąco prowadzono stronę internetową PZTW, jak również profile na Facebooku, Instagramie, Twitterze oraz Youtube.

- Nakręcono cykl filmików promujących wioślarstwo pokazujących starty oraz przygotowania zawodników kadry seniorów.
- Zorganizowano trzy konferencje prasowe: przy podpisaniu umowy sponsorskiej z firmą ENEA oraz po powrocie reprezentacji z mistrzostw Europy i świata seniorów
- Przy współpracy z TVP Sport przeprowadzono transmisje z Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow oraz Mistrzostw Świata Seniorów w Płowdiw, jak również z pierwszej edycji pucharu świata w Belgradzie.

Wioślarstwo Niepełnosprawnych

W Mistrzostwach Świata Seniorów w Płowdiw wystartowało ośmioro zawodniczek i zawodników w pięciu konkurencjach: jedynka mężczyzn PR1 M1x, PR2 M1x, jedynka kobiet PR2 W1x, dwójka podwójna mikst PR2 Mix2x i czwórka ze sternikiem mikst PR3 Mix4+. Dwie polskie osady: jedynka kobiet PR2 W1x oraz dwójka podwójna mikst PR2 Mix2x zdobyły medale. Dwójka w składzie Jolanta Majka z Michałem Gadowskim zdobyła srebrny medal, natomiast wspomniana J. Majka w jedynce PR2 W1x brązowy medal. Pozostałe osady zajmowały punktowane lokaty: szóste miejsce zajął w jedynce PR2 M1x Michał Gadowski, siódme również w jedynce PR1 M1x – Jarosław Kailing, a czwórka ze sternikiem PR3 Mix4+ w składzie: Maxelon Magdalena, Bojarek Daniel, Nieszczyński Tomasz, Kapłon Patrycja, st. Obłąk Ewa ósme miejsce.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że był to najlepszy występ polskiej reprezentacji w mistrzostwach świata w historii wioślarstwa osób niepełnosprawnych.

Wioślarstwo Akademickie

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich w zakresie wioślarstwa akademickiego ściśle współpracuje z Zarządem Głównym AZS. Współpraca odbywa się przy realizacji dwóch programów Akademickie Centra Szkolenia Sportowego oraz Akademickie Mistrzostwa Świata. W roku 2018 realizowane były oba programy szkolenia.

Akademickie Centra Szkolenia Sportowego

W ramach ustawowej działalności każdy ACSS musiał uzyskać akceptację składów osobowych i planów szkolenia na rok swojej działalności z Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Pierwotnym założeniem ACSS było szkolenie zawodników – seniorów i młodzieżowców, którzy w najbliższym czasie mieliby szanse dołączyć do grupy szkolenia olimpijskiego lub przygotowań do mistrzostw świata seniorów. W wioślarstwie funkcjonuje pięć ACSS przy Akademickich Wychowaniach Fizycznych w Gdańsku, Warszawie, Poznaniu, Gorzowie Wlkp. i Krakowie. Oprócz tego działają jeszcze dwa ośrodki ACSS w Toruniu i Wrocławiu. Założeniem jest również, aby działający w regionie ACSS działający przy AWF skupiały najwybitniejszych zawodników – studentów z innych klubów niż AZS.

Były ośrodki, które w ogóle nie chciały współpracować z zawodnikami z poza swojej sekcji klubowej, inne fikcyjnie włączały na swoje listy zawodników innych klubów nie oferując im nic w zamian. A jeszcze inne sporadycznie przeznaczały pewne środki na sprzęt specjalistyczny dla zawodników innych klubów będących na listach ACSS lub oferując im przeprowadzenie także sporadycznie badań wydolnościowych.

Obecnie z programu ACSS pozostała jedynie nazwa jako przykrywką dla pozyskania środków finansowych na działalność rodzinnej sekcji AZS – AWF. Do zadań Polskiego Związku należy merytoryczne opiniowanie składów osobowych zawodników oraz ogólnych planów organizacji szkolenia. Natomiast całość planów finansowych i rozliczeń przeprowadzana jest bezpośrednio pomiędzy klubami AZS, a Ministerstwem Sportu lub Zarządem Głównym AZS.

W 2018 roku w ACSS szkolona była następująca liczba zawodniczek i zawodników:

ACSS Gdańsk	17
ACSS Gorzów Wlkp.	5
ACSS Kraków	12
ACSS Szczecin	10
ACSS Toruń	10
ACSS Warszawa	19

Akademickie Mistrzostwa Świata

Od wielu lat istnieje ścisła współpraca pomiędzy ZG AZS a PZTW w zakresie wyselekcjonowania oraz przygotowania reprezentacji do kolejnych akademickich mistrzostw świata. Akademickie Mistrzostwa Świata w wioślarstwie rozgrywane są co dwa lata. W 2018 roku zostały rozegrane w dniach 10-12 sierpnia w Szanghaju.

W Akademickich Mistrzostwach Świata w 2018 roku wzięło udział 345 zawodniczek i zawodników w 132 osadach z 23 państw. Do niedawna rozgrywano w ramach mistrzostw trzynastcie konkurencji, w Poznaniu dwa lata temu w

programie znalazło się piętnaście konkurencji, natomiast w Szanghaju w 2018 roku po raz pierwszy mistrzostwa rozegrano w szesnastu konkurencjach – po osiem tych samych kobiecych i męskich (w tym po trzy wagi lekkiej).

Konkurencje kobiece:

- Jedyńka
- Dwójka podwójna
- Dwójka bez sterniczki
- Czwórka bez sterniczki
- Ósemka
- Jedyńka wagi lekkiej
- Dwójka podwójna wagi lekkiej
- Czwórka bez sterniczki wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- Jedyńka
- Dwójka podwójna
- Dwójka bez sternika
- Czwórka bez sternika
- Ósemka
- Jedyńka wagi lekkiej
- Dwójka podwójna wagi lekkiej
- Czwórka bez sternika wagi lekkiej

W Akademickich Mistrzostwach Świata 2018 roku w Szanghaju najwięcej zgłoszono osad w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedyńka wagi lekkiej mężczyzn	15
2-3	Jedyńka mężczyzn	12
	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	
4-5	Dwójka bez sternika mężczyzn	11
	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	
6-7	Dwójka podwójna mężczyzn	9
	Jedyńka kobiet	
8	Czwórka bez sternika mężczyzn	8
9-11	Dwójka podwójna kobiet	7
	Dwójka bez sterniczki kobiet	
	Czwórka bez sterniczki kobiet	
12-13	Ósemka mężczyzn	6
	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	
14-15	Ósemka kobiet	5
	Jedyńka wagi lekkiej kobiet	
16	Czwórka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet	2

Największymi reprezentacjami pod względem ilości zgłaszanych osad i zarazem najliczniejszymi pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników były Chiny i Włochy. Polska ekipa w tych zestawieniach mieściła się w środku stawki i zajęła odpowiednio z pięcioma osadami 10-12 miejsce oraz szesnastoma zawodniczkami i zawodnikami 8 miejsce.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Chiny, Włochy	16
3-4	Indonezja, USA	11
5	Wielka Brytania	10
6-7	Czechy, Holandia	8
8	Australia	7
9	Niemcy	6
10-12	Estonia, Polska , Szwajcaria	5
13-14	Chorwacja, Kanada	4
15-16	RPA, Sri Lanka	3
17-19	Argentyna, Nowa Zelandia, Węgry	2
20-23	Finlandia, Hong Kong, Monako, Słowacja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Chiny, Włochy	50
3	USA	40
4	Wielka Brytania	36
5	Holandia	25
6	Indonezja	22
7	Kanada	17
8	Polska	16
9-10	Czechy, Szwajcaria	13
11	Australia	10
12-13	Niemcy, Chorwacja	9
14	Estonia	8

15	Sri Lanka	7
16	Węgry	6
17	RPA	5
18	Nowa Zelandia	3
19	Argentyna	2
20-23	Finlandia, Hong Kong, Monako, Słowacja	1

W Akademickich Mistrzostwach Świata pod względem ilości zdobytych medali najlepsi okazali się Włosi, przed Wielką Brytanią i Chinami. Polska z trzema zdobytymi medalami zajęła w tej klasyfikacji piątą pozycję razem z Holandią.

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	9
2	Wielka Brytania	6
3	Chiny	5
4	Niemcy	4
5-6	Polska , Holandia	3
7-11	Australia, Kanada, Nowa Zelandia, RPA, Węgry	2
12-15	Czechy, Finlandia, Szwajcaria, USA	1

W klasyfikacji medalowej, w której decydujące znaczenie mają złote medale, Polska reprezentacja z dorobkiem trzech medali 1 złotym i 2 srebrnymi znalazła się na 5 pozycji. Klasyfikację medalową zdecydowanie wygrała Wielka Brytania przed Włochami i Chinami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Z – S – B
1	Wielka Brytania	6 – 1 – 0
2	Włochy	3 – 3 – 5
3	Chiny	2 – 2 – 1
4	Węgry	2 – 0 – 0
5	Polska	1 – 2 – 0
6	Nowa Zelandia	1 – 0 – 1
7	Czechy	1 – 0 – 0
8	Niemcy	0 – 3 – 1
9-10	Australia, Kanada	0 – 2 – 0
11	Holandia	0 – 1 – 2
12	RPA	0 – 0 – 2
13-15	Finlandia, Szwajcaria, USA	0 – 0 – 1

W punktacji drużynowej, podobnie jak pod względem ilości medali zwyciężyli Włosi przed Wielką Brytanią i Chinami. Nasza reprezentacja w punktacji drużynowej zajęła ósme miejsce.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	99
2	Wielka Brytania	72
3	Chiny	68
4	Holandia	39
5-7	Australia, Czechy, Niemcy	34
8	Polska	28
9	USA	26
10	Kanada	19
11	Węgry	18
12	Nowa Zelandia	15
13-14	RPA, Szwajcaria	12
15	Indonezja	11
16	Estonia	8
17	Finlandia	6
18	Chorwacja	5
19	Słowacja	4
20-21	Monako, Sri Lanka	3

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KOBIECY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Chiny	45
2	Włochy	44
3	Wielka Brytania	33

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	55
2	Wielka Brytania	39
3	Niemcy	25

4	Holandia	21
5	Czechy	20
6	Australia	19
7	Kanada	14
8-10	Indonezja, Polska , USA	10
11-12	Niemcy, Węgry	9
13	Nowa Zelandia	6
14-15	Estonia, Szwajcaria	5

4	Chiny	23
5-6	Holandia, Polska	18
7	USA	16
8	Australia	15
9	Czechy	14
10	RPA	12
11-12	Nowa Zelandia, Węgry	9
13	Szwajcaria	7
14	Finlandia	6
15-16	Chorwacja, Kanada	5
17	Słowacja	4
18-20	Estonia, Monako, Sri Lanka	3
21	Indonezja	1

WYNIKI POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

1. **LW1x**   Wełna Katarzyna   AZS AWF Kraków
Osiągnięty wynik: I miejsce   **Startowało 5 osad**
2. **LW2x**   Wydrych Paula   AZS AWF Warszawa
Zimnicka Sylwia   AZS AWFIS Gdańsk
Osiągnięty wynik: VIII miejsce   **Startowało 12 osad**
3. **LM2x**   Wachowicz Dawid   RTW Lotto Bydgoscia
Paczkowski Dariusz   RTW Lotto Bydgoscia
Osiągnięty wynik: V miejsce   **Startowało 11 osad**
4. **M2x**   Świętek Mateusz   KW 04 Poznań
Przekopski Patryk   AZS UMK Energa Toruń
Osiągnięty wynik: II miejsce   **Startowało 9 osad**
5. **M8+**   Dominiczak Jakub   RTW Lotto Bydgoscia
Sobieraj Marcin   RTW Lotto Bydgoscia
Pawłowski Adrian   PTW Płock
Krawitowski Damian   AZS UMK Energa Toruń
Leszczyński Filip   AZS UMK Energa Toruń
Jankowski Jakub   BTW Bydgoszcz
Leszczyński Bartosz   AZS UMK Energa Toruń
Żuchowski Filip   RTW Lotto Bydgoscia
Kozioł Mariusz ster.   Wratislavia Wrocław
Osiągnięty wynik: II miejsce   **Startowało 6 osad**

Punktacja klubowa PZTW

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA PZTW W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	1595
2	AZS AWF Warszawa	779
3	AZS UMK Toruń	670
4	Posnania Poznań	651
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	561
6	AZS AWFIS Gdańsk	466
7	AZS Szczecin	425
8	PTW Płock	389
9	KW04 Poznań	383
10	BTW Bydgoszcz	382
11	AZS AWF Kraków	359
12	WTW Warszawa	307
13	Wisła Grudziądz	243
14	Zawisza Bydgoszcz	220
15	Wir Ilawa	213
16	MKS Dwójka Warszawa	208
17	KSWiR Pegaz	151
18	UKS Ateny Wałcz	130
19	Drakkar Gdańsk	129
20	MOS Ełk	125
21	AZS AWF Poznań	119
22	KTW Kalisz	118
22	BKW Bydgoszcz	118
24	AZS Wratislavia	110
25	WTW Włocławek	102
26	UKS Milenium	87
27	Gopło Kruszwica	82
28	Polonia Poznań	57
29	Tryton Poznań	53
30	UKS Szóstka	35
31	UKS 1993 Kraków	31
32	CHTW Chełmża	11
33	UKS Bekawianka	7

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA KOBIEC W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	699
2	AZS AWF Warszawa	449
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	401
4	AZS AWF Kraków	286
5	AZS UMK Toruń	284
6	KW04 Poznań	192
7	WTW Warszawa	186
8	BTW Bydgoszcz	182
9	Posnania Poznań	171
9	AZS AWFIS Gdańsk	171
11	Wisła Grudziądz	165
12	UKS Ateny Wałcz	130
13	PTW Płock	118
13	BKW Bydgoszcz	118
15	UKS Milenium	87
16	KTW Kalisz	82
17	MKS Dwójka Warszawa	62
18	MOS Ełk	44
19	Wir Ilawa	41
20	WTW Włocławek	39
21	UKS Szóstka	28

22	AZS Szczecin	27
22	Gopło Kruszwica	27
24	AZS Wratislavia	24
25	UKS 1993 Kraków	20
26	Zawisza Bydgoszcz	14
27	CHTW Chełmża	11
28	AZS AWF Poznań	10
29	Drakkar Gdańsk	9
30	UKS Bekawianka	4
31	Tryton Poznań	2

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA MĘCZYCZYN W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	896
2	Posnania Poznań	480
3	AZS Szczecin	398
4	AZS UMK Toruń	386
5	AZS AWF Warszawa	330
6	AZS AWFIS Gdańsk	295
7	PTW Płock	271
8	Zawisza Bydgoszcz	206
9	BTW Bydgoszcz	200
10	KW04 Poznań	191
11	Wir Ilawa	172
12	AZS AWF Gorzów Wlkp.	160
13	KSWiR Pegaz	151
14	MKS Dwójka Warszawa	146
15	WTW Warszawa	121
16	Drakkar Gdańsk	120
17	AZS AWF Poznań	109
18	AZS Wratislavia	86
19	MOS Ełk	81
20	Wisła Grudziądz	78
21	AZS AWF Kraków	73
22	WTW Włocławek	63
23	Polonia Poznań	57
24	Gopło Kruszwica	55
25	Tryton Poznań	51
26	KTW Kalisz	36
27	UKS 1993 Kraków	11
28	UKS Szóstka	7
29	UKS Bekawianka	3

PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓC W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	401
2	AZS AWF Warszawa	309
3	AZS UMK Toruń	195
4	AZS AWF Kraków	193
5	AZS AWFIS Gdańsk	181
6	Posnania Poznań	174
7	AZS Szczecin	137
8	KW04 Poznań	134
9	BTW Bydgoszcz	121
10	AZS AWF Gorzów Wlkp.	119
11	WTW Warszawa	102
12	Wisła Grudziądz	83
13	AZS Wratislavia	68

14	WKS Zawisza Bydgoszcz	49
15	BKW Bydgoszcz	43
16	PTW Płock	40
17	Drakkar Gdańsk	34
18	Gopło Kruszwica	30
19	Polonia Poznań	19
20	KSWiR Pegaz	17
21	AZS AWF Poznań	15
22	MKS Dwójka Warszawa	13

PUNKTACJA KLUBOWA KOBIEC MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓC W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	181
2	AZS AWF Kraków	159
3	AZS AWF Warszawa	147
4	AZS UMK Toruń	119
5	Wisła Grudziądz	83
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	79
6	WTW Warszawa	79
8	KW04 Poznań	70
8	BTW Bydgoszcz	70
10	AZS AWFIS Gdańsk	63
11	BKW Bydgoszcz	43
12	Posnania Poznań	38
13	AZS Wratislavia	13

PUNKTACJA KLUBOWA MĘCZYCZYN MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓC W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	220
2	AZS AWF Warszawa	162
3	AZS Szczecin	137
4	Posnania Poznań	136
5	AZS AWFIS Gdańsk	118
6	AZS UMK Toruń	76
7	KW04 Poznań	64
8	AZS Wratislavia	55
9	BTW Bydgoszcz	51
10	WKS Zawisza Bydgoszcz	49
11	AZS AWF Gorzów Wlkp.	40
11	PTW Płock	40
13	AZS AWF Kraków	34
13	Drakkar Gdańsk	34
15	Gopło Kruszwica	30
16	WTW Warszawa	23
17	Polonia Poznań	19
18	KSWiR Pegaz	17
19	AZS AWF Poznań	15
20	MKS Dwójka Warszawa	13

PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA MŁODZIECOWYCH MISTRZOSTW POLSKI W ROKU 2018

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	251
2	KW04 Poznań	169
3	AZS UMK Toruń	128
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	118

5	Posnania Poznań	112
6	BTW Bydgoszcz	102
7	AZS AWF Warszawa	101
8	AZS AWFIS Gdańsk	95
9	PTW Płock	72
10	Drakkar Gdańsk	70
11	MKS Dwójka Warszawa	64
12	AZS AWF Kraków	62
13	AZS Szczecin	60
14	Zawisza Bydgoszcz	46
15	Wisła Grudziądz	39
16	WTW Warszawa	36
17	Wir Hława	25
17	WTW Włocławek	25
17	BKW Bydgoszcz	25
20	Polonia Poznań	24
21	MOS Ełk	21
22	KSWiR Pegaz	18
23	AZS AWF Poznań	14
24	KTW Kalisz	10
25	AZS Wratislavia	8

PUNKTACJA KLUBOWA KOBIET MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW POLSKI W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	AZS AWF Gorzów Wlkp.	108
2	Lotto Bydgoscia	96
3	KW04 Poznań	86
4	AZS AWF Kraków	62
5	AZS AWF Warszawa	59
6	Wisła Grudziądz	39
7	WTW Warszawa	36
8	AZS UMK Toruń	32
9	AZS AWFIS Gdańsk	26
10	BKW Bydgoszcz	25
11	Posnania Poznań	24
12	MOS Ełk	21
13	BTW Bydgoszcz	14
14	KTW Kalisz	10

PUNKTACJA KLUBOWA MĘŻCZYZN MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW POLSKI W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	155
2	AZS UMK Toruń	96
3	Posnania Poznań	88
4	BTW Bydgoszcz	88
5	KW04 Poznań	83
6	PTW Płock	72
7	Drakkar Gdańsk	70
8	AZS AWFIS Gdańsk	69
9	MKS Dwójka Warszawa	64
10	AZS Szczecin	60
11	Zawisza Bydgoszcz	46
12	AZS AWF Warszawa	42
13	Wir Hława	25
14	WTW Włocławek	25
15	Polonia Poznań	24
16	KSWiR Pegaz	18
17	AZS AWF Poznań	14
18	AZS AWF Gorzów Wlkp.	10
19	AZS Wratislavia	8

PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	176
2	Posnania Poznań	170
3	UKS Ateny Wałcz	77
4	AZS AWFIS Gdańsk	70
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	65
6	AZS UMK Toruń	60
6	PTW Płock	60
8	AZS AWF Kraków	55
9	BTW Bydgoszcz	37
10	WTW Warszawa	35
10	AZS AWF Poznań	35
12	KSWiR Pegaz	34
13	UKS Milenium	30
14	Wisła Grudziądz	25
15	Wir Hława	23
16	AZS Szczecin	22
17	MKS Dwójka Warszawa	15
17	WTW Włocławek	15
19	KW04 Poznań	14
20	Zawisza Bydgoszcz	13
21	KTW Kalisz	12
22	Tryton Poznań	10
23	Gopło Kruszwica	6

PUNKTACJA KLUBOWA JUNIOREK MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	UKS Ateny Wałcz	77
2	Posnania Poznań	74
3	Lotto Bydgoscia	61
4	AZS AWFIS Gdańsk	46
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	36
6	BTW Bydgoszcz	31
7	UKS Milenium	30
8	PTW Płock	22
8	AZS AWF Kraków	22
10	AZS UMK Toruń	21
11	KTW Kalisz	11
12	AZS AWF Poznań	10
12	WTW Włocławek	10
12	KW04 Poznań	10
15	MKS Dwójka Warszawa	9
16	WTW Warszawa	6
16	AZS Szczecin	6
16	Zawisza Bydgoszcz	6
16	Gopło Kruszwica	6
20	Wisła Grudziądz	4

PUNKTACJA KLUBOWA JUNIORÓW MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	115
2	Posnania Poznań	96
3	AZS UMK Toruń	39
4	PTW Płock	38
5	KSWiR Pegaz	34
6	AZS AWF Kraków	33
7	AZS AWF Gorzów Wlkp.	29
7	WTW Warszawa	29
9	AZS AWF Poznań	25
10	AZS AWFIS Gdańsk	24

11	Wir Hława	23
12	Wisła Grudziądz	21
13	AZS Szczecin	16
14	Tryton Poznań	10
15	Zawisza Bydgoszcz	7
16	BTW Bydgoszcz	6
16	MKS Dwójka Warszawa	6
18	WTW Włocławek	5
19	KW04 Poznań	4
20	KTW Kalisz	1

PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	121
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	46
3	Posnania Poznań	40
4	WTW Warszawa	38
5	AZS UMK Toruń	36
6	Wir Hława	33
7	KW04 Poznań	31
8	MOS Ełk	27
9	UKS 1993 Kraków	21
10	AZS AWFIS Gdańsk	19
10	BTW Bydgoszcz	19
12	Drakkar Gdańsk	18
12	UKS Milenium	18
14	KSWiR Pegaz	17
14	Wisła Grudziądz	17
14	MKS Dwójka Warszawa	17
17	UKS Szóstka	16
18	AZS AWF Poznań	15
19	PTW Płock	14
20	Tryton Poznań	13
20	WTW Włocławek	13
22	AZS Szczecin	12
22	KTW Kalisz	12
24	CHTW Chełmża	11
25	AZS Wratislavia	9
26	Polonia Poznań	8
27	Gopło Kruszwica	6
28	Zawisza Bydgoszcz	2
29	AZS AWF Kraków	1
29	BKW Bydgoszcz	1

PUNKTACJA KLUBOWA JUNIOREK MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY W ROKU 2018		
Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	72
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	26
3	AZS UMK Toruń	23
4	UKS Milenium	18
5	UKS 1993 Kraków	17
6	UKS Szóstka	16
7	WTW Warszawa	15
7	Wir Hława	15
7	MOS Ełk	15
10	Posnania Poznań	14
11	KW04 Poznań	12
12	CHTW Chełmża	11
13	BTW Bydgoszcz	10
13	WTW Włocławek	10
15	Drakkar Gdańsk	9
15	KTW Kalisz	9

17	MKS Dwójka Warszawa	7
18	Gopło Kruszwica	6
19	Wisła Grudziądz	3
20	PTW Płock	2
20	Tryton Poznań	2
20	AZS Szczecin	2
23	BKW Bydgoszcz	1

**PUNKTACJA KLUBOWA JUNIORÓW
MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY
MŁODZIEŻY
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	49
2	Posnania Poznań	26
3	WTW Warszawa	23
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	20
5	KW04 Poznań	19
5	AZS AWFis Gdańsk	19
7	Wir Iława	18
8	KSWiR Pegaz	17
9	AZS AWF Poznań	15
10	Wisła Grudziądz	14
11	AZS UMK Toruń	13
12	MOS Ełk	12
12	PTW Płock	12
14	Tryton Poznań	11
15	MKS Dwójka Warszawa	10
15	AZS Szczecin	10
17	BTW Bydgoszcz	9
17	Drakkar Gdańsk	9
17	AZS Wratislavia	9
20	Polonia Poznań	8
21	UKS 1993 Kraków	4
22	WTW Włocławek	3
22	KTW Kalisz	3
24	Zawisza Bydgoszcz	2
25	AZS AWF Kraków	1

**PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA REGAT
MŁODZIKÓW O PUCHAR PREZESA PZTW
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania Poznań	19
1	UKS Szóstka	19
3	AZS UMK Toruń	17
4	Lotto Bydgoscia	15
5	WTW Włocławek	14
6	Zawisza Bydgoszcz	13
7	BTW Bydgoszcz	10
7	UKS 1993 Kraków	10
7	WTW Warszawa	10
10	AZS Szczecin	9
10	Wisła Grudziądz	9
12	AZS AWF Gorzów Wlkp.	8
13	Drakkar Gdańsk	7
13	MOS Ełk	7
13	UKS Bekawianka	7
13	AZS Wratislavia	7
17	Wir Iława	5
18	Tryton Poznań	2
18	KTW Kalisz	2
20	PTW Płock	1
20	AZS AWF Kraków	1

**PUNKTACJA KLUBOWA DZIEWCZĄT REGAT
MŁODZIKÓW O PUCHAR PREZESA PZTW
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania Poznań	12
1	UKS Szóstka	12
1	Lotto Bydgoscia	12
4	WTW Włocławek	9
5	Zawisza Bydgoszcz	8
6	AZS UMK Toruń	7
6	AZS Wratislavia	7
8	AZS AWF Gorzów Wlkp.	4
8	UKS Bekawianka	4
10	UKS 1993 Kraków	3
10	WTW Warszawa	3
10	Wir Iława	3
13	AZS Szczecin	2
13	Wisła Grudziądz	2
15	KTW Kalisz	1

**PUNKTACJA KLUBOWA CHŁOPCÓW REGAT
MŁODZIKÓW O PUCHAR PREZESA PZTW
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS UMK Toruń	10
1	BTW Bydgoszcz	10
3	Posnania Poznań	7
3	UKS Szóstka	7
3	UKS 1993 Kraków	7
3	WTW Warszawa	7
3	AZS Szczecin	7
3	Wisła Grudziądz	7
3	Drakkar Gdańsk	7
3	MOS Ełk	7
11	WTW Włocławek	5
11	Zawisza Bydgoszcz	5
13	AZS AWF Gorzów Wlkp.	4
14	Lotto Bydgoscia	3
14	UKS Bekawianka	3
16	Wir Iława	2
16	Tryton Poznań	2
18	KTW Kalisz	1
18	PTW Płock	1
18	AZS AWF Kraków	1

**ŁĄCZNA PUNKTACJA SENIORÓW
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS AWF Warszawa	167
2	Lotto Bydgoscia	161
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	78
4	BKW Bydgoszcz	49
5	BTW Bydgoszcz	47
6	KTW Kalisz	42
7	MOS Ełk	38
8	Zawisza Bydgoszcz	26
9	Wir Iława	23
10	KSWiR Pegaz	21
11	UKS Milenium	19

**PUNKTACJA KLUBOWA KOBIEC
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
-----	------	--------

1	AZS AWF Warszawa	105
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	61
3	Lotto Bydgoscia	56
4	BKW Bydgoszcz	49
5	KTW Kalisz	21
6	UKS Milenium	19
7	BTW Bydgoszcz	17

**PUNKTACJA KLUBOWA MĘCZYZN
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	105
2	AZS AWF Warszawa	62
3	MOS Ełk	38
4	BTW Bydgoszcz	30
5	Zawisza Bydgoszcz	26
6	Wir Iława	23
7	KTW Kalisz	21
7	KSWiR Pegaz	21
9	AZS AWF Gorzów Wlkp.	17

**PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA JUNIORÓW
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	63
2	PTW Płock	43
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	40
4	AZS UMK Energia	31
5	KSWiR Pegaz	30
6	Wisła Grudziądz	25
7	BTW Bydgoszcz	22
8	WTW Włocławek	20
9	KTW Kalisz	18
10	Posnania Poznań	15
10	Gopło Kruszwica	15
12	Wir Iława	14
13	KW04 Poznań	10
14	UKS Milenium	8
15	Tryton Poznań	6

**PUNKTACJA KLUBOWA JUNIOREK
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	31
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	22
3	BTW Bydgoszcz	21
4	PTW Płock	20
5	Gopło Kruszwica	15
6	WTW Włocławek	10
6	KTW Kalisz	10
6	KW04 Poznań	10
9	UKS Milenium	8
10	AZS UMK Energia	6
11	Wir Iława	1

**PUNKTACJA KLUBOWA JUNIORÓW
DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW
POLSKI
W ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	32
2	KSWiR Pegaz	30
3	AZS UMK Energia	25

3	Wisła Grudziądz	25
5	PTW Płock	23
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	18
7	Posnania Poznań	15
8	Wir Iława	13
9	WTW Włocławek	10
10	KTW Kalisz	8
11	Tryton Poznań	6
12	BTW Bydgoszcz	1

**PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA
MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE W
ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	209
2	Posnania Poznań	121
3	AZS AWFis Gdańsk	101
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	87
5	AZS UMK Energa	83
6	AZS AWF Warszawa	74
7	WTW Warszawa	64
8	Zawisza Bydgoszcz	59
9	UKS Ateny Wałcz	53
10	PTW Płock	49
11	MKS Dwójka Warszawa	47
11	AZS AWF Kraków	47
13	Wisła Grudziądz	45
14	AZS AWF Poznań	40
15	Gopło Kruszwica	25
15	KW04 Poznań	25
17	BTW Bydgoszcz	24
18	AZS Wratislavia	18
19	WTW Włocławek	15
20	KSWiR Pegaz	14
21	MOS Ełk	8
22	Wir Iława	4
23	AZS Szczecin	3
24	KTW Kalisz	2

**PUNKTACJA KLUBOWA Kobiet
MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE W
ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Lotto Bydgoscia	122
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	65

3	UKS Ateny Wałcz	53
4	WTW Warszawa	47
5	AZS AWF Warszawa	46
6	AZS AWF Kraków	43
7	AZS UMK Energa	40
8	AZS AWFis Gdańsk	36
9	Wisła Grudziądz	34
10	PTW Płock	20
11	BTW Bydgoszcz	19
12	Posnania Poznań	9
13	MOS Ełk	8
14	KW04 Poznań	4
14	AZS Wratislavia	4
16	AZS Szczecin	3

**PUNKTACJA KLUBOWA MĘŻCZYŹN
MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE W
ROKU 2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania Poznań	112
2	Lotto Bydgoscia	87
3	AZS AWFis Gdańsk	65
4	Zawisza Bydgoszcz	59
5	MKS Dwójka Warszawa	47
6	AZS UMK Energa	43
7	AZS AWF Poznań	40
8	PTW Płock	29
9	AZS AWF Warszawa	28
10	Gopło Kruszwica	25
11	AZS AWF Gorzów Wlkp.	22
12	KW04 Poznań	21
13	WTW Warszawa	17
14	WTW Włocławek	15
15	AZS Wratislavia	14
15	KSWiR Pegaz	14
17	Wisła Grudziądz	11
18	BTW Bydgoszcz	5
19	AZS AWF Kraków	4
19	Wir Iława	4
21	KTW Kalisz	2

**PUNKTACJA KLUBOWA ŁĄCZNA
MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE W ROKU
2018**

Lp.	Klub	Punkty
-----	------	--------

1	Lotto Bydgoscia	198
2	AZS Szczecin	182
3	AZS AWF Warszawa	128
4	AZS UMK Energa	120
5	PTW Płock	110
6	Wir Iława	86
7	MKS Dwójka Warszawa	52
8	MOS Ełk	24
9	WTW Warszawa	22
9	Tryton Poznań	22
11	KTW Kalisz	20
12	Zawisza Bydgoszcz	12
12	UKS Milenium	12
14	Polonia Poznań	6

**PUNKTACJA KLUBOWA KOBIEC
MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE W ROKU
2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS AWF Warszawa	92
2	Lotto Bydgoscia	68
3	PTW Płock	54
4	MKS Dwójka Warszawa	46
5	AZS UMK Energa	36
6	Wir Iława	22
7	KTW Kalisz	20
8	AZS Szczecin	14
9	UKS Milenium	12

**PUNKTACJA KLUBOWA MĘŻCZYŹN
MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE W ROKU
2018**

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS Szczecin	168
2	Lotto Bydgoscia	130
3	AZS UMK Energa	84
4	Wir Iława	64
5	PTW Płock	56
6	AZS AWF Warszawa	36
7	MOS Ełk	24
8	WTW Warszawa	22
8	Tryton Poznań	22
10	Zawisza Bydgoszcz	12
11	MKS Dwójka Warszawa	6
11	Polonia Poznań	6